

لەریلی و
مەرجنوو

منتدی اقرا النقافی

خانا

www.iqra.ahlamontada.com

قوباد

پیداچوونەووی

عەبدوڵلا حەبیبی نۆتشیی

ساغکردنەو و لیکۆئینەووی

کاروان عوسمان خەیات (رێبین)

یۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مەختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربی ، فارسی)

لەيلی و مەجنوون

خان قوباد

ساغکردنەوه و ئیکۆئینەوهی
کاروان عوسمان خەیات (رئیس)

پیداچوونەوهی
عەبدوللا حەبیبی نۆتشی

سرشناسه	:	عثمان خیاط، کاروان، ۱۹۸۶ - م.
عنوان و نام پدیدآور	:	لهیلی و مهجنون / ساگردنهوه و لیکولینهوهی کاروان عوسمان خهبات (رَبِین)؛ پیداجوونهوهی عبدالله حبیبی نوتشه‌ای
مشخصات نشر	:	سندج: شوان، کانی کتیب، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری	:	۴۱۰ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۹۶۷۱۰۰۰-۷
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	خانای قبادی، قرن ۱۲ ق -- نقد و تفسیر.
موضوع	:	شعر کردی -- قرن ۱۲ ق. -- تاریخ و نقد.
شناسه افزوده	:	حبیبی نوتشه‌یی، عبدالله، ۱۳۵۲-، ویراستار.
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۵ ۳۲۵۶ / ۲۳۴۴
رده بندی دیویی	:	۸۹۹ / ۲۱
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۴۹۴۰۱۵

نشر شوان

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: لهیلی و مهجنون خانای قوبادی
ساگردنهوه و لیکولینهوهی: کاروان عوسمان خهبات (رَبِین)
پیداجوونهوهی: عه‌بدوللای حبیبی نوتشه‌یی

به‌رگ: شا ریکلام

تایپ و نه‌خشه‌سازی: کاروان عوسمان خهبات (رَبِین)

وژنه‌ی روویدرگ: به‌دیع باباجان

تیراژ: ۱۵۰۰ دانه

نرخ: ۱۰/۰۰۰ دیناری عیراقی

نرخ: ۲۵/۰۰۰ تومان

چاپ: به‌کم ۲۰۱۷

ژماره‌ی سپاردن: له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردن (۱۹۵۷) ی سالی (۲۰۱۶) ی پیدراوه
مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه بۆ چاپخانه‌ی (شوان) له شاری سنه و کاک سالتح سلیمان سه‌رزکه‌ژی قوبادی و کاک جه‌مالی کوری.

بلا‌وکار: ئێران، سنه، شه‌قامی شووه‌دا، کتیب‌فروشی نیشتمان، ته‌له‌فون:

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۵۵ ۲۱۰

+۹۸۸۷ ۳۳ ۱۷ ۲۱ ۱۱۵

پیشکەشە بە :

دایک و باوک و خوشک و براکانم:

هاوسۆز و خوشەویستم:

هاودەنگ و هاوڕێیانم:

نەوانەى ئە پێناوی وشەى کوردیدا خوینی خۆیان بە خشی:

گەل و نیشتمانم:

ئەو خوشەویستانەى وشەى خوشەویستی کوردییان ئە لام خوشەویستتر کردوووە.

سوپاسنامەيە بۇ ھۆزى قوبادى

جىيى خۇيەتى لىرەدا سوپاسنامەيەكى تاييەتى بۇ ھۆزى قوبادى و بنەمالەى كاك سالىح سلىمان حوسەينى سەرۆكھۆزى قوبادىيەكان لە كوردستانى باشوور و بەتاييەتى خودى كاك سالىح سلىمان حوسەين بنووسم، چون ھەر لە ديوانى خاناي قوبادىيەو تاكو ئىرە بەبى وچان و لەخۆبوردەيىو ھەوليان بۇ زىندووكردنەو ھى بەرھەمەكانى خاناي قوبادى داو، بە ماددى و مەعنەوى ھاوکارمان بوون.

لەم بەرھەمەيشدا ديسانەو ھەندىك لە خزمان و دۆستانى بەرپزيان ھاوکارى خويان نيشان دا و ھاتنە پىشوازي ئەم کارە پىرۆزەو، لىرەدا سوپاسى ئەم بنەمالانە دەكەين كە ھاوکارمان بوون لەم كاتەدا.

۱- سالىح سلىمان حوسەين.

۲- ھەسەن حوسەين فەتاح.

۳- جىھانگىر عدلى عەزىز.

۴- عدلى موستەفا عەبدووللا موھەممەد.

۵- موھەممەد شەرىف كەرىم سۆفى ئەھمەد.

۶- كەرىم ئەھمەد كەرىم.

ناوهرېوك

- ۱- پېشه‌كې ----- ۸
- ۲- ژياننامه‌ي خاناي قويداي ----- ۱۷
- ۳- ناساندني ده‌ستووسې داستاني له‌يلې و مه‌جنوونې خاناي قويداي ----- ۲۰
- ۴- ناساندني چەند نوسخه‌يه‌كې تړي له‌يلې و مه‌جنوون ----- ۲۵
- ۵- نازناوي خانا لڼم به‌ره‌مه‌دا ----- ۵۶
- ۶- سائي نووسينه‌وې لڼم به‌ره‌مه ----- ۶۳
- ۷- باسې نيزامي گه‌نجه‌وي لڼم داستانه‌دا ----- ۶۶
- ۸- به‌راوردنك له‌نيوان و مرگيرانه‌كې خانا و نيزامي گه‌نجه‌ويدا ----- ۷۰
- ۹- باسيك له‌په‌يوه‌ندي نيوان خانا و ميرزا شفييع و نه‌ئماس خان ----- ۷۵
- ۱۰- به‌يته له‌بیرکراوه‌كان ----- ۷۹
- ۱۱- به‌يته زيادکراوه‌كان ----- ۸۵
- ۱۲- ده‌ستکاري شپوه (سه‌بك) ي خانا ----- ۹۷
- ۱۳- ده‌ستووسې له‌يلې و مه‌جنوونه‌كې خانا و ميرزا شفييعې کوليايي ----- ۱۰۵

داستاني له‌يلې و مه‌جنوون

- ۱۴- له‌يلې و مه‌جنوون ----- ۱۲۹
- ۱۵- وه‌لامې نامه‌ي له‌يلې له‌لايه‌ن مه‌جنوونه‌وه ----- ۱۴۷
- ۱۶- بردن ملوح شاه قيس فرزندش به‌طواف كعبه ----- ۱۴۹
- ۱۷- رفتن ملوح پدر قيس به‌خواستگاري ليل ----- ۱۵۳
- ۱۸- شدت عشق قيس و رفتن به‌کوه دوجيل و نديدن ليل ----- ۱۵۹
- ۱۹- نامه‌نوشتن ليلي به‌مجنون ----- ۱۶۹
- ۲۰- پاسخ نامه‌ي مجنون به‌ليلي ----- ۱۷۰
- ۲۱- سفارش ليلي به‌مجنون ----- ۱۷۱
- ۲۲- راز و نیاز ليلي و مجنون ----- ۱۷۷
- ۲۳- داستان آمد سعد بن منيف بن سلام ثقفی به‌خواستگاري ليلي ----- ۱۸۰
- ۲۴- آوردن ملوح علقمه‌ي بن عساف طبيب رومی [برای] معالجه‌ي قيس ----- ۱۸۶
- ۲۵- آمدن نوفل شاه به‌شکار و آگاه شدن از کار مجنون و لشکر کشيدن به‌جنگ عامري ----- ۱۹۰
- ۲۶- جواب نوشتن مهدي برای نوفل شاه ----- ۲۰۷

- ۲۷- لشکر آرایي نوفل----- ۲۰۹
- ۲۸- وارد شدن نوفل به خاك عامري----- ۲۱۲
- ۲۹- لشکر آرایي مهدی در مقابل نوفل----- ۲۱۳
- ۳۰- لشکر آرایي مهدی عامري----- ۲۱۴
- ۳۱- خواستگاری ابن السّلام مرتبه دوم لیلی را----- ۲۳۷
- ۳۲- آگاهی یافتن مجنون از شوهر کردن لیلی و جستجوی آن را----- ۲۴۲
- ۳۳- نامه نوشتن مجنون به لیلی----- ۲۴۵
- ۳۴- جواب نامه‌ی لیلی به مه‌جنون----- ۲۴۷
- ۳۵- آمدن مادر و پدر قیس به دیدن مجنون و فوت ایشان----- ۲۵۰
- ۳۶- آمدن لیلی به تماشای باغ و آرزوی دیدار مجنون کردن و نامه نویشتن----- ۲۵۳
- ۳۷- وفات نمودن ابن السّلام شوهر لیلی----- ۲۶۸
- ۳۸- وفات نمودن لیلی عامري و آگاهی یافتن مجنون----- ۲۷۴
- ۳۹- آگاهی یافتن مجنون را مرگ لیلی و زاری نمودن----- ۲۸۳
- ۴۰- فهره نگوک----- ۲۹۳
- ۴۱- وینه‌ی دستنوسه‌کان----- ۳۶۷
- ۴۲- سوپاس و پیزانین----- ۴۰۳
- ۴۳- سه‌رچاومکان----- ۴۰۵

پیشه‌کی

نه‌گەر چارێك به كتیبخانه تایبه‌تی و حوكومیه‌كانی كوردستان و ولاتی دراوسێی كوردستاندا بگێڕیت كه‌م كتیبخانه و ده‌ستنوس ده‌بینیت كه‌ كتیبی زانیانی كورد و شیعڕ و به‌ره‌م و داستانی كوردی تیدا نه‌بی‌ت، می‌ژووی نه‌ده‌بیاتی كوردی نه‌گەر له‌ می‌ژووی نه‌ده‌بیاتی ولاتی دراوسێی ده‌له‌مه‌ندتر نه‌بی‌ت، به‌رامبه‌ریان ده‌ده‌ستیتته‌وه، نه‌وه‌ی جیی نیگه‌رانییه‌ نه‌وه‌یه‌ زۆر كه‌م له‌سه‌ر ده‌ستنوس و نووسراوه‌ كۆنه‌كان كار كراوه‌.

می‌ژووی نه‌ده‌بیاتی كوردی پراوپه‌ر له‌ داستانی جۆراوجۆر و شاعیران نه‌سپی خۆیان له‌ بواره‌ جیا‌جیا‌كاندا تیدا تار دابه‌، نه‌م داستانه‌یه‌ش ده‌بی‌ چاپ بكرێن و له‌ هه‌موو پوویه‌كه‌وه‌ لی‌كۆڵینه‌وه‌یان له‌سه‌ر بكریت، چون‌ نه‌م داستانه‌ به‌ فكره‌ و نه‌ندیشه‌ی جیا‌وازه‌وه‌ له‌ سه‌رده‌م و قۆناغه‌ جیا‌وازه‌كانی می‌ژووی كورددا نووسراون، شاعیران به‌ پیتی توانا و نه‌و قۆناغه‌ی تیی كه‌وتوون، چی له‌ پووی می‌ژووی، كه‌لتووری، سیاسی، كۆمه‌لایه‌تی، مه‌زه‌به‌ی و ئابوورییه‌وه‌، له‌نی‌و به‌ره‌م و نووسراوه‌كانیاندا په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه‌ و نه‌و په‌نگدانه‌وانه‌یش به‌ جوانی ده‌بیرنریت.

نه‌وه‌ی تا ئیستایش پوونه‌ و له‌نی‌و نووسراوه‌كاندا دیقه‌تی پێ‌ بدریت، می‌ژووی داستان سه‌رای له‌ سه‌ره‌تای سالانی ١٦٠٠ی زایینی به‌دواوه‌ داستاننوسی و داستان سه‌رای زۆر به‌ وردی و چری كاری له‌سه‌ر كراوه‌. نه‌و داستان و به‌ره‌مانه‌ی تا ئیستا به‌رده‌ستی من كه‌وتووه‌، هه‌موویان به‌ گۆرانی (هه‌ورامی) نووسراون، نه‌توانم بڵێم نه‌م شیوه‌زاره‌ له‌ پله‌ی یه‌كدا دیت نه‌گەر باسی داستاننوسی و داستان سه‌رای بکه‌ین. یه‌كێك له‌و شاعیرانه‌ی كه‌ ده‌ستی له‌ داستان نووسین و هه‌رگێڕانی داستان و دانانی كورته‌ داستان و غه‌زل و قه‌سیده‌دا هه‌یه‌، خانای قوبادییه‌.

خانای قوبادی یه کینکه لهو شاعیره پر بهرهمانهی که تا ئیستا مافی خۆی پی نه دراوه،
ئهم شاعیره شوین دهستی له داستان سهرایی و غهزل و قهسیده دا دیاره و نهو خزمه تهی
خانای قوبادی به ئه ده بی کوردی کردووه، شایانی ریزلینگرتنه و پیویسته به جدی کاریان
له سهر بکریت.

ئهو سی داستانهای خانایش که تا کو ئیستا چاپ کراون، له هه له و کهموکورتی به دهه
نه بوون، به داخوه تا ئیستا هیچ نوسخه یه کی خودی شاعیرمان نه کهوتوته بهردهست، ئه و
نوسخانه ییش که له بهردهستدان، هیچیان له سهرده می شاعیره و نه نزیك نین و دهستکاری
نووسین و سه بک و وشه کانی کراون، به شیکیش لهو دهستووسانه یا به یتیان لی کهم
کراوه تهوه یان بۆیان زیاد کردووه، ئه گهرچی له هه ندی داستاندا وا بلاو بۆتهوه که خانا
هه ندی داستانێ تهواو نه کردووه و شاعیرانی دوا ی خۆی ئه و بهرهمه یان تهواو کردووه، بۆ
نمونه وا باوه گوايه مه ولهوی نوسخه یه کی خوسره و شیرینی دهست کهوتووه و یستویه تی
تهواوی بکات، به لام سه بکی مه ولهوی له گه له سه بکی خانادا پیک نه هاتووه و به جیی
هیشتهوه و وازی لی هیناوه. به لام هیچ سهرچاوه یه کی نووسراو له و باره یه وه نییه و خانا له
سالی ۱۱۵۳ ی کۆچیدا ئه و بهرهمه ی داناه و وه رگی پراوه و دواتر چووه ته سهر داستانێ
له یلی و مه جنوون و ئه و بهرهمه ییشی له سالی ۱۱۵۴ ی کۆچیدا تهواو کردووه.

داستانێ له یلی و مه جنوون ئه و داستانیه به پیتی بۆچوونی خانا داستانیکێ خه یالاوی
و راستیه تیکه له کراوه. سهره تا ئهم داستان به عه ره بی دانراوه و دواتر فارسیش ئه و
بهرهمه ی داناه، کوردیش ئهم داستانێ له فارس و عه ره به وه وه رگرتووه.

نیزامی گه غه وی به سهر قافله ی داستانێ عاشقانه ی شیعری فارسی داده نریت، داستانێ
له یلی و مه جنوونی نیزامیش سیته مین داستانیه تی که نووسیویه تی و به که متر له (۴)
مانگ دیناوه، ئهم بهرهمه ی نیزامی نزیکه ی (۴۷۰۰) به یته و به پیتی وته ی نیزامی
ئه گهر گرفتاری و کیشه نه بوايه، ئه و له ماوه ی (۱۴) شه ودا تهواوی ئه کرد و له سالی

(٥٨٤) ی کۆچیدا دایناوه و تاکو سائی (٥٨٨) ی کۆچی، نیزامی لهو ماوهیهدا دهستکاری داستانە که ی کردوو.

به پینی ئەو دهستنوس و نووسراوانە ی تاکو ئیستا بەردهست کهوتون، مەلا موحەممەدی قولیی کەندۆلەیی یە که مین شاعیری کورده که داستانی له یلی و مەجنوونی داناه، ئەم شاعیرە له سائی (١٧٣٢) له نووسنەوی بۆتەوه. خانایش دووم شاعیرە که له سائی (١١٥٤) ی کۆچی بەرامبەر به (١٧٤١) ی زایینی ئەم بەرهمەدی داناه، خانای جگە له نوسخە ی نیزامی به پینی هندی له بهیته شیعیریەکانی شاعیر، سوودی له سەرچاوی تری وەرگرتوو، خانە ی قوبادی ئەم داستانە ی به (١٦٤٤) بهیت تەواو کردوو، هەر وەکو نیزامی برۆی وا بووه که ئەم داستانە هەمووی راست نییه و به خەیاڵاتیش تیکەڵاوه، بەلام خانای وەکو نیزامی درێژە ی به باسە که نەداوه، خانای هەولێ داوه به که مترین دەستەواژە و بهیت، زۆرترین مانای به خۆینەر بدات، ئەم کورت بریە ی خانای خۆی له وەدا دەبینیتەوه که خانای نە یوێستوو سەری خۆینەرانی خۆی بێشینییت و لهو که مترین بهیتەدا تەواوی داستانە که ی خستۆتە روو.

پوون و ئاشکرایە هەر بەرهمەتی که به پینی ناوەرۆک و شیوی داستانە که و کار و بنمیچ و لابەلای کارەن، زۆر دەستەواژە و وشە ی جۆراوجۆر دینیته ناو ئەو داستانەوه، جالەم پرووه و تابیر و ئەندیشە ی شاعیر فراوان و بلاو بیت و ورد بیتهوه له بابەتەکان و شارەزایی له بواره جیا جیاکانی ژیان بیت، ئەوا وشە گەلی جوان و ناوازه دەخاتە روو، خانای جگە لهو ی له بواری میژوو، که لتور، فەرهنگ، کۆمەلایەتی، مەزەبە ی، سیاسی و ئابووری، له چەندین کاری تریشدا زانیاری باشی هەبووه و له کوچه و قوژبەنی ژیاندا وشە ی هیناوه و له داستانەکانیدا ئاماژە ی پێ کردوون، ئەم بەرهمەدا ئەگەر ورد ببینەوه، خانای ناوی چەندین مەل و پەلهوهر و ئاژەلی مائی و... هتد دەهینییت. جگە لهویش باسی مەیی و کەرەستەکانی مەخانە و شیوی مەجلس ئارایی و دەف و بالۆره و... هتد ناو دەبات.

ناوی گول و گولزار، کهرسته‌ی پزیشکی و داب و نهریت و شیوه‌ی داواکردن و وتار و گفتوگۆی نیو کۆری ژن و ژغواستن، به‌یان ده‌کات، له‌ پرووی لایه‌نه‌کانی دینیشه‌وه‌ خانا‌ئو خالانه‌ی خستۆته‌ پروو، له‌ هه‌ندی جیگاییدا گهر توانییتی و ده‌قی به‌سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته‌دا شکاییت، ئه‌وا وشه‌ی کوردی له‌ جیگه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کار بردووه‌، واته‌ ئه‌و ده‌سته‌واژه‌ عه‌ره‌بییه‌ی له‌ زانستی شه‌رعدا هاتووه‌، خانا‌ له‌بری ئه‌و ده‌سته‌واژه‌ کوردیه‌که‌ی به‌کار بردووه‌. ئه‌مانه‌ و چه‌ندین کاری تری له‌م به‌ره‌مه‌ی خانادا به‌دی ده‌کریت، تا لیتی پروانیت و لیتی بتوژیینه‌وه‌، ده‌سته‌نگینی و توانایی ئه‌م شاعیره‌مان زیاتر بۆ ده‌رده‌که‌ویت.

بۆ ده‌ستمان داوه‌ دووباره‌ چاپ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م داستانه‌

ئه‌وه‌ی راستییێت داوی ئه‌وه‌ی داستانی له‌یلی و مه‌جنونه‌که‌ی خانای قوبادی له‌ لایه‌ن كاك «غەفەقاری ئیبراهیمی سارۆ» به‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستی خوینه‌ران و کتیب‌خانه‌ی کوردیه‌وه‌، سوپاسی بی‌ پایانی ده‌که‌ین بۆ ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌سه‌ر شانی خۆی نابوو، کاریکی پیرۆزیان جیبه‌جی کردبوو. کاتیک چاومان به‌و کتیب‌ه‌دا گێرا، له‌به‌ر پۆشنایی ئه‌و نوسخه‌ و که‌شکۆل و ده‌ست‌نووس و سه‌رچاوانه‌ی به‌رده‌ستمان، هه‌ستمان به‌ هه‌ندی که‌موکورتی له‌و کتیب‌ه‌دا ده‌کرد، نه‌ده‌کرا هه‌روا لیتی بێده‌نگ ببین، نه‌ده‌کرا به‌شیوه‌ی باب‌ه‌تیکیش بیخه‌ینه‌ پروو، ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌ستماندا بوو، پالپشتی له‌ هه‌ندی بیر و بۆ‌چوونه‌کانمانی ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی هه‌ندی له‌ دۆستانمان له‌گه‌ڵ چاپ‌کردنه‌وه‌یدا نه‌بوون، وامان به‌ باش زانی دووباره‌ ئه‌م داستانه‌ چاپ بکریته‌وه‌. زۆرجاریش له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌ی خانا و دۆستانماندا باسی ئه‌وه‌مان ده‌کرد که‌ کۆبه‌ره‌مه‌ی خانای قوبادی چاپ بکریت، به‌گشتی له‌گه‌ڵ کۆبه‌ره‌مه‌دا بوون، هه‌ندیك رایان وابوو که‌ ئه‌م کاره‌ سه‌خته‌ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر به‌ره‌مه‌ و که‌سیك چاپی کردووه‌ و یه‌ك ناگریته‌وه‌... خوا یارمان بی‌ت هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی خانا به‌ پیتی نوسخه‌کانی به‌رده‌ستمان چاپیان ده‌که‌ینه‌وه‌.

چاپ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م داستانه‌یش پتویستی به‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ و نوسخه‌ی زیاتر هه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ زیاتر به‌ره‌و پێش ببات و به‌هێزی بکات، له‌ هه‌مانکاتیشدا نه‌بوونی نوسخه‌ی

زیاتری ئەم داستانەى خانا و هەندى سەرچاوەى رێکوپێک، لەملا و لەولا نوسخەى تری هەبوون، بەلام بەیانووى جۆراوجۆر دەستمان بەو نوسخانە نەگەشت. زیاتر ئەم کارەى پەك دەخست، بە گشتى پێمان باش بوو لەبەر رۆشنایى نوسخەى کار لەسەرکراوى ئەم بەرھەمە بە نوسخەى دەستنوس و تاپیکراوە، لەگەڵ ئەو دەستنوسانەدا کە لە جێگەى خۆیاندا باسى دەکەین، ئەم کتیبە دووبارە چاپ بکریتهوه.

ئەو هەلە و کەموکورتیانەى لە چاپى یەكەمى ئەم کتیبەدا هەبوو، بریتى بوو لەم چەند خالەى لای خوارەوه:

۱- هەلەى تایی و نوسخەى لەم بەرھەمەدا زۆر بوون و پێداچوونەوى کەمى بۆ کرابوو، جگە لەوەىش هەندى وشە و دەستەواژە بە باشى نەخوینرابووێه.

۲- ئەو سەرئەنج و تییى و راویچوونانەى سەید تاهیری هاشمى لە بارەى ئەم دەستنوسەوه لەسەر دەستنوسەکەى نووسیبوو، لە هەندى جێگەدا باس کرابوو و لە هەندى جێگەیشدا پێشتگوى خرابوو.

۳- لە هەندى جێگەدا لە بیرچوونى بەیتى تێدا بەدى دەکرا، جگە لەوەىش دووبارەبوونەوى بەیت و زیادکردنى بەیت لەم کتیبەدا بە جۆرێک هاتوو، هیچ مەکتەبە و رێگا و خالێکى زانستى پالێشتى ئەو زیادکراو و لە بیرکراو و دووبارەکراوانەى نەدەکرد.

۴- ئەو دوو سەرچاوەى بەر دەستى ئامادەکار لە پرووى زانستییەوه نەناسینرابوو، ناساندیک کە ئەمەى ئەو ناونە ئەکادیمیەکاندا گرنگى پێ دەدرێت.

۵- نزیکەى (۴۰۰-۵۰۰) بەیت لەم داستانەدا جێگەى گومان بوو، لە هەمانکاتیشدا بى لیۆردبوونەوه ئامادەکار بەسەر ئەو هەلەیدەدا رۆشتبوو، سەرچاوەکانى بەر دەستى ئێمەیش پێچەوانەى نوسخەى بنچینەى و پراکانى ئامادەکار بوو، لە کاتێکدا چەند دەستنوسیێک لە بەر دەستدا هەیه دەلێت: بەشێک لەم داستانە هی میرزا شەفیعی کولیاپییه و بەشێکى هی خانای قوبادییه، نازانین ئەم دوو داستانە چۆن تێکەڵ کراوه؟!

٦- ئەم دەستنوسە لە هەندى جىگەدا دەستکاری شىۋەزارەكەى كراۋە، ئەو گۆرانكارىيە بە شىۋەيەكە زۆر ڤوونە كە كەسىنكى (گۆران)ى نەينوسىۋە، واتە شارەزايى لە شىۋەزارەكەدا نەبوۋە، جگە لەوەيش نووسەرەۋەى نوسخەكە لە چەندىن جىگەدا پىت و وشەى لەبىرچوۋە، ئەو لە بىرچوونەوانەيش ئەۋەندە زۆر بوو، لەۋە دەرچوۋ بوو كە خۆتى لى بىوۋرى.

ئەمانە و چەندىن تىبىنى تر ھەبوون كە بوونە ھۆى ئەۋەى ئەم كىتەبە جارىكى تىرى لەگەل دەستنوسە بنچىنەيەكە و دەستنوسەكانى تىرىدا بەراۋرد بىكرىت، يەك نوسخە بىكرىتە سەرچاۋە و بۆ لىكۆلىنەۋەيش ئەۋانى تىرى بەكار بەئىترىت.

كارى ئىمە ئەم كىتەبەدا

ئىمە پىش ھەموو شتىك دەستنوسەكەمان بەشىۋەيەكى زانستى ناساندوۋە، سەرچاۋەى دەستنوسەكە و سالى نووسىنەۋە و ھەموو لايەنەكانى بە وردى ناسىنراۋە و ديارى كراۋە، دواى ناساندن و پىنداچوونەۋە و چەند جارىك خويندەۋەى دەستنوسەكە و ئەژماركردنى بەيتەكانى نوسخەى بنچىنەيى، بە پىتويستمان زانى سەرچاۋەى يەكەمى ئەۋەى كە لە لاي مامۇستا موخەمەد ڤەشىدى ئەمىنى پاۋەيى بوو، ئەو دەستنوسەيش ۋەربگرين و بەراۋرد و پىنداچوونەۋەيەكىش بەو دەستنوسەدا بىكەين، ھەمان كار بۆ ئەو نوسخەى كە كاك غەففار كارى لەسەر كەردبوو، ئىمەيش سوودمان لى ۋەرگرتبوو و كارمان لەسەر ئەنجام دابوو، بۆ نوسخەى يەكەمىش ئەنجامى بەدەين.

دواتر ئەو نوسخانەى بەردەستمان بە شىۋەيەكى زانستى بناسىنن، سەرچاۋە و شوپن و جىگايان باس بىكەين و ئاماژەى تەۋا بە لايەكانيان بەدەين، لىرەۋە بۆمان ڤوون بوۋىەۋە چەند شاعىرى كورد داستانى لەيلى و مەجنونى بە شىۋەزارى جىاۋاز و زمانى جىساۋازەۋە ۋەرگىتراۋە و نووسىۋە.

خالىنكى تىرى كە بە لاي ئىمەۋە جىگاي بايەخ بوو، خاناي قوبادى ئەم بەرھەمەدا چەند جارىك نازناۋى شىعەرى و لە چى جىگەيەكدا ناۋەكانى ھىناۋە، بە نمونەۋە بياخەينە ڤوو. ئە بەشىكى تىرىشدا ئاماژەمان بەو خالە داۋە كە خانا خۆى لە بەرھەمەكەدا دەستنىشانى

کردووه، ئەویش سالتی نووسینه‌وه‌ی بەرھەمە کە یە و ئەمەیش لە میژووی ئەدەبیاتی کوردیدا
 گرنگی و تایبەتمەندی خۆی ھەیە، ھەر وەکو چۆن باسی سالتی نووسنە‌وه و وەرگێڕانی ئەم
 بەرھەمەمان باس کردووه، باسیکیشمان لەوێ کردووه خانا چۆن یادی لە نێزامی کردۆتە‌وه و
 ئاماژە‌ی پێداوه، لە ھەر جێگە‌یە کیشدا نمونە‌ی شیعری خانامان بۆ بابەتە کە و قسە کا ئمان
 ھیناوەتە‌وه.

لەبەر پۆشنایی بۆچوونیکی ئامادە‌کاری چاپی پێشووی داستانی لەیلی و مەجنوندا،
 لێکۆڵینە‌وه‌یە کمان لەسەر دۆستایەتی نێوان میرزا شە‌فیعی کولیایی و خانای قوبادی و
 ئە‌لماسخانای کەندۆ‌لە‌ییدا ئە‌نجام داوه، کە گوا‌یە میرزا شە‌فیعی کولیایی خانای ئە‌لماس
 خانای لە یە‌کتر نزیک کردووه، ئە‌مانە‌مان بە بە‌لگە‌ی شیعری و نووسینە‌وه خستۆتە‌ پوو و
 باسمان لێ‌وه کردووه...

لە بابەتیکی تریدا وامان بە پێویست زانی سەرە‌تا چاپە کە بە‌راورد بکری‌ت و ئە‌و
 بە‌یتانە‌ی کە‌می ھیناوه و لە چاپە کە‌دا لە‌بەر کراوه، لە جێگە‌ی خۆیاندا دا‌بنری‌تە‌وه و ئە‌و
 بە‌یتە زیاد کراوانە‌یش لا‌برین. لەبەر ئە‌وه‌ی ئە‌م دە‌ست‌نووسە لە ژێر گوماندا بوو، بە
 گرنگمان زانی باسیک لە شێ‌وه‌ی سە‌بکی خانا و ئە‌و گۆ‌رانکاریانە‌ی نووسەرە‌وه‌ی دە‌ست‌نووس
 لە ھەندێ بە‌یتدا ئە‌نجامی دا‌بوو، باسی بکە‌ین، سەرچاوە‌کانی تری خانای بە‌ی‌نین و لە‌گە‌ڵ
 سە‌بکی ئە‌م داستانە‌دا بە‌راوردی بکە‌ین، چونکە لە ھەندێ جێگە‌دا نووسەرە‌وه‌ی دە‌ست‌نووس
 ئامرازی «وێ» لە جێگە‌ی «چوون»ی گۆ‌رانی (ھە‌ورامی) بە‌کار برد‌بوو، یان ئامرازی
 «لە»ی بە‌کار ھیناوه، ئە‌مانە لە‌ناو سە‌بکی خانادا بە‌دی نە‌دە‌کرا و بە باشمان زانی باسیکی
 لێ‌وه بکە‌ین.

لە بابەتیکی تریدا باسیک لە داستانی لەیلی و مەجنونە کە‌ی خانای قوبادی و نە‌وفە‌ل
 و مەجنونە کە‌ی میرزا شە‌فیعی بکە‌ین، بە وردی لە‌سەر ئە‌و بابەتە تو‌یژینە‌وه‌مان ئە‌نجام داوه
 و ئاماژە‌مان بە چە‌ندین پرسیار و سە‌رنج کردووه. لە بابەتیکی تریشدا بە‌راوردی ھە‌ندێ
 بە‌یتی خانای «نێزامی»مان کردووه، خا‌لیکی تر کە ئێ‌مە بە وردی کارمان لە‌سەر کردووه،

هەرچی تییینی و سەرنج و پەراویزەکانی سەبید تاهیری هاشمی لەسەر ئەم دەستنوسە هەبوو، لە جێگەی خۆیاندا نووسیمانەوه و ئاماژەمان پێ کردووه، دواتر ئەو جینگایانەی که نووسەرەوهی دەستنوس وەک پیت و وشە لە بیرکراو هەبوو، ئامادەکاری پێشوو داینابوو، پەراویزمان لەسەری داناوه و وەک خۆی هێشتوویمانەتەوه، لەگەڵ ئەوەیشدا ئێمە لە چەندین شوێنی داستانەکهدا دەرکمان بە کەموکورتی کردییت، بە هەمان شێوە لەنیۆ کەوانەدا هێناومانە، سوپاسی ئامادەکاری پێشوو ئەکەین هەندێک لە کارەکانی بۆ ئێمە ئاسان کردبوو، هەندێکیانی بە وردی ئەنجامی داوو.

هەندێ وشە و دەستەواژەی عەرەبی لەم داستانەدا هەبوو، ئێمە پەراویزمان بۆ داناوه و لێکمان داوتەوه، جگە لەوەیش هەندێ وشە فارسی هەبوو وەک (خواهش، خواهر...) ئەم وشانە لە زمانی فارسیدا پیتی «واو» کە ناخوێنریتهوه و ئێمەیش وامان بە باش زانی که بە رێنووسی کوردی و چۆنیش لە فارسییه کهدا دەگوتریت، بەو شێوەیه بینوسین، واتە بەی «واو» نووسیومانە، ئەگەرچی ئەمە لە رووی رەوانبێژییهوه هەڵیه، بەلام لەبەر ئەوهی لەناو زمانی کوردیدا ئەو جۆره وشانە کەمن و خوێنەری ورت و وریا و شارەزای زمانەکه نهییت، هەست بەو شێوه خوێندنهوانه ناکات، ناچار بووین بەو شێوهیه بینوسین.

دواکار لەم بەرهەمه‌دا کاری فەرهنه‌نگۆکه، ئێمه فەرهنه‌نگۆکی بچووکیشمان بۆ ئەم بەرهەمه‌ داناوه، ئەو وشە و زاراوانەی پتویستن لێک بدرێنەوه، لێکمان داوتەوه.

هەرۆه‌ها جگە لە ته‌واوی نوسه‌که‌ی خانا که لەم بەره‌مه‌دا هاتوه، وێنه‌ی په‌ره‌ی یه‌که‌م و دووه‌می هه‌موو ئەو دەستنوسانەی بەرده‌ستمان هێناوه و دامانناوه.

هیوادارین ئەم کارە لێره‌دا بە مانه‌دووبوونیکی زۆره‌وه هاتۆته‌ به‌ره‌م، که‌لێنیکی کتێبخانه‌ی کوردی پر بکاته‌وه، ئەم بەره‌مه‌ بێته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی کتێبخانه‌ی کوردی و سوودی تایبه‌تی بۆ توێژه‌ران و لێکۆله‌رانی ئەده‌بی کوردی هه‌ییت، ئەم ئه‌رکه‌ش که‌ له‌سه‌ر شانی خۆمانان ناوه، به‌ره‌مه‌ی هه‌ییت.

ئەوھى ماوەتەوھ بىلەن ئەوھىيە لە لای ھەندىك بەرپۆز نوسخەى داستانى لەيلى و مەجنون
ھەبوون، بە چاوەروانىيەكى زۆرەوھ دامەين و ئومىدى ئەوھمان ھەبوو كە نوسخەكان بگاتە
دەستمان، بەلام بىنومىديان كردين، ھىوادارم لە دواپۆژدا شتىكى لەم كارەى ئىمە زياتر و
باشتر بۆ خانا و ميژووى ئەدەبى كوردى بخرىتە بەردەست و كارى لەسەر بكرىت.

٢٠١٦-٨-١

تاران

ژیاننامه‌ی خانای قوبادی

لیږه‌دا ده‌مانه‌وې به کورتی دهریاره‌ی ژيانی خانای قوبادی بدوین، چون له دیوانی خانای قوبادیدا به دوور و درېژۍ دهریاره‌ی ژيانی شاعیر قسه‌مان کردوه، کورته‌ی نه‌و توږینه‌وه‌یه لیږه‌دا ده‌خینه‌و.و.

ناوی خانای قوبادی له سهرچاوه‌ کونه‌کاندا به‌م شپوه‌هاتوون:

"خانه‌ی قوبادی، خانای قوبادی، موحه‌مده‌ خان، قازی‌خانا، خانه، موحه‌مده‌

خان‌جوانرېږی، خانای‌جوانرېږی و موحه‌مده‌ خان‌قوبادی".

همه‌موو نه‌مانه‌ نه‌و ناوانه‌ن که له شیعیر و نووسراوه‌کاندا هاتوه، همه‌مویان تاماژن به ناوی خانای قوبادی و ناوی راسته‌قینه‌ی خانایشمان بۆ پروون ده‌بیته‌وه که خانا ناوی راستی و ته‌واوی «موحه‌مده‌» بوه.

خانای قوبادی ناوی موحه‌مده‌، کوږی قوباد به‌گی یه‌که‌می کوږی نه‌میر خانی یه‌که‌می کوږی سه‌یید نه‌حمده‌ به‌گی یه‌که‌می جافی کوږی سه‌یید عدلی یه‌که‌می کوږی ټیناقي نه‌سلی یه‌که‌می کوږی سه‌یید نا‌هم نه‌ناعمه‌.

خانا له‌نار هونراوه‌کانیدا نازناوی خوی به‌ ناوی «خانه، خانا، خانه‌ی قوبادی و خانای قوبادی» به‌کار هی‌ناوه. له‌م به‌یته‌دا ناوی خوی به‌م شپوه‌یه‌ ده‌هینیت:

وه‌ په‌نجه‌پړی و وه‌ ناکامورادی

نه‌یاوا وه‌گام «خانه‌ی قوبادی»

له‌ جیگه‌یه‌کی تر‌دا خانا ده‌لټ:

«خانه»یی خزمه‌ت غه‌زاله‌ی نو‌دا

زنجیره‌ی زولف، سزام وه‌ تـــو‌دا

له‌ هه‌ندیك شیعیریشدا خانا ناوی خوی به‌ «خانا و خانای قوبادی» ده‌هینیت:

یه‌ «خانا» واتنه‌ن به‌ دل‌ زویری

هاناشه‌ن جه‌ ده‌س ماجه‌رای پی‌ی

خانا له سالی (۱۰۹۸) ی کۆچییدا له دایک بووه. خانای قوبادی میری ناوچهی سه ریاس بووه، ئه و سنووره جوگرافیایه یی که له ژێر دهستیدا بووه ئاماژهی پێ دهکات و هه موو ئه و ناوچانه ییش که خانا ئاماژهی پێ دهکات، له شاری جوانپۆوه نزیکن و نزیک به و ناوچانه یه که له ژێر دهسه لاتی باو و باپیرانیدا بووه.

خانا خاوه نی چه نندین به ره مه می ناوازه یه و له دیوانی خانای قوبادییدا به وردی له سه ری دواوین، لیژده نا مه وی دووباره ی بکه مه وه. سه بارت به سالی کۆچی دوا یی خانا، ه یچ به لگه یه کی نووسراو له به رده ستدا نییه، به لام به شیك له نووسه ران و لیكۆله ران رای خۆیان سه بارت به کۆچی دوا یی خانای قوبادی به م شیویه خستۆته روو:

هه ر یه ک له دانه ری کتیبی "گوئزاری کوردستان، سدیق بۆره که یی، نامیلکه یه کی کۆن، به گزاده کانی جوانپۆ و شیخ حامید، سالی کۆچی دوا یی خانای قوبادییان به سالی (۱۱۶۸ک). داناوه. ههروه ها مامۆستایانی وه کو موحه ممه د عه لی سوئانی، سه یید تاهیری هاشمی و مارف خه زنده ار، سالی (۱۱۹۲ک). "یان بۆ کۆچی دوا یی خانای قوبادی نووسیوه. جگه له وانه ی سه ره وه، مامۆستا "عه لانه دین سه جادیش سالی کۆچی خانای به سالی (۱۷۹۵ز. = ۱۲۰۹ یا ۱۲۱۰ک). "داناوه.

ئه وه ی جیگه ی سه رسووپرمانه کاک هه کیم مه لا سالح له یوسف و زوله یخاکه ی خانادا (۳- لا) سالی کۆچی دوا یی خانای به سالی (۱۷۳۲ز = ۱۱۴۵ک) کۆچی داناوه. نازام له به رانه ر چیدا یه و چۆن لیکی داوه ته وه. لای هه مووان ئه وه پروونه که خانای قوبادی له سالی (۱۱۵۳ک). دا داستانی خوسره و و شیرینه که ی نووسیوه ته وه و سالی (۱۱۵۴ک). داستانی له یل و مه جنوونه که ی داناوه. ئه و ساله ی کاک هه کیم بۆ سالی کۆچی دوا یی خانای قوبادیی دایناوه، واتای ئه وه یه که خانا پشیش ئه وه ی خوسره و و شیرین و شیرین و فره اد و له یل و مه جنوونه که ی بنووسیته وه کۆچی دوا یی کردووه.

به هه رحال ئه و سه رچاوانه ی که باسیان له کۆچی دوا یی خانای قوبادی کردووه، خانا له سالی (۱۱۶۸ک). وه فاتی کردووه. جگه له و به لگانه ی نووسه ران باسیان لیوه کردووه،

من هیچ دهستنوس و به‌لگه‌یه‌کم له به‌رده‌ستدا نییه که ناماژه به سال و کۆچی دواایی
خانا بکات. رام له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که خانای قوبادی سالی (۱۶۸ک). واته له ته‌مه‌نی (۷۰)
سالتدا کۆچی دواایی کردوه. گۆپی خانا له گۆرستانی (بانی گومگان) دایه و له‌ویدا
نیژراوه.^۱

^۱ - دیوانی خانای قوبادی: کاروان عوسمان خه‌یات (رئیس)، چاپی یه‌که‌م، له بلۆکراومکانی نه‌شری شوان
(کتیبه‌فرۆشی نیشتمان) له سنه، ۲۰۱۶، لاپه‌ره (۷۳-۱۵۹).

ناساندنی دهستنووې داستانی له یلې و مه جنوونې خانای قوبادی

به پتی سرچاوه بلاوکراوه کان و ئه وهی بردهستی نیمه که وتووه، له یلې و مه جنوونې خانای قوبادی ده بیته دوهم له یلې و مه جنوون که ورگتړاییت و به شیوه زاری گزرائی (هه ورامی) دانراییت.

ئه وهیش زانراوه که نوسخه ی داستانی له یلې و مه جنوونې خانای تا ئیستا یه ک نوسخه ی لی که وتوته بردهستی و بلاوکراوه ته وه، پیشتړ کاک «غەفەر ئیبراهیمی» (سارو) نوسخه ی ئه م دهستنووې له ماموستا موحه ممد رهشیدی ئه مینی پاوه یی ورگرتووه و له گه ل نوسخه یه کی تری «نه وفه ل و مه جنوون» ی میرزا شه فیعی کولیاییدا به راورد کردووه و بنکه ی ژین له شاری سوله یمانی چاپی کردووه.

ئه م نوسخه یه له کتیبه چاپکراوه که دا به وردی نه ناسیتراره، لیتره دا به وردی له سر ئه م دهستنووې ده دوین، وه کو وتمان ئه م دهستنووې کوپییه کی له لای ماموستا موحه ممد رهشید ئه مینی پاوه یی پاریزراوه و سوود له کوپییه که ی به ریزیان وه گیراوه، لیتره شدا دووباره کوپییه که له بهر نوسخه که ی به ریزیان گیرایه وه و دهیناسینین، ئه مهیش له بهر ئه وه بوو له نوسخه که ی بنکه ی ژیندا که ریکوپیک کراوه، هه ندی جینگه بهر نه مان و سپینه وه که وتووه، به باشمان زانی نوسخه یه کی تری له وهی ماموستا موحه ممد رهشیدی ئه مینی بگرینه وه.

ئه م دهستنووې له لایه ن «شیخ عه بدولرهمانی کوری شیخ عه بباس» وه نووسراوه ته وه، دهستنووې که له دوو به ش پیکهاتووه، به شی سهره تایان بریتییه له داستانی له یلې و مه جنوونې خانای قوبادی و به شی دووه میان بریتییه له کومه له شیعیکی خانای قوبادی و میرزا شه فیعی کولیایی و... نووسه روهی تا راده یه که خه قوژه و به یته کانی له بهرانبه ر یه کدا نووسیوه، سه یید تاهیری هاشیش له سر ئه م دهستنووې راوبوچوونی خوی نووسیوه.

ئه م دهستنووې ئه اندازه که ی (۲۱×۱۴) سم ده بیته، په ره کانی ئه م دهستنووې نزیکه ی (۱۳۵) په ره ده بیته، له دوو به ش پیکهاتووه، به شیکیان داستانی له یلې و مه جنوونې خانایه و به شه که ی تریشیان کومه لیک شیعی خانای و میرزا شه فیعی کولیایی و هی تری

تیدایه، نووسه‌ره‌وه‌ی له‌به‌ر رۆشنایی نوسخه‌ی تری ئهم ده‌ستنوو سه‌ی نووسیوه‌ته‌وه و ئه‌مه‌یش له‌چهند جینگایه‌کدا ده‌رده‌که‌وێت.

ئهم ده‌ستنوو سه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه به‌م چهند وشه‌یه له‌باره‌ی داستانه‌که‌ی له‌یلی و مه‌جنوونی خاناه‌ نووسراوه و ده‌ست پێ ده‌کات:

«(هوالعزیز)، (منظومه‌ی کردی)، موسوم به‌ لیلی و مجنون تألیف شادروان فاضل شه‌یر عالم عامل و شاعر متبحر مرحوم خانای قبادی که‌ پس از سرودن خسرو و شیرین در سال یک‌هزار و یک‌صد و پنجاه و چهار سروده‌ است، چنان معلوم است که‌ تمام خسه‌ی نظامی گنجوی را به‌ کردی ترجمه‌ نموده‌ است، رحمه‌ الله له‌ وجميع العلماء آمین برحمتک یا ارحم الراحمین، وصلى الله على سيدنا محمد وآل [له‌] وصحبه و سلم».

له‌ په‌ره‌ی دووه‌میشدا سه‌باره‌ت به‌ ئوه‌یسی قه‌ره‌نی یادداشتێک نووسراوه، ئه‌و په‌ره‌یه تاییه‌ت به‌ ئوه‌یس کراوه. له‌ په‌ره‌ی سێی لای ئیمه‌دا و نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوو سه‌ خۆی ژماره‌ی بۆ ده‌ستنوو سه‌ که‌ داناوه، له‌ سه‌ری نووسیوه (ص ۲)، ئیمه‌یش لی‌ره به‌دواوه له‌ سه‌ر ئه‌و ژماره‌یه ده‌رۆین، داستانه‌که‌ی خانا ده‌ست پێ ده‌کات، له‌ سه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوو سه‌ نووسراوه:

«ص ۲ لیلی و مجنون» و له‌ به‌رامبه‌ریشیدا نووسراوه: «خانای قبادی».

دواتر نووسراوه: «بسم الله الرحمن الرحيم، و به‌ نستعين».

دواى ئهم چهند نووسینه، نووسه‌ر دێته سه‌ر نووسینه‌وه‌ی داستانه‌که‌ی خانای قوبادی و سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ به‌م شیویه ده‌ست پێ ده‌کات:

به‌ نام ئه‌و که‌س به‌ (کُنْ قَيَّكُون)
عالمش جه‌ که‌تم، عه‌ده‌م که‌رد بیه‌وون
مه‌ه‌ز خاتران (سَيِّد الْكَوَّيْن)
موحه‌مه‌د فاتیح، خدیبه‌ر و حونه‌ین
حمد و سه‌نا و شوکر په‌ی ئه‌و زات پاک
هه‌م سه‌لوات له‌ سه‌ر پادشای (لولاک)

نەر ته و فیک دهرۆ بینای بیتههرین

جه دمای مه کتوب «خوسره و شیرین»

نهم پهره یه (۱۷) بهیتی تیدایه، هندی پهره (۱۸) بهیت یا زیاتر یان که متری تیدایه، بهیتهکان پینج پینج نه ژمار کراوه و ژماره ی له که نارهوه بۆ دانراوه، نازانم نهم ژماره یه نووسهرهوی دهستنوس دایناوه یان سهید تاهیری هاشمی، بهلام نهوه هدییه له هندی جیگه دا ههله ی تیدایه، بۆ نمونه له پهره ی (۱۶-۲۱) ی ژماره لیدراودا بهیتهکان به ههله (۵) بهیت به ههله نه ژمار کراوه و ژماره که زیاد کراوه، له جیگه یه کی تریشدا نهم ههله یه دهیینریت، بهم هۆیه وه نزیکه ی (۱۰-۱۱) بهیت دیار نییه، نه گهرچی نووسهرهوی دهستنوس خۆی بهیتهکانی له بیر چوه.

سهید تاهیری هاشمیش له پهرهکانی: (۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۲۲، ۲۳، ۴۸، ۶۱) دا تهقریزاتی خۆی نووسیوه، لهوه دا به گومان چۆن له بابته به شه که ی نه وفه ل و مهجنونه که ی میرزا شه فیه وه هیچ شتیکی نه نووسیوه، نایا داستانه که ی میرزا شه فیه ی کولیایی نه دیوه یان؟!

پهره ی کۆتایی نهم داستانه ی (۱۱) بهیتی تیدایه،

هەر که سی ماما غه ریب و په فوور
په نچ و غه م هتجر جه نه و مه بی دور
کهس وه بی مورا د نه شی وه پهس
به لوتف بیچوون، پادشای نه قدس
په حهت وه نه پوا ح عاشقان حهق
با سه فا و وه فا، مرووه شه فهق
نه وان شین نه شۆن پا که ی پۆزگار
شیوه ی عه شق لی شان مه ند وه یادگار

نه‌شعار «خانا» یش پهی یاد‌گاری
 مانۆ پهی یاران، چهند پۆزگاری
 به نام خودا و نه‌حمده موختار
 خامه بکەر خوشک، خه‌تم کەر گوفتار
 هه‌مد و سه‌نا و شوکر پهی زات عه‌للام
 پهری موحه‌مه‌د، سه‌لوات و سه‌لام
 تاریخ و وفات، قه‌یس عامری
 سال هه‌شتاد و هه‌فت هه‌جری و قه‌مه‌ری
 «هه‌فتسه‌د و ده سال میلاد مه‌سیح»
 واتهی مووره‌خهی به‌غدادی فه‌سیح
 «هه‌زار و ششسه‌د و چل و چوار به‌یتنه»
 پهی دۆستان نه‌بو، «خانه» پهی کیتنه؟
 سه‌د هه‌زار سه‌لوات، خاتیمهی که‌لام
 به‌ په‌وه‌ی په‌سوول، (علیه‌ السّلام)

دوابه‌دوای ئەم چهند به‌یته، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نوس ئەم چهند به‌یته‌ی بۆمان تۆمار

کردوه:

«تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کردی اورامی، ترجمه و تألیف
 شاعر شهیر و نامدار کرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و
 اسکنه الله فی محبوبته جنانه، در روز سه‌شنبه دوازده‌هه‌م فروردین، سنه
 (۱۳۵۴) شمسی برابر با هجده‌هه‌م ربیع‌الاول سنه ۱۲۹۵ قمری، به دست فقیر
 عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه قار حومه‌ی شهر سنندج. و صلی الله علی
 سیدنا محمد وآله و صحبه و سلم».

لیره دا ئەم دەستنوسەیش لە بەشی داستانە کەدا تەواو دەبیست و بەشی کۆتاییشی دەبیستە شیعرە پەرەگەندەکان، ئەوەی ماوەتەوە بیلێن ئەوەیە ئەم دەستنوسە لە هەلە و کەموکورتی بەدەر نییە، لە چەندین جێگەدا پیت و وشە لەبەر چوو، دەستکاری شیوەی (سەبک) پێوە دیارە، جگە لەوەیش بە پیتی ئەم کۆپیانی بەردەستی ئیمە داستانە (۱۰- ۱۱) بەیتی نوقسانە، سەبید تاهیری هاشمیش باسی ئەو کەم هینانە بەیتەکانی نەکردوو. بۆ ساغکردنەو و چاپی کردنی داستانی لەیلی و مەجنوونی خانای قوبادی ئەگەر نوسخە تری لە بەردەستدا هەبیست، ئەوا باشترە و ئەم نوسخە بکریستە نوسخە بەراورد، بەلام بە بۆ نوسخە تری، ئەم دەستنوسە جێگە گومانە و نابێت وەکو نوسخە بنچینەیی بەکار بهیتریت.

ناساندنی چەند نوسخەیهکی تری لەیلی و مەجنوون

لەناو میژووی ئەدەبیاتی کوردیدا تا ئیستا ئاماریکی تەواو لە بەردەستدا نییه کە چەند شاعیرمان هەیە داستانی لەیلی و مەجنوونیان نووسیوەتەوه، جگە لەوێ خانای قوبادی، لێره دا دەمانەوی هەندی لەو داستانە لەیلی و مەجنوون پێناسە بکەین کە دەستمان کەوتوون، لەو برۆایەشدا نین ئەو نوسخانە لێره دا پێناسە دەکرێت و دەخرێنە روو، هەر ئەم نوسخانە دوا نوسخە داستانی لەیلی و مەجنوون بێت و دەرکەوتبێت.

لەناو ئەو دەستنوسانە بەردەستی ئێمەیشدا چەند نوسخەیهکی داستانی لەیلی و مەجنوون هەیە ناوی شاعیریان لەنێو دا هاتوو، هەندیکێ تریشیان ناوی شاعیری تیدا نەهاتوو، هەندیک لەو دەستنوسانە ناوی نووسەرەوی دەستنوسەکە پێتوێه و سالی نووسینەکەیشی دیاره، هەندیکێ تریشیان نە ناوی نووسەر و نە سالی لەسەر نەنووسراوه. سەرەتا لە نوسخەکە بەرلینەوه دەست پێ دەکەین و پێناسەیهکی گشتیی نوسخەکە دەکەین.

نوسخە داستانی لەیلی و مەجنوون لە کتێبخانەی میلی بەرلیندا

ئەم نوسخەیه یەکیکە لەو نوسخانە کتێبخانە میلی بەرلین و نوسخەیهکی سکانکراوی لە بەردەستی ئێمەدا هەیە، ئەم دەستنوسە سەرەتا و کۆتایی تەواوه، سەرەتای ئەم داستانە بەم شێوەیه دەست پێ دەکات:

بسم الله الرحمن الرحيم

يا حەیی داوەر، يا حەیی داوەر

يا حەیی بێچوون، دەهەندەي داوەر

لە هەندی پەرەي ئەم داستانوسەدا (٩) بەیتی تێدايه و لە هەندیکیشیدا (١٠) و (١١) بەیتی تێدايه، واتە لە پەرەکاندا زیاد و کەمی بەیتەکان هەیە، کۆی پەرەکانی ئەم داستانە (١٥٢) پەرەیه، هەندی پەرەیشی لای ئێمە تێکچوووه و ناخوێنرێتەوه، هەروەها

نازانریت ئەندازە کەمی چەند بە چەندە، چون ئەم دەستنوسە کۆپی کراوە و نوسخەیەکی
سکەنکراوی لە بەر دەستی ئێمە داوە.

کۆتایی ئەم دەستنوسە بەم شێوەیە:

هزاران درود هزاران هـزار
زما بر محمد، سيد مختار
هزاران درود هزاران سلام
زما بر محمد عليه السلام

تەت شەد از دست فقیر حقیر سراپا تقصیر محمد صادق پسر محمد مومن، در یوم پنجشنبه
١٤هـ شهر صفر المضفر در سنه ١٢٩٦ مبارک باد... ئەم دەستنوسە لیژەدا کۆتایی پێ
دیت و دەچیتە سەر داستانیکێ تری، ئەم داستانە بە شێوەزاری گۆرانی (هەورامی) یە.
ئەوێ زانیاری بێت لەناو ئەم دەستنوسەدا هەر ئەوەندە، ئێمەیش هەر ئەوەندە لەسەر
دەنوسین و دەچینە سەر دەستخەتیکێ تری.

نوسخەی دووهمی هەمان داستان لە نوسخەی موحمەد صادق لە زانکۆی تاراندا

ئەم نوسخەیە داستانێ لە یلی و مەجنون، یەکیکی تریبە لەو نوسخانەی کە تەواوی
داستانە کە و نوسخە کەیش لە بەر دەستی ئێمەدا و جودوی هەیه، نوسخەیەکی تری هەمان
نوسخەی پیشووە کە پێناسەمان کردووە، ئەم کەشکۆڵە پیشتر لە داستانێ شیخی سەنعاندا
کە لکمان لێ وەرگرتووە و لەوێشدا پێناسە یەکی ئەم دەستنوسەمان بالا کردووە تەو.

دەستنوسیەکە لە لایەن (موحمەدی کوپی صادق) سەو نووسراوە، ئەم دەستنوسە لە
شێوەی بە یازدا نووسراوە تەو، قەبارە کەمی بریتییه لە (٢٠×١٢) سم و بە ناوی (جنگ
«مجموعه‌ی اشعار شاعران گرد») بە کۆدی ژماره (٤١٨١) لە کتێبخانەی ناوەندی زانکۆی
تاراندا پارێزراوە، وێنە یەکی بە شێوەی سکەن لە بەر دەستی ئێمە داوە.

ئەم دەستنوسە بەر هەمەکانی نیوی بریتییه لە داستانێ: لە یلی و مەجنون، شیخی
سەنعان و خەورشید و خاوەر... لە گەڵ ئەوەشدا کۆمەڵێک لە شیعری شاعیرانی وەکو:

نه‌همه‌د به‌گی کۆماسی، بیسارانی، وه‌لی دیوانه، سهرعی، شه‌هاب، خه‌مین و میرزا شه‌فیع و چهند شیعریکی خاوه‌ن نه‌زانراوی تێدایه. په‌ره‌کانی ئەم داستانە نزیکه‌ی (۱۲۲) په‌ره‌یه. که‌شکۆلنوس له‌ سه‌ره‌تای ئەم داستانەدا نووسیویه‌تی:

«لیلی و مجنون به‌ زبان کردی اثر طبع»

دواتر نووسیویه‌تی: «بسم الله الرحمن الرحيم»، دوا‌ی ئەمه‌یش نووسیویه‌تی: «ه‌ذا کتاب لیلی و مجنون». له‌ هه‌ر په‌ره‌یه‌کیشدا نزیکه‌ی (۱۳-۱۵) به‌یتی تێدایه، له‌ کۆتایی هه‌ر به‌شیکی ئەم نوسه‌یه‌دا، واته‌ له‌ کۆتایی هه‌ر داستانیکدا به‌ شیوه‌یه‌کی رێکوپێک، ناوی خۆی، ئەو که‌سه‌ی که‌ له‌به‌ر خاتری ئەو نووسراوه‌ته‌وه و سائی نووسینه‌وه‌که‌ی تۆمار کراوه و نووسیویه‌تی.

له‌ کۆتایی ئەم داستانەیشدا نووسه‌ر نووسیویه‌تی: «به‌ جهته‌ برادر عزیز نور چشم، آقا محمد محمود الفقیر میرزا محمد صادق».

ئەم داستانە به‌ شیوه‌زاری هه‌ورامییه، نووسه‌ره‌وه‌ی ئەم ده‌ستنوسه‌ که‌سیکی زۆر خه‌ت خۆش و جوان و به‌ سه‌لیقه‌وه‌ بووه و ده‌ستنوسیکی جوانی بۆمان نووسیوه‌ته‌وه، ئەم ده‌ستنوسه‌ تا راده‌یه‌کی زۆر باش پارێزراو بووه و قه‌د‌ری لێگیراوه، که‌م تووشی پووکان و سه‌رینه‌وه‌ بووه.

هه‌رچی ده‌رباره‌ی سائی نووسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌یه، ئەوا له‌ سه‌ره‌تای داستان‌ی شیخی سه‌نعان و له‌ کۆتایی داستان‌ی «خه‌ورشید و خاوه‌ر»دا، ئەم چهند دێره‌ی خواره‌وه‌ نووسراوه:

«تمام شد خورشید خاور در عصر روز پنج شنبه دویم ماه ربیع الثانیه، هذه السنه لوی نیل سنه ۱۲۹۸، از ید میرزا محمد صادق به‌ جهته‌ برادر نور چشم آقا محمد».

له‌ چهند جێگه‌یه‌کی تریدا ناوی خۆی و ئەم نووسراوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی چهند جارێک دووباره‌ کردووه‌ته‌وه.

سه‌ره‌تای داستانە که‌ به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌کات:

به نام دانای جهان پیداکەر
 بولبولان جه عشق شیت و شهیدا کەر
 جه سونعش تهمام فامداران ماتن
 نهقاشان جه نهقش نهو خجلاتن

کۆتایی ئەم داستانە لە ناو لاکێشەیه کدا دانراوه و لە لایەکیهوه نووسراوه: «پایان
 داستان لیلی و مجنون». دواتر دوو بەیتی وهکو کۆتایی هیناوه لە گەڵ دوو بەیتی فارسیدا:

شین و رەستاخیز جه نهجد خیزیا
 دل جه سۆز سهخت دل نهنگیزیا
 دنیا پهی هیچ کس نه دارۆ وهفا
 تا ناخروئمه مرهر مهبۆ جهفا
 هزاران درود و هزاران سلام
 زما بر محمد علیه السلام
 فریق رحمت یزدان کسی باد
 که کاتب را بالحمدي کند شاد

نوسخه‌ی سێیه‌می هه‌مان داستان له لای دکتۆر سه‌باح حوسه‌ینی

نوسخه‌یه‌کی تری ئەم داستانە لە لای زۆر به‌رێز دکتۆر «سه‌باحی حوسه‌ینی»یه‌ له
 شاری سه‌قز و وینه‌ی په‌رده‌یه‌کی ئەم داستانی له‌یلی و مه‌جنونه‌ی بۆ ئیمه‌ ناردووه‌،
 نووسه‌ره‌وه‌ی خه‌ت خۆش و به‌ سه‌لیقه‌ بووه‌، له‌ سه‌ره‌تای ئەم داستانهدا نووسراوه‌: «کتاب
 لیلی و مجنون است». دواتر به‌ خه‌تیکی گه‌وره‌تر و به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌نگ ئالتوونی نووسراوه‌:
 «کتاب لیلی و مجنون».

له‌ خوارووی ئەم نووسراوه‌وه‌ نووسراوه‌: «بسم الله الرحمن الرحيم»، پاشان ئەم چه‌ند
 به‌یته‌ی نووسیوه‌:

به نام دانای جهان پیداکەر
 بولبولان جه عشق شیت و شهیدا کەر
 جه سونعش تهمام فامداران ماتن
 نهقاشان جه نهقش نهو خجالان

لهم پەڕەیدا تەنھا (٤) بەیت هەیه و لە ڕووی خواری تەواوی ئەم نیو بەیتانەدا بە
 مەدرە کەبێ ڕەنگ ئالتوونی نهقش و نیگار کراوە، هەموو بەیتەکانیش لەنیو لاکێشەیه کی
 ڕەنگی و سەلیقە ییڤا نووسراوە، ئەم دەستنوسە (٣٨٦) پەڕەیه و کۆتاییە کە ی فەوتاو، هەر
 پەڕەیه کیش (٦) بەیتی تیڤا نووسراوە....

نوسخەی یەکەمی داستانی نهوفەل و مەجنون لە کتێبخانەی میلیی بەرلین

لە کتێبخانەی میلیی شاری (بەرلین) یشتا نوسخەیه کی ئەم داستانە هەیه، لیڤەدا بە
 پیتیستی ئەزانین وەکو تەواوی نوسخەکانی لەیلی و مەجنون ئەمیش بناسین، ئەم
 داستانە تاكو ئیستا چەند نوسخەیه کی لە بەر دەستی ئیڤەدا هەیه و دەکریت لە جیگای
 تریشتا نوسخەی تری هەبیت، ئەم داستانە لەنیو بە یازیکدا نووسراوە تەو، شیعرەکانی نیو
 ئەم بە یازە بریتییه لە هۆنراوی شاعیرانی وەکو: مەولەوی، میرزا شەفیع، مەللا لوتفوللا،
 فەخرولعولەما، ئەحمەد بەگی کۆماسی و خانای قوبادیی... تیڤایە.

ئەم دەستنوسە سالی نووسینەوێ پێو نییه، تەنھا ئەو هەیه کە نوسخەیه کی کۆنە و
 زۆریه ی شیعرەکانی نیو ئەم بە یازە هۆنراوی میرزا شەفیعی کولیایییه، لە سەرەتای زۆریه ی
 شیعرەکاندا ناوی شاعیرەکانی نووسراوە، ئەوێ تا ئیستا لەم بە یازە ماوە تەو نزیکیه ی
 (٢٢٠) پەڕەیه، هەندی پەڕەیشی ڕەش بوو تەو و باش ناخوینریتەو، هەر پەڕەیه کیش (٩-
 ١٠) بەیتی تیڤایە، ئەمەیش دنیایی نووسەرەوێ بە یازە کەمان پی دەلیت لەوێ کە
 شیعرەکانی بە ئەمانە تەو نووسیو. لە سەرەتای ئەم داستانەدا نووسراوە: «هَذَا كِتَابُ
 نَوْفَلٍ».

ئەم نوسخەيە جگە لە جياوازی وشەیی و ھەندى بەیت نەيىت، گرتىكى ئەوتۆ لە
 نوسخەکانى تریشیدا بەدى ناکرىت، سەرەتای ئەم داستانە لە نوسخەکەى بەرلیندا بەم
 شێوەیە دەست پى دەکات:

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
 يەك پۆ شای نەوفەلّ عەزم شکار کەرد
 قەبیلەى جە قەوم عەرەب سەوار کەرد
 قەھار ئاسان، سفید تەتار کەرد
 یاساڤ دا قۆشەن، سوپای بى سامان
 پەم پەم تەیر وەحش، مالا نە دامان
 فەرمان قۆشچیان، ھەر کەس پەى ویشان
 کلۆزەر نە فەرق، شاھینان کیشان

کۆتاییە کەیشى بەم جۆرەيە:

«شەفیع» شای نەوفەلّ وە زامانەو
 پای فەوتش پێچان وە دامانەو
 دەستاخەن جە بەین دام تەندەى ویش
 تۆ بە نەوفەلّ چیش؟ نەوفەلّ بە تۆ چیش؟!
 لەیل بیەن وە خاک، خالان ئالاش
 خاک جە تەغای سووف، پۆشان وە بالاش
 قەیس خەریک بەیت داج دەییوورەن
 مونتەزیر وە نەفخ ناپەیدای سوورەن
 تۆ دوعای خەیر کەر لەیل و نەھاران
 ھەر سەحەرگاھان، خۆر ئیواران

واچه يا كهريم، دهه ندهی داوهر
 يا نووربه خش، نوور خه ورشید خاوه
 تا ئه رز ئوستوار، جه بهل بهرجا بو
 تا به قدر حامل حمل غه برا بو
 به قای بی زه وال، عومر «خه سره» بو
 بهری جه ته فساد، چهرخ کهچ رهو بو
 ئیقبال ده ولت، هم عینانش بو
 به کوری دیدی دوشمه نانش بو
 خاس هوویداش کهر، عالهم بفامو
 والی زی شه وکعت، «خه سره» مامو
 نه لٹافش مه زید، زینده گانیه
 ناستانهش موحیت، کامه رانیه
 مه نیشی ساکن، نه فیتنه خوشحال
 نه سایه ی عهدش به فاریغولبال
 واته ی نام دوست، عه بد جه فاکیش
 گه دای خووشه چین ئه ربابان پیش
 ناپوخته و ناچیز، بی ته جزا و نمک
 نه سته ی «هزار و دووسه د چنی یهک»

نوسخه ی دووه می هه مان داستان له کتیبخانه ی موحه مه د رهشیدی نه مینی

نوسخه ی دووه می داستانی نه وفه ل و مه جنوونی میرزا شه فیعی کولیایی، یه کیکی تربیه
 له و نوسخانه ی که له لای ئیمه وجودی هه یه وینه ی نوسخه که گیراوه، ئه م ده ستنوو سه
 چند پهریه کی سه رته ی فه وتاوه، نازانریت ئه م ده ستنوو سه چند پهره بووه و ته وه ی
 ماوه ته وه بریتیه له نزیکه ی (۸۸-۹۰) پهره، نه ندازه کهیشی له شیوه ی (۲۱×۱۴) سم

دایه، له بهر نهوې چوند جارېك وینهی نهم دهستنوسه گپراوه، به وردی نه ندازه کھی دیاری ناکریت، نووسه رهوې دهستخته ته که زور خهت خوش نییه و توزیک به نهستم دهتوانریت نوسخه کھی بخوینریتته وه، به یته کانی له بهرانبهر یه کتردا نووسیوه، ههر په پریهک (۸-۹) به یتی تیدایه، یا که متری تیدایه، نهوې ماوه ته وه له دهستنوسه و نیستا بووه ته سهره تای دهستنوسه که بهم شیوه یه:

ناپوخته و ناچیز، بی نه جزا و نمهک
سهنه ی «هزار و دو سه د چنی یهک»
نهوفه ل بهر کومیت، سووی مه غولته وه
مه همیز دا مهرکب، بهرد وه چولته وه...

پاشماوه ی نهم داستانه له دهستنوسه که دا (۶۶) په پریه، په پری کوتایی نهم داستانه (۵) به یتی تیدایه، نو به یتانه یش نه مانه ی خواره وه یه:

«شه فیع» شای نهوفه ل وه زامانه وه
پای فیه وتش پیچان وه دامانه وه
دهستاخن جه بهین دام تنه ده ی ویش
تو به نهوفه ل چیش؟ نهوفه ل به تو چیش؟
لهیل بییهن وه خاك خالان ئالاش
خاك جه ته غای سووف، پوژشان وه بالاش
قهیس خه ریک به یت داج ده سورن
مونته زیر وه نه فغ ناپه یدای سورن
هزاران درود و هزاران سلام
زما بر محمد، علیه سلام

لیره دا نهم داستانه ته واو ده بیته و ده چیتته سهر داستانی مه نیژ و بیژن، له ناو نهم داستانه دا و له کوتایی په پریه کدا نووسه ره نووسیوه تی: «این نوشتم تا بماند یادگار.... نام

خدا ... سرکار! سنه ۱۶۷۷». به‌لام نووسه‌روه ناوی خۆی نه‌نووسیوه و نازانین خاوه‌نی ئەم ده‌ست‌نووسه‌ کتێبه و له کۆی نووسیویه‌تییه‌وه، له کۆتایی داستانی «مه‌نیژه و بیژهن» یشدا نووسیویه‌تی: «در روز چهار شنبه بیست و یک ماه جماد الاول...»

لیڤه‌دا ئەم ده‌ست‌نووسه‌یش کۆتایی دیت و نازانین پاشاوه‌که‌ی چهند بووه و چی بووه، یان هەر نه‌وه‌نده بووه، لیڤه‌دا ده‌ست له‌م نوسخه‌یش هه‌ڵده‌گرین و ده‌چینه‌ سه‌ر نووسخه‌یه‌کی تری له‌ نوسخه‌کانی به‌رده‌ستمان.

نوسخه‌ی سییه‌می هه‌مان داستان له‌ لای کاک غه‌ف‌فار

نوسخه‌ی سییه‌می ده‌ست‌نووسی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوون، هەر چهند لیڤه‌دا به‌ نوسخه‌ی سییه‌م ناستنراوه، هه‌مان نه‌و نوسخه‌یه‌یه‌ که له‌ چاپی داستانی له‌یلێ و مه‌جنوونی خانای قوبادیه‌وه له‌ لایه‌ن کاک «غه‌ف‌فاری ئیبراهیمی» (سارۆ) وه‌ به‌ نوسخه‌ی دووهم دانراوه و کاری له‌سه‌ر کراوه، به‌ سوپاسه‌وه‌ کۆپییه‌کی ئەم ده‌ست‌نووسه‌مان له‌ بنکه‌ی ژین وه‌رگرتوه، ئەم نوسخه‌یه‌ بریتییه‌ له‌ دوو داستان له‌ یه‌ك ده‌ست‌نووسدا، نه‌و دوو داستانه‌یش بریتییه‌ له‌ داستانی: «شیرین و فره‌هاد» و «نه‌وفه‌ل و مه‌جنوون».

نازائم ته‌واوی ده‌ست‌نووسه‌که‌ چهند لاپه‌ره‌یه‌، به‌لام به‌شی داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوون له‌م ده‌ست‌خه‌ته‌دا (۳۰) په‌ره‌یه‌، قه‌باره‌که‌یشی خۆی له‌ (۲۱×۱۴) سم ده‌دات، هەر په‌ره‌یه‌ك (۱۲، ۱۶، ۱۷، ۱۸) به‌یتی تێدا‌یه‌.

کۆتایی داستانی شیرین و فره‌هاد و سه‌ره‌تای داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوون له‌م ده‌ست‌خه‌ته‌دا ده‌که‌ویته‌ یه‌ك په‌ره‌وه، له‌ کۆتایی داستانی «شیرین و فره‌هاد» دا نووسه‌روه‌ی ده‌ست‌نووس ده‌لیت:

«تمت شد کتاب شیرین و فره‌هاد، در یوم جمعه، ۱۰ ذیحجه ۱۳۶۷، به‌ دست

میرزا احمد جعفر داریانی»

دواتر نووسه‌روه‌ی ده‌ست‌نووس دیته‌ سه‌ر داستانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوون و به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ست به‌ نووسیینه‌وه‌ی داستانه‌که‌ ده‌کات:

بسم الله الرحمن الرحيم، کتاب نوافل شا و مجنون

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك پۆ شای نەوفەلّ عەزم شکار کەرد
قەبیلەى جە قەوم عەرەب سەوار کەرد
قەههار ماسان، سپی تەتار کەرد
فەرما قۆشکچیان، هەر کەس پەى ویشان
کلان نە فەرق، شاهینان کیشان

لێرەدا بەشیک له پەرەى پيش کۆتایی و پەرەى کۆتایی دەستنوسە که دەخەینە ڕوو:

«شەفیع» شای نەوفەلّ وە زامانەو
پای فەوتش پێچان وە دامانەو
دەستاخن جە بەین داو تەنەندەى ویش
تۆ بە نەوفەلّ چیش؟ نەوفەلّ بە تۆ چیش؟!
لەیل بیەن وە خاک، خالان ئالاش
خاک جە تەغای سووف، پۆشاش وە بالاش
قەیس خەریک بەیت داج دەییوورەن
مونتەزیر وە نەفخ ناپەیدای سوورەن
تۆ دوعای خەیر کەر وە لەیل و نەهار
هەر سەحەرگاھان، خۆروخت ئیوار
واچە یا کەریم، دەهەندەى داوەر
یا نووریەخش، نوور خەورشید خاوەر
تا ئەرژ ئوستوار، جەبەلّ بەرجا بۆ
تا بەقەر حاملّ حەملّ غەبرا بۆ

تاریخ ته قریر عه بد جه فاکیش
 گه دای خوشه چین، ئوستایان پیش
 به قای بی زهوال، عومر «خه سره» بو
 بهری جه نه فساد، چه رخ که چ رهو بو
 نه شوسته ی ناچیز، بی نه جزا و نه ک
 نه سنده ی «هزار و دوسه د چندی یه ک»
 هزاران درود، هزاران سلام
 زما بر محمد، علیه سلام

له دواي ئهم چهند بهیته ی کۆتایی داستان ه که وه، نووسه ری ده ستنوس ده نویست:

«تمت شد کتاب نوفل شا و لیل و مجنون در تاریخ (۱۳۶۷)، ۱۶ ی ذیحجه».

دواتر نووسه ره وه ی ده ستنوس چهند بهیته ی له دواي نووسراوه که ی خۆیه وه ده هیئت،
 نه ک ئه وه ی کاک غه ففار له کتیه که دا به تیکه لاییه کی زور و ناروونه وه ده داته پال
 نووسه ره وه ی ده ستنوس، ئه مه یش ئه و چهند بهیته ی نووسه ره وه ی ده ستنوسه که یه:

«جه عفر» خاتر ته نگ، نه دارو پایان
 دنیا بی به قان، ئامان سه د ئامان
 گۆش به دنیای دوون ناموراد مه که ر
 ئاخری هه ر خاکه ن، ئه ی خاکم وه سه ر
 ئاخم په ی ناکام، نه وجه وانی داد
 داخم په ی کۆتای عومر باویم داد
 یا ره ب به حاجه ت ئیمامان پاک
 دوعام قه بوو که ر، پادشای بی باک
 هه قیر نه خه یال مات و غه مناکه ن
 ئاخ و داخ و ده رد، ئاخرم خاکه ن

دواى ئەم چەند بەيتە، بەيتىك ھەيە بە خەتى گەورە و لە ھى دەستنوسنوسى يەكەم ناکات، پى دەچى ھى كەسینكى تری بیت، زۆریش جوان نەنوسراوہ و ئەوہى بۆ ئیمە خوینرايوہ، ئەمەيە: «خاک چەنى من ھەر ... ھا نە مولگ...» نيوہەى تری ناخوینریتەوہ. ئەم دەستنوسە نووسەرەوہى خەت خوښە و دەتوانریت بۆ بەراورد و لیکۆلینەوہ سوودی لى وەرگیریت، نوسخەکەيش زۆر کۆن نييە و بۆ کارى توێژینەوہ و سوود لیوەرگرتن، کەلکى تاييەتى خۆى ھەيە.

نوسخەى چوارەمى ھەمان داستان لە لای عەبدولرەھىب یوسف

ئەم دەستنوسە يەکیكى ترييە لەو دەستنوسانەى کە بەناوى نوفل و مەجنونى میرزا شەفیعى کولیاييەوہ ھاتوہ، نوسخەيەكى سکانکراوى ئەم دەستنوسەمان لە بنکەى ژين وەرگرتوہ، بەرپزیشیان بەو پەرى لوتف و مەرحەمەتەوہ چەند نوسخەيەكى سکانکراوى داستانى لەيلى و مەجنونيان پيشکەش کردین، لیروہ سوپاسى بپايانيان ئەکەين. ئەم نوسخەيش يەکیكى ترييە لە نوسخەکانى داستانى نوفل و مەجنون، نوسخەيەكى زۆر کۆن نييە، بەلام نوسخەيەكى سەرەتا و کۆتايى تەواوہ، ئەم دەستنوسە لە کتیبخانەى زۆر بەرپز عەبدولرەھىب یوسفدايە، دەستنوسە کە پيشەکيەكى لە دوو پەرەدا بە زمانى فارسى لە باسى داستانە کەدا بۆ نووسراوہ و ھاتوہ.

قەبارەى ئەم دەستنوسە نزیکە لە (۲۱×۱۴) سم دايە و لەناو دەفتەریكى حساباتى (وہسل)ى دوکانىكى تەختەفرۆشیدا نووسراوہتەوہ، خەتەکەى تازەيە، ناوى نووسەر و سالى نووسینەوہى پتوہ نييە، ھەر پەرەيەكى (۹-۱۰) بەيتى تیدايە و بەيتەکانيش بەرانبەر نووسراون، نووسەرەوہى خەت خوښە و بە مەرەکەبى پەش نووسیويەتى، خەتەکەيشى لە شکەستەى فارسىي دايە، لە دواى دوو پەرەى پيشەکيەکە، دەچیتە سەر داستانە کە و سەرەتای داستانە کەيش بەم شێوہ نووسراوہ:

بسم الله الرحمن الرحيم

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك پوز نەوفەلّ شاھ، عەزم شکار کەرد
قەویلهی ژە قەوم، عەرەب سەوار کەرد
شکار ماسان سفید تەتار کەرد
فەرما قۆشچیان، هەر کەس پەیی ویشان
کلاوان نە فەرق شاھینان کیشان

کۆتایی داستانە کەیش بەم شیوەیە:

«شەفیح» شای نەوفەلّ بەو زامانەو
پای مەوتش پێچان وە دامانەو
دەستاخن نە تەور دام تەندەیی ویش
تۆ وە نەوفەلّ چیش؟ نەوفەلّ وە چیش؟!
تۆ دوعای خەیر کەر نەجای پێواران
هەر سەحەرگاھان، هەر خۆر ئێواران
واچە یا کەریم، دەھەندەیی داوەر
یا نووریەخش، نوور خەورشید خواەر
تا عەریزئەلبەیت، جەبەلّ دیار بو
بەقای خان حاسلّ بە ئیقتیدار بو
بەقای بیّ زەوالّ، خان «خەسرەو» بو
بەری ژە ئەفسار، چەرخ کەچ ڕەو بو
تیشقاش مەزید، زێندەگانیمەن
ئەلتافش موحیت کامەرانیمنەن

مونشی ساکن بۆ، نه سرهفتهی خوشحال
 نه سایه‌ی عهدش ببۆ فارغ بان
 خاسدن هوندرش عالم بفامۆ
 والی زی شه وکعت، نه ولا دمابۆ
 یه شفیع واتن، بی نه جزا و نعمه
 نه سندهی «هزار و دووسه چهنی یهک»
 یتلیتجام یتلدهن ژه موسولمانان
 فاتیمه‌ی یتخلاس، پهریم بوانان

ئهم دهستنوسه یه کیکی تری بوو لهو دهستنوسانه‌ی بهره‌ستمان و داستان‌ه‌که لیته‌دا ته‌واو ده‌بیته، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌یه له‌سه‌ر سالی «هزار و دووسه چهنی یهک» پیم وابی خه‌تی مامۆستا عه‌بدولرهبیب یوسف بیته- نووسراوه (١١٠١)، دیاره (١١٠١) هه‌له‌یه. له‌چهند جیگایه‌که‌دا به‌خه‌تی تازه نووسراوه: «له‌یلا و مه‌جنونی میرزا شفیع به‌زاری گۆزانی، عه‌بدولرهبیب یوسف، نوسخه‌ی ته‌واو له‌ سالی (١١٠١) هۆندویه‌تی، نوسخه‌ی عه‌بدولرهبیب یوسف.»

له‌ هه‌ندی جیگه‌دا کۆژانه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی تیدا ده‌بینریت و له‌چهند په‌رهبه‌کیشدا نووسینه‌که به‌قه‌له‌می شین نووسراوه، ته‌واوی په‌ره‌کانی ئهم داستان‌ه‌یش (٤٤) په‌رهبه، جیاوازی وشه‌یی و هه‌ندی به‌یتی زیاد و که‌می له‌گه‌ل نوسخه‌کانی تریدا هه‌یه، بۆیه بۆ به‌راوردکردن به‌درد ده‌خوات و هیوادارم له‌ ئاینده‌دا که‌لکی لی وه‌رگرین.

نوسخه‌ی پینجه‌می هه‌مان داستان له‌ کتیبخانه‌ی میلی ئیران له‌ شاری تاراندا کاک عه‌بدوللای هه‌یبی له‌ شاری نۆتشه‌ ناگاداری کردمه‌وه له‌وه‌ی که‌ نوسخه‌یه‌کی تری هه‌مان داستان له‌ کتیبخانه‌ی میلی شاری تاراندا هه‌یه و نه‌و نوسخه‌ی شمان به‌ده‌ست هینا، نه‌گه‌رچی ئهم نوسخه‌یش به‌ بۆچوونی هه‌ردوولامان نوسخه‌یه‌کی باش سکانکراو

نییه، له هه مانکاتیشدا کهوتن و تیکه لای زور له پهره کانداهیه، پهره کان تیکه لایوون، واده چیت جزو به نه کهی پچرایت و دووباره جزو به ند کرایتتهوه، ئەم دەستنوسه به ژماره شناسایی (۱۵۹۷۷۸۵) ناسینراوه، دەستنوسه که به دەستنوسیکی فارسی له ریزبه ندی نوسخه کاندانراوه و فههره ست کراوه.

ئەندازە ی ئەم نوسخه زور پوون نییه، به ناوی «بیاض جُنگ»اوه ناسینراوه، نووسه ره وه ی تا راده یه ک خەت خوش بووه، هەندی به ره می وه کو میرزا شه فیعی کولیایی، خهسته، خانای قوبادی، ئەحمەد به گی کۆماسی، موسته فا، مه لا ره حیم، سه عدی، شه می ته بریزی، عه تتار و ئەسه دوللای تیدایه، وا دیاره نووسه ره وه ی به یازده که شاعیر بووه و ئەسه دوللای ناو بووه. له پهری (۱۸) دا نووسیویه تی: «تمام شد کلام اسدالله... در شهر ربیع الثانی ۱۳۰۰»، له پهری (۲۵) یشدا دیسانه وه نووسیویه تی: «سنه ۱۲۹۰ یا ۱۲۹۸». ژماره ی کۆتایی ئەم ساله باش ناخوینریتتهوه. ئەم دەستنوسه دا سه ره تای داستان که به م شیویه:

بسم الله الرحمن الرحيم

خانسان شکار کهره، خانسان شکار کهره

یسه ک رۆ شای نه وفه ل، عه زم شکار کهره

ئەم دەستنوسه له بهر ئەوه ی جزو به نه که ی تیکچووه، نازانریت سه ره تا و کۆتایی دەستنوسه که چۆنه، کۆتایی ئەم داستان هیش که وتۆته چی پهریه که وه، کۆی ئەو په رانه ی ئەم دەستنوسه ماوه ته وه، (۱۰۰) پهریه، بۆ ساغ کردنه وه ی ئەم داستان و دەستنوسه که، ده بی ماوه یه کی باش پتوه سه رقان ببیت و ته وای شیعه ره کان بخوینریتتهوه و ریکوپیتک بکریته وه و ئەجا فههره ستی بۆ دابنریت. ئیمه لی ره دا هه ره ئەوه نده له سه ره ئەم دەستنوسه ده نووسین و ئەوه ی تری جی ده هیلین بۆ لیکۆلهرانی ئەو بواره.

نوسخه ی یه که می داستانی له یلی و مه جنوونی (مه لال) له کتیبخانه ی میلی بهرلین

له نار دەستنوسه کانی کتیبخانه ی میلی بهرلیندا که شکۆلێک هیه، کۆمه لێک هۆنراوه ی یوسف به گ و شیعرێکی ئەحمەد به گی کۆماسیی تیدایه، له دوا ی شیعی

گلکۆی تازه له یله کە ی کۆماسییەوه، داستانی له یلی و مه جنونینک هاتوو، سی نوسخه ی تری ئەم داستانەمان له بەر دەستدایه .

ئەم دەستنوسه ی که له لای منە نزیکه ی (۵۶) پەرەیه، سەرەتا به شیعرێکی ئەحمەد بەگی کۆماسی (گلکۆی تازه ی له یل) دەست پێ دەکات، دواتر داستانی له یلی و مه جنونی (مه لّلا) دەست پێ دەکات. ئەم دەستنوسه ی کتابخانه ی میلی بەرلین ژماره ی لاپەرەکانی به ژماره ی ئینگلیزی بۆ دانراوه، له ژماره (۳۰) یه وه دەست پێ دەکات تا لاپەرە ی (۵۶) و لاپەرە ی کۆتایی ژماره ی بۆ دانەنراوه و ئەژمار ی لاپەرە یی کراوه ئەک پەرە یی، بەلام هه لّیه و له راستیدا (۵۶) پەرەیه و ده کاته (۲۸) لاپەرە.

وه کو وتمان به هۆنراوه ی «گلکۆی تازه ی له یل» دەست پێ دەکات، دوا ی (۳) پەرە ده چیتە سەر داستانی له یلی و مه جنون، سەرەتای ئەم داستانەیش به م شیوه یه :

کۆچ شو مه یل کەرد، کۆچ شو مه یل کەرد

یه ک شو عامر شا، کۆچ شو مه یل کەرد

ئەم داستانە (۱۶۸) به یته، به یته کانی نیو ئەم دەستنوسه له پەرەیه کوه بۆ پەرەیه کی تری جیاوازه، پەرە هیه (۱۴) به یتی تێدایه و پەرەیش هیه (۱۶) به یته، به گشتی به یته کان له پەرەیه کوه بۆ پەرەیه کی دیکه زیاده و که م ده کات. کۆتایی ئەم داستانەیش به م شیوه یه :

«مه لّلا» خولاسه ی دنیا یه ک ده مەن

کەسی دّشاده ن، کەسی دّ غە مەن

یه رەنگ بازار، چەرخ ئافاقەن

کەسی کۆچ کەردەن، کەسی تفاقەن

کەسی بی دهماخ، ئەلّلا ئەلّلاشەن

کەسانی حوجره ی ساکنی جاشەن

(علی کل شی) دنیا فانیه
 سه وداش بی سووده، پشانیه
 یه عنی هه شه خسی به زر به دکاشته
 کس جه به زر بهد خهیر بهرنه داشته
 ساحیب که مالان، خهیرگو خهیرنه ندیش
 بهدان هانه پشت، نیکان هانه پیش
 هه کس خاس وچو، خاس مه یو وه لاش
 هه زهت په سوول مه یو شه فاخواش

لیره دا داستان که ته واد دهیته، وه کو دهینین ناوی شاعیر «مه لالا» یه، مه لالا نازناوی
 شیعی مه لالا وه له وخوانی گورانییه، لیره دا بو مان روون دهیته وه مه لالا وه له وخوانیش
 داستانی له یلی و مه جنوونی داناوه، به لام به کورتی نویسیویه تی و پوخته ی کردووه ته وه.
 ئەم دەستنوسه ئەندازە کە (۲۱×۱۴) سم دەیته و نووسەرە کە ی زۆر خەتخۆش و بە
 سه لیه بووه، له کۆتایی دەستنوسه که یشیدا بهم شیوه ناوی خۆی دهیته:
 «تمت الكتاب بعون ملك الراهب الراهنه به خط حقير فقير سراپا تقصير كمتين
 خلق الله ويسكرم در حالت كيف كه جميع غم و خصومت بهای روزگار در
 ملاحظه ... عفو دارم، بتاريخ ۷-۱۰ شهر شوال ... سنه ۱۳۱۷».
 ئەم بهرواره بهرامبەر به سالی زایینی ده کاته (۷-۲-۱۹۰۰).

نوسخه ی دووه می داستانی له یلی و مه جنوونی (مه لالا) له کتیبخانه ی مه جلس
 ئەم به یازەیش یه کینکی تربیه له به یاز و نووسراوه کانی ئەدیب و زانایانی کورد، تا ئیستا
 به شیوه یه کی ئەوتۆ بهرچاو نه که وتوووه و سوودی لی نه بینراوه، ئەم نوسخه یه نوسخه یه کی
 زۆر شپه زه و په رپووته، نووسەرە وه ی به شیوه یه ک نویسیویه تی ههست ده کړیت ناشارهزا یا ئەم
 به یازە مسوده یی بووه...

نهم به یازده یه کیکی تریه له و به یازانه ی که کۆپییه کی به شیوه ی (پی دی ئیف) و
 سکانکراوی له لای ئیمه یه، نوسخه که له کتیبخانه ی مه جلیسی شورای ئیسلامی ئیراندا
 پارێزراوه، ژماره ی تۆمارکراوی نهم دهستنوسه (۲۰۸۹۳۴)ه و له قهفه سی (۱۷۷۶۹)دا
 پارێزراوه، به شیک له به رهه مه کانی نیو نهم دهستنوسه برتییه له: داستانی له یلی و
 مه جنوون، شیرین و فره هاد، هه ندیک شیعی سه رعی، نادر و نه مین کوردیشی تیدایه
 نهم دهستنوسه له سالی (۱۳۰۹ یا ۱۳۹۰) نووسراوه ته وه، به سالی نووسینه وه و مانگ
 و ورده کاریه کان جوړیک بیتاقه تی نووسه ری پێوه دیاره، وه کو یاری کردن و بینومیدی و
 گوینه دان به هه ندی کاری نهم دهستنوسه، به رچاو ده که ویت، چهند جاریک وه کو ته مرین
 کردن بۆ نووسینه وه ی خه تخۆشی نووسیویه تی (ریع ال اول، ریع الاول) چهند جاریک
 ساله که ی به شیوه ی جیاواز و تیکه لاو نووسیوه ته وه، ههروه ها چهند جاریک وشه ی (سنه) ی
 نووسیوه ته وه... دهستنوسه که له لایه ن سه یید حوسین ناویکه وه نووسراوه ته وه.
 سه باره ت به داستانی له یلی و مه جنوونیش نه وا نووسه ری نهم دهستنوسه سه ره تا
 هاتوه نووسیویه تی: «بسم الله الرحمن الرحيم، کتاب لیلی و مجنون».
 دواتر چهند به ییکی له م په ره یه دا هیناوه، سه ره تای نهم داستانه به م شیوه ده ست پی
 ده کات:

یه کشه و عامر شاه کۆچ شه و مه یل که رد

مه یل له یلی داشت، دوستان له یل که رد

له دوا ی دوو په ره نووسه ر کۆتایی به م داستانه نه هیئت، دوا ی په ره یه ک و له په ره یه کی
 تر دا دیسانه وه هه م نووسیویه تی: «بسم الله الرحمن الرحيم، کتاب لیلی و مجنون». دوا ی
 نه مه بش نووسیویه تی: «یه ک شه وی عامر شاه عر».

به م شیوه یه یاری کردن به م داستانه به رده وامه و دوا ی چهند په ره یه ک یاری کردن داستانه که
 به رده وام ده ییت. هه ر په ره یه ک له (۴، ۵، ۶-۹) به یت ده روات، نووسه ره وه ی تا راده یه ک
 خه تخۆشه، په ره کانی نهم داستانه نزیکه ی (۴۴) په ره یه و زۆر تیکه ل و پیکه له و پیوستی

به لیکۆلینهوهیه کی ورده بۆ جیاکردنهوهی بهیتهکان، پێدهچیت دوو داستان تیکهلاو کراییت. له کۆتایی ئهم داستانهشدا باریکی تر نووسهر (٣) پهڕه له نوسخهیهکی تری داستانی لهیلۆ و مهجنوونی «به نام دانای جههان پهیدا کهر..» دههینیت، لیڤه دا ئیتر دهستنوسه که تهواو دهییت، به پروای ئیمه بۆ زیاتر وردبوونهوه لهم دهستنوسه دهبی نوسخهیهکی باشی داستانه کهت له بهردهستدا دهییت و ئهم نوسخهیش وهکو نوسخهیهکی هاوکاری به کار بهیتریت، هیچ کات بۆ نوسخه بنچینهیی به دهردا ناخوات و کهلکی نهوهی نییه سوودی لیوهبرگیریت.

نوسخهیه که می داستانی لهیلۆ مهجنوونی سهوا دی له کتیبخانهی عهبدوڵله قیب یوسف داستانی لهیلۆ و مهجنوونی سهوا دی، سهوا دی شاعیر یه کیکی تریه لهو شاعیره کوردانهی که به زمانی کوردی، شیوهزاری کرمانجی داستانی لهیلۆ و مهجنوونی نووسیوه، ئهم داستانه (٤) نوسخه سکانکراوی له بهردهستی ئیمه دا ههیه، ههر چوار نوسخه کهش هی کتیبخانهی تاییه تی زۆر بهرپرز عهبدوڵله قیب یوسفی نووسهری کورده، ئیمه به پیتی نهو سالانهی به سهر دهستنوسه که وهیه، ریزبه ندمان کردووه و لیڤه دا دهیانناسین.

ئهم نوسخهیه بریتییه له (٦١) پهڕه، بهلام ئهو پهڕانهی داستانه کهی تیدا نووسراوه تهوه، (٥٩) پهڕهیه، نووسهره وهی دهستنوسه که خهت خوشه و به مهڕه که بی رهش و به خهتی نهسته علیق نووسراوه تهوه، له پهڕه یه که مدا به خهتیکی تازه نووسراوه:

«نسخه فارقین (میا فارقین) کتبت سنه ١٣٥٥هـ، ژ = ١٩٢٦-١٩٢٧م، لیلی و مجنون».

له پهڕه ی دووه میدا نووسراوه: "تاریخ تألیف الکتاب ص ١١". له پهڕه ی (٣) دا نووسراوه:

«کتاب مجنون و لیلی، کتبه رمضان بن رشید الشکفتی فی قریه حسینا سنه

١٣٥٥هـ عند استاذ ملا عبدالقادر فی مدرسه حسینا».

له پهڕه ی (٤) دا و به ژماره دانراوی راستی سهر دهستنوسه که، پهڕه ی (٢)، نووسراوه:

«هذه الرسالة المسمان بليلي و مجنون نظمه السّوادي».

دواتر دیته سهر داستانە شیعریه که و سهره تاکهیشی بهم شتویه نووسراوه:

بسم الله الرحمن الرحيم، وبه نستعين

فیههستی کیتابه، نائی مه عبود

قه ییوم و قه دیم و (حی) و (موجود)

بی شوبه و میسال و عیدله خالیق

سازندهی مومکینات و فالیق

له هدر په‌په‌که‌دا (۹، ۱۲، ۱۳) به‌یت هاتوه، نووسه‌ره‌وه‌ی خه‌تخۆشه و به‌خه‌تیک‌ی
پوون و جوان به‌یت‌ه‌کانی نووسیوه، به‌یت‌ه‌کانیش به‌رام‌به‌ر به‌یه‌کتری و نیشانه‌گوزاری سهر
پیت‌ه‌کانیش کراوه، واته‌فه‌تخه و زه‌مه و که‌سره بۆ‌ه‌موو پیت‌ه‌کان دانراوه، له‌هه‌ندی
په‌په‌یشدا مامۆستا عه‌بدول‌په‌قیب یوسف ناوی خۆی نووسیوه، له‌په‌په‌ی (۲۷) یشدا
نووسیویه‌تی: «عه‌بدول‌په‌قیب یوسف، ۲۶-۸-۱۹۷۷ ته‌سته‌مبوول».

ئه‌م ده‌ستنۆسه هه‌ندیک له‌په‌په‌کانی به‌ر ته‌پوون و شی‌که‌وتوه و به‌یت‌ه‌کانی هه‌ندیک
تیک‌دراوه، له‌په‌په‌ی (۵۷) یشدا به‌خه‌تیک‌ی تری نووسراوه: "۲۷ دیری که‌مه"، دوی
به‌یت‌یک‌ی تری دیسانه‌وه نووسراوه: "دیریک که‌مه"، له‌په‌په‌ی (۵۸ و ۵۹) یشدا هه‌مدیس
نووسراوه: "دوو دیر که‌مه، دیریک که‌مه".

کۆتایی ئه‌م داستانەیش بهم شتویه:

یاره‌بی سه‌واده‌یی جیگه‌ر خوون

ئازاد بکی به‌خشی مه‌جنوون

عه‌ده‌دا وی بکی ژوی توفه‌یلی

ساق بکوژی میسالی له‌یلی

مه‌عدوم و نه‌ز جه‌ریم و مه‌ککار

یا واجیب و یا په‌حیم و غه‌ففار

مامه د غه ما خودا نیلاهی
چار و مده دامه پووسیاهی
مهوتا مه حه ققه و نه ز نه ویرم
له ورا گونه هی عه جب د دیرم
پاکسی ل مه کی و من په ها کی
بو خاتری نالی موسته فا کی...

دوای هندی نووسینی وه کو (لا اله الا الله...) و بهیتی زیاد کراو و نووسینی که به وردی نووسراوه، دوای نه مانه، نووسه ره وهی ده ستنوس نووسیویه تی:

«تمت، تمت تسوية الكتاب النظم بعون الملك العلی العظیم، علی يد الحقیر
المعترف بالطف الكثير رمضان بن رشید الشکفتی الجائر عند الاستاذ المکرم طاهر
الملا عبدالقادر، في مدرسة حسينا شهر شوال يوم الاربعاء قد مضى منة ستة عشر
يوما، سنة: ۵-۹-۱۳۵۵ هـ، ۱۳۵۳ ر...».

هر له م په په یه شدا ماموستا عه بدولپه قیب یوسف نووسیویه تی: "عه بدولپه قیب یوسف، ۲۶-۸-۱۹۷۷، نهسته نبول".

لیره دا ده ست له م ده ستنوسه هه لده گرین و نوسخه یه کی تری له م داستانه ی له یلی و مه جنون له کتیبخانه تاییه تییه که ی ماموستا عه بدولپه قیب ده ناسین.

نوسخه ی دووه ی هه مان داستان له کتیبخانه ی عه بدولپه قیب یوسفدا
نوسخه یه کی تری نه م داستانه که له لای ماموستا عه بدولپه قیب یوسفه، بریتییه له
(۵۴) په ره، په ره ی یه که م به خه تیکی تازه تییدا نووسراوه:

«لیلی و مجنون، محفوظ هیرانی نقشییه، د ۱۹۶۳ د، عه بدولپه قیب یوسف».

له په ره ی دوویشدا له ناو نه قش و نیگار یکدا نووسراوه:

«کتاب لیلی و مجنون رحمه الله علیهما».

دواى (بسم الله الرحمن الرحيم) دېته سهر داستانە شيعرييه كه ، سهرهتاي داستانە كه يش

بەم شيويه :

پاويى عەزىزى خوش پىوايهت
تهلقىسه وهها دكر هيكايهت
گو: ژ مولكى عهروپ خهچيهت نامهك
عاليو وه هم عهقل تهمامهك

ئەم پەڕپە (۷) بەيتى تىدايه و تهواى بەيتهكان بەرانبەر بە يەك نووسراون، هەر
پەڕپەك (۱۱) بەيتى تىدايه ، نووسەرەوى زۆر خەتخۆش نىيه ، مەرەكەبى قەلەمەكەى زۆر
بووه و هەندى نووسىنى باش دەرنەچووه ، لەم دەستنوسەدا كۆتايى داستانەكە بەم شيويه
هاتووه :

مەجنونى جننازهى زوگارى
دانينه مەحاقيا مەهرارى
مەقروون و مەقارين و بەرابەر
هەم سینه و هەم كەنار و هەم سەر
سەر پووشى كرن ب پەردەيا خاك
هاتن ب ويداعى دىده نمناك
يا پەبى سەوا دىى جگەر خون
ئازاد بكى ، ببخەشى مەجنون
عهدها وى بكى وهكى ترفەيلى
سادق وى بكى مىسالى لـەيلى
مەعدووم ئەزى جەريم و مەككار
واجيب گەرايى ، پەحيم و غەففار

مامه د غه ما خودا ټيلاهي

چار و مه ده دا مه پووسياهي

له لايه كي پوره كوه نووسراوه: "۱۹۶۳ ميلادي"، له و پهرېشه وه نووسراوه: "۱۳۸۲

هجري". نووسره وهی ئه م ده ستنوسه ئه م چنډ زانياريهی بۆ تو مار كړدوین:

«سوده الحقير الفقير المحتاج الى لطف ربه التقدير محفوظ الغالي مهناني انا له

الله الى جميع المرام ورزقه الله طواف بيته الحرام، مع الاستقامه في الليالي والابام

آمين بجاه سيد المرسلين عليه صلوة الله في الاول والاخر مع الآن والحين».

دواين پورهی ئه م ده ستنوسه ، ئه م چنډ وشه يه ي تيدا نووسراوه:

«ثلاثة تجلو عن القلب الحزن الماء والخضراء والوجه الحسن، كتبه عبدالعزیز

الجزري، ليلي و مجنون».

ئه م ده ستنوسه يش ليړه دا كوتايی ديت، ئيمه يش هر نه وندهی له سهر ده نووسين و

ده چينه سهر نوسخه يه كي تري هه مان داستان له كتيبخانه كهی ماموستا عه بدولړه قيب

يووسفدا.

نوسخه ي سييه می هه مان داستان له كتيبخانه ي عه بدولړه قيب يووسفدا

نوسخه ي سييه می ئه م ده ستنوسه بریتييه له (۷۱) پوره، ئه م ده ستنوسه به خه تيكي

تازه و له ده فته ريكي خه تداردا نووسراوه، پوره ي يه كه می ليی نووسراوه:

"چاڅري- چاڅريك- ايلوك-

كتحوك- صواصور-

كله صور- كوسل-

شوماز-

گزنګ-

رونانيس-

شرنگ-

سیابو-

گیا گیچا-

رزکا فندقا-

له بهرامبهر شرنگ و سیابو دا نووسراوه: (۱۳۸۳-۱۲۱۲ = ۱۷۱) ".

له پهړه‌ی دووهمیشدا نووسراوه:

«کتاب لیلاؤ مجنون للشاعر سوادى، ده‌ستخه‌تې مه‌لا سراج الدینی خه‌لیلی

۱۹۶۳م».

دواتر به خه‌تیکى کال و جیاواز نووسراوه:

«تاریخ تألیف هو مغز سینه ۱۱۷۲، او (مغز سنه) ۱۱۵۷ او ۱۱۶۲، (م

۴۰، غ ۱۰۰۰، ز ۷، س ۶۰، ن ۵۰، ه ۵، ی ۱۰)».

له پهړه‌ی (۳) یشدا نووسراوه:

«به دست و قلم محمد سراج الدین الکردی الخلیلی، (تیمزا و مؤر)».

له پهړه‌ی دووی ژماره لیدراوی نووسه‌ریشدا له‌نیوان نه‌خش و نیگاریکدا نووسراوه:

«اڅه کتیباً لیلاؤ مجنون به زمانى کرمانجی».

دواى (بسم الله الرحمن الرحيم) یش ده‌چېته سهر داستانه‌که و سه‌ره‌تای داستانه‌که‌یش

به‌م شپوه‌هاتوه:

فه‌ره‌ستى کتابى نافتى مه‌عبود

قه‌یووم و قه‌دیم وحه‌یى و مه‌وجود

بى شوبه و میسال و عیدله‌ خالیق

سازنده‌یى مومکینات و فالیق

له‌م په‌ړه‌یده‌دا (۹) به‌یت هاتوه، به‌یته‌کانیش هه‌مووی به‌رامبهر به‌یه‌کتری نووسراون،

هه‌ر په‌ړه‌یه‌کیش (۱۵) به‌یتی تیدا نووسراوه، هه‌ندى په‌ړه‌یش به‌هوى هاتنى سه‌ریاسه‌کانه‌وه

که متری تیدایه، له پەڕە (۱۰) دا له کهناری پەڕە که دا نووسراوه: "۱۷ تازار ۱۰۴۷".
پەڕە (۲۱ و ۲۲) لهم دەستنوسه دا خاڵیه، له پەڕە (۵۶) دا ته‌نها يه‌ك به‌یت هاتوه:

پاکى له‌ کى وه‌ من پها کى
بو‌ خاترى ئالىٰ موس‌ته‌فا کى

دواتر له‌ ناو نه‌قش و نىگار نووسراوه:

«تمت المختصرة المنظومة بالكردي من قصة مجنون و ليلي على يد الحقيير العباد
سوادى قد حررها لاجل لؤلؤ عمان الوزارة عبدالله پاشا استنساخ كريبه محمد سراج
الدين له‌ به‌ر نوسخه‌ يه‌ کى خه‌ت‌ز هاتبوو نقيساندن د سالا ۱۳۲۹ رۆمى».

له‌ مبه‌ر و ته‌وبه‌رى ته‌م نووسينه‌ دا ته‌م به‌ يته‌ نووسراوه:

گا دمرى چه‌رم ژى دمىنى
مير دمرى نا‌ ژى دمىنى

له‌ خوار ته‌م نووسراوانه‌ وه‌ يشه‌ وه‌ ته‌م چه‌ند زانىارىيه‌ تۆمار كراوه:

«ته‌مام بوو به‌ عه‌ون خودى مه‌نزوما [مه‌جنوون و له‌ يلى] د سالا هيجريده
۱۳۸۳ ميلادى ۱۹۶۳ سالا رومى ۱۳۷۹ مه‌احجاده‌ الشانى سوبهى لگندى [دككيه‌]
به‌ لکى دكىنى».

پجا دكم‌ ته‌ز ژ ته‌ يا خونده‌ ئان
دوعا بکه‌ ژ په‌بى پر دل‌ژان
عه‌فوو بکه‌ زه‌نب و گوناھى سراج
وه‌رنه‌ تونينه‌ نه‌ ده‌وا، نه‌ عيلاج
له‌وره‌ خودا عه‌فوو دكى گوناھان
چقا بکه‌ن به‌نده‌ د سال و ماهان

مطبعة لغرائب و العجايب: لصاحبها (محمد سراج الكردي)».

پەڕە (۵۷ و ۵۸) بریتییە لە پێرستی کتێبە کە، لە کۆتایی پەڕە (۵۸) دا نووسراوه:

ناه ناه ناه سهد ناه ناه ناه ژ دهستی فیرقه تا حهیبیا

ناخ ناخ ناخ سهد ناخ ناخ ناخ ژ دهستی عهوانیا ره قیبا

محمد سراج الدین: نیمزا

ههر لهم په رهدا ماموستا عه بدولر په قیبا ناوی خوی نووسیوه، له په رهی (۵۹) دا تهنه
موری موحه محمد سیراجه د دین هاتووه، له په رهی (۶۰) یشدا له ناو نه قش و نیگارا نووسراوه:
«طبّا کردی تألیفا ملا محمودی».

دواتر دیته سهر باسکردنه وه و پیشه کییه کی (۱۰) په رهی ده نووسیټ، له کوتایی
په رهی کوتاییدا نووسراوه: «به دهستی موحه محمد سیراج: ۱۳۷۹ ر، ۱۳۸۳ ه، ۱۹۶۳ م، نه و
نوسخا مه له بهر نیستینساخ کری د سالا (۱۲۱۲ ه) دا هاتبوو نفیساندن».
نهم ده ستنوسه که موحه محمد سیراجه د دین نووسیویه تی، نوسخه یه کی زور پاک و
خه تخوش و جوانه، به نووسیټکی باش داده نریت بۆ لیکولینه وه و کارکردن.
لیره دا نهم نوسخه یش کوتایی دیت و ده چینه سهر نوسخه ی کوتایی نهم داستانه له
کتیبخانه تاییه تییه که ی ماموستا عه بدولر په قیبا.

نوسخه ی چواره می هه مان داستان له کتیبخانه ی عه بدولر په قیبا یوسف

ده ستنوسی چواره می نهم داستانه یش وه کو داستانه کانی تری لییره دا ده ناسینین، نهم
ده ستنوسه یش له کتیبخانه ی ماموستا عه بدولر په قیبا یه و نیمه کپییه کی سکانکراویمان
له بنکه ی ژین وهرگرتووه، نهم ده ستنوسه له بنه رهدا (۶۶) په رهی و ژماره یش بۆ په ره کان
دانراوه، دواي نهمه په رهی کی تری بۆ ده ستنوسه که زیاد کراوه، زیاد کردنه که یش له لایه ن
ماموستا عه بدولر په قیبا وه کراوه، تیپاندا ده ستنوسه که ی ناساندووه، ناساندنه که یشی به م
شیتوه یه:

«دانه یا تطوان ۱۳۸۷ ه، لیلی و مجنون، ژ هوناندنا شاعیری کورد سه وادی،

تاریخ تألیف الكتاب - ص ۱۲، عبدالرقيب يوسف».

له لای راستی یه کهم په‌په‌وه له سه‌ره‌وه نووسراوه: «للیلی و مجنون»، له ناوه‌راستیشه‌وه به شیوه‌ی گومه‌ز نووسراوه: «وبه نستعین»، له ناوه‌راستی «وبه نستعین» دا نووسراوه «بسم الله الرحمن الرحيم»، دواتر ده‌چټته سهر داستانه که:

فه‌هره‌ستی کیتابه نائفی مه‌عبود
قه‌ییوم و قه‌دیم و حه‌یی و مه‌وجود
بی شویه و میسال و عیدل و خالیق
سازنده‌یی مومکینات و فالیق

ماموستا عبدالله‌رقیب له سه‌ره‌تاوه نووسیویه‌تی: "لیلا و مجنون یا شاعیر سه‌وادی".
نهم ده‌ستنوسه به خه‌تیکی خوش و به خه‌تی نه‌سته‌علیق نووسراوه‌ته‌وه، نیشانه‌گوزاره،
سهر پټه‌کان کراوه، ههر په‌په‌یه‌ک (۱۰، ۱۱) به‌یتی تیدایه، قه‌باره‌ی ده‌ستنوسه‌که‌یتس
خوی له (۲۱×۱۴) سم ده‌یینټه‌وه. له په‌په‌ی (۶۳) دا نووسه‌ریکی تری نووسیویه‌تی: "۲۷
دیر که‌مه"، دواي به‌یتیکی تری، نووسیویه‌تی: "دیره‌ک که‌مه"، له په‌په‌ی (۶۴) دا
دیسانه‌وه نووسراوه: "دوو دیر که‌مه، سه‌وادی، دیره‌ک که‌مه". له په‌په‌ی (۶۵) یشدا کۆتایی
داستانه که و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوسه که هاتوه:

مامه د غمه‌ما خودا ئیلاهی
چار و مه‌ده‌دا مه‌پووسیاهی
مه‌وتامه حه‌قه و نه‌ز نه‌ویرم
توو پا گونه‌هټن عه‌جه‌ب د دیرم
پاکسی لمه‌کی و من په‌ها کی
بو خاتری ئالی موسته‌فا کی

دواي نهم چه‌ند به‌یته، نووسه‌ر نووسیویه‌تی:

«تمت، هذه النسخة من كتاب ليلى و مجنون على يد فقير عباد الله تعالى محمد
کال الکردی بن الشیخ نوری علیها رحمة الباری فی سنة ۱۳۸۷ من هجرة مفخر

الموجودات عليه وعلى آله من الصلوة اتمها ومن التسلمات اكملها بعد الظهر
من شهر كانوده الثاني آه ژ دهست قه لثم (سپس!)».

له دواي لثم وتهيه ، نووسهر دهنووسيت:

«خودا تو را دهه عالي مدراتب

که خواندنا تهحرير روحی کاتب

کتبها لاجل برای خوه عزيز فقی عبدالله (آزر)

قلم سست و مرکب همچو خاکست

ازین معنی خط کاتب خرابست

نوشتتم نـدـانـم ز عالم خبر

که عمرم چه ماند چه آید بشر»

دواتر به خهتیکی تازه له لاپهړه (۶۶) دا نووسراوه: «کانت النسخه عند عبدالله (آزر)

في تطوان».

لیړه دا لثم دهستنووسه ییش تهوار ده بیټ، زانیاریه کانی نیو لثم دهستنووسه که سهرتا و
کوژتایی تهواوه، ړینگه بو لیکولهر خوش دهکات که به شیویه کی نه کادیمانه و بی گری و
گریکولکه به ناو دهستنووسه که دا داشوړیت و تهواوی به یته کان له گهل نوسخه کانی تریدا
به راوردی بکات، وا دهچیت لثم داستانه چاپ بو بیټ، به لام تا نیستا من نوسخه چاپی
لثم داستانه پیشچاو نه که وتووه. نه گهر چاپ بو بیټ و به شیویه کی نه کادی می تهواوی نه و
نوسخانه به راورد کرایت، نهوا جینگه دلوخوشیه، نه گهریش چاپ نه بووه، هیوادارم
که سینک که لهو شیوه زاره دا شاره زایه، به راوردی بکات و به شیوه ی زانستی چاپی بکات.

نهوهی تا نیستا خستوومانه ته روو، ته نهوا نهو نوسخانه بوون که له بهردهستی نیمه دا
وجودیان هدی و نیمه به پی پیویست ناماژه مان پی کردوون و ناساندوومان، لیړه به دواوه
دهچینه سهر نهو سهرچاوانه ی که چاپ کراون، هندیکیان له بهردهستی نیمه دا هن و

هەندێکی تریشیان لە سەرچاوەکانی میژووی ئەدەبی کوردییەوه وەرمان گرتووه و نوسخەیان لە بەردەستی ئێمەدا نییه.

عەلی کەمال باپیر ئاغای شاعیر ناسراوه بە «کەمالی»، لە سالانی (١٩٥٠)ی زاینیدا چەند داستانە شیعرێکی لە زمان فارسی و شیوەزارەکانی تریبەوه بۆ سەر زمانی کوردی وەرگێڕاوه و چاپی کردووه. یەکێک لەو داستانانە، داستانی «لەیلی و مەجنون»، ئەم داستانە شیعرییە لە زمانی فارسییەوه بە شیعر وەرگێڕدراوه و لە چاپخانەی مەعارف لە شاری بەغداد چاپ کراوه، شیوەزارەکەیشی بەشیوەی کرمانجی ناوەراست (سۆرانی)یە.^١ شیخ حوسینی کۆری سەید مەحمودی نەقیب، کە ناسراوه بە شیخ حسینی قازی، لە سالانی (١٨١٠-١٨٥٧)ی زاینیدا ژیاوه، داستانی «لەیلی و مەجنون»ی بە زمانی عەرەبییە نووسیوه و لە لایەن دکتۆر «رەئوف عوسمان»وه چاپ کراوه.^٢ ئەم داستانە جۆریک نزیکایەتی لە گەڵ ئەوەی نیزامیدا هەیە....

لە سالی (٢٠١٠)یشدا کتێبێکی تری بە ناوی داستانی «لەیلی و مەجنون» چاپ دەبێت، ئەم کتێبەیش وەرگێڕانی داستانەکەی نیزامییە و لە لایەن مەلا عەبدولکەریم سائب (زاری)یەوه وەرگێڕدراوه، لە گردووکۆ و ئامادەکردنی «موحەممەد سادق سائب» و مامۆستا موحەممەد سەعید نەجاری (ناسۆ) پێشەکی بۆ نووسیوه، وەرگێڕانی ئەم داستانەیش بە شیوەزاری ناوەراستە.^٣ دکتۆر مەرف خەزەندەر، لە میژووکهیدا ئاماژە بە چەند داستانێکی لەیلی و مەجنون دەکات، لەوانە:

^١ - لەیلا و مەجنون: بە قەلمی عەلی کەمال باپیر ئاغا، لە فارسییەوه کراوه بە کوردی، چاپخانەی مەعارف - بەغدا، نیسانی ١٩٥٠.

^٢ - حکایە لیلی و مەجنون "للعلامة الكردي الشيخ حسين القاضي": دراسة و تحقیق و مقارنة، د. رؤوف عثمان، مطبعة پیرەمێرد، ٢٠١٤، ص (٧٥).

^٣ - لیلی و مەجنون "نظامی گنجوی": مەلا عەبدولکەریم سائب (زاری)، گردووکۆ و ئامادەکردنی: محەممەد صادق سائب، چاپ و بلاوگەی محەممەدی سەقز، چاپی یەکەم، ١٣٨٩ (٢٠١٠)، لاپەرە (٧).

«۱- له شاعیرانی سدهی ههژدهم مهلا محمەدی قولیی کەندۆڵەیی، له سالی ۱۷۳۲ له نووسینهوی بۆتهوه، دهستنوسی ئەم لەیلا و مەجنونە له سالی ۱۸۷۰ روونوس کراوه، رۆژەلاتناسی ئەلمان ئۆسکارمان له شاری کرماشان کړیویەتی. هەرەها دانەبێکی تری ئەو دهستنوسه له ناوهیه به خەتی مهلا سادق له ۷ شوباتی ۱۸۷۹ روونوس کراوه، ئۆسکارمان له سابلاخ (مههابادی ئیستا) کړیویەتی. ئەم بەرهمه ئەدەبییه تا ئیستا بلاونە کراوتەوه، هەرچەندە ئەم دیاردیه رووی راستی ئەدەبی نەتەوه ناگۆڕی، بەلام لەبەر ئەوەی نەکەوتۆتە دەست رۆشنبیر و خۆیندەواران تەنیا ناسینی به چەند وشەبێک تێنویستەتی خۆتەری ئەدەبی کوردی دەشکێتی.

۲- شاعیرێکی دیکهی سدهی ههژدهم حاریس بتلیسی، له سالی ۱۷۵۸ له دانانی رۆمانی شیعری "لەیلی و مەجنون" بۆتهوه. چیرۆکه که بریتیه له ۷۴۰ دێره شیعری و له ۲۴ فەسل پێکهاتوه، به شێوهی مەسنەوی و لەسەر کێشی هەزەج دانراوه. دهستنوسی ئەم چیرۆکه له دوا سالی سدهی نۆزدهم له خەتی فەرووز ئەفەندی روونوس کراوه.

له سالی ۱۹۶۵ مارگریت روودینکو رۆمانی شیعری "لەیلی و مەجنون" ی حاریس بتلیسی له گەڵ وەرگێڕانی رووسی له مۆسکۆ بلۆک کردەوه. وەك له ناوهرۆکی داستانە که درۆه که وێ حاریس بتلیسی لەسەر خواستی کچه کوردیک حیکایەتی لەیلى و مەجنونی به شیعری هۆنیوتەوه...»^۱

ئەوی تا ئیستا زانرايێت چەند کەسێک لەناو کورددا داستانێ لەیلى و مەجنونیان نووسییتەوه، ئەمانەن: خانای قوبادی، میرزا شەفیعی کولیایی، مەللا (مەللا و ئەو خان)، مهلا موحەممەدی قولیی کەندۆڵەیی و داستانێکی خاوەن نەزانراو. ئەم داستانە به شێوەزاری گۆرانیی نووسراون.

^۱ - میژووی ئەدەبی کوردی: دکتۆر مەرف خەزەندەر، بەرگی دووهم، چاپی یەکمەم - له بلۆکراوەکانی ئاراس، چاپخانهی وەزارەتی پەرەدە، هەولێر - ۲۰۰۲، لاپەرە (۴۶).

شیخ حوسینی قازی، به زمانی عهده‌بی داستان‌ه‌کی داناوه، هه‌روه‌ها حاریس بتلیسی و سه‌وادی داستانی له‌یلی و مه‌جنوونی به شیوه‌زاری کرمانجی ژووروو (کرمانجی) نویسیوه، هه‌ر یه‌ک له‌ عه‌لی که مال بایر ناغا و زاریش داستان‌ه‌کیان به شیوه‌زاری کرمانجی ناوه‌راست وه‌ریانگی‌پراوه، پی ده‌چیت که سانی تریش هه‌بن ئەم داستان‌ه‌یان داناویت و به‌رچاوی ئیمه نه‌که‌وتییت.

هه‌ندیک ئەم داستان‌ه‌ ده‌قاده‌ق له‌ زمانی فارسییه‌ وه‌رگیردراون، هه‌ندیکیش دانراوی خۆیانه و هه‌شیانه وه‌رگیرانه به ده‌ستکارییه‌وه، به پیتی سه‌رده‌مه‌کانیش کۆنترینیان به‌پیتی نویسنه‌ه‌کی دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار، ئەوه‌ی «مه‌لا موحه‌مه‌دی قولی که‌ندووله‌یی»یه و له‌ سالی (۱۷۳۲) داستان‌ه‌کی نویسیوه‌ته‌وه و له‌ سالی (۱۸۷۰) دوباره‌نوسی کراوه‌ته‌وه، به‌م پێیه ئەوه‌ی خانای قوبادی که له‌ سالی (۱۱۵۴)ی کۆچیدا نووسراوه و به‌رامبه‌ره به (۱۷۴۱ یا ۱۷۴۲)ی زاینییه، ده‌بیته دووم داستانی له‌یلی و مه‌جنوون که سالی نووسینه‌وه و نووسه‌ره‌کیان دیار بی‌ت و دانراویت، به ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ دوا‌ی یه‌ک ئەم دوو داستان‌ه‌ نووسراون، هه‌روه‌ها له‌ ناوچه‌یه‌کی نزیک به یه‌کیشدا نووسراوه‌ته‌وه.

ئەو نوسخانه‌ی که لی‌رده‌ا خراوه‌ روو، زۆربه‌یان نوسخه‌ی سکانکراویان له‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌دا هه‌یه، چاپکراوه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه، به‌باشمان زانی ئەمانه بناسین و له‌ دوا‌پۆژدا بیته سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگی لیک‌کۆلینه‌وه بۆ نووسه‌ران و ئەدیبا‌نی کورد و شوینی خۆی له‌ توێژینه‌وه‌کاندا بگریت.

نازناوی خانای لێم بەرھەمەدا

خانای قوبادی یەکیکە لەو شاعیرانەی کە پێویستە بە وردییەو مامەڵە لەگەڵ دەق و بەرھەم و کارەکانیدا بکەیت، وەکو چۆن لە باسی ژياننامەیدا بە وردییەو توێژینەو مان لێو کردوو، لێرەشدا بە وردییەو لێم بەرھەمەدی دەروانین.

خانای لێم بەرھەمەکانیدا مۆری تایبەتی خۆی هەیە و بەرھەمەکانی بەشیوەیەکی مۆر دەکات کە نەتوانیشت بە ئاسانی تێکەڵ بە بەرھەم و نووسراوی شاعیرانی تری بکەیت. جۆری مۆرەکانیشی بەشیوەیەکی تایبەتمەندی خۆی پێویستە، بۆ نمونە لە سەرەتای هۆنراوەکانیدا یان لە کۆتایی هۆنراوەکانیدا بە چەند شیوە و شیوازیکی ناوی خۆی دەھێنێت، بەتایبەتی لەناو داستانەکانیدا لێم مۆرە بە تایبەتمەندی زۆر و بەجوانی و وردی دەردەکەوێت و دیارە.

لەناو لێم داستانەدا دەمانەوی ئەو مۆرە شیعیریانەی خانای دەستیشان بکەین کە شاعیر لە چەند جێگادا بۆمانی دەخاتە پوو، ئێمەش هەر لە سەرەتای داستانەکەو تا کۆتایی بەرھەمەکە دەچینە خوارووە، هەموو ئەو ناو و پەرمز و مۆرانەی خانای دەخەینە پوو. خانای هەر لە سەرەتای موناخاتنامەکەیدا چەند مۆریکی جیاواز لە بەرھەمەکەو دەدات، هەر یەکیک لەو مۆرانە لە جێگەی خۆیاندا دەخەینە پوو، لێرەدا تەنھا باس لە ناوی خانای خۆی دەکەین.

عیبەت بۆ پەڕی ئەبنای پۆزگار

واتە «قوبادی» ش مانۆ یادگار

خانای لێم کۆتایی موناخاتنامەکەیدا بەم شیوە مۆریک لە موناخاتەکەو دەدات و ناوی شاعیری خۆی دەھێنێت، تەنھا لێم جێگەیدا خانای نازناوی «قوبادی»ی وەکو نازناوی شیعری خۆی بەکار بردوو، لە دواي موناخاتەکەو خانای بۆ دەسپێکی داستانەکە بەم شیوە دەست پێ دەکات:

«خانای» هەم جە سەر، «خانای» هەم جە سەر

نێگە هەدارت بۆ خوداوەند جە سەر

خانا، لیره‌دا نازناوی «خانا» بۆ ده‌سپیکى داستانە‌کەى دادە‌نیّت و ئە‌و رې‌بازە‌ شیعریە‌ى هۆ‌نراو‌ى گۆ‌رانىی بە‌ کار دە‌هینیت که‌ شاعیرانى ئە‌وکات بە‌ کاریان بردووه‌. شتیکیش که‌ له‌ لام بۆ‌ته‌ خوتووره‌ ئە‌وه‌یه‌ زۆ‌ربه‌ى شاعیران بە‌ شتۆ‌ه‌یه‌کى خە‌ماو‌ى و هە‌میشە‌ گونا‌ه‌بار و هە‌م و خە‌م و دە‌رد له‌ دل بو‌ونه‌ و لە‌و کاتە‌دا دە‌ستیان بۆ‌ نووسینە‌وه‌ى شیع‌ر و بە‌ره‌مه‌کانیان بردووه‌، زۆ‌ربه‌ى ئە‌و دە‌ست‌نوسە‌ کۆ‌نانە‌یش که‌ تائیت‌ستا دیومه‌ و له‌ لامان، نووسە‌ران و کاتبان‌یان گە‌دا و کە‌م دە‌ست، تاوان‌بار، گونا‌ه‌بار، پە‌شی‌وحال، خە‌م‌بار و دە‌ردە‌دار بو‌ونه‌ و لە‌و کاتە‌دا دە‌ستیان داو‌ته‌ نووسین، خانایش لە‌م بە‌ره‌مه‌دا ئە‌وه‌مان پى‌ دە‌ئیت که‌ لە‌م کاتە‌دا خە‌م و هە‌م میوانى بو‌وه‌... یان ئە‌وه‌تا خە‌م و هە‌مى ئە‌وه‌ى له‌ میشک‌دا بو‌وه‌ که‌ ئە‌و بە‌ره‌مه‌مانە‌ى ویستوویه‌تى بیان‌ووسیت یان وە‌ریان بگى‌ریت‌ه‌ سەر زمانى کوردی، دل و میشک و بیرى خۆ‌ى لیان خالى بکاته‌وه‌ و ئە‌و هە‌م و خە‌م و دە‌ردە‌ى له‌ میشک‌دا بو‌وه‌ بىخاته‌ سەر کاغە‌ز و ئارام بگ‌ریت.

له‌ به‌یتیکى تریدا «خانای قوبادى» وە‌کو شیع‌ره‌کانى پيش‌ووى نازناوى ته‌واوى خۆ‌ى ده‌کاته‌ نيو به‌یتیکه‌وه‌ و ئە‌وه‌مان پى‌ نشان دە‌دات که‌ ئە‌م نازناوه‌ شیعریە‌يشى هە‌یه‌.

جا گۆ‌ش بە‌دەر وه‌ شیع‌ر «خانای قوبادى»

جە‌ى جە‌نگ شۆ‌رش، پای مە‌رد نازادى

له‌ ته‌واوى ئە‌و به‌یتانە‌ى پيش‌وودا خستمانه‌ ڕوو، خانا زۆ‌ر زوو ئە‌و نازناوه‌ شیعریانە‌ى پيشکە‌ش کردووه‌، کە‌چى له‌ دواى ئە‌و بە‌شە‌ى خراو‌ته‌ نيو داستانە‌کە‌ى خانای قوبادى‌ه‌وه‌، تە‌نها له‌ سەرە‌تاوه‌ بە‌و شتۆ‌ه‌یه‌ دە‌ست پى‌ دە‌کات وە‌کو رې‌بازە‌ کۆ‌نە‌کە‌ى شیع‌رى گۆ‌رانىی، دواتریش سەرە‌باسە‌ که‌ ڕامان دە‌کیشیت بۆ‌ دوو بۆ‌چوون:

١- ئە‌گەر وا دابنن که‌ داستانە‌کە‌ى «نە‌وفە‌ل و مە‌جنوون» بە‌شیک‌ بیت له‌ داستانە‌کە‌ى خانا، ئە‌وا خانا دە‌ئیت: خانا شکار (پا‌وى) کرد.

٢- ئە‌گەر بە‌شیک‌ نە‌بیت له‌و داستانە‌، ئە‌وا میرزا شە‌فیع وە‌کو بیان‌وویە‌ک بۆ‌ دە‌سپیکى داستانە‌کە‌ى، ناوى خانا دە‌هینیت و دە‌یکات بە‌ سەرە‌باسى نووسینە‌وه‌ى داستانە‌کە‌ و دە‌ئیت

چۆن خانا شکاری کرد بۆ نووسینه‌وه‌ی داستانی له‌یلێ و مه‌جنوون، منیش ئەم (شکار)ەم ئەنجام داوه...

به‌گشتی ده‌لێت: خانا چۆن بۆ نووسنه‌وه‌ی ئەم داستانه‌ ده‌ستی به‌ راو و شکاری خۆی کردووه، منیش ئەم راو و شکاره‌م ئەنجام داوه و ئەم داستانه‌م نووسیوه‌ته‌وه، نێره‌دا وه‌کو به‌ریه‌ره‌کانییه‌ك بابته‌که‌ ده‌رده‌که‌وێت. هه‌روه‌ها چۆن خانا بۆ ئەوه‌ی می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی ئەم داستانه، ئەلێت ئەگەر میرزا شه‌فیع له‌ می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی ئەم داستانه‌ پیرسێت، ئەوا سالی نووسینه‌وه‌ی ئەم داستانه (١١٥٤)ی کۆچییه. ئەوا گفتوگۆکاریک به‌ کاره‌ینراوه، خانا، میرزا شه‌فیع به‌ کار ده‌هێنێت و میرزا شه‌فیعی کولیاییش خانا بۆ ده‌ستپێک به‌ کار ده‌هێنێت.

سه‌ره‌تای ئەو داستانه‌ی که به‌ ناوی خاناوه‌ ده‌ست پێ ده‌کات، یان له‌ سه‌ره‌تای «نوفل» و مه‌جنوون» که‌دا که به‌ شێوه‌یه‌کی خیتابی ده‌لێت، به‌م شێوه‌یه:

خانا شکار کرد، خانا شکار کرد

یه‌ك پۆ نه‌وفه‌ل شاه، عه‌زم شکار کرد

له‌ کۆتایی ئەم به‌شه‌ی نه‌وفه‌ل و مه‌جنووندا که نزیک به (٤٠٠-٥٠٠) به‌یت ده‌رواات هیچ ئاماژه‌ و مۆریکی خانا نایه‌نرێت، که‌چی په‌یره‌وی شیعری خانا و تاییه‌مه‌ندییه‌کانی خانا ئەوه‌مان پێ نالێت له‌ دوا (٤٠٠) به‌یتیک له‌م داستانه‌دا هیچ مۆریکی شیعری خۆی له‌و به‌شانه‌ نه‌دات، ئەگه‌ریش هه‌ییت ئەوا زۆر که‌مه، هه‌روه‌ها ته‌نها دوو به‌یت که له‌ نوسخه‌ی بنچینه‌یدا هه‌یه و له‌ نوسخه‌کانی تری که به‌ ناوی میرزا شه‌فیعه‌وه‌یه، نه‌هاتووه. نابێ ته‌وه‌یش له‌ یاد بکه‌ین که ئەو نوسخانه‌ی نوفل و مه‌جنوون هه‌موویان به‌ شێوه‌یه‌ك ته‌واو ده‌بن که پچه‌رانی تێدا نییه، وه‌کو ئەوه‌ی له‌م به‌شه‌ی خانادا ده‌یه‌نرێت، وایشی بۆ ئەچم که ئەو دوو به‌یته‌ ئەگه‌ر زیاده‌کراوه‌ی کاتب نه‌بێت، یان هی خانا بیت، ئەوا خانا ئەو به‌شه‌ شیعرییه‌ی که فه‌وتاره، یان ئەو چهند به‌یتیه‌ی له‌ویدا ماوه‌ته‌وه و ئەو ناواخنه‌یشی بۆ کراوه، ئەو دوو به‌یته‌ خراوه‌ته‌ ئەو جیگایه...

خالیکی تری که جیگهی قسه یه ئه وه یه خانا خوی ده لیت:

هه زار و ششسه و چل و چوار به یتهن

په ی دۆستان نه بۆ، «خانه» په ی کیتنه!

که چی خودی نوسخه ی بنچینه یی (۱۶۳۴) به یته و (۱۰) به یت له داستانه که ونه، کاک غه ففاریش که کتیبه که ی ئاماده کردوه و چاپی کردوه، له بهر پۆشنایی ئه و دوو نوسخه یی به رده ستیان به یته کانی داستانه که ی گه یان دووه ته (۱۶۸۳) به یت، واته (۴۹) به یتی بۆ زیاد کردوه، ئه مه یش خالیکی تری گومانایی و ناته واوی و ئالۆزییه ی ئه و نوسخه بنچینه ییه نشان ده دات...

ته واوی نوسخه کان ناوی میرزا شه فیعی تیدا هاتوه، ته نها له نوسخه بنچینه ییه که دا ناوی میرزا شه فیع لاهراوه و ناوی خانایان له جیگهی داناوه. تا نزیک به ئه م دوو به یته له و نوسخانه ی ناوی شه فیعی تیدایه، به هه ندیک ئالۆگۆر و جیاوازی نوسخه ییه وه به یته کان ده بینریت، لیژده مه به ستم له و به شه یه که ئیمه گومانمان له سه ری هه یه، ئه و چه ند به یته ی کۆتاییش ده کریت به م شیوه یه بیته:

۱- ئه و نوسخه یه ی که ئه م نوسخه ی بنچینه یه ی له بهر نووسراوه ته وه، به شه که ی ناوه راستی که تایبه ته به بابته ی نوفل و مه جنوون فه وتاییت و ئه م نوسخه یه یان به هی ئه و زانیبیته و تیکه لیان کردبیته و ئه و چه ند به یته یش که ناوی خانای تیدایه، ئه و چه ند به یته یش له به شه که مابوو بیته وه و ته واو کرابیته، هه ر ئه و دوو نوسخه یه کرابیته سه رچاوه بۆ ئه م نوسخه بنچینه ییه ی که ئیمه لیژده کارمان له سه ر کردوه، دوا ی ئه ژمار کردنیش بۆمان پروون بوویه وه که (۱۰) به یتی که مه، نایشزانین هۆکاری ونبوونه که ی چی بووه؟!

۲- یان زانیبیته ی ئه و به شه یه هی میرزا شه فیع بووه، ئه و نوسخه یه ی خانای قوبادیش که له به رده ستیدا هه بووه- ناته واو بووه، وای به باش زانیبیته ی ئه و نوسخه یه ی خانا ته واو بکات، ئه و نوسخه ی خانایش که به شی نه وفه له که ی ناته واو بووه و ئه و چه ند به یته یش ناوی خانای تیدایه، ئه مه یش هاتوه و ئه و به شه ی پێ ته واو کردوه...

به پیتی ئه وه ستنوو سانه ی بهرده ستمان و بهنده ییش گه یشتووم به وه پروایه ی که ئه وه به شه ی له نوسخه ی بنچینه یی ئه م کاره دا خراوه ته پالّ خانا و دانراوه، ئه وه به شه هی میرزا شه فیعی کولیا ییه، ئه وه دوو جینگایه ییش که ناوی خانای تیدایه له نوسخه کۆنه که دا ماوه ته وه و ئه وه ی میرزا شه فیعی کولیا ییش که بهرده ست که وتووه، له گه لّ ئه وه ی خانادا ریکخواوه و به م شیوه ی ئیستای لیّکراوه. هه ردوو ناوی «خانا» و «شه فیع» ییش، ناوه کانیش دوو برگه ن و هیچ گۆرانکاریه ک له شیعه که دا دروست ناکات، ئه م کاره ییش ته نها کاری نووسه ره وه ی نوسخه ی بنچینه ییه، له جینگای تریدا چهند به لگه یه کی تری هه ن که ئه وه بۆچووانه ی ئیمه پشت راست ده کاته وه که ئه م نوسخه ی بنچینه ییه چهند ناته واوه، ئه وه به لگانه ده هیئینه وه و ده یاخه یینه روو. ئه مه ییش ئه وه دوو به یته ی خانایه و لیّره دا به شیوه ی تۆخکراوه یی دامانناوه:

«خانا» هه رکه سیّ تاهێر قیمه ته ن
 وجوودش دارای فه خر و زینه ته ن
 فه خرم ئه حمه ده ن، فه خر کائینات
 وه پروی ئه نه وه رش، سه لام و سه لات
 «خانا» بلّیه کار ده وران دنیا
 نه وفه لّ سه ر نیا وه خا ک سیا

دوای ئه وه به شه ی دراوه ته پالّ خانای قوبادی، به به شیککی زۆر که م خانا له کۆتایی به شه که دا به م شیوه یه ناوی خۆی ده هیئت:

«خانا» عاشقی ده روون بیّ ده وان
 خوشا عه شق حه ق دوور جه ماسه وان

هه ره وه ها له دوای به شیککی که م و دوو به شی تری، واته له به شی چواره مدا که نوسخه که هی خانایه، شاعیر یه کیکی تری له و نازناوانه ی که بۆ خۆی له هه ندی شیعی سه ره خۆدا به کاری هیئاوه له لای هه ندی له نووسه رانی ئه مرۆ ئه و نازناوه جینگای گومانه، بهنده ییش

له دیوانه‌کە‌ی شاعیردا چە‌ند شیعرێکی شاعیرم بە‌و ناوێ‌وه پە‌یدا کرد و ب‌لا‌و‌کرده‌وه، خان‌ا جگه له نازناوه‌کانی وه‌کو «خان‌ا»، «خان‌ای قوبادی» نازناوی «خان‌ه» و «خان‌ه‌ی قوبادی»‌یشی بۆ خۆ‌ی له شیعره‌کانی به‌کاربردووه، له‌م داستان‌ه‌یشدا «خان‌ه»‌ی وه‌کو نازناو به‌کاره‌ێناوه و مۆ‌ری به‌شه‌که و داستان‌ه‌کە‌ی پێ‌ ده‌کات:

«خان‌ه» پە‌ی گرد کە‌س دنیا فانی‌ه‌ن
دنیا پە‌ی هیچ کە‌س ج‌ای وه‌فا نی‌ه‌ن
دوع‌ای خ‌ه‌یرت بۆ ئی‌مان سه‌لامە‌ت
ب‌شی وه‌ عوق‌با، وه‌ ب‌ی مه‌لامە‌ت

دیسانه‌وه به‌ چە‌ند به‌شیکی کە‌می دوا‌ی ئە‌م ناوه‌ێناوه، مۆ‌ریکی تری له داستان‌ه‌که و به‌شه‌کە‌ی ده‌دات و ده‌ییت:

«خان‌ا» خۆش به‌ حال عاشقان حە‌ق!
به‌ش‌یه‌ن به‌ نوور ته‌جه‌للای مو‌تله‌ق

له به‌شی دواتریدا خان‌ا دیسانه‌وه نازناوی شیعرێ خۆ‌ی له کۆ‌تایی به‌شکه‌وه ده‌ه‌ینی‌ت و مۆ‌ری به‌شه‌کە‌ی پێ‌ ده‌کات:

«خان‌ا» شادی و غە‌م، تا سه‌ر په‌رێ کە‌س!
نه‌مه‌ندن، په‌نام به‌ زات ته‌قدە‌س
خاتیمه‌ی حوسن بکه‌رۆ ئیعت‌ا
وه‌ من و ئیسلام، زات ب‌ی هە‌متا

جاریکی تری و له کۆ‌تایی به‌شه‌که‌وه نازناوه شیعریه‌کە‌ی خۆ‌ی ده‌ه‌ینی‌ت و ئیمزای خۆ‌ی له شیعره‌که ده‌دات:

«خان‌ا» چە‌ند خان‌ان خاتوون و خان‌م
به‌رش‌ین ج‌ه‌ی دنیا داغ داخان‌م

زۆرىي شاعيران يا له سەرەتاي داستانە كەو ناو يا نازناوى شيعرى خويان يان له
 كۆتاييهوه دهيهينن، يان هم له سەرەتاوه و هميش له كۆتاييهوه نازناوى شيعرى يا ناوى
 خويان دههينن، بهلام له داستانەى خاناي قوباديدا، شاعير جگه لهوهى له سەرەتاوه نازناوى
 خوى دههينيت، له چەندىن جىگاي ناو داستانە كە مۆرى شيعرى و نازناوه شيعرييه كاني
 خوى به كاردىنيت، له كۆتايى داستانە كەيشيهوه چەند مۆرىكى خوى له داستانە كە
 دەدات، هەروەها نازناوى شيعرى خويشى دههينيت:

ئەشعار «خانا» يش پەى يادگارى

مانۆ پەى ياران، چەند رۆژگارى

له چەند بەيتىكى دواتردا دهلييت:

هەزار و شەسەد و چل و چوار بەيتەن

پەى دۆستان نەبو، «خانە» پەى كيتەن؟

ليڤەدا خانا (۳) مۆر له شيعرەكەى دەدات، ناوى خانا و ژمارەى بەيتە كاني و ناوى خانە،
 ئەم سى مۆرە له دوو بەيتدا دەخاتە روو، گرنكى ئەم دوو بەيتە له ليڤەدا ناوى خانا
 و ساغكرەنەوهى ئەم داستانەدا گەليڤ كەلكى تاييەتى دهلييت.

له داستانەدا ئەوهمان بو روي دەبيتهوه كە خاناي قوبادى ئەم نازناوه شيعريانهى بو
 خوى به كار بردووه: قوبادى، خانا، خاناي قوبادى و خانە.

سالى نووسينه‌وى ئەم بەرھەمە

يەككى تری لەو مۆر و تايبەتمەندیانەى لە شعر و داستانەکانى خانای قوبادیدا ھەيە و دەبینرێت، باسی سالى نووسينه‌وى داستانەکەيەتى، ئەمەيش لە مێژووی ئەدەبیاتدا بەگشتى خاڵێکی زۆر گرنگە و بایەخى تايبەتى خۆی ھەيە. ھەر وەکو چۆن لە خوسرەو و شیرینەکەیدا باسی سالى نووسينه‌وى داستانەکەى کردووە ئەم داستانەیشدا ناماژە بە سالى نووسينه‌وى ئەم بەرھەمەى کردووە. خانا لە بەيتێکدا ئەم بەرھەمەمان بەم شێوەيە بۆ ڤوون دەکاتەوہ:

عەشق مەجازى، بەعدەن حەقیقى

واچووم جە تاریخ جە ڤووی دەقیقى

ئەم بەیتە دەتوانین بە دوو شێوە لێکی بدەینەوہ:

یەكەم: خانا ئەوەمان پێ دەلێت كە ئەم داستانە عەشقیكى مەجازى و حەقیقییە، واتا داستانێكى تێكەڵاوە بە راستى و خەيال (ناپاستى): «عەشق مەجازى، بەعدەن حەقیقى».

دووەمیشیان دەلێت: «واچووم جە تاریخ جە ڤووی دەقیقى»، خانا دەيەوێ بە وردى و ڤوونى سالى نووسينه‌وہکەيمان پێ بلێت، ئەم ڤوونکردنەوانەيش لە شیعەرى خانای قوبادیدا نامۆ نییە، ڤوونکردنەوہکانى خانا جێگای خۆيەتى و پێویست بەھەلۆستە و قسە لە سەر کردن دەکات، گرنگى و تايبەتمەندى خۆى بۆ ھەر سەردەم و قۆناغێك ھەيە. ھەر لە درێژەى وەرگێرانی کەيى و پەرەوێزەکانیدا خانا دەلێت:

شاعری شەریف «شەفیعی» دەستوور

نەر پەرسۆ تاریخ، ئى نامەى مەستوور

لە بەيتێكى تریدا خانای قوبادى ڤووی دەمی لە میرزا شەفیعی ھاوڕێی دەکات و دەلێت: ئەگەر میرزا شەفیعی شاعیری شەریف و ورت و وریا و خاوەن دەستوور لە مێژووی نووسنەوہى ئەم بەرھەمە پیرسێت؟! وشەى مەستوور، واتە: نووسراو، دەرژراو، دەرشتنەوہ، ھۆنەنەوہ... نامەيش بە بۆچوونى من ئەوہیە كە خانا ئەم داستانەى وەکو نامەيەك بۆ میرزا

شه فیع ناردوو و نوسخه یه کی پی داوه، وایشی بۆ ده چم که خانا لیتره دا ویسبیتی وه کو فیردهوسی بکات و بهرهمه کانی له خانه ی نهرده لانه کانداهه لگیریته و له بهران بهریشیدا هه ندی پول و بهرهم و سه رمایه به ده ست بهیته ت....

به پیی وشه ی مه ستور نه وه مان بۆ روون ده بیته وه نه م بهرهمه ته نها وه رگی پران نییه، بهرهمه میکی دارپژراو و نووسین و هۆنینه وه یه، هه ر به پیی نه و به ی تانه ی خودی شاعیریش که باس له نیزامی ده کات و ده لیت به قه ولی نیزامی و... ناشکار ده بیت که ته نها وه رگی پران نییه.

غه ی ن و قاف و نوون، دال نه یه ده ی
 ده ساب که ر وه هه رف وینه ی عه سه ده ی
 هه زار و یه که سه د، په نجا و چواره ن
 ره وشه نته ر جه سووی شوعله ی وه هاره ن
 جه هیج ره ت خاس، شای (خیر الانام)
 وه ره وه ی نه و بۆ سه لوات و سه لام

خانا له م چهن ده یته ی سه ره وه دا نه وه مان پی ده لیت که به پیی نه و ژماره ی بۆ پیته کان دانراوه، نه و پیتانه لیک به ره وه سالی نووسینه وه ی نه و بهرهمه ت بۆ ده رده جیت و ده زانیت:

$$غ ۱۰۰۰ + ق ۱۰۰ + ن ۵۰ + د ۴ = ۱۱۵۴$$

نه م بهرهمه به پیی نه و ژماره ی بۆ پیته کان دانراوه، بهرهمه که له سالی (۱۱۵۴) دا نووسراوه، دواتر خانا بۆ دنیایی زیاتر به نووسینیش پیمان ده لیت: که سالی نووسینه وه ی داستان که سالی (۱۱۵۴) هه زار و یه که سه د (سه د) و په نجا و چواره، ناخۆ نه م ساله ییش چی سالی که، هه تاوی، کۆچی، زاینی، نه و خانا ده لیت: سالی کۆچه باش و جوانه که ی په یام بهرمانه، واته: سالی کۆچی په یام بهر له شاری مه که وه بۆ شاری مه دینه.

له م چهن ده یته ی خانادا نه مانه مان بۆ روون ده بیته وه:

- ۱- داستانەكە، داستانیکى راستى و ناراستییه و تیکەل کراوه.
- ۲- داستانەكە تەنھا وەرگىران نییه، بگره وەرگىران و دارشتن و نووسینه وهیه.
- ۳- سالى نووسینه وه کهى به وردى و پرونى خراوه ته پرو و ئاماژەى پى کراوه.
- ۴- ئەم داستانە نوسخەیه کى لەبەر گىراوه ته وه و نێردراوه بۆ میزێ شەفیعی کولیایی و ئەویش بە خانەى ئەردە لاتەکانى داوه.

باسی نیزامی گه نجهوی لهم داستانهدا

له بهر نهوی تا ئیستا سی بهرهمی خانای قوبادی چاپ کراوه و ناوی نیزامی گه نجهوی دههینیت، له چەندین جیگه‌دا که ئەم بهرهمی له نیزامیهوه وەرگرتوه و به شیعره‌ود دایرشتوه‌ته‌وه، ناماژه‌یش به‌وه ده‌کات، به‌م شیوه‌یه ده‌مانگه‌یه‌نیتته‌ نه‌و باوه‌ره‌ قوول‌هی که‌ خانای ده‌ستیک‌ی بال‌ای له وەرگیران و لایه‌نه‌کانیی و زمانی فارسی‌دا هه‌بووه، به جوانی ده‌قی به‌ سەر لایه‌نه‌کانی نه‌و زمانه‌دا شکاوه و زانویه‌تی چی وەرده‌گیریت و چۆنی ده‌نوسیتته‌وه، چ به‌رهم‌میکیش پیشکەش به‌ نه‌وی سەرده‌می خۆی و دوا‌ی خۆیشی ده‌کات...

خانای قوبادی له‌ سەر‌ه‌تای هه‌موو داستان‌ه‌ وەرگیر‌دراوه‌کانیدا په‌راویک یا به‌شی خۆی په‌راویز بو‌ نه‌و به‌رهم‌مه‌ ده‌نوسیت که‌ وەری گیر‌پاوه، وە‌کو چۆن مۆری داستان‌ه‌کانی ده‌کات، به‌ هه‌مان شیوه‌یش ناماژه‌ به‌وه ده‌کات داستان‌ه‌که‌ی وەرگیر‌پاوه‌ یان کۆی کردووه‌ته‌وه، وە‌کو ده‌بینین له‌ داستان‌ی «سوڵتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین»، لاپه‌ره‌ (١٨٩) دا ده‌لێت:

خانای قوبادی ده‌روون په‌ر نه‌ ده‌رد
سەر‌له‌وحه‌ی نه‌لواح جه‌دوه‌لکاری که‌رد
به‌ هه‌رف پاوی دانایان پیش
به‌ی ده‌ستور که‌رده‌ن تایی په‌شته‌ تاکیش

له‌ داستان‌ی «خوسره‌و و شیرین» که‌یشیدا چەندین په‌راویز ده‌نوسیت، وە‌کو له‌ لاپه‌ره‌ (١٧) دا ده‌لێت:

به‌نده‌یج (حسب الامر) نه‌و سروس غه‌یب
به‌ په‌شح خامه‌ی موشکین بی‌ غه‌یب
به‌ی ته‌ور که‌ردمان نه‌ی نامه‌ی نامی
ئینشا به‌ ده‌ستور نه‌زم «نیزامی»
ئومێده‌ن به‌ زات دانای شیرین کار
مه‌زمون نه‌ی نه‌زم جه‌واهیر نگار

لهو چەند بەیتەدا بۆمان پوون بوویەوێه خانا چۆن ئاماژەى بە وەرگێرپان و وەرگرتن و
دارپشتهویان دەکات. له داستانى له یلێ و مەجنوونیشدا چەندین پەرەوێز دەنوسیت:

بـه واتەى هە کیم، دانای «نیزامی»

گـهـنجەوێ، ئیتلیاس بن یوسف نامی

ئەم گێرپانەوێه له زاری نیزامیی گەنجەوێی و ناوھێنانی تەرەوێ شاعیر، خالێکی گرنگە
له دەستپەنجینی و راستگویی وەرگێر، ئەم پەرەوێزەدا خانا ئەوێمان بۆ پوون دەکاتەوێه کە
ئەمەى له چى سەرچاوەیە کەوێه وەرگێرپاوە، بەداخەوێه ئێو شاعیرانەى وەرگێرپانیان بۆ خەمەى
نیزامی یان شانامەى فیردەوسى کردووە، زۆر بە کەمى باسى شاعیرە کە و سەرچاوە کە یان
کردووە، کە لەبەر پۆشنایی چى نوسخە یە ک ئێو وەرگێرپانانە یان کردووە، ئێو دەستوو سە
نوسخەى چى دەوێه یە ک بوو...

خانا له چەند پەرەوێزێکی تریدا خالێ گرنگمان بۆ دەخاتە پوو:

شەخسێ ئەدەب دۆس، دانای خوش کەلام
جە ئەهل بەغداد، نامش بێ سەلام
جە پووی ئەدیى و شیرین زەبانى
ناشنا بێ وە قەیس وە مێهرەبانى
گاہى دڵخۆشى و سەبووریش مەدا
تەسەللى خاتەر پەنجووریش مەدا
ئەشعار مەجنوون مەسپارد وە خاتەر
جەو دما مە کەرد سەبت نە دەفاتەر
ئەوزاع ئەحوال، مەکان مەجنوون
مەزاناش دایم چوون دوور مەکنوون
ئەسرار و ئەشعار، قەیسش جە بەغداد
مونتەشیر مە کەرد جە پووی عەدل و داد

ئەوێن موئەللیف ئەسل ئی کیتاب
بە تازی زەبان، کەردەنش خیتاب
جەوپی «نیزامی»، دانای گەنجەوی
کەردەنش بە نەزم، نامە می مەعنەوی

یان لەم چەند بەیتەدا خانای ئەوەمان پێ دەگێت کە سەرەتا کەسێک بەناوی سەلامی
بەغدادییەوێ داستانە کە بەشیوەی پەخشان نووسیوەتەو، دواتر نیزامی بابەتە کە سەلامی
بەغدادی بەشیوە شیعەر دەرشتووەتەو...

ئەمەن پێم وایە خانای نوسخە پەخشانە کە سەلامی بەغدادی دییەت و خۆیندییتیەو
و ئەوێ نیزامیشی کە خۆیندووەتەو، لەبەر چەند سەرچاوەیە کە وەرگێڕانە کە ئەنجام داو،
پروویەکی تری ئەم چەند بەیتە ئەوەیە کە خانای دەیهوێ ئەوەمان پێ بلێت ئەمەیش بۆ
نیزامی و داناکە شاری گەنجە، منیش ئەمە بە هۆنراوە داناو و ئەم نامە مەعنەوییە بە
بە دەستی ئەو بگات، خانای وەرگێڕانە پروویەو کارێک لە بەرانبەر نیزامیدا دەرە کەوێت، دەیهوێ
ئەوەمان پێ بلێت ئەم نامە مەعنەوییە نیشانی نیزامی بەدەن بزانی نووسراوە کە من باشە
یان ئەوێ خۆی، یان ئەتوانین بلێن بە ئەم نامە مەعنەوییە بەو بگات و پێگاری ئەوەمان بۆ
پشتراست بکاتەو، بەرەمە کە من یان ئەوێ نیزامی باشترە. لە بەیتێکی تریدا خانای
دەگێت: نیزامی لە زمانی دانای بەغدادییەوێ ئەوەمان بۆ دەرگێڕتەو و بەم شیوەیە زانیایی
خۆیمان بۆ دەخاتە پوو. لێرەدا دەرگێڕ ئەوێ بلێم کە هەست بە پەخنەیهێک ئەکرێت، خانای
قوبادی پەخنە لە نیزامی گەنجەویی دەرگێت، خانای دەیهوێ ئەوێ بلێت کە نیزامی گەنجەوی
ئوستادیە کە بەو شیوەیە نییە کە خۆیمان بۆ نیشان دەدات، گەنجەوی لەسەر سفرە
زانیاری و خۆیان و هونەری کەسێکی تری ئوستادی خۆیمان پێ نیشان دەدات. لە پروویەکی
تری شەو ئەوەمان پێ دەگێت: کە نیزامی لەسەر زاری دانای بەغدادییەوێ ئەم شیوە داستانە
دەرشتووە و ئوستادی خۆیمان بۆ دەخاتە پوو:

«نیزامی» جـه قهول دانای به غدادی

وهی تهوره پڙان تهـرح نوستادی

منیش له بهر پښنایی ههردوو بهرهمه کهی نهوان و خوځ دامپشتووتهوه، ټیوهیش بو
ههردوو لا دادوهری نهو بالانسه مهعریفیه بن. له بهیتکی تریدا دهلیت: نیزامی له زاری
به غدادی سهلامهوه نهو داستانه شیرینهی ریکوپیک کردووه و خستویه تییه پروو.

«نیزامی» جـه قهول به غدادی سهلام

وهی تهور تهـنزیم کهرد ئی شیرین کهلام

یان پیمان تهلیت نه مهی له زار و زمانی نهوهوه نهوه مان بو نه گپښتهوه، بهم شیوهیش
ریکی خستووه... لهم بهیتهیشدا خانا دیسانهوه نهوه پروون دهکاتهوه که نیزامی نهو بهشهی
داستانه کهی له زاری به غدادی سهلامهوه ریکخستووه و دهستی پیکردووه... له بهیتکی
تریدا خانا دهلیت: نیزامی له قهولیکی بهغه دادیهوه بابته کهی وهرگرتووه و بزمانی
دهگپښتهوه، ههردو بهم شیوهیش سهره تا کهی دهست پیکردووه:

«نیزامی» جـه قهول به غدادی سهلام

وهیتهوره کهردهن ټبتیدای کهلام

لهم بهیتهیشدا خانا دهلیت: نیزامی بو کوچی دواپی له یلی عامیری، بهم شیوهیش
دادی شیعی و شاعیری داوه....

«نیزامی» پهی فهوت له یلی عامری

بهی تهور دان داد شاعر و شاعری

وهکو بزمان پروون دهیتهوه خانا له ههردو جیگهیه کدا بابته کهی وهرگپښت ناماژهی
پیکردووه و له ههندی شویندا وهکو راوییه کهی کردووه و نووسینی کردووه، له ههندی
جیگایشدا پهراویز و نهقش و نیگای خوئی له داستان کهدا نهجام داوه، ههروهه نهویشی
وتووه که کی له کی وهرگرتووه و نه مهیش خولاسهی کهلامی نهوان و منه لهم داستاندا.

بهراوردنيك له نيوان وهرگيرانه كه‌ي خان‌ا و نيزامى گه نجه‌ويدا

له‌ناو ميژووى نه‌ده‌بى كورديدا وا گوتراوه كه خان‌اى قوبادى پي‌نج به‌ره‌ه‌مى نيزامى گه‌نجه‌وى وه‌رگير‌اوه، نه‌و به‌ره‌ه‌مانه‌ي تا ئيستاي‌ش روونه و نوسخه‌ي ده‌ستنوس و چاپيان له به‌رده‌ستدا هه‌يه، نه‌م چهند به‌ره‌ه‌مه‌يه: «خوسره‌و و شيرين»، «يووسف و زوله‌يخا»، «له‌يلى و مه‌جنورن».

هه‌لبه‌ته «سو‌لتان ئيبراهيم و نو‌ش ئافه‌رين» كه‌ي تاكو ئيستاروون نيه‌ه ناي‌ا وه‌رگير‌انه يان دانراوى خان‌اى قوبادى خۆيه. خان‌ا له وه‌رگير‌انه كاندا پابه‌ندى مه‌تن و ده‌ق نه‌بووه، بۆيه ده‌كرىت له به‌رانبه‌ر نه‌و به‌ره‌ه‌مانه‌ي خانادا راوه‌ستان هه‌بي‌ت و لي‌كو‌له‌ر به‌ وردى له‌گه‌ل ده‌قى خانادا مامه‌له‌ بكات، خان‌ا له هه‌ندى جىگادا پابه‌ندى ده‌ق ناي‌ت و له هه‌ندى جىگادا ئيلهامى ده‌قى وه‌رگرتووه، له جىگاي واي‌شدا سوودى له ده‌قى ترى وه‌رگرتووه، له هه‌ندى جىگاي‌شدا ده‌ق‌اوه‌ق وه‌رگير‌انى كردووه و ئاماژه‌ي به‌ سه‌رچاوه‌كان‌يش كردووه، نه‌مه لي‌ره‌دا زۆر گرنگه‌ و ده‌ستپاكى خانامان له‌م بواره‌دا نيشان ده‌دات.

لي‌ره‌دا ده‌مانه‌وى نه‌و به‌شه‌ي خان‌ا ئاماژه‌ي پى ده‌كات و له نيزامى گه‌نجه‌وييه‌وه وه‌رى گير‌اوه، به‌راوردى‌كيان بكه‌ين، وه‌كو له دوو باب‌ه‌تدا نه‌وه‌يشمان خستۆته‌ روو كه خان‌ا له چهند جىگادا ناوى خۆى و ناوى نيزامى ده‌هي‌نيت، له‌و به‌شه‌ي كه خان‌ا باسى نيزامى ده‌كات، قه‌وله‌كان له ده‌مى نيزاميه‌وه وه‌رده‌گرىت و ده‌ياخاته‌ روو، له هه‌ندى جىگاي‌دا په‌خانه‌ باب‌ه‌ته‌كه پيشكه‌ش ده‌كات، ئيمه‌يش چهند به‌يتىكى كه‌مى نه‌و وه‌رگير‌انه‌ي خانامان وه‌رگرتووه و لي‌ره‌دا به‌راورديان ده‌كه‌ين. نيزامى (لا ١١٩) ده‌لي‌ت:

اي سرو جوانـــــــــــــــــه‌ي جوانمرد

اي بـــــــــــــــــا دل گرم و با دم سرد

خاناي‌ش ده‌لي‌ت:

ئـــــــــــــــــه‌ي جه‌وان سه‌رو، وڤنه‌ي جه‌وانمرد

جه‌ من دلگه‌رمته‌ر، به‌ هه‌ناسه‌ي سه‌رد

وشه کانی وه کو: (ای=ئهی، سرو=سهر، جوان=جهوان، جوانمرد=جهوانمهر، دل
 گرم=دلگهرم، سرد=سهر) وه کو یهك وهرگیتراوه، ئهم وشانه له زمانی کوردی و فارسیدا له
 واتادا وه کو یه کن، تهنه له شیوهی ریتنوسدا جیاوازیان ههیه، ئهتوانین بلیین خانا
 بهیته که ی دهقاودهق وهرگیتراوه یان تهنه چهند وشهیه کی وهرگیتراوه.
 له بهیتیکی تریدا نیزامی (لا ۱۱۹) دهلیت:

مجنون به هزار نوحه نالد
 لیلی چه نشاط می سگالد

خانایش دهلیت:

مهجنون به هزار نوحه مهناو
 لهیلی چه نهشات خوشی مهکاو

لهم بهیتهدا خانا تهنه وشه (نالد=مهناو، چه=جه، می سگالد=خوشی مهکاو)
 گۆریوه و وهرگیتراوه کهیشی دهکریت بلیین وهرگیتراوی دهقییه، دهکریت بلیین تهنه چهند
 وشهیه کی گۆریوه یا وهرگیتراوه، ئهوانی تری ههمان مانا و کاربوردیان له ههردوو
 زمانه کهدا ههیه.

نیزامی له (لا ۱۱۹) دهلیت:

مجنون ز فراق دل رمیدهست
 لیلی به چه حُجّت آرمیدهست

خانا دهلیت:

مهجنون دلنازار، دهر دناپهحت
 لهیلی وه کی بق مهیل وه بیژهحمت

لهم بهیتهیشدا خانا وشه کانی وه کو: دل، مهجنون و لهیلی وه کو خوی وهرگرتوه،
 وشه کانی تری وهرگیتراوه.

نیزامی له (لا ۱۱۹) دهلیت:

مجنون جگری همی خراشد

لیلی نمک از که می تراشد

خانا ده لیت:

مه جنوون وه نه شتر جگر مه خراشو

له یلی جانمک، جه کی مه تراشو؟!

لهم به یته یشدا خانا وشه کانی وه کو: (مه جنوون، جگر، له یلی، نمک) ی وه کو خو یان
وهرگرتووه، به لام وشه کانی وه کو: (خراشد=مه خراشو، می تراشد=مه تراشو) ی به شیوه کی
جیاواز وهرگرتووه و کورداندوویه تی یان باشتره بلین بهرگی کوردی به بهردا کردووه، وشه ی
(نمک) ی به (جانمک) هیئاوه، ههروه ها وشه ی (که) له زمانی فارسیدا به (که، کی، کی)
ده خوینریتته وه، خانا لیروده به (کی) وهری گرتووه.

له جیگه یه کی تریدا نیزامی (لا ۲۵۳) ده لیت:

قاروره شناس نبض بفشرد

قاروره شناخت رنج او برد

خانا ده لیت:

قاروره شناس، نه بزش فشار دا

نیشانه ی نه زدیک مهرگش دیار دا

لهم به یته دا خانا جگه له وهی هندی وشه ی فارسی و عه ره بی وه کو خو ی وهرگرتووه، له
هه مانکاتیشدا وشه ی بفشردی به بهرگیکی کوردانه وه هیئاوه، له لایه کی تریشه وه ده قه که ی
وه کو خو ی وهرگیپاوه.

نیزامی له (لا ۲۵۳) ده لیت:

یک زلزله از نخست برخاست

دیوار شکسته شد چپ و راست

چون زلزله‌ای دگر در آمد
دیوار شکسته در سر آمد

خانا ده‌لایت:

جه زلزله‌ای سه‌خت، تهب و لهرز و تاو
بینای به‌دهن جوړ، مؤخشی بی وه ناو

خانا هم دوو به‌یت‌ه‌ی به یه‌ك به‌یت‌ه وه‌رگیراوه، ناوه‌پوکی هه‌ردوو به‌یت‌ه‌ک‌ه‌ی له یه‌ك به‌یت‌ه‌دا
کو‌ر دوو‌ه‌ته‌وه.

یان نیزامی له (لا ۲۹۴) دا ده‌لایت:

بودند درین جهان به یك عهد
خفتند در آن جهان به یك مهد
کردند چنانکه داشت راهی
بر تربیت هر دو روضه گاهی
آن روضه که رشك بوستان شد
حاجت‌گه جمله‌ی جهان شد
هرک آمد از غریب و رغبور
در حال شدی ز رنج ز غم دور
ز آن روضه کسی جدا نگشتی
تا حاجت او روا نگشتی

خانا ده‌لایت:

چوون جه‌ی دنیای دوون، هه‌ردوو بین هه‌مه‌ه‌د
نه‌و دنیای جـاوید هه‌ردوو بین هه‌مه‌ه‌د
مه‌عجه‌ری سـازان وه پووی قه‌برشان
به وات‌ه‌ی خاسان، تولولنه‌مرشان

[گۆل] لالـــــــه نـــــــيان وه گلکۆشان دا

وه ږووی مه قبهړه ی عـــــــنه بـهـر بـۆـشان دا

نه و ږهوزی بیتگهړد، ږهـشـك بۆـستان

بی وه حـاجـه تـگـای جـهـر گـهـی دۆـستان

هـر کـهـسـی مـا مـا غـهـر یـب و ږهـنـجـوړ

ږهـنـج و غـــــــم هـیـجـر جـه نه و مه بی دوړ

خانا ته م چەند بەیتەیشی بەم شتوویه وەرگتړاوه، نه گەرچی هەندێ وشە ی وەکو خۆی وەرگرتووه، له هەمانکاتیشدا هەندیکیان ی وەرگتړاوه، لێرەدا خانا بە دەقەکە ی نيزامییه وه پابه‌ند بووه، وەرگتړانی دەقی هەلپژاردووه و سوودی له نيزامی وەرگرتووه.

بەگشتی لێرەدا دەمووی نه وه بلنم نه گەرچی ته م نوسخه ی بەرده‌ستی ئیمه نوسخه یه کی زۆر جینگای باوړ و نوسخه ی کونی له یلی و مه‌جنوونی خانای قوبادی نییه، هەر وەکو چۆن فارسه‌کان بۆ نه‌وه ی له زمانی شاعیر و وشه و زاراوا‌کانی ده‌وه ی شاعیر نزیك بین‌ه‌وه، هەولتی دۆزینه‌وه ی نوسخه کۆنه‌کان ده‌دن و پشت به و سەرچاوانه ده‌به‌ستن، پتو‌یسته بۆ ساغکردنه‌وه ی هەر به‌ره‌مه ی هەر شاعیرێك سوود له نوسخه ی شاعیر خۆی نه‌گەر له به‌رده‌ستدا هەبیت، نه‌گەر نه‌بوو نه‌وا ده‌بی سوود له نوسخانه وەرگیریت که زۆر له سەرده‌می شاعیره‌وه نزیکن، هه‌روه‌ها ده‌کریت بۆ ساغکردنه‌وه ی له یلی و مه‌جنوونی نيزامیش که لک له‌م داستان‌ه ی خانایش وەرگیریت، چی له ږووی وشه و زاراوه‌وه بیت چی له ږووی مه‌فهووم و ناوه‌ږۆکه‌وه بیت، نه‌مه گرنگایه‌تی و تایبه‌تمه‌ندی‌تی خۆی هه‌یه.

نه‌وه ی له‌م به‌شه‌دا خراوه ږوو، کورته‌یه‌ک بوو له‌و به‌یتانه ی له به‌رده‌ستماندا بوون بۆ به‌راورد‌کردن و ناماژه پیدان‌یان، نه‌ل‌به‌ته ده‌کریت زیاتری له‌سه‌ر بنووسریت، به‌لام ئیمه هەر نه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ر ته‌م باب‌ه‌ته نووسی و ناماژه‌مان پیدان.

باسيڻك له پهيوهندي نيوان خانا و ميرزا شه فيع و نه لئاس خان

له هندی سهرچاوه و نووسراوه دا نه وه خراوه ته روو گوايه خانا و ميرزا نه لئاس خاني
كه ندولهي، له ريگهي ميرزا شه فيعي كوليايييه وه دوستايه تيبان پيدا كړدوه، بو هم
مده سته يش دهبي تيمه له بهر روشنايي به لگه و نامه ي شيعري و ناوه تنيان له لايه ن
نوي ترييه وه، به به لگه و نمونه وه روون بكه ينه وه.

په يوه ندي نيوان ميرزا شه فيع و خاناي قوبادي زور روونه و له چندين نامه دا باسي
يه كتران كړدوه، هره وها په يوه ندي نيوان ميرزا شه فيع و نه لئاس خانيش روونه و چندي
نامه يه ك له نيوانياندا گوردراوه ته وه و بووني هيه و ناماژيش به يه كتر ده كهن. به لام بو
نوهي ميرزا شه فيع هولي نزيكردنه وي خانا و نه لئاس خاني دايت، نه ويان جيگهي
پرسپاره و دهبي ليكولنه وي له سهر بكرت.

نه لئاس خان و ميرزا شه فيع تا نيسته چندي نامه يه كيان دهركه وتوه، تيمه ليړه دا
نمونه يه ك له و په يوه ندي ده خينه روو، نه لئاس خان له نامه يه كيدا بو ميرزا شه فيعي
هاوربي ده ليت:

ميرزام شادي كهر، تو دلشاده ني
خان خاتر خوش، سهر نازاده ني
«شه فيع» شادي كهر، شاديت وه به ختن
«نه لئاس» تالوده ي عذاب سه ختن

ميرزا شه فيع يش له وه لامي نه لئاس خانا ده ليت:

كوتا كهر «شه فيع»، فهدر سه وداي دهر
«نه لئاس» خاترش پند مه گيرز گهر
يا چه نامان فهدر هني بوود
تا سالي هني دنيا چني بوود

خانا و میرزا شه فیعیش چەند نامە یەك له نێوانیاندا هەیه، لێره دا نمونه یه كیش لهو
 په یوه ندیه ده خهینه روو، میرزا شه فیع له نامە یه كدا بۆ خانا ده لێت:
 خانای جامی خوو، خانای جامی خوو!
 خانای خاس خەیاڵ، دانای جامی خوو!
 خانای قوبادیش له وه لāmیدا ده لێت:

جەهوانی لوان، ئامانش نیەن
 پەڕی دەرد یەون، دەرمـانـش نیەن
 پەڕی «میرزا شه فیع» برای خۆش كەلام
 «خانا» پەڕیش وات: باقی وه سەسەلام

لێره یشتا ئەتوانین نمونه یەك لهو پارچە شیعەری میرزا شه فیع كه بۆ فەرهاد به گی
 پیریانی نووسیوه و به شان و باڵ و شكۆیدا هەڵدەدات، به یئینه وه، ئەم شیعە له دیوانی
 ئەلماس خاندان هەمووی بلۆ ده كینه وه:

دەهوان هەم شێوهی كۆكەن كەرد وه یاد
 كاوان مەلەرزەن ژە سام فەرهاد
 فەرهاد بەگ موخلیس ژە وەرهم به خاس
 شەفتم تە عریف مەردید ژە «ئەلماس»

ئەمە باشترین بە لگەیه بۆ ئەوهی میرزا شه فیع چی راستیه کی له ئەلماسخانە وه بیستوه
 و ده یگێر پێته وه، ئەمە به لگەیه کی حاشا هەلنه گره، كاك غەففاریش له (له یلا و مەجنوون،
 لا ٢٩) دا سەبارەت به په یوه ندی نێوان خانا و میرزا ئەلماس خان ده لێت:

«مەزەندە دەكڕی خانا و میرزا ئەلماسخانە كه نووله یی له رێگە ی میرزا شه فیعه وه
 پێكه وه ئاشنا بوین. میرزا ئەلماسخان زۆر تر مو تالای شیعەری فیردهوسی و خانای كردوه
 و به کاریگەریی زمانی خانا و بیڕی فیردهوسی توانیویه تی شانامە ی كوردی به یئینه وه».

دهلین: گوايه، مه‌زنده ده‌كریت له رینگه‌ی میرزا شه‌فیه‌وه خانا و نه‌لماس خان بووین به هاوړی، به‌لام تاكو ئیستا له هیچ جینگایه‌كدا نه خانا باسی نه‌لماس خانی كردووه و نه میرزا شه‌فیه‌ش ناوی ده‌هیتیت، له‌گه‌ل به‌شیک له‌و بو‌چوونه‌م كه نه‌لماس خان زیاتر شیعرى فارسى خویندووه‌ته‌وه و خویشی زیاتر به به‌رهمه‌كانی فیرده‌وسییه‌وه سه‌رقال كردووه، نهم تیروانیه له‌ناو شیعره‌كانی نه‌لماس خانا به‌دی ده‌كریت، خانا زیاتر زمانی عه‌ره‌بی به‌سهر شیعره‌كانیدا زاله. هه‌رچه‌نده موتالای شیعرى فیرده‌وسى، جامى، سائیب، نيزامى و خاقانى كردووه. خانای قوبادى خه‌مسه‌ی نيزامى وه‌رگي‌پراوه، وه‌لامى شیعرى سائیبى داوه‌ته‌وه، په‌په‌وى ریبازى فیرده‌وسى و جامى كردووه، له‌چهند جینگه‌یه‌كدا دۆسته‌كانیشى به‌م شتیه باسی لیوه ده‌كهن:

شرح به‌یسان كه‌ر خاقانى خامه

شوعرای جامى نه‌زم، نيزامى نامه

له‌م به‌یت‌ده‌دا زوله‌یخا به‌ خانای قوبادى ده‌لیت: نه‌وه‌مان بو‌ روون بكه‌ره‌وه نه‌ی خانا كه پینوسه‌كه‌ت وه‌كو پینوسى خاقانییه، له‌ شاعیریشدا شیعره‌كانت وه‌كو جامییه و نامه‌كانیشت وه‌كو نامه‌ی نيزامى وایه. نه‌و بو‌چوونه‌ش راسته‌ ده‌لین نه‌لماس خانی كه‌نوله‌یى زیاتر به‌ وه‌رگي‌پرانى شانامه‌ی فیرده‌وسییه‌وه خوی سه‌رقال كردووه و نه‌و پرۆژه‌یه‌ی به‌ نه‌نجام گه‌یاندووه، خانایش به‌ وه‌رگي‌پرانى خه‌مسه‌ی نيزامییه‌وه سه‌رگه‌رم بووه. هه‌روه‌ها گومانیشم بو‌ نه‌وه ده‌چیت له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌لماس خان شانامه‌ی وه‌رگي‌پراوه، خانا خوی له‌ شانامه‌ نه‌داوه و كاره‌كانى نه‌وى دووباره نه‌كردۆته‌وه، به‌لام نه‌لماس خان كارى له‌سهر شیرین و فه‌ره‌اد یان خوسره‌و و شیرینیش كردووه. به‌ گشتى نه‌وه روون ده‌بیته‌وه هاوړپكانى خانا ته‌نها میرزا شه‌فیع و عه‌بدو‌للا خان بوون، په‌یوه‌ندى نیوان میرزا شه‌فیع و فه‌ره‌اد به‌گ پیریانى و نه‌لماس‌خانیش روونه و دیاره، به‌لگه‌یش له‌سهر نهم بابته‌هیه، به‌لام په‌یوه‌ندى خانای قوبادى له‌گه‌ل نه‌لماس خانی كه‌ندوله‌ییدا هیچ به‌لگه و به‌یته‌ شیعریک نییه نه‌وه به‌ه‌لینیت و روونى بكاته‌وه. هیچ یه‌كێك له‌و سى شاعیره‌یش باسیان له‌وه نه‌كردووه.

ئەگەرچی ئەوەمان بۆ ڤوون بوویەووە که ئەم دوو شاعیرە (خانا و ئەلماس خان) پەییوەندی
 هاوڤێتەتی لە نیتوانیاندا نەبوو، ئەوەیشمان بۆ ڤوون دەبیتهووە که ئەم دوو شاعیرە مەزنە لە
 دوو ناوچەیی نزیک بە یە کتر و هاوتەمەنی یە کتری بوون، خاوەن خامەیی ڤەنگین و ڤرڤرشت و
 سەلیقەیی جوان بوون، ئاگاداری بەرھەم و کاری یە کتریش بوونە، کاری خۆیشیان کردوووە و
 بەو شوێنە گەیاندوووە که ویستویانە بیگەییەنن.

به يته له بیرکراوهکان

ساغکردنه‌وه و خویندنه‌وه‌ی ده‌ستنوس کارټکی زۆر سه‌خته و لی‌زانین و کاری وردی ده‌ویت، له کۆندا نه‌گه‌رچی تایپ و چاپخانه و کۆپی‌کردن نه‌بووه، نووسه‌ران و زانایان و شاعیرانی نه‌وده‌مه، به لی‌ها‌تووی و ده‌سه‌نگینی خو‌یان، به شی‌ویه‌کی تاییه‌تی و سه‌لیقه‌ی جوانی خو‌یان، به‌ره‌مه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی شاعیران و نه‌ده‌بیان و نووسه‌رانی کۆن و نه‌و ده‌مه‌یان بۆمان نووسیه‌ته‌وه. له ئیستایشدا ئه‌م جو‌ره نووسینه نه‌گه‌رچی له هه‌ندی جی‌گادا هه‌ر بایه‌خی خۆی پی ده‌دریت، له هه‌مان‌کاتیشدا له هه‌ندی ول‌تدا ناوه‌ندی تاییه‌تی خویندنه‌وه و هه‌ل‌گرتن و کۆپی‌کردن و ئاماده‌کردنی بۆ ته‌رخان کراوه، به‌لام ئه‌مه له کورده‌ستاندا هیشتا له خا‌لی سفر دایه و نه‌وه‌ی کاری له‌سه‌ر ده‌کات، نه‌توانم بلی‌م زۆریه‌ی زۆری به سه‌لیقه و ئاره‌زووه‌ ده‌ستی پێداوه، یان وه‌کو چا‌ولی‌که‌ریه‌ک. هه‌ر له خۆمه‌وه ده‌یلیم که نه له حو‌ج‌ره‌دا فی‌ری خویندنه‌وه‌ی ئه‌م جو‌ره نووسینه‌ بووم و نه له زانست‌گایه‌ کدا ئه‌وه‌م فی‌ر کراوه، نه‌وه‌ی یاد‌م گرت‌وه ته‌نها له ری‌گه‌ی حه‌ز و ئاره‌زوو و سه‌لیقه‌ی تاییه‌تی خۆمه‌وه بووه، بۆیه هیچ کاتی‌ک کاره‌کانم له هه‌له و که‌مو‌کورتی به‌ده‌ر نایینم، هیچ‌کاتی‌کیش بۆ فی‌ربوونی ئه‌م زانسته و پر‌سیار‌کردن له ورده‌کاریه‌کانی شه‌رمی و گه‌وره‌یی خۆم نیشان نه‌داوه، به‌ل‌کو خۆم به قوتا‌بییه‌کی هیچ نه‌زانی نه‌و ری‌گه‌یه زانیوه و هه‌میشه له گه‌ران و پر‌سیار‌دام و هه‌ولی فی‌ربوونی زیاتری ئه‌م زانسته ده‌ده‌م.

نامه‌وی به‌سه‌ر نه‌وه‌یشدا برۆم هیچ‌کاتی‌ک له خۆم رازی نه‌بووم بۆ نه‌و کارانه‌ی کردوومه و هه‌میشه هه‌ولی زیاتری بۆ ده‌ده‌م، بۆیه نه‌گه‌ر له پێ‌ش‌و‌دا هه‌له‌یه‌ک له چاپه‌کاندا هه‌بو‌ی‌ت، هه‌ول ده‌ده‌م له چاپه‌کانی دا‌ها‌ت‌و‌دا به‌شی‌ویه‌کی ری‌ک‌و‌پ‌ی‌ک‌تر نه‌و به‌ره‌مانه‌ ب‌خه‌مه به‌ر‌چا‌وی خویننه‌ر.

خا‌لی‌کی تری که ده‌بی با‌سی لی‌وه بکه‌ین ئه‌وه‌یه بۆ خویندنه‌وه‌ی نو‌سخه و ده‌ست‌نو‌سه‌ کۆنه‌کان ده‌بی زما‌نی فارسی و عه‌ره‌بی و هه‌ندی جا‌ری‌ش تو‌رکی کۆن (عو‌سمانی) بزانی‌ت، به‌بی ئه‌مانه مرۆ‌ف تووشی هه‌له‌ی گه‌وره ده‌بی‌ت.

لهم بهرهمه‌ی خانادا که یهك نوسخه‌ی ته‌واوی داستان‌ه که له به‌رده‌ستدا هدی‌ه ،
 پی‌ویسته به وردی و وریاییه‌وه لی‌ی پروانین، هه‌ر بۆیه کاتیک ته‌واوی ده‌ست‌نوسه‌که‌م به‌راورد
 کرد، بۆم پروون بوویه‌وه که چهند هه‌له و که‌موکورتی لهم ده‌ست‌نوسه‌دا هدی‌ه و چهند
 به‌یتیک هدی‌ه له نوسخه‌ی یه‌که‌مدا هدی‌ه و له کتیبه‌که‌دا نه‌هاتوه و له‌بیر کراوه. ئه‌وه‌ی
 جیگه‌ی پرسیاره نازانم کاک غه‌ففار دوا‌ی ئه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی ریت‌نوس کردوه‌ته‌وه، ئایا دووباره
 به‌ سهر کتیبه‌که و ده‌ست‌نوسه‌که‌دا رۆ‌یش‌توه‌ته‌وه یان نا؟!

ئه‌وه‌ی من بیستومه پێشتر له لایه‌ن مامۆستا موحه‌ممده ره‌شید نه‌مینی پاوه‌یییه‌وه
 پێداچونه‌وه‌ی بۆ کراوه، به‌لام زۆر گرنگی پێ نه‌دراوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واوی نوسخه‌که و
 چاپه‌که‌م به‌راورد کرد، له چهندین لایه‌نه‌وه هه‌له‌م بۆ ده‌رکه‌وت که به‌ سهر کاک غه‌ففاردا
 رۆ‌یش‌توه، یان ئه‌وه‌تا ده‌قی به‌ سهر باب‌ه‌ته‌که‌دا نه‌شکاوه، یان له‌بهر ئه‌وه‌ بووه که نوسخه‌که
 کێشه‌ی تیدا بووه!

خانای قوبادی له داستان‌ه‌که‌یدا ده‌لیت: ئه‌م به‌رهمه (١٦٤٤) به‌یته:

هه‌زار و شش‌سه‌د و چل و چوار به‌یت‌ه‌ن

په‌ی دۆستان نه‌بۆ «خانه» په‌ی کێته‌ن!

که‌چی دوا‌ی پێداچونه‌وه و نه‌ژمارکردنی چهند جارێکی ئه‌م ده‌ست‌نوسه، بۆمان پروون
 بوویه‌وه که داستان‌ه‌که له نوسخه‌ی بنچینه‌یدا (١٦٤٤) به‌یت نییه و (١٦٣٤) به‌یته،
 نازانرێت بۆچی ئه‌و (١٠) به‌یته نه‌هاتوه و له ده‌ست‌نوسه‌که‌دا که‌می هه‌تاوه؟! ئه‌م چهند
 به‌یته که له کتیبه‌که‌دا له‌بیر کراوه، نیشانه‌یه‌کی پروون و ناشکرای نییه بۆ ئه‌وه‌ی ناماژه‌ی
 پێ بکه‌ین و هۆکاره‌که‌یش نه‌زانراوه، له هه‌مان‌کاتیشدا کاتیک کاتب داستان‌ه‌که‌ی دووباره
 نووسیوه‌ته‌وه چهند به‌یتیکێ شاعیریکی تری تیکه‌ل کردوه و ناماده‌کاری کتیبه‌که‌یش
 چهند به‌یتیکێ تری بۆ زیاد کردوه، ئه‌گه‌رچی چهندین به‌یتی نه‌خوازراو و بێ په‌یوه‌ندی به
 به‌یت‌کانی خاناوه، زیاد کراوه، له کۆتایی به‌شی «رفت‌ن ملوح پدر قیس به‌ خواستگاری
 لیل»یدا، لاپه‌ره (٥٣)، کاک غه‌ففار به‌م شیوه‌ی نووسیوه:

شهب و رڙ نه شعار عاشقانه سڙز
 مهوات چون بولبول نه وای دلنه فروز
 کهڙ و کڙی که مهر، بهیدی و بیابان
 مه دا وه پاوه توند و شتابان
 تا ییـاوا به دهشت دامنه‌ی دوجهیل
 هوارگه‌ی مه خسوس په‌ی خیلخانه‌ی لهیل

له کاتیکدا له دهستنوسه که دا لاپه‌ره (۱۷)، بهیته کان بهم شیویه هاتووه:

شهب و رڙ نه شعار عاشقانه سڙز
 مهوات چون بولبول نه وای دلنه فروز
 رڙی بی سوار جه مازه‌ی هوار
 به دیدی یاران، هفتی بی پیوار
 کهڙ و کڙی که مهر، بییدی و بیابان
 مه دا وه پاوه توند و شتابان
 تا ییـاوا به دهشت دامنه‌ی دوجهیل
 هوارگه‌ی مه خسوس په‌ی خیلخانه‌ی لهیل

لیږه‌دا به‌شه که ته‌واو ده‌بیټ و نهو بهیته‌ی که توخ و لار کراوه‌ته‌وه له چاپه که‌دا له‌بیر
 کراوه و نه‌هاتووه، نه‌مه‌یش نه‌که‌وتو‌ته نهو به‌ش‌ه‌ی که به‌ریزیان دوو نوسخه‌یان له به‌رده‌ست
 بووه و بلین له‌بهر نه‌وه‌ی دوو نوسخه بووه له‌بیر کراوه، به هه‌مان شیوه له لاپه‌ره (۵۹) ی
 کتیبه که‌دا به‌یټیکی تری له بیر کراو هه‌یه و بهم شیویه هاتووه:

نیشته بی وه سه‌ی داری به‌رز ده‌ماغ
 نیشت وه شاخه‌یدا یه‌کی سیازاغ
 یا سیا دوار سهر خه‌یمه‌ی له‌یلی
 وه‌ی ته‌ور نه فهرقم پر میهر و مه‌یلی

که چی له لاپهړه (۲۲) ی دهستنوسه کهدا بهم شیویه هاتووه:

نیشته بی وه سهر داری بهرز دهماغ
نیشت وه شاخیدا یه کی سیازاغ
مه جنوون وات: نهی زاغ تر وهی سیاهی
نیشتیم نه فهرق، چوون چه تر شاهی
یا سیا دهوار سهر خه یمه ی له یلی
وهی ته ور نه فهرقم پهر میهر و مه یلی

نهو بهیته ی توخ و لار کراو ته وه، له کتبه کهدا نه هاتووه، جگه له وه یش له هه مان
به شدا و له لاپهړه (۶۰) دا دوو بهیته تری له بیر کراو دهیتریت، له کتبه کهدا بهم شیویه
هاتووه:

مه شیم مه کهردم سهیر بالای له یل
جه دهر د هیجران دهروونش هه ن که یل
جه ههر راویاری مه پهرسا هه و آل
قه یس دهروون ریث، شهیدای بهیدی مال
پړوی جه گوښه ی خه یمه و خه رگاوه
دیا راویاری ناما بهه راوه
وات وه کو مه شی سوار ی عهره ب
وات نهی سهرمایه په ی شادی و ته ره ب

به لام له دهستنوسه کهدا نه چهند بهیته بهم شیوه نو سراوه:

مه شیم، مه کهردم سهیر بالای له یل
جه دهر د هیجران، دهروونش هه ن که یل
له یلی پهری نهو جه رووی موشتاقی
جه حالات سهخت، بیماری و ساقی

جه هر پاوياري مه پارسا ههوان
 قهيس دهر وون رييش، شهيداي بيدي مان
 روي جه گوشه ي خهيمه و خه رگاوه
 ديا پاوياري ناما به راه
 وات: وه كو مه شي سهوار عه رهب
 وات: ئه ي سه رمايه په ي شادي و ته رهب
 ده ستورهن جه لاي جونبه ي نامري
 مه شورم به وه لگه ي جه رگه ي عامري

به يتي «لهيلي پهرئ نهو...» و «ده ستورهن جه لاي جونبه...» كه توخ و لار كراونه ته وه،
 له كتيبه كه دا له بير كراون، له جيگه يه كي تريدا كه ناماده كار دوو نوسخه ي له به رده ستدا
 بووه، به يتيك له نوسخه ي يه كه مدا هه يه و له بير كراوه، له ناو نهو به شه يشدا كه به راورد
 كراوه جاريكي تري و له لاپه ره (۸۳) ي چاپه كه دا نه هاتوه:

زاريت چوون خه زان، به رگم ريژنان
 په شيوت پهر داخ، شاهيم بيژنان

ئه م به يته لهو نوسخانه ي كه له لاي ئيمه يه و داويانه ته پال ميرزا شه فيعي كوليايي،
 به هه ندي جياوازيه وه هاتوه:

زاريت چوون خه زان، جه رگم ريژنان
 په شيوت په رداخ، شاديم شيونان

نهو به يته ي كه له لاپه ره (۸۳) دا له بير كراوه، له گهل چند به يتيكي تريدا له لاپه ره
 (۷۹) دا هينراوه، ئيمه له ناو به يته زياد كراوه كاندا زياد تر باسي ده كه ين و له و تشدا جيگه ي
 خويه تي باسي ليوه بكرت.

هه روه ها له لاپه ره (۱۱۳) ي كتيبه كه دا دواي به راورد يكي زوري به يته كان، ناماده كار
 سي به يت زياد ده كات و به يتيكيش له بير ده كات:

حەیف نەدیم جەمین جەمال لەیل
 بە واتە ماچان، وەجیەن خەیل
 ئەو خاسەن یە کجار بوینووش وە چەم
 ساکن بۆ دەروون جە ئەندووە و غەم
 نگاه کەم وە عەین خەریدار و یم
 سەلیقە ی مەجنوون ئیمتیحان بۆ پیم

ئەو بەیتە ی تۆخ و لار کراوەتەو ئە چاپە کەدا زیاد کراوە، پەراوێزی بۆ نووسراوە و
 نەوتراوە لەچی سەرچاوەیەکیانەو وەری گرتووە، کەچی دوا ی ئەو بەیتە زیاد کراوە، بەیتێک
 لەبیر کراوە. واتە بەیتی «نەوفەل نگاه کەرد...» نەهاتووە، ئەگەر تەماشای لاپەرە (٥٤) ی
 دەستنوسە بنچینەییە کە بکەین، ئەوا بەم شێوە بەیتەکانی هیناوە:

حەیف نەدیم جەمین جەمال لەیل
 بە واتە ماچان، وەجیەن خەیل
 نەوفەل نگاه کەرد کەژاوە واز بی
 خالی جە ئەغیار، جەرگە ی غەماز بی
 نگاه کەم وە عەین خەریدار و یم
 سەلیقە ی مەجنوون، ئیمتیحان بۆ پیم

ئەو بەیتە زیاد کراوەیش کە لیژەدا ئاماژەمان پێدا، بە پێیست و گونجاومان دەزانی
 لەگەڵ ئەو بەیتە ی لەبیر کراوە باسی بکەین. ئەو بەیتانە ی کە لەبیر کراون و ئاماژەیشیان
 پێ نەکراوە لیژەدا ئاماژەیان پێدرا، ئە دەستنوسە کەدا هاتووە و ئە چاپە کەدا نەهاتووە،
 هیچکام ئەو بەیتانە ی ئە یاد کراون، ئاماژەیان پێ نەکراوە بۆچی و لەبەر چی نەهینراون.
 ئێتر نازانم ئەو کتێبە پێداچوونەو و بەراوردی لەبەر پۆشنایی نوسخەکاندا بۆ کراوە یان نا،
 چۆن کراوە نازانم؟! ئەو ی لەم بەشەدا خراوەتە روو ئەو بەیتانە بوون کە ئە دەستنوسە
 بنچینەییە کەدا هاتووە و ئە چاپکراوە کەدا لەبیر کرابوون.

به‌یته زیاده‌کراوه‌کان

ناماده‌کاری داستانی له‌یلّ و مه‌جنوونی خانای قوبادی وه‌کو له هه‌ندی جیگادا ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کردووه، که دوو ده‌ستنوسی له به‌رده‌ستدا بووه، یه‌کێکیان نوسخه‌یه‌کی ته‌واو و ئه‌وی تریشیان ناته‌واو بووه، له‌و جیگه‌یه‌یدا که نوسخه‌ی دووهم ده‌ست پێ ده‌کات، گرتی به‌یتی زیاده‌کراویش ده‌ست پێ ده‌کات، ئیمه‌یش له جیگه‌ی خۆیدا باسی ئه‌وه‌مان کردووه که خانا ده‌لّیت ئه‌م داستانه (١٦٤٤) به‌یته و کاتیک به‌یته‌کانی ئه‌م داستانه له نوسخه‌ی بنچینه‌ییدا ئه‌ژمار ده‌که‌یت، (١٦٣٤) به‌یت هاتووه و (١٠) به‌یت له‌م داستانه دیار نییه، ناماده‌کاری چاپی یه‌که‌می داستانه‌که له کۆتایی داستانه‌که‌دا، لاپه‌ره (١٨٢) په‌راوێزێکی نووسیه و ده‌لّیت:

«ئه‌گه‌رچی خانا ده‌لّی ئه‌م کتێبه ١٦٤٤ به‌یته، به‌لام به به‌راوردکردنی ئه‌و دوو

ده‌قه‌ی به‌رده‌ستی من و هیندی جار به‌یتیک که له ده‌قیکدا هه‌بوو و له ده‌قی

دیکه‌دا نه‌بوو، ئه‌م کتێبه‌یه بووه هۆی ئه‌وه‌ی که ژماره‌ی به‌یته‌کان زۆرتر بێ».

کاتیکیش به‌یته‌کانی نیو چاپه‌که ئه‌ژمار ده‌که‌ی، بریتییه له (١٦٨٣) به‌یت و (٤٩) به‌یت بۆ داستانه‌که زیاده‌کراوه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی چهند به‌یتیکیش له‌بیر کراوه، ئه‌گه‌ر بیته و ئه‌و نوسخانه‌ی نه‌وه‌ل و مه‌جنوونی لای ئیمه‌یش به‌راورد بکه‌ین، ئه‌وا چهند به‌یتیکێ تری بۆ ئه‌م داستانه زیاده‌کات.

لیته‌دا ئیمه ئه‌و به‌یتانه‌یش که زیاده‌کراون، ئاماژه‌یان پێ ده‌که‌ین و له‌گه‌ل نوسخه‌ی یه‌که‌مدا که نوسخه‌ی بنچینه‌یی کاره‌که‌یه، به‌راوردیان ده‌که‌ین.

له لاپه‌ره (٥٧)ی کتێبه‌که‌دا به‌یتیک زیاده‌کراوه به‌ بێ هیچ ئاماژه‌یه‌ک بۆ ده‌ستنوس و سه‌رچاوه، ئه‌م به‌یته ته‌نها زیاده‌کراو نییه، به‌یتیکێ نیوه‌ندی دووباره‌ بووه‌ته‌وه، به‌یته‌که‌یش له پێش کاری به‌راوردکارییه‌که‌وه‌یه:

واتش ئه‌قه‌ربا و نه‌زدیکان من

نوور بینائی دیده‌گان من

گرهوا به زار ناما به گوftar
 گله جه نه قوام، کردار و رهftar
 واتش نه قربا و نه زدیکان من
 نوور بینائی دیده گان من

له دهستنوسه که دا که وتوته لاپه ره (۲۰) و بهم شیویه هاتوه:

گرهوا به زار، ناما به گوftar
 گله جه نه قوام، کردار و رهftar
 واتش نه قربا و نه زدیکان من
 نوور بینایی، دیده گان من

له دهستنوسه که دا بهیتی به که می نهو سی بهیتهی سهرهوه که لار و توخ کراوتهوه
 نه هاتوه، له پراویزیشدا هیچ ناماژه به کی بو نه کراوه، ههروه ها له لاپه ره (۷۹) دا چهند
 بهیتیکی تری دههینیت:

زاریت چوون خه زان جه رگم پیزنان
 پهشیویت پهرداخ شاهیم بیتزان
 زاریت پهی کی هن، بهی تهو گرفتار
 نه ندام تهنت زه عیف زامدار
 راست واچه پهریم، نه سای سهنگهوه
 جه داخت ته کم دان وه مهرگهوه
 زاریت نه چیشهن، پهی کی تاسه تن
 سهرت سه رگهردان کام سیاسه تن
 مهجنون دیش مهوبهت شای فدرهیدوون فەر
 والی مه مالتک عاره بان بهر

ناماده کار له لاپهړه (۷۹) ی کتیبه کهیدا بو ئم چند بهیته، په راویژنیک دهنووسیت و ده لیت:

«له (ن ش ع) دا ئم بهیته له جیبه کی دیکه نووسراوه. به لام لیږه باشت
ده گونجی. نه لبت بو پروونکرده وی زیاتر، ده بی بلیم: هیندی له بهیته کان له
هردوو نوسخه کهدا پاش و پیش ده کون، یا هیندی بهیت له نوسخه کهدا هیه و
له هیی دیکه دا نییه. نیمه به گویره توانایی تیکو شاوین به باشتیرین شیوه که لک
له هر دوو ده که وه بگری»

له نوسخه ی بنچینه یی کاره کهدا بهیتی «زاریت چوون خه زان...» ده که ویته لاپهړه (۳۸)
و ده بو له کتیبه که یشدا بکه و تبايه ته لاپهړه ی (۸۳)، ته نها کاره که له ودا نییه که له بیر
کراوه یان زیاد کراوه، له هه مانکا تیشدا جیگور کیش به بهیته که کراوه، نیمه له باسی
بهیته له بیر کراوه کاند ا نماژیه کمان بو ئوه کردووه، بهیته زیاد کراوه و بهیته کیش له بیر
کراوه، له ده ستنوسه که یشدا به م شیوه هاتوه:

زاریت چوون خه زان، بهرگم ریژنان
په شیتیت په رداخ، شاهیم بیژنان
په ری تو عیبه ن ئی هه رده چو له
ئی عه سا و که شکول، که لپوس نه کو له
هه ریژه چه نیم به وروت وه دامان
قه سم وه باره گای بهر ز تیمامان
هه رگاه ده وای زام نه سره فتت له یلنه
شاهی و مولک و مال نه رات توفه یلنه

لیږدها ئه وه مان بو درده که ویت که ناماده کار ئو چند بهیته کی که تینا وخی کاره که ی
ده کات، له سهر هیچ بنه مایه کی زانستی نییه، به لگه یش بو ئم مه بهسته له بهر روشنایی
تیوریکدایه:

۱- کاتیک نوسخه‌ی یه‌که‌م که بنچینه‌ی کاره‌که‌یه و نات‌ه‌واو بیټ، ده‌توانریت ته‌و به‌یت‌ه‌ی ناخوینریت‌ه‌ه‌ یان جیاوازی ه‌دیه، به‌پیتی نوسخه‌ی دووهم ته‌واو ده‌کریت و راست ده‌کریت‌ه‌ه‌. ۲- ته‌گه‌ر نوسخه‌ی بنچینه‌یی به‌شیک‌ی ده‌ستنوسه‌ که یان تووشی پوکان و له‌ناوچوون بوویت یان ته‌ر بوویت و نه‌خوینریت‌ه‌ه‌، ته‌وا له‌به‌ر پلاشنایی نوسخه‌ی دووهم نات‌ه‌واو بییه‌کان ته‌واو ده‌کریت و ناماژه‌ی پی ده‌کریت.

۳- ته‌گه‌ر ده‌ستنوسه بنچینه‌یی که نات‌ه‌واو بیټ له به‌یتدا و که‌می هینایتیت وه‌کو ته‌م داستان‌ه‌ی خانا که (۱۰) به‌یتی ونبوه، ته‌گه‌ر نوسخه‌ی یه‌که‌می کاره‌که گومانی له‌سه‌ر نه‌بیټ، وات‌ه نوسخه‌ی باوه‌ر پیکراویت، ته‌وا له‌به‌ر نوسخه‌ی دیکه ته‌و نات‌ه‌واو یانه ته‌واو ده‌کریت، ه‌هرچی زیاده‌یش ه‌ه‌بوو له نوسخه‌ی دووهمدا ده‌خریت‌ه‌ پ‌ه‌راویزه‌و و ناماژه‌ی پی ده‌کریت....

سه‌باره‌ت به‌م به‌یت‌ه‌ی خواره‌وه که له نوسخه‌ی بنچینه‌ییدا هاتوه، له‌گه‌ل نوسخه‌کانی تریدا به ه‌ه‌ندی جیاوازی که‌مه‌وه هاتوه، له ه‌ه‌ردوو نوسخه‌که‌دا وه‌کو یه‌کن و جی‌گ‌و‌ر‌کی به به‌یت‌ه‌ که‌کراوه:

زاریت چوون خه‌زان، به‌رگم ریزنان
 په‌شیویت په‌ر داخ، شاهیم بیزنان
 له نوسخه‌ی دووهمی لای کاک غه‌ف‌فار خویدا به‌م شیوه‌یه هاتوه:
 زاریت چوون خه‌زان، جه‌رگم ریزنان
 په‌شیویت په‌ر داخ، شاهیم بیزنان
 له نوسخه‌ی نه‌وف‌ل و مه‌جنونه‌که‌ی لای ماموستا عه‌بدول‌ه‌قیب یوسف‌یشدا به‌م شیوه‌یه هاتوه:

زارید چوون خه‌زان، جه‌رگم ریزنان
 په‌شیویت ته‌ساس شاهیم بیزنان
 له نوسخه‌که‌ی لای ماموستا موچه‌مه‌د ره‌شیدی ته‌مینیشدا به‌م شیوه‌یه هاتوه:

زاریت چوون خهزان، جهرگم ریژنسان

په‌شیتیت په‌رداخ، شادیم شیونان

وه‌کو ده‌بینن ئهم به‌یت به جیاوازییه کی که‌مه‌وه له‌نوسخه‌کانی نه‌وفه‌ل و مه‌جنووندا
هاتووه، ئاماده‌کار له‌په‌راویژیشدا ئاگادارمان ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که لی‌ره‌دا کاری‌نوسخه‌ی
دووم‌باشتر ده‌گو‌نجیت و ئیمه به‌گو‌یره‌ی توانایی تی‌کو‌شاوین به‌باشترین شی‌وه که‌لک له
هه‌ردوو ده‌قه‌که وه‌ری‌گیرن....

له‌لاپه‌ره (٨١)ی چاپه‌که‌دا به‌یتیکی تری هه‌یه زیاد کراوه و له‌نوسخه‌ی بن‌چینه‌ییدا
نه‌هاتووه و ئاماژه‌ی‌شی پی‌کراوه که له‌نوسخه‌ی دووه‌مه‌وه وه‌ری‌گراوه:

یه‌بار خاتر جه‌خه‌م که‌یل‌مه‌ن

یه‌وی‌ل ولات په‌ری له‌یل‌مه‌ن

هه‌روه‌ها له‌لاپه‌ره (٨٨)دا هاتووه و له‌نوسخه‌ی بن‌چینه‌ییدا نییه و له‌نوسخه‌ی دووم
وه‌ری‌گراوه:

مه‌جنوون بی‌دار بی‌جه‌خاو شیرین

شوکرش که‌رد به‌زات (رَبُّ الْعَالَمِينَ)

له‌لاپه‌ره (٨٩)یشدا به‌یتیکی تری زیاد کراوه و به‌ئاماژه‌بو‌نوسخه‌ی دوو، باس‌کراوه:

تا دنیا دنیان هه‌ر تو‌بمانی

وه‌عه‌یش و نه‌شات وه‌کامه‌رانی

دیسانه‌وه له‌لاپه‌ره (٩٠)دا به‌یتیکی تری هه‌تراره و ئاماژه‌ی‌شی پی‌کراوه که له‌نوسخه‌ی
دووم وه‌ری‌گراوه:

مه‌کشوف مه‌علوم زا‌کیره‌ی عالی بو

مه‌زموون نامه‌م وه‌نه‌ت حالی بو

له‌لاپه‌ره (١٠٤)دا به‌یتیکی تری زیاد کراوه و له‌نوسخه‌ی دووه‌مه‌وه وه‌ری‌گرتووه:

چهند سپا جوشان جه ههردوو تهرف

خيژا بانگ بهرز (أخي لا تخف)

له جينگه يه کدا باسي تهوه مان کردووه که به يتيک زياد کراوه و به يتيک له بير کراوه، ليره دا
تهو به شه ي تری بابه ته که بلاو ده که ينه وه، له لاپه ره (۱۱۳) ي کتيبه که دا چهند به يتيک
زياد کراوه و له ده ستنوو سه که يشدا به شيويه کی ترييه:

دیش له يلی وه ناز چوار زانو نيشتن

جه قه ده م تا فەرق، نوور پيدا وه شتن

به دري سازيان پهي شه و زمين

قورئان مه وانو ته و خه ورشيد جه مين

سهف به ستن هه ي تار جه سه فحه ي قه مهر

زه باناش کيشان پهي چه رخ نه خزه ر

له يلی چ له يلی چوون حور به هه شت؟!

سونع سويماني، فريشته سرشت

له يل چ له يل حوري ره وزي پزواني

ره شته ي کلک سونع ماني سويماني

له لاپه ره (۵۴) ي ده ستنوو سه که يشدا به م شيوه هاتووه:

دیش له يلی وه ناز، چوار زانو نيشتن

جه قه ده م تا فەرق، نوور پيدا وه شتن

سهف به ستن هه ي تار جه سه فحه ي قه مهر

زه باناش کيشان پهي چه رخ نه خزه ر

له يلی چ له يلی، چوون حور به هه شت

سونع سويماني، فريشته سرشت

ئەو بەيتانەى لە كتييه كەدا هاتوو و تۆخ و لار كراوہ تەوہ، زياد كراون و ئاماژەيان
پيكراوہ يان نا- ئە دەستوو سە بنچينە ييە كەدا نە هاتووہ.

لە لاپەرە (١١٥) يشدا بەيتيكي تری زياد كراوہ:

خەيلی خەيالآت ئاوەرد نە دەروون

وات چەنى مەجنوون مەبۆ چيش كەروون

لە لاپەرە (١١٦) يشدا بە هەمان شێوہ بەيتيكي تری لە نوسخەى دووہمەوہ وەرگيراوہ و
بۆ داستانە كەى زياد كراوہ:

ئاوەرد بە ياد ئيسلام و ئايين

جە عەھد و پەيمان ئاما وە پايين

بەيتە زياد كراوہ كانی تريش بەم شێوہ و ژمارەى پەرەكانيشيان ئە كەناريانەوہ نووسراوہ:

موتريبيان وە سۆز سەدای سازوہ

خۆشخوانان وە لەحن خۆش ئاوازوہ - ١١٨

نۆشا نۆش مەى تا نيمە شو بى

پيالەيە وە ئيد يەكئ وە ئەو بى - ١١٩

مەوج هون جە بەحر خەيال كەرد حاسل

تۆفان بى مالاً ريشە جەرگ و دل - ١٢١

هۆر چنيا بازار بەسات شاديش

باد بەردش خەرمان خەيال باديش - ١٢٢

والا و ئەقربا خەبەر زاناشان

حەمد زات پاك يەكتا واناشان - ١٢٣

بەداران وە باد خەرمان خەمان

چاكەن بيخ چاش گرتەن وە زەمان - ١٢٣

پای فەرەس پەهلوی عەنبەر شکاران
 ئەو شەو تا بە سوڤ سڤاشان یان- ۱۲۴
 مەه‌میز دان وە پەخ‌ش پەهوار نامی
 ح‌دود سەعدان مەقبول شامی
 قەومی پە قەساس حوجرە دەروون کەیل- ۱۲۶
 یەلغارشان کەرد نە سارای دوجەیل
 نەسیم شەو نە وەقت زەدە شەفەق زەرد
 تاراج ئیلالت نەوفەل‌شان کەرد- ۱۲۶
 قەیس ناموراد هەم بی سەرگەردان
 لۆنگ پۆشا نەوەر وێل بی نە هەردان
 نەوفەل جە ه‌یجران ل‌یم‌ووان زەرد
 بۆنیا نە خاک ئەل‌حەدسەرای سەرد- ۱۲۷
 ئەووەل مەردیش کەرد، ناخەر نامەردی
 نامەردی پەریش بی وە پەنگ زەردی
 نەر جە ئ‌بیت‌یداش پاک تینەت مەبی
 کە ی وە ژار مار جەرگش لەت مەبی- ۱۲۸

لێره بەدواوه دەچینه سەر بەشی کۆتایی داستانە که، تەواوی نوسخەکانی نەوفەل و
 مەجنوون وەکو یەکن و تەنها جیاوازی هەندێ وشەیی تێدایە، ئەمە تا پادەیه‌ک ئاساییە و
 نابێتە گرفت، چەندین بەیت زیاد کراوه و لەبەر کراوه. ئەوێ جیگە ی پرسیار و گ‌رفته
 ئەوێه لێ کۆتایی ئەو بەشە کە ئ‌یمە بروامان وایە هی میرزا شەفیعه، ئامادە‌کار ئەم
 چەند بەیتە نوسخە دووم تیکەل بە نوسخە یەکەم ناکات و برۆی وایە کە میرزا
 شەفیع شاعیریکی ئەوەندە گ‌وره و بە سەلیقه نەبووه بتوانی وەکو خانە شاکاریکی وەها

بخولقيني، به لام نهو به يتانه ي که به زياده وه هاتوره له نوسخه ي دووه مدا ده يداته پال خانا و
تيکه ل به داستانه که ي ده کات.

نهووه ل مه ردیش که رد، ئاخر نامه ردی
نامه ردی پهریش بی وه پهنگ زه ردی
نهو جه ئیبتیداش پاک تینهت مه بی
که ی وه ژار مار جه رگش لهت مه بی
تا له یل بی وه قه تل قه یس جه فاکیش
پاوا وه مه قروون مه کافات ویش
هر چند ساحیب کار تینهتش پاکه
ئینشاللا نه جه ور جه هان بیباکه
په ری خاس و عام مه خلوق خاکی
هیچ خاسی نیه نه جه تینهت پاکی
بشنه و ئی شیعر، مه علوم بۆ لیجان
موخبیر بان وه حال تینهت ویتان
من عه بد فه قیر به دنام عام
هه رزه هه رزه نوتق هه رزه که لام
هه رفیم ها نه دل په نجیده ی په نجوور
هه م له زیز، هه م ته لئخ، هه م شیرین، هه م شوور
مه بۆ بواچوون وه رتر جه مه رده
مه خفی مه ندنهش عه لاوه ی ده رده
نهو خاس خله ته نه نهو ناخاس خله نه
هه رکهس پاسته نه پاست، هه رکهس چه فت چه فته نه

(شه‌فیع) شای نه‌وفه‌ل وه زامانه‌وه
 پای فیه‌وتش پیچان وه دامانه‌وه
 دوستاخن جه بهین دام، تهنینه‌ی ویش
 تۆبه‌ی نه‌وفه‌ل چیش؟ نه‌وفه‌ل به تۆ چیش؟!
 له‌یل بیهن وه خاك، خالان ئالاش
 خاك جه ته‌غواي سووف، پۆشاش وه بالاش
 قه‌یس خه‌ریك به‌یت داج ده‌یوورن
 مونته‌زیر وه نه‌فخ ناپه‌یدی سوورن
 تۆ دوعای خه‌یر که‌ر له‌یل و نه‌هار
 هه‌ر سه‌هه‌رگا‌هان، وه‌خت ئی‌واران
 واچه یا که‌ریم، ده‌هه‌نده‌ی داوهر
 یا نووربه‌خش، نوور خه‌ورشید خاوهر
 تا ئه‌رز ئیستیوار، جه‌به‌ل بپرا بۆ
 تا به‌قه‌ر حامل حه‌مل غه‌پرا بۆ
 تاریخ ته‌قدیر عه‌بد جه‌فاکیش
 گه‌دایی خۆشه، چین ئه‌ریابان پیش
 به‌قای ما زه‌وال، عومر (خه‌سره‌و) بۆ
 به‌عید جه‌ئفساد، چه‌رخ که‌چ ره‌و بۆ
 نه‌شه‌مهی ناچیز، بی‌ته‌جزا و نمه‌ک
 نه‌سه‌نهی (هه‌زار و دووسه‌د چه‌نی یه‌ک)

ئاماده‌کار کاتی‌ک ئه‌م چه‌ند به‌یته به‌هی خانا نازانیت، که‌چی له‌و نیوه‌نده‌یشدا چه‌ندین
 به‌یت زیاد و که‌م ده‌کات و به‌هی خانای له‌قه‌له‌م ده‌دات، به‌بۆچوونی من هیچ کاتی‌ک خانا
 پتووستی به‌وه نییه‌ ئه‌و چه‌ند به‌یته‌ی بۆ زیاد بکری‌ت و چه‌ند به‌یته‌ی که‌ به‌بروای

ناماده کار هی کاتبی نوسخه‌ی دووه‌مه و ده‌یخاته ژیر پرسیاره‌وه، زیاد بکریت، ده‌بوو نه و چند به‌یته‌ی که ناواخن کراوه بۆ داستان‌ه‌که و نه‌مانه‌ی کۆتایش، هه‌موویان بخرینه په‌راویزه‌وه، نه‌گهر له‌نیو مه‌تنه‌که‌ی خانایشدا زیاد ده‌کریت، ده‌بوو بخرابیه‌ته‌ نیو دوو که‌وانه‌وه به‌ خه‌تینکی جیاواز یا به‌ شتوه‌ی لارکراوه‌یی یا نووسینه‌که تۆخ بکرایه‌ته‌وه و په‌راویزی له‌ سهر بنووسرایه، که‌چی ناماده‌کار نه‌گهرچی به‌شیک له‌مانه‌یش ناکات، له‌ هه‌ندی جینگه‌دا به‌ میزاج و بۆچوونی خۆی به‌یت ناواخن نه‌کات و له‌ هه‌ندی جینگه‌یشدا به‌یت لا‌ ده‌بات و جینگۆرکی پی‌ ده‌کات و په‌راویز ده‌نووسیت، له‌ هه‌ندی جینگه‌یشدا به‌یت داده‌نیت و ناماژه‌یشی پی‌ ناکات، هه‌روه‌ها دوا به‌یتش که‌ ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌ویه، ناماده‌کار له‌ نوسخه‌ی دووه‌مدا نه‌ ده‌ینووسیت، نه‌ باسیشی ده‌کات.

هزاران درود، هزاران سلام ز ما بر محمد، علیه‌سلام

ئه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه بیلین، ئه‌وه‌ی له‌م به‌شه‌دا خسترومانه‌ته‌ روو، به‌شیکه‌ له‌و هه‌لانه‌ی ناماده‌کاری کتیبی له‌یلا و مه‌جنوونی خانای قوبادی و کاره‌که‌ی ئیمه‌یش که‌ له‌به‌ر پۆشنایی نه‌و نوسخانه‌ی به‌رده‌ستماندا بووه و لی‌کۆلینه‌وه‌ که‌یشمان به‌م شتویه‌یه‌ نه‌ج‌ام داوه. له‌ خالینکی تریدا ده‌بی ئه‌وه‌یش بلین که‌ نه‌و به‌شه‌ی دانراوه و له‌ چه‌ندین نوسخه‌دا به‌ ناوی میرزا شه‌فیعه‌وه‌ هاتووه، ئیمه‌ پروامان وایه‌ له‌به‌ر پۆشنایی نه‌و نوسخانه‌ی به‌رده‌ستمان نه‌و به‌شه‌ی تیکه‌ل کراوه، په‌یوه‌ندی به‌ «خانای قوبادی»یه‌وه‌ نییه‌ و هی میرزا شه‌فیعی کولیااییه، پتووستیش بوو نه‌و به‌یتانه‌ی که‌ هه‌ر به‌راورد کراوه و زیادن، نه‌ده‌بوو له‌نیو مه‌تنی خانادا به‌هاتبایه، پتووست بوو هه‌موویان بخرایه‌ته‌ په‌راویزه‌ و هه‌ر به‌یتیکیش له‌ جینگه‌ی خۆیدا ناماژه‌ی پی‌ کرابایه، هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره (١٧٢)دا و له‌ جینگه‌یه‌کی تریشدا به‌یتیک هه‌یه‌ دوو جار له‌ نوسخه‌ی یه‌کدا هاتووه و ناماده‌کار هیچ ناماژه‌یه‌کی پێیان نه‌کردووه، ئه‌م به‌یتانه‌یش که‌ دووباره‌ بوونه‌ته‌وه، ته‌نها یه‌ک بۆ دوو به‌یتیک که‌وتۆته‌ نیتوانیانه‌وه و جینگه‌ی پرسیاره، ئایا شاعیر خۆی دووباره‌ی کردوونه‌ته‌وه؟! نه‌گهر شاعیر

دووباره‌ی کردووه‌ته‌وه، ئەوا هه‌له‌ی شاعیره و ده‌بوو ئاماده‌کار ئاماژه‌یه‌کی پێشان بکرا‌یه،
 ئە‌گه‌ریش ه‌ی کاتبه، دیسانه‌وه پتو‌یست بوو باسیان لێ‌وه بکرایه، به‌گشتی خانا خۆ‌ی
 ئاماژه‌ی به‌وه کردووه که داستان‌ه‌که‌ی (١٦٤٤) به‌یت‌ه، به‌لام له‌ نوسخه‌ی بنچینه‌یه‌که‌دا
 (١٦٣٤) به‌یت هاتووه، ئە‌گه‌ر ئە‌و دوو به‌یت‌ه‌یشی لێ‌ ده‌ریک‌رێت، ئە‌وا دوو به‌یت که‌م‌تر
 ده‌هێنێت، واته‌: (١٦٣٢) به‌یت... که‌چی ب‌رای ئاماده‌کار چه‌ندین به‌یتی بۆ زیاد کردووه،
 ده‌ک‌را ب‌رای ئاماده‌کار به‌یت‌ه‌کانی داستان‌ه‌که‌ی ئە‌ژمار بکرا‌یه و ئە‌وه‌ی به‌ باشی ده‌زانی بۆ
 نێ‌و مه‌تکه‌ی به‌ ئاماژه‌ پێ‌کردنه‌وه بیخستایه‌ته‌ روو، ئە‌وه‌یشی به‌ باشی نازانێت له‌ په‌راوی‌زدا
 به‌هێنا‌یه، به‌م شێ‌وه‌یه‌ کاره‌که‌ جوان‌تر و رێ‌ک‌وپێ‌کت‌تر ده‌رده‌چوو... لێ‌ره‌دا ته‌نها ئە‌وه‌نده له‌سه‌ر
 ئە‌م باب‌ه‌ته‌ ده‌نوسین، چه‌ندین سه‌رنج و تێ‌بینی تر هه‌بوون، وامان به‌ باش زانی هه‌ر
 ئە‌وه‌نده‌ی له‌ سه‌ر بنووسین و ئاماژه‌ی پێ‌ بکه‌ین.

دهستکاری شیوه (سهبك)ی خانا

زۆری زۆری شاعیران شیوهی (سهبك) نویسی تاییهت به خویان هدییه، له نیو ئهدهبی کوردیشدا ئهم شیوهیه نامۆ نییه، خانای قوبادیش شیوه و نویسی تاییهتی خۆی هدییه، ههر له دیوانه شیعریه کهی تا داستانهاکان شیوهی نویسنهکانی به پرونی دیاره، ههر بۆیه ئه گهر به یهتیککی خانا بخریته نیو هۆنراوهی شاعیریککی ترییهوه، ئه گهر لیکۆلهر شارهزای سهبك و شیعرى خانا بیته، ئهوا زۆر به ئاسانی دهتوانیته به یته شیعریه کهی خانا جیا بکاتهوه و دهری بهیتهیت. بۆ نمونه ئه گهر تهماشای ئهم شیعره «حهیران» بکهین که هۆنراوهی زوننارم بهستهنی خانای تیهه لکیش کردوه، هه ندیک له بۆچوون و نویسی خانا مان بۆ پرون ده بیتهوه:

«قه دقامه تم زیکر خال ئالتهن
تا وه زولف و پروی تو ته ماشامه ن
ئه دای نمای فهرز سوبح و عیشامه ن
سه جاده م وه هوون زامان رهنگ کهرده ن
سوژده م وه میحراب نه برۆی تو بهرده ن»
ئه دای زه کاتم نسا رپووحه ن
وه خاک پای تو، هه زار فتووحه ن
پۆچیتم ته رکه زهوق، کامه رانیه ن
ئیفتخارم وه زووخ، زام کاریه ن
حه جم، ته وافم، ئه ر شه وه ن ئه ر پۆن
هه وای گه شت و گیل ئاسانه کهی تو ن

به یته کانی خانا له چار به یته کانی ههیراندا چهند جیاوازی هدییه، چ له شیوهی نویسن و چ له شیوهی واژه و فیکر و نویسنهوه. ئه گهر چاویکیش له شیوهی نویسی خوسره و و شیرینه کهیشی بکهین، ئهوا هه ندیک تاییه ته ندی نویسی خانا مان بۆ پرون ده بیتهوه.

گا چوون نیتامی، گا چوون مهولهوی

گا وینهی خوسرهو، شوعه رای دیهلهوی^۱

له یلی و مهجنونهوه:

به واتهی ههکیم، دانای «نیتامی»

گهغهوی، ئیلیاس بن یوسف نامی

خانا کاتیک وهرگیرانی کردوه جگه لهوی ناوی شاعیر دههینیت، کۆمهله وشهیهکی
تایبهت بهخۆی ههبووه، روونکردنهوی ناوی شاعیر و کتیهکه و به روونی ناوهینانی خۆی و
مه بهسته کانی دهستنیشان دهکات و ئاماژه یان پێ دهکات.

له چهند جینگهیه کدا خانای قوبادی ناوی نیتامی گهغهوی دههینیت و له زاری ئهوهوه
قهوله کان وهردهگیریتتهوه، ههروهها ناوی خۆیشی له سه رهتای ههر بهشیک یان چهند
بهشیکدا دههینیت. ئه گهر ته ماشای یوسف و زوله یخاکه ییش بکهین، له یهك دورو جینگه دا
قهوله کان دهگیریتتهوه:

داستانی جه نهزم «نیتامی» نیتام

عه شق ئه فزای دهروون هه ریفان جام^۲

له بهیتیکی تریدا خانا ده ئیت:

شوعه رای سوخن «نیتامی» دهستور

شهرح ئهی داستان بهی تهوور کهرد زهوور^۳

له له یلی و مهجنونه که یشدا خانا ده ئیت:

۱. خوسرهو و شیرینی خانای قوبادی: محهمدی مهلا کهریم - زنجیره ی ژيانده نهوی که له پووری نه ده بی کورد -

ژماره ۲- له چاپکراوه کانی کۆپی زانیاری کورد- به غدا، ۱۹۷۵، لاپه ره (۴).

۲. یوسف و زلیخا- به ره مهی خانای قوبادی: بوورژاندنه وه و لیکدان نه وهی: هه کیم مهلا سانج- چاپی یه که م،
چاپخانه ی وه زاره تی پهرومه ده- هه ولیتر، ۲۰۰۵، لاپه ره (۲۲۴).

۳. هه مان سه رچاوه ی پێشوو، لاپه ره (۳۰۸).

جەۋپى «نېزامى»، دانىساي گەنجەۋى

كەردەنش بە نەزم، نامەى مەعنەۋى

ئەم جۆرە نووسىنە لە لاي خانە زۆر بە پرونى دەبىنرەتت و پەيرەۋى لەو رەبازە نووسىنە
كردوۋە و مۆرى شىعرەكانى خۆى كردوۋە. يان كاتىك ۋەرگىرەنى كردوۋە، وتوۋىتەى ئەمەم لە
نېزامىيە ۋەرگرتوۋە، كەچى لەو بەشەى دراۋەتە پال خانەى قوبادى ھىچ ئامازەيەك بۆ ناۋى
نېزامىيە نىيە، كەمترىن ئامازەيش بۆ ناۋى خانە ھەيدە، كەچى خانە پىچەۋانەى ئەو كارەى
كردوۋە.

خانە و زۆرەى زۆرى شاعىرانى شىۋەزارى گۆرەنى ئامرازى «چوون» يان لە جىگەى
«ۋەك» بەكار ھىناۋە، ئەۋەى تا ئىستا من بەرچام كەوتىت خانە تەنھا لە ھۆنراۋەى بەى
سەنەى سالىدا ئەگەرىش ئەو ھۆنراۋە دەستكارى نەكرائىت، وشەى «ۋەك» ەى لە بىرى
«چوون» بەكار ھىناۋە:

قامەت رەك و پاست، ۋە سەر نەى پەۋان

پەرى چەفتى كەرد، ۋەك چەفتى كەۋان

لەسەر ئەو بىروايەم وشەى «ۋەك» لىرەدا گۆرەنى لەھجەى بىت و كارى نووسەرانى
كەشكۆل بىت، چوون لە شاعىرانى ئەو دەۋرەدا ئەم ئامرازە بەكار نەھاتوۋە، ئەگەر وشەكە
بكرىتە «چوون» ئەۋا جىناسى دووبارەى پىتى دروست دەكات، ھەر ئەمەيش ئەماختە
گومانەۋە لەۋەى دەستكارى سەبكى ئەم داستانە كرايىت و گۆرەنى شىۋەزارى بەسەردا
ھاتىت:

مەۋت ئەدەۋ باب، خالۆى جەۋانمەرد

پوخسار قەيس كەرد ۋەك خەزان زەرد

يان لە جىگەيەكى ترىدا بەم شىۋە ئامرازەكە ھاتوۋە:

جە زەر مەردوم پەيش، بە گيان مەستىز

مەپىزا ھەر ۋەك خاشاك بىرپىزا

له ته‌واوی ده‌ستنوسه‌که‌دا ته‌نها له دوو جینگه‌دا وشه‌ی «وه‌ک» له شوین «چوون» به‌کار براوه، له دیوانه‌که‌یشدا یه‌ک جار هاتووه، نه‌گه‌ر له باری سه‌بکناسیه‌وه نه‌وه بجه‌ینه روو، شاعیرانی پیش‌خانا و سه‌رده‌می‌خانا و دوا‌ی‌خانایش که به‌و شیوه‌زاره نووسیویانه، نام‌رازی «وه‌ک»یان له بری «چوون» به‌کار نه‌بردووه. نه‌مه له لایه‌ک و له لایه‌کی تریشه‌وه ته‌واوی شیعه‌کانی دیوانی‌خانا و داستانی‌خوسره و شیرین و سولتان ئیبراهیم و نۆش‌نافه‌رین و یوسف و زوله‌یخادا، سه‌بکی‌خانا وه‌کو یه‌ک ده‌بینریت، به‌لام له داستانی له‌یلی و مه‌جنونه‌که‌یدا نه‌مه به‌رچاو ناکه‌ویت و ساده‌ده‌رده‌که‌ویت. له خوسره و شیرینه‌وه:

چوون بانوو به‌ موټک عه‌ده‌م بی‌پاهی
شیرین نیشته‌ به‌ شاده‌ ته‌خت‌شاهی
ویلایه‌ت مه‌عموور به‌عه‌دل و داد‌که‌رد
به‌ندیان جه‌ به‌ند ته‌مام تازاده‌که‌رد^۱

له یوسف و زوله‌یخواه:

نامه‌ی موشک تهمیز نافه‌ی عه‌نهر بار
بۆی موشکی چینش به‌ی ته‌ور‌که‌رد ئیزهار
زلیخای مه‌حبوب په‌عنای په‌ره‌ندپۆش
موشک چین وه‌فه‌وق باری موشک وه‌دۆش^۲

له سولتان ئیبراهیم و نۆش‌نافه‌رینه‌وه:

بشین به‌ سه‌ر وه‌خت خاتونه‌ی غه‌مبار
دایه‌ فرستاده‌ی ته‌حوال یار

^۱. خوسره و شیرینی خانای قوبادی: مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم - زنجیره‌ی ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کورد -

ژماره ۲- له چاپ‌کراوه‌کانی کوپی زانیاری کورد- به‌غدا، ۱۹۷۵، لاپه‌ره (۲۸۲).

^۲. یوسف و زلیخا- به‌رهمی خانای قوبادی: بوورژانده‌وه و لیکنده‌وه‌ی: حه‌کیم مه‌لا سالح- چاپی یه‌که‌م،

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روم‌رده- هه‌ولێر، ۲۰۰۵، لاپه‌ره (۱۷۰).

دایه ناماره نه شار فـهرنگ
خاتـونه خانم دل تاورد به تنگ^۱

له له یلی و مه جنونه وه:

نه ووهل مه ردیش کـهرد، تاخر نامـهردی
نامـهردی پـه ریش بی وه رهنگ زهردی
نـهـر جه نیبتـیداش پاک تینـهت مـهـبی
کـهـی وه ژار مار جه رگش لهـت مـهـبی^۲

یان له چند جینگه کدا سهید تاهیری هاشمی ته قریزی له سهر نهم داستانه نووسیوه و هندی کیشه و گیوگرفت و دهستکاری شیواز و له فزی نووسه ره وهی دهستنوسه که ی راست کردووه ته وه و زانیویه تی که خانای قوبادی له و جوړه هه لانه ی نه کردووه، باشته بلین ههستی به تیکدانی شیوه نووسینی خانای قوبادی کردووه و زانیویه تی نهم دهستکاری کراوه و شاعیر نهم کاره ی نه کردووه.

بو نمونه له جینگه کدا سهید تاهیر چند وشه یه که له بابهت نهم بهیته وه دهنووسیت:

«اگر (عشاقان) می گفت قافیه صحیح در می آمد، گرچه جمع بر جمع است. این (الف) ناخوانی در (لیلی و مجنون نظامی) نیست و از ... بر عهدهای سراینده کردی است که حتماً غیر خانای قبادی آمده است. (هاشمی).»

(ذ) ذه لیلی زام مهینه تان مه شقن

(پ) په ویسه ی په تفهت پای عاشقانه

له جینگه کی تریدا سهید تاهیری هاشمی ده لیت: «کاش می دانستم سراینده برای این شعر چه معنی در خاطر داشته است؟! (هاشمی).»

۱. چیرۆکه شیعرى سولتان ئیبراهیم و نۆش ئافهرین "خانای قوبادی": همه پره شی نهمینی، چاپی یه کهم، چاپخانه ی ئاراس - ههولیر، ۲۰۱۱، لاپه ره (۲۸۹).

۲. له یلا و مه جنوون "خانای قوبادی": ساغکردنه وه و ئاماده کار - غه فار ئیبراهیمی "سارو"، چاپخانه ی شقان، سلیمانی - له بلاوکراوه کانی بنکه ی ژین - ۲۰۱۱، لاپه ره (۱۲۹).

(غ) غونچه‌ی غه‌بغب، غه‌واس ژیره‌ن

نه عومق ده‌ریای دۆس دل‌گیره‌ن

له شویتیکی تریدا به‌م شیوه‌ له‌سه‌ر ئه‌م به‌یته ته‌قریز ده‌نووسیت: «به‌کلی عاری از
معنی است (هاشمی)».

(ف) فاکتیه‌ی ف‌ه‌رد، میوه‌ی مه‌حبوبه‌ن

(ق) قولف مه‌خزن، قه‌لای مه‌حبوبه‌ن

سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستکاریکردنی وشه و وشه‌کاری و شیوه‌ی نووسینه‌وه‌ی ئه‌م ده‌ستنوسه
که نووسه‌ر نووسیویه‌تییه‌وه، هه‌له‌ی کردووه، له ته‌نیشت ئه‌م به‌یته‌وه سه‌یید تاهیر ده‌لێت:
«(ناخر) ده‌بی به‌ بی (ی) بنووسریت».

ناخر ————— واته‌ی به‌دی به‌دگوان

وه کوللی قه‌ت‌ع بی پای تاما و لوان

سه‌یید تاهیر سه‌باره‌ت به‌ قافییه‌ک که له‌م ده‌ستنوسه‌دا ده‌ستکاری کراوه، ده‌لێت:

«قافیه‌ی (سر) در ه‌ردو مصراع آمده و معیوب است (هاشمی)».

ش‌ه‌ب و پۆ خه‌ریک زاری بین یه‌کسه‌ر

غه‌مین و غه‌مبار، خه‌سته‌ی خاک به‌سه‌ر

جگه‌ له‌مانه‌ی باسی لێوه‌ کرا، نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستنوس زیاتر له‌ (٦٠) جیگا وشه‌ و
پیتی له‌بیر کردووه و هه‌له‌ی تیدا کردووه. هه‌ر ئه‌م هه‌له‌ و له‌ بیرچوون و گۆرانکاریانه
ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی بلێن ئه‌م کاتبه‌ ده‌ستکاری شیوه‌ نووسینه‌که‌ی خانای کردووه و
تیکه‌لێ له‌ بابته‌که‌دا کردووه و پرووی داوه‌.

هه‌روه‌ها له‌ چهند جیگه‌یه‌کی تریدا ده‌ستکاری شیوه‌زاره‌که‌ ده‌رده‌که‌وێت، له‌ جیگه‌ی

وشه‌ی «بیم» نووسراوه «بووم»:

پای تامام نیه‌ن تا به‌یووم وه‌ لات

بووم وه‌ هامزه‌نجیر په‌ی ده‌رد و به‌لات

له کاتیکدا ده‌بوو وشه‌ی «بووم» به «بیم» بنووسرابایه، یان لهم به‌یتهدا ده‌بوو له بری
وشه‌ی «بوون» ده‌بوو «بین» بنووسرایه، وه‌کو لهم به‌یتهدی خواره‌وه:

برا و خاه‌ه‌ران، پ‌ده‌ر و م‌ادر
شاد بوون به ته‌لتاف، قه‌ییوم قادر

ه‌دروها گ‌وړانی زوړبه‌ی ته‌و فیعلانه‌ی که ته‌بی به شیوه‌ی «مه‌که‌روون» و
«مه‌واچوون» و ... بن به «مه‌که‌رووم» و «مه‌واچووم» و ... که به‌و شیوه‌ه‌له‌یه و دیاره که
گ‌وړانکاری به س‌دریاندا هاتوه.

هر بویه له‌و بر‌وایه‌دام نووس‌ه‌روه‌ی ده‌ستن‌ووسی یه‌که‌م یا دووهم ده‌ستکاری شیوه
نووسینه‌که‌ی کردوه و بوو‌ته‌ه‌وی گ‌وړانی س‌ه‌بکه‌ شیعریه‌که‌.

له‌ جیگه‌یه‌کی تریدا س‌ه‌بید تاهیر ته‌ق‌ریزی له‌س‌ه‌ر لهم دوو به‌یتهد نووسیوه، س‌ه‌بارت به
نیوه‌به‌یتی یه‌که‌می لهم به‌یتهد ده‌ل‌یت:

«مه‌ورد توه‌مت ق‌ه‌رار مه‌گ‌یران) نیز از ترکیبات تازه می باشد (هاشمی).»

یان له‌س‌ه‌ر نیوه‌به‌یتی دووهمی لهم به‌یتهد ده‌ل‌یت:

«تکرار دو لفظ به یک معنی حشو قبیح است.»

س‌ه‌بارت به‌ نیوه‌به‌یتی یه‌که‌می دووهم به‌یتیش ده‌ل‌یت:

«از اصطلاحات امروز. فردی عادی از ترکیبات جدید... لاپه‌ر‌ی می ده‌ستن‌وس.»

مه‌ورد توه‌مت ق‌ه‌رار مه‌گ‌یران

مه‌بان وه‌ تانه‌ی ه‌ام‌س‌اده و ج‌ه‌یران

تویش شه‌ه‌زاده، له‌یل ف‌ه‌ردی عادی

که‌فائدت ج‌ه‌ به‌ین نیهن په‌ی شادی

له‌ به‌یتیک‌ی تریدا که به‌ ب‌وچ‌وونی نیمه‌ ده‌ستکاری کراوه، کاتب به‌م شیوه‌ی نووسیوه:

حه‌مد و س‌ه‌نا و شوکر په‌ی ته‌و زات پاک

ه‌هم س‌ه‌ل‌وات له‌ س‌ه‌ر پادشای (ل‌ولاک)

وه كو ده‌بينين له‌جىگه‌ى ئامرازى «جه»، ئامرازى «له»ى به‌كار بردووه، له‌كاتىكدا
خانا زياتر ئامرازى «جه»ى به‌كار هيتاوه.

به‌گشتى ليره‌دا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌يسته‌وه شوينى ده‌ستكارى به‌سه‌ر شيوه‌زارى نه‌م
داستانه‌وه دياره و ده‌ستكارى له‌نووسينه‌وه‌يدا كراوه، هه‌ر بۆيه نابى نه‌م ده‌ستنوسه وه‌كو
سه‌رچاوه‌يه‌كى بنه‌ره‌تى بۆ كاريك به‌كار به‌يئريت نه‌گه‌ر سه‌رچاوه‌ى ديكه له‌به‌رده‌ستدا
هه‌بوو، نه‌گه‌رنا نه‌م سه‌رچاوه‌يه جىگه‌ى شه‌ك و گوماه.

دهستنوسی له یلی و مه جنوونه که ی خانای و میرزا شه فیعی کولیایی

هه ره له و کاته وهی که دهستم داو ته گرد و کوئی ته واری به ره مه مه کانی خانای قوبادی، زور به ره مه می «میرزا شه فیعی» یشم بو ده رکوت و کهوتنه به رده ست، له وانه چهند نوسخه یه که له داستانی نه و فله و مه جنوون و شیرین و فله رها و شیعه ره را گه نده کانی، به لام تا چاپکردنی له یلی و مه جنوونه که ی خانای نه وه ده رنه که و تبوو که نه م دوو داستانه هه ردوو هی خانای قوبادی بیت، هه رچی نوسخه ی به رده سی من و ماموستا موحه مده ره شیدی نه مینی پاوه یی و نه مین گوجه ری له شاری سه حنه هه بوو، به چاپ کراو و چاپ نه کراو یشته وه، نه و فله و مه جنوون و له یلی و مه جنوون دوو داستانی جیاواز بوون.

نه وهی تا ئیستا پروونه یه که نوسخه ی داستانی له یلی و مه جنوونی خانای قوبادی ده رکوتوو، ماموستا هه کیم مه لا سالتحیش ده ئیت: من نوسخه یه کی تری نه م داستانه م لایه، زور تیکو شام به وهی نوسخه یه کی کوپی کراوی لی و هرگرم و له گه ل نه م ده قه دا به راوردی بکه م، به بیانوی نه وهی کاتی خوئی نه م داستانه ی رینوس کردو ته وه و داویه تی به چاپخانه یه که له ئیران بو چاپکردن، نوسخه که ی پی نه داین. دواي چهند په یوه ندیسه که و قسه کردن له سه ر بابه تی داستانه که، به ریزیان نه وه یان را گه یاند نه وه دهستنوسه ی لایانه، هه مان دهستنوسه که ی لای ئیمه یه.

هه روه ها کاک «بیهرووز چه مهن ئارا» یش نه وهی پیمان را گه یاند که نزیکه ی سی بو چوار نوسخه ی له لا هه یه و یه کیک له نوسخه کانیش هی خانای قوبادییه، بریار و ابو له ماویه کی که مده نه و نوسخانه مان پی بدات، مخابن دواي چهند جار یک په یوه ندی کردن و نامه ی نه لیکترونی، به ریزیان نه وه یان را گه یاند که هارده که یان خراب بووه و پییشی و ابو نه و نوسخه ی له لایانه هه مان نوسخه ی موحه مده ره شیدی نه مینی بیت، هه روه ها دکتور عه لی ره زا له شاری ئیلام، نوسخه یه کی له لا بوو، له و نوسخه یش بی نه نجام بووین و نه مانتوانی له به ریزیان و هرگرین.

سه‌بارت به داستان‌های میرزا شەفیعی کولیاییش، جگه لهو نسخه‌ی که ئەمین گوجەری و مامۆستا قەرەداغی چاپیان کردوو، چەند نسخه‌یه‌کی دەست‌نوسی تری ئەم داستانەمان له بەرده‌ستدا هەیه، لەوانە: نسخه‌ی کتیب‌خانە‌ی مامۆستا موحەممەد رەشیدی ئەمین، بەرلین، عەبدولرەقیب یوسف، هەروەها ئەو نسخه‌ی دوو هەمەیش کە کاک غەفەر سوودی لی بێنیوه، نسخه‌یه‌کمان له بنگە‌ی ژین وەرگرتووه بۆ ئەو‌ی به وردی به سەر دەقه‌کاندا بچینه‌وه و بەراوردیان بکەین.

لێره‌دا دەمانەوی ئەو دوو داستانە لیانکۆڵینه‌وه و بەراوردیان بکەین، بزاین تا چەند ئەم دوو داستانە به یەك دەخۆن، ئەم دوو داستانە یان ئەم دوو بابەتە و دوو نسخه‌یه‌کە له زۆربە‌ی نسخه‌کاندا به هی میرزا شەفیعی کولیایی و خانا له قەلەم دراوه، بیرمان بۆ لای چەند پرسیارێک دەبات و پتویستە وەلامی ئەو پرسیارانە به بەلگە‌وه بە‌دینه‌وه. پتویستیشە سەرەتا ئەو دوو سی نسخه‌یه بناسین و دواتر بپۆینە سەر ئەو پرسیارانە و هەموویان به بەلگە‌وه وەلام بە‌دینه‌وه.

سەرەتا له نسخه‌ی بنچینه‌یی کارەکه‌وه دەست پێ دەکەین که نسخه‌یه‌کی تەواوی داستانێ له‌یلی و مەجنوونی خانای قوبادییه، دواتر نسخه‌کانی تری داستانێ نەوفەل و مەجنوون دەخەینه‌ روو...

سەرەتای داستان‌های که‌ی له‌یلی و مەجنوونی خانای قوبادی که به خەتی «عەبدولرەحمانی کورپی شیخ عەبباس» له گوندی «قار»ی سەر به شاری سنه‌یه، نووسەر که له کۆتایی دەست‌نوسه‌که‌یدا وه‌کو خۆی بۆمانی نووسیوه، دەلیت:

«تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کردی اورامی، ترجمه و تألیف شاعر شهیر و نامدار کرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و اسکنه الله فی بحرحه جنانه، در روز سه شنبه دوازدهم فروردین، سنه ۱۳۵۴ شمسی برابر با هجدهم ربیع الاول سنه ۱۲۹۵ قمری، به دست فقیر

عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه قارّ حومه‌ی شهر سنندج. وصلى الله على
سیدنا محمد وآله و صحبه وسلم».

نهم ساله‌یش که نووسه‌ری ده‌ستنوس نووسیویه‌تی، به‌رام‌بهر به سالی میلادی، ده‌کاته
رۆژی سیّ شه‌مه‌ی (۲۳-۳-۱۸۷۸) ی میلادی.

سه‌ره‌تای داستانه که لهم ده‌ستنوسه‌دا بهم شیویه ده‌ست پیّ ده‌کات:
به نام ئهو کهس به (کُنْ فَيَكُونُ)
عالمه‌مش جه که‌تم، عه‌ده‌م که‌رد به‌یرون
مه‌ه‌ز خاتران (سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ)
موحه‌مه‌د فاتیح، خدیبه‌ر و حونه‌یین
حه‌مد و سه‌نا و شوکر په‌ی ئهو زات پاک
هم سه‌لوات له‌سه‌ر پادشای (الولاء)
نهر ته‌وفیق ده‌رۆ بینای بیته‌ه‌رین
جه دمای مه‌کتوب «خوسره‌و و شیرین»
عه‌جه‌بته‌ر جه سی‌پ، سی‌حر سامری
واچووم وه‌سف عه‌شق قه‌یس عامری
یانی های مه‌جنون، مه‌فتون له‌یل
ده‌یری دیوانه‌ی ده‌شت دوجه‌یل
ویلای و مه‌حرومی، جه شادی و سرور
هامپازش چه‌نی و حوش و تیور
عه‌شق مه‌جازی، به‌عه‌دن حسه‌قیقی
واچووم جه تاریخ جه روی ده‌قیقی
به واته‌ی هه‌کیم، دانای «نیزامی»
گه‌نجه‌وی، ئیلیاس بن یوسف نامی

شاعرې شريف «شه فېع» د ده ستور
 نه په رسو تاريخ نې نامې مه ستور
 غهين و قفاف و نون، دال نه بجه دي
 حساب كهر وه حرف وېنه دي عه سجه دي
 هزار و يه كسه د، په نجا و چوارهن
 په وشه نته رجه سوي شو عله دي وه هارهن
 كوتاييه كه يشي به م شيويه:

نه شعار «خانا» يېش په ياد گاري
 مانو په ي ياران چنه د پوزگاري
 به نام خودا و نه حمده مختار
 خامه بكه خوشك ختم كهر گوftar
 حمده و سنا و شوكر په ي ذات عه للام
 په ري موحه مده سه لوات و سه لام
 تاريخ و فعات قه يس عامري
 سال هشتاد و هفت، هيجري و قه مري
 «هفتسه د و ده سال ميلاد مه سيح»
 واتمه مووره خمه به غداد دي فسيح
 «هزار و ششسه د و چل و چوار به يته ن»
 په دستان نه ب «خانه» په كيته ن؟
 سه د هزار سه لوات، خاتمه دي كه لام
 به په روزه په سول، (عليه السلام)

په كيكي تر له داستانانې له يلى و مه جنون كه به ناوي «نه وفه ل و مه جنون» وه و
 ناوبانگي هيه، نه وي تا ئيستا ئي ناگادار بين، دوچار چاپ و بلاو بووه ته وه و نوسخه دي

دهستنوسیشی زۆره له کتیبخانه تاییه تی و حوکومیه کاندای دهست ده که ویت، جاریک
 ئەمین گوجهری (شاهۆ) چاپی کردوو و جاریکیش مامۆستا موحه مەد عدلی قهره داغی، له
 چاپه که ی ئەمین گوجهریدا، سهره تای داستاکه بهم شیویه دهست پی ده کات:
 خانان شکار کهرد، خانان شکار کهرد
 یهک پۆژ شای نه وفه ل، عهزم شکار کهرد
 قهویله ی نه قهوم، عه ره ب سوار کهرد
 شکار ماسان، سفید ته تار کهرد^۱
 کۆتاییه کهیشی بهم شیویه:

«شه فیع» شای نه وفه ل به و زامانه وه
 پای مه وتش پیچان وه دامانه وه
 دور ساخه ن نه ته ور دام ته نه ی ویش
 نۆبه ی نه وفه ل چیش، نه وفه ل وه تو چیش؟
 تو دوعای خهیر کهر نه جای پیواران
 هه ره سه ره گاهان، هه ره خه ور ئیواران
 واچه یا که رهیم ده نه نه ده ی داوهر
 یا نوور به خش نوور خه ور شهید خاوهر
 یه «شه فیع» واتنه به ی ته جزا و نهک
 وه سه نه ی هه زار دو سه د چه نی یهک^۲

مامۆستا موحه مەد عدلی قهره داغیش له بهرگی حه وته می که شکۆله ته ده بییه کهیدا
 ئەم داستانه ی هیناوه و له بهر پۆشایی دهستنوسه کانی مام ره شهیدی هه مه وهندی کاری

^۱ - نوفل و مجنون به لهجه ی کوردی "میرزا شفیع کلیانی": امین گُجری (شاهۆ)، چاپ اول، انتشارات مه، ۱۳۸۰، لاپه ره (۲۴).

^۲ - هه مان سه رچاوه ی پینشو، لاپه ره (۱).

کردوو، نهم داستان به دهستختی مام رهشید له سالی (۱۳۴۲) کۆچی نووسراوتهوه،
سه‌رتای داستان کیش بهم شیویه دهست پی دهکات:

خانان شکار کهرد، خانان شکار کهرد
پوئ شای نه‌وفهل، عه‌زم شکار کهرد
قه‌بیلای له قه‌وم عه‌روپ سوار کهرد
قه‌هره‌مان ئاسان سپیی ته‌تار کهرد
یاسال دا قه‌وشه‌ن سپای بی سامان
په‌م‌په‌م وه‌حش و ته‌یر مالان وه دامان
فه‌رما قوشچیان هر کس پهی ویشان
کلوان نه‌ فه‌رق شاهینان کی‌شان
چاوه‌شان داشان نه‌ ته‌پل بازاران
پوزان په‌ها کهن، بازاران په‌روازان
ده‌سته‌ی که‌ماندار پهل پاست خه‌م دا
قه‌وس قه‌زاگیل شاخه‌ش نه‌ چه‌م دا
جه‌ قازی په‌ردل شاهین شه‌قی شه‌ست تیر
جه‌ شریخه‌ی شه‌هین شه‌یدی ئاهو‌و‌گیر
هونه‌ی بال بازار پرتاو پای یوز
وه‌زاق نه‌سپان نامه‌ی خوش ئاموز
(ته‌تریخ گو‌فتار به‌نده‌ی مه‌ینه‌تبار
هه‌زار و یه‌کسه‌د چه‌نی هه‌شتا و چوار)^۱

^۱. که‌شکۆلی که‌له‌پووری نه‌ده‌بی کوردی: محمه‌د عه‌ل قه‌ره‌داغی - به‌رگی حه‌وته‌م - چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی
ئاراس - هه‌ولێر، ژ: ۱۱۷۴، هه‌ولێر - ۲۰۱۱، لایمه‌ (۱۶۳).

کۆتاییه کەیشی بەم جۆره هاتوو:

هه‌ر کەس جە دنیا تینه‌ش پاکه‌ن
جە ئاب و ئاتەش ته‌مام بێ باکەن
په‌ری خاس و عام مه‌خلوق خاکی
هیچ خاسته‌ر نیه‌ن جە تینه‌ت پاکیی
ئه‌گه‌ر نه‌وفه‌ل تینه‌ت پاک مه‌بی
کە ی وه مه‌ودای زه‌هر جگه‌ر چاک مه‌بی؟
ئه‌وه‌ل مه‌ردیی که‌رد ئاخه‌ر نامه‌ردیی
نامه‌ردیی په‌ره‌ش بێ وه پووه‌ردیی
قه‌یس بار به‌ئێ ماته‌ و سه‌رگه‌ردان
پۆشا لۆنگ پۆست وێل بێ نه‌ هه‌ردان
هه‌زاران دروود هه‌زاران سه‌لام
زه‌ما به‌ر موحه‌مه‌د عه‌له‌یی سه‌لام^۱

نوسه‌ی دووه‌می لای کاک غه‌فاریش له‌ سالی (۱۳۶۷) ی مانگی‌دا نووسراوه‌ته‌وه،

سه‌ره‌تاکه‌ی به‌م شیوه‌یه ده‌ست پێ ده‌کات:

خانان شکار که‌رد، خانان شکار که‌رد
یه‌ک پۆشای نه‌وفه‌ل، عه‌زم شکار که‌رد
قه‌بیله‌ی جە قه‌وم عه‌ره‌ب سوار که‌رد
قه‌هه‌ار ماسان، سپی ته‌تار که‌رد

کۆتاییه کەیشی بەم شیوه‌یه یه‌:

«شه‌فیع» شای نه‌وفه‌ل وه زامانه‌وه
پای فه‌وتش پێچان وه دامانه‌وه

^۱ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌رگی حه‌وته‌م، لاپه‌ره (۱۹۲).

دوستاخنه جە بەین دام، تەنینهی ویش
 تۆبەى نەوفەل چیش؟ نەوفەل بە تۆ چیش؟!
 لەیل بیهن وە خاک خالان ئالاش
 خاک جە تەغواى سووف، پۆشاش وە بالاش
 قەیس خەریک بەیت داج دەییوورەن
 مونتەزیر وە نەفخ ناپەیدای سوورەن
 تۆ دوعای خەیر کەر لەیل و نەهار
 هەر سەحەرگاھان، وەخت ئیواران
 واچە یا کەریم، دەهەندەى داوەر
 یا نووریەخش، نوور خەورشید خواوەر
 تا نەرز ئیستیوار، جەبەل برپا بو
 تا بەقەر حامل حەمل غەپرپا بو
 تاریخ تەقەدیر عەبەد جەفاکیش
 گەدایی خۆشە، چەین نەریابان پیش
 بەقای ما زەوال، عومر «خەسەرە» بو
 بەعید جە ئەفساد، چەرخ کەچ ڕەو بو
 نەشەمەى ناچیز، بى ئەجزا و نمەك
 نە سەنەى «هەزار و دووسەد چەنى یەك»
 هەزاران دروود، هەزاران سەلام
 زەما بەر موحەممەد، عەلەى سەلام

لە کتێبخانەى میللى (بەرلین) یشتا نوسخەى کى ئەم داستانە هەیه و سالى نووسینەوێ
 پێوه نییه، تەنها ئەوه هەیه که نوسخەى کى کۆنە و زۆریهى شیعره کانی نیو ئەم به یازە

هۆنراوی میرزا شەفیعی کولیاپییه، سەرەتای داستانە کەیش لەم نوسخەدا بەم شێوەیە
هاتووە:

خانان شکار کەرد، خانان شکار کەرد
یەك پۆ شای نەوفەل، عەزم شکار کەرد
قەبیلەیی جە قەوم، عەرەب سەوار کەرد
قەهقار ماسان، سفید تەتار کەرد
یاسال دا قۆشەن، سپای بی سامان
پەم پەم تەیر وەحش، مالانە دامان
فەرمان قۆشچیان، هەر کەس پەیی ویشان
کلۆزەر نە فەرق، شاهینان کیشان

کۆتاییە کەیشی بەم جۆرەیه:

«شەفیعی» شای نەوفەل وە زامانەو
پای فەوتش پێچان وە دامانەو
دەستاخەن جە بەین دام تەندەیی ویش
تۆ بە نەوفەل چیش؟ نەوفەل بە تۆ چیش؟!
لەیل بیەن وە خاک خالان ئالاش
خاک جە تەنخای سووف، پۆشان وە بالاش
قەیس خەریک بەیت داج دەییوورەن
مونتەزیر وە نەفخ ناپەیدیای سوورەن
تۆ دوعای خەیر کەر لەیل و نەهاران
هەر سەحەرگاھان، خۆر ئیواران
واچە یا کەریم، دەهەندەیی داوەر
یا نووربەخش، نوور خەورشید خاوەر

تا ئەر ز ئوسستوار، جەبەل بەرجا بۆ
 تا بەقەر حامل حمل غەپرا بۆ
 بەقاي بى زەوال، عومر «خەسرەو» بۆ
 بەرى جە ئەفساد، چەرخ كەچ پەو بۆ
 ئىقبال دەولەت، ھەم عىنانش بۆ
 بە كۆرى دىدەي دوشمەنانش بۆ
 خاس ھەيداش كەر، عالەم بفامۆ
 والى زى شەوكت، «خەسرەو» مامۆ
 ئىلتاف مەزىد، زىندەگانىھەن
 ئاستانەش موحىت، كامەرانىھەن
 مەنىشى ساكن، نە فەتنەي خوشحال
 نە سايەي عەدلش بە فارىغولبال
 واتەي نام دۆست، عەبد جەفاكىش
 گەدای خوشەچىن ئىرىابان پىش
 ناپوختە و ناچىز، بى ئەجزا و نمەك
 نە سەنەي «ھەزار و دووسەد چەنى يەك»

لەم چەند سەرچاوەدا كە بەراوردى ئەكەين، گومانمان بۆ چەند خالىك دەچىت:

- ۱- ئايا ئەم دوو داستانە لە بنەپەتدا يەك داستان؟
 - ۲- ئايا ئەم دوو داستانە دوو داستانى جياوازن و تىكەل كراون؟
 - ۳- ئايا ئەم دوو داستانە چۆن و كى تىكەلى كردوون؟
 - ۴- ئايا ئەم داستانە ھى دوو شاعىرە و ھەردوو شاعىر پىكەو دايانناو؟
- لىرەدا دەبى ئەو پرسیارانەي كە لەبەر رۆشنایی ئەو دوو داستانەدا ھاتووتە ئاراو، دەبى
 بە بەلگە و نمونەو وەلامیان بدەینەو.

سەرەتا لەوێ دەست پێ دەکەین کە خانای قوبادی لە سەرەتای داستانە کە یەوێ دەلیت من ئەم داستانەم لە سالی (١١٥٤) ی کۆچیدا داناو، میرزا شەفیعی ش بە پیتی ئەو بەیتە ی لە نوسخەکاندا هاتوو، لە سالی (١٢٠١) ی کۆچیدا نوسخە کە ی پیشکەشی خوسرەو خانێ ئەردەلان کردوو، میرزا شەفیعی نالیت لەو سالی دا داناو، لەو سالی دا پیشکەش بە خوسرەو خان کراو، پێ دەچیت میرزا شەفیعی یا پیشتر ئەم داستانە ی نووسیبت و لە سالی (١٢٠١) دا پیشکەشی خانانی ئەردەلانی کردیت، یان هەر لەو سالی دا نووسیبت و پیشکەشیانی کردیت.

خانای قوبادی لە کۆتایی داستانە کەیدا وتوویەتی ئەم داستانە (١٦٤٤) بەیتە، ئەمە بەلگە یە کە بۆ ئەو ی ئیمە بە سەر هەلە ی زیاد کردنی بەیتەکانی ئەو بەرەمەدا نەروێژ. ئەم دەستنوسە (١٠) بەیت کە می هیناو، بەلام ئەو ی میرزا شەفیعی روون نییە چە بەیتە، ئەو نوسخانە ی بەردەستی ئیمە و نیشان دەدات داستانە کە ی میرزا شەفیعی لەنیوان (٤٠٠-٥٠٠) بەیتدا بیت. جگە لەویش داستانە کە ی خانا دەستکاری شیو سەبکە کە ی کراو و لە هەمانکاتیشدا ئەو نووسراوانە ی سەید تاهیری هاشمی بەسەر ئەم دەستنوسە و ئەو تێبینیانە ی بەرێزبان، خالی گرنگ وەرچەر خانە بە رووی ئیمە و دەستنوسە کەو.

خالیکی تری دوو بەیتی دووبارە کراو لە دەستنوسە کەدا بە ماوێ یەکی زۆر کەم لە دوو جێگادا، ئەمانە چەند تێبینیە کن بۆ ئەو ی بلیین: ئەم دەستنوسە ی «عەبدولپەرمان» لەبەر پۆشنایی نوسخە ی ناتەواو نووسراو تەو، نووسەرەو ی دوو می ش عەبدولپەرمان بوو.

هەرچی نوسخەکانی نەوفەل و مەجنونی میرزا شەفیعی هە یە، نوسخە ی بەرلین بە بی سال و ئەو ی لای مامۆستا موحەممەد رەشیدی ئەمین سالی (١٦٧٧) ی زاینی هاتوو، هەرەها ئەو ی کتێبخانە ی میللی ئێران بە سالی (١٢٩٠ یا ١٢٩٨ و ١٣٠٠) هاتوو، ئەو ی لای مامۆستا قەرەداغی لە سالی (١٣٤٢) ی کۆچیدا نووسراو تەو، هەموو ئەم نەوفەل و مەجنونانە لە نوسخە کە لای کاک غەففار کۆنتر، ئەو ی بەرێزبان لە سالی

(۱۳۶۷) ی کۆچیدا نووسراوه تهوه. ماوه تهوه بۆلۆین نوسخه ی بنچینه یی که له سائی

(۱۳۹۵) ی کۆچیدا نووسراوه تهوه به دهستی عهبدولپه همانی شیخ عه بیاس...

خانای قوبادی کاتیک داستانی له یلی و مه جنوونی نووسیوه تهوه، به گشتی و له سه ر تهوای داستانی له یلی و مه جنوونی نووسیوه، که چی میرزا شه فیعی کولیایی ته نها له سه ر به شی نه وفه ل و مه جنوونی نووسیوه.

لیره دا بیرمان بۆ تهوه ده چیت له بهر تهوه ی خانا باسه که ی گشتیه و تهو به شیشی ناته و او بووه، نووسه ری یه که م یان دووم (عهبدولپه همان) هاتوه تهو به شهی میرزا شه فیعی به به شیک له نوسخه که ی خانا زانیوه و تیکه لی کردووه، له وانه یه ته نها به لگه یشی تهوه بوویت که سه ره تای داستانه که ی میرزا شه فیعی به «خانان شکار که رد» ده ست پی ده کات. ته نها ده ست نووسیک نه وفه ل و مه جنوونی به یه ک داستان داناییت، تهوه ی عهبدولپه همانه، له هیچ نوسخه یه کی به رده ستی ئیه دا نه وفه ل و مه جنوونی میرزا شه فیعی و له یلی و مه جنوونی خانای قوبادی به یه ک داستان له قه لَم نه داوه، بگه ره دوو داستانی جیاوازن و نووسه ره وه یشیان جیاوازه.

له بهر تهوه ی عهبدولپه همان تهو دوو داستانه ی به یه ک داستان زانیوه و وه کو یه ک داستانی ش نووسیویه تیه وه، کاک غه فقاریش نوسخه یه کی تری لهو داستانه ی میرزا شه فیعی له به رده ستدا بووه و تهویش له بهر پۆشنایی نوسخه که ی عهبدولپه هماندا به راوردی کردووه و داویه تیه پال خانای قوبادی. به لَم میرزا شه فیعی ده ئیت:

خانان شکار که رد، خانان شکار که رد

یه ک پۆ شای نه وفه ل، عه زم شکار که رد

وشه ی خانان (خان+ان) لیره دا کۆیه و نا کریت ئاماژه بیّت بۆ ناوی خانای قوبادی، نه گه ر بیوستبا ناوی خانا به ینیت ده یگوت «خانا، شکار که رد»، به لَم لیره دا به کۆ قسه ده کات، ته مه یش به لگه یه بۆ تهوه ی که میرزا شه فیعی له م داستانه دا پووی ده می له خانه کانی ئه رده لان کردووه نه ک خانای قوبادی.

سه‌بارت به‌وهی کئی تیکه‌لی کردوون، وای بۆ ده‌چم که عه‌بدولپه‌همان تیکه‌لی کردبن، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی نوسخه‌کانی نه‌وفه‌ن و مه‌جنوون چه‌ندین به‌یتی کۆتایی لایراوه و چه‌ند به‌یتیکی خانا له‌بری ناوه‌که‌ی میرزا شه‌فیع دانراوه، ئه‌و په‌راویزانه‌ی سه‌یید تاهیری هاشمیش به‌لگه‌ی زیاتری ئه‌و باب‌ه‌ته‌ن که عه‌بدولپه‌همان کاره‌که‌ی کردووه، په‌راویزی سه‌یید تاهیری هاشمی له‌م ده‌ست‌نوسه‌دا تا کۆتایی نییه، ئیتر نازانم سه‌یید تاهیری هاشمی تا ئه‌و جینگایه‌ی په‌راویزی نووسیوه و دیویه‌تی ده‌ست‌نوسه‌که‌ی گرفتی زۆری تێدایه و ده‌ستی لێ هه‌لگرتووه، یان له‌به‌ر هۆکاری تری بووه...

ئهم دوو داستانه، دوو داستانی جیاوازن و له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه‌ی دووهم که عه‌بدولپه‌همانه، تیکه‌ل کران و گومانیشم له‌وه‌دا نییه که خانای قوبادی خۆی داستانه‌که‌ی وه‌رگێراوه و ئهم دوو داستانه‌ش هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌یه‌که‌وه‌ نییه، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیش هه‌بن پهرسن نه‌گه‌ر ئهم داستانه‌ی میرزا شه‌فیعی کولیاپییه‌ بۆچی سه‌ره‌تاکی به‌م شیویه‌ ده‌ستی پێکردووه؟

وه‌کو وتمان میرزا شه‌فیع به‌کۆ قسه‌ ده‌کات و ده‌لیت: (خانان) و پرووی ده‌می له‌ خانه‌کانی نه‌رده‌لانه، خانای قوبادیش هه‌ندی جار میرزا شه‌فیعی کردووه به‌ بیان‌وێه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌که‌ بکات و پازێک بدرکێنێت، ده‌بی ئه‌وه‌یش له‌ به‌رچاو بگرین راسته‌ که خانا سه‌ره‌تای سه‌ر باسه‌کانی به‌و شیوه‌ ده‌ست پێکردووه، میرزا شه‌فیعی له‌به‌ر ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ زۆر و قووله‌ی که له‌گه‌ل خانای قوبادیدا هه‌یبووه، سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ی به‌و شیویه‌ ده‌ست پێکردووه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ئهم داستانه‌شدا خانا ده‌لیت:

شاعری شه‌ریف «شه‌فیعی» ده‌ست‌تور

ئه‌و په‌رسۆ تاریخی ئی نامه‌ی مه‌ست‌تور

زۆریش ئاسایه‌ میرزا شه‌فیعی کولیاپی ناگاداری ئه‌وه‌ بووه خانای قوبادی ئه‌و له‌یلی و مه‌جنوونه‌ی وه‌رگێراوه و دا‌پ‌شت‌ووه‌ته‌وه، ئه‌میش ئه‌و داستانه‌ی به‌و شیویه‌ کورت‌وکۆ کردووه‌ته‌وه، سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ی خانا پرووی ده‌می له‌ میرزا شه‌فیعه‌ و ئه‌وه‌ی میرزا

شه فیعیش پرووی ده می له خانه کانی ئه ده لانه، خانا شکاری خزی کردووه و منیش شکاری خۆم کردووه، ئه کری لیره دا ئه میش وه کو رده و به رانبه رکینه ک بیت له پرووی ئه ده بی و شیوه ی نووسین و دارشته وه ی مه تنه وه بیت.

جگه له مانه، ئاماده کاری کتیبی له یلی و مه جنوونی خانا، له ده ستپیکی نوسخه که ی تر که به (هاتنی نه وفه ل شا بۆ شکار و...) دا په راویژیکی بۆ نووسیوه و ده لیت:

«تیبینی: لیره به دوا (ن د) ئامازه یه به (نوسخه ی داریانی) و (ن ش ع) به (نوسخه ی شیخ عه بیاسی)».

دوای ئه وه ی ته واوی ئه و به شه به راورد ده کات، هه ندی به یتی له بیر ده چیت و هه ندیکیش زیاده کات و دووباره بوونه وه پروو ده دات، له کۆتاییدا ده لیت:

«لیره دا ئه و نوسخه یه ی که به خه تی خوالیخۆشبوو "میرزا جه عفه ری داریانی" بووه، ته واو ده بی و که لک ته نیا له نوسخه ی خوالیخۆشبوو "شیخ عه بیاسی" وه رده گرین. وه ک پیشتر باس کرا، یه کی له و دوو ده قه ی که بوونه سه رچاوه ی ئه م کتیبه، ده ستخه تیکی خوالیخۆشبوو "میرزا موحه مده جه عفه ری داریانی" بوو که به رپێز "عه بدو لالا به گی ئه مینی" له جوانپۆ مه رحه مه تی ئه وه یان فه رموو. ئه م نوسخه یه به نیوی کتیبی ((نه وفه ل شا و مه جنوون)) که به شیکی گرنگی کتیبی له یلی و مه جنوونی خانای قوباده یه له سالی (۱۳۶۷) مانگیدا نووسراوه. وا دیاره ئه سلی ئه م نوسخه یه پیشتر له لایه ن که سیکی تره وه سالی (۱۲۰۱) ی مانگی نووسراوه ته وه، چون له ئاخیری کتیبه که وه به یتیک دینی. به لام به داخه وه نیوه ی هه وه لی نه خویندرا یه وه، ده لێ (سه نه ی هه زار و دووسه د و چه نی یه ک). ئه م نوسخه یه به م چه ند به یتیه ی خواره وه که دیاره هیی نووسه ر خۆیه تی، نه ک خانا، ته واو ده بی».

دواتر به په راویژیک له سه ر ئه م مه تنه، کاک غه ففار ده لیت:

«نهم دهقهشی داووته پال میرزا شه فیع کولیایی، به لام باش پروونه که زمانی میرزا شه فیع نهونده بهرز نه بووه وه خانای قوبادی بتوانی ناوه ها شاکاریکی نه ده بی بخولقیینی، چون من بو خوم زورتیک له بهرهمه کانی میرزا شه فیعیم دیوه».

لیره دا تهواوی توژیینه وه کهم گردو کوژ ده که مه وه و بهش بهش ده یاغمه مه پروو.

سهرتا ده مه وی نه وه بلیم خودی نوسخه ی عه بدولرهمان نهونده کۆن و ورد و بی کیشه و گیوگرفت و جیگه ی پروا نییه تا بتوانین وه کو سهرچاوه یه کی بنچینه یی و سهره کی کاره که مان بتوانین بریارده ری نه وه بین که نهم ده قه، ده قیکی بی کیشه و گیوگرفته، سهرده می نویسنه وه که یشی زۆر دوا ی خانای قوبادییه.

به پپی وته ی خانا داستانه که (۱۶۴۴) به یته و به لام لهم ده ستنوسه دا (۱۶۳۴) به یته، جگه له وه یش میرزا شه فیع پرووی ده می له خانی نه رده لانه کان کردوه، نوسخه کانیش نه وه مان پی نه لاین داستانه کان دوو داستانی جیاوازن، نه و نوسخانه ی نۆفهل و مه جنوونی تیدایه، له وه ی عه بدولرهمان وردتر و بی کیشه ترن له پرووی نووسین و کۆنی و سهرده میسه وه، میرزا شه فیع نووسراوه که ی پیشکهشی نه رده لانه کان کردوه.

نوسخه که ی عه بدولرهمان له پرووی سه بک و نووسینه وه ی ده ستنوسه وه ده ستکاری و زۆر له بیرچوونه وه ی تیدایه. نابی نه وه یش له بیر بکه ی کاتیک نوسخه ی «نه وفهل و مه جنوون» تیکه لاو به له یلی و مه جنوونه که ی خانا کراوه، چهند به ییتیکی کۆتایی لابراره و چهند به ییتیکی خانا که له و به شه ونبووه ی خانا ماوه ته وه تیناخن کراوه، که چی خودی نوسخه که ی عه بدولرهمان چهند به ییتیکی دووباره کردوه ته وه و زیادی و که می له نار داستانه که دا پرووی داوه، نه مه تیکه ل و پیکه لی و زیادی و که می و دووباره کردنه وانسه وامان لی ده کات گومانی ته واو له و نوسخه ی عه بدولرهمان بکه یین، ههر خودی عه بدولرهمان نوسخه که ی خوی ده خاته ژیر پرسیاره وه...

نه و به شه ی نزیکه ی (۴۰۰-۵۰۰) به یته و له چهندین نوسخه دا دراوه ته پال میرزا شه فیع، نه گهر هه موو نه و نوسخانه به راورد بکه یین له وانیه به یته کانی زۆر له و به یتانه

زیادتر بیت که عه بدولرهمان له ناو داسته که ی خانای قوبادیدا هیئاویه تی یان کاک غه ففار دوو نوسخه ی بهراورد کردوو. لیره دا گومانه که توختر ده کاته وه، چونکه میرزا شه فیع نه یوتوو داستانه که ی من ئه وهنده به یته، دووه همیش نوسخه ی میرزا شه فیع خویمان له بهرده ستدا نییه تا بزاین ئه وه ی به خه تی خو ی نووسراوه ته وه چهنده و له م نوسخانه ی دواتردا چند به یته زیاد کراوه ده ری بهینین، به پیچه وانه ی شه وه.

له کوتایی ئه م داستانه ی میرزا شه فیعدا، میرزا خو ی جار ی یا دوو جار ناوی خو ی ده هیئت، کاک غه ففاریش لای وایه که ئه م چند به یته نووسه ریکی تری ئه وه ی بو داستانه که زیاد کردوو، به لام میرزا خو ی به م شیویه کوتایی به داستانه که ده هیئت:

«شه فیع» شای نه وفه ل وه زامانه وه

پای فیه وتش پیچان وه دامانه وه

له رووی سه بکه وه ئه مه ده قاوده ق شیعی میرزایه و هیچ په یوهندی به نووسه ره وه ی تره وه نییه، له نوسخه کانی تریشدا ئه وه به یته ی سه ره وه هاتوو، ههروه ها ئه وه ساله ییش که کاک غه ففار پی وایه له لایه ن نووسه ره وه بو ی زیاد کراوه، له زۆربه ی نوسخه کاندا هاتوو، جگه له وه ییش له زۆربه ی نوسخه کاندا ئاماژه به «خه سه وه خان»ی ئه رده لان کراوه، بوچوونیش وایه ئه م داستانه پیشکesh به وان کرایت.

له هه ندی نوسخه دا دوو جار ناوی میرزا شه فیع هاتوو و ته واوی ئه وه به یته نه ی کوتایی به جیاوازییه کی که مه وه هاتوو، له وانه ی شه بپرسن ده کری هه مو ئه وانه که به جیاوازی که مه وه هاتوو، هه مو یان له بهر یه کتر نووسراونه ته وه و ئه وه نووسه ره ئه وه کاره ی کردوو و له باوه ره وه دوور نییه، به لام ده بی ئه وه ییش هه ر به زیه نا بیت، ئه گه ر ئه م داستانه هی میرزا شه فیع بیت و خودی شه فیع ئه وه به یته نه ی نووسیبت، هه رچی باسی ناوی خو ی کرد بیت و سالهاته نه که ییش و پیشکesh کردنه که ییشی به خوسره و خانی ئه رده لان، هه ر جای باوه ر بیت.

«شه فیع» شای نه وفه ل به وه زامانه وه

پای مه وتش پیچان وه دامانه وه

دووساخه ننه تـۆر دـام تـهنـهـی وـیش
 تـۆ بـه نـهـو فـهـل چـیش؟، نـهـو فـهـل وـه تـۆ چـیش؟
 تـۆ دـوعـای خـهـیر کـهـر نـه جـای پـتـواران
 هـهـر سـهـهـر گـاهـان، هـهـر خـوهر ئـتـواران
 وـاچـه یـا کـهـریم دـهـهـنـدهـی دـاوهر
 یـا نـوور بـهـخـش نـوور خـهـو رـشـید خـاوهر
 یـه «شـهـفـیع» وـاتـهـن بـی تـهـجـزا و نـهـهـک
 وـه سـهـهـنـهـی هـهـزار دـووسـهـد چـهـنـی یـهـهـک

تۆ بلیی ته‌واوی داستانه‌که هی خانا بیټ و میرزا شه‌فیع به‌شیکی لئی دهره‌ینابیت و به‌ناوی خۆیه‌وه ئه‌و به‌شهی پیکه‌ش به‌ خوسره‌و خانی ئه‌رده‌لان کردیٔ، وه‌کو له‌ دیوانی خانادا ئه‌وه‌مان خستۆته‌ روو ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ هه‌یه‌ خانا ئه‌م داستانه‌ یان به‌ره‌مه‌گانی خۆی بۆ ئه‌وه‌ی بی‌پارێزریت و بمی‌نیتته‌وه‌، له‌ رینگه‌ی میرزا شه‌فیعی کولیا‌یی‌یه‌وه‌ پیشک‌ه‌شی دیوانی ئه‌رده‌لان‌ه‌ کانی کردیٔ...!؟

هه‌روه‌ها ئه‌بێ ئه‌وه‌یش ب‌لێن که‌ خانای قوبادی داستانه‌که‌ی له‌ سالی (١١٥٤) ی کۆچیدا داناوه‌، میرزا شه‌فیعی‌ش له‌ سالی (١٢٠١) دا، خانا پرووی ده‌می له‌ میرزا شه‌فیع ده‌کات و میرزا شه‌فیعی‌ش داستانه‌که‌ی پیشک‌ه‌شی خوسره‌و‌خانی ئه‌رده‌لان کردوه‌. ئه‌م دوو هاو‌پێیه‌ که‌ زۆر له‌ یه‌که‌وه‌ نزیک بوون ناکرێ میرزا شه‌فیع به‌و شیوه‌یه‌ خیانه‌تی له‌ خانای قوبادی کردیٔ و به‌شیکی له‌ داستانه‌که‌ی دهره‌ینابیت یان که‌سیکی تری هات‌بیٔ و ئه‌و به‌شهی دهره‌ینابیت و داییتته‌ پال میرزا شه‌فیعی کولیا‌یی، ئه‌گه‌ریش وا دای‌بنیٔن که‌ که‌سێک ئه‌و به‌شهی دهره‌یناوه‌، ئه‌ی ئه‌و هه‌موو ده‌ست‌نوسه‌ بۆ داستانه‌که‌یان داوه‌ته‌ پال میرزا شه‌فیع و ته‌نها نوسخه‌که‌ی عه‌بدول‌ره‌حمان نه‌بیٔت ئه‌و دوو داستانه‌ی به‌ یه‌ک داستان زانیوه‌. ئه‌بێ ئه‌وه‌یش باس بکه‌ین سه‌یید تاهیری هاشمی له‌ ته‌قریزه‌که‌یدا و له‌ جینگه‌یه‌‌که‌دا

که ده‌که‌وخته کوټایي ټو به‌شده‌ی ټيکه‌لاو کراوه، ده‌لټت: له نوسخه‌ی به‌ده‌لدا ټم به‌يته به‌م شټوه هاتووه. به‌يته‌که‌يش به‌م شټوه‌يه:

له‌يلی به‌ دلشاد سه‌وار وياران
قه‌يس ټوو که‌رد وه پای چوټل و بيا بمان

له نوسخه‌ی به‌ده‌لدا به‌م شټوه هاتووه:

له‌يلی به‌ دلشاد لوا وه باوان
قه‌يس ټوو که‌رد وه پای چوټل و بياوان

ټم‌م‌يش ټاماژه‌يه‌کي تريه بو ټه‌وه‌ی که نوسخه‌ی تري له لای سه‌يد تاهير و عه‌بدول‌په‌مانی کوږی شيخ عه‌بباس هه‌بووه و به‌راورد کراوه، ټو به‌يته‌يش له نوسخه‌ی نه‌وفه‌ل و مه‌جنوندا نه‌هاتووه و نييه... ليتره‌دا ټه‌وه‌مان بو ټوون ده‌بيته‌وه داستانه‌که به‌گشتی و کوټایي ټو به‌شه ده‌ستکاری کراوه....

به‌پټی ټم سه‌رچاوانه وای بو ده‌چم ميرزا شه‌فيعی کوليایي و خانای قوبادی هه‌ردووکیان به‌ جياواز داستانه‌که‌يان داناوه، دواتر له ريگه‌ی ميرزا شه‌فيعه‌وه ټو دوو داستانه پيشکه‌ش به‌ خوسره‌وخانی ټه‌رده‌لان کراوه، بو پاراستن بوويټ يان بو وه‌رگرتنی پاره بوويټ له به‌رانبه‌ر ټو کاره جوان و ناوازه‌ياندا، يان ده‌کريټ بو هه‌لسه‌نگاندنی هه‌ردوو داستانه‌که بيټ له لايه‌ن خوسره‌وخانی والی ټه‌رده‌لانه‌وه...

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که کاک غه‌ففار ده‌لټت: من خوټم شيعره‌کانی ميرزا شه‌فيعم ديوه و پييشی وایه ميرزا شه‌فيعی کوليایي شاعيريکی ټه‌وه‌نده گه‌وره نييه بتوانيت له پال خانادا ټه‌ژمار بکريټ و وه‌کو خاناناوانيت داستانيکی وه‌ها گه‌وره وه‌رگيريټ يا بخولقيټت.

نازانم کاک غه‌ففار چهنده به‌يت يا چهنده پارچه شيعری ميرزا شه‌فيعی ديوه؟! به‌لام وه‌کو ټه‌وه‌ی تا ئيستا به‌رهمينيکی زوری «ميرزا شه‌فيع»مان به‌ ده‌ست هيتاوه و گردو کوټمان کردووه‌ته‌وه و تايپ کراون و له به‌رنامه‌دايه هه‌موو به‌رهمه‌کانی چاپ بکه‌ين، ټم شاعيره ټه‌گه‌ر شاعير و ميرزا و به‌ړټوه‌به‌ريکی ټه‌وه‌نده که‌م ده‌سه‌لات بوويټ، کاری چی بووه له

دهسه لاتى ئەر دهلانه كاندا، جىڭگەي گومانە شاعىرىك ئەۋەندە بەرھەمى زۆر بىت، لە شىعر داناندا ئەرەندە كەم دەسلالت و كەم تەجرەبەي شىعرى و مىثرووبى بوويىت. ئەم شاعىرە موناجاتنامەيە كى نزيك بە (٤٠٠) بەيت و ھەرۋەھا شىرىن و فەرھادىك نزيك بە بەيتەكانى ھەردو بەرھەمى موناجاتنامە و نەۋفەلنامە كەي ھەيە، ئەگەر باسى ديوانە شىعريە كەيشى بگەين، ئەوا ئەمەيشيان ئەگەر شىعەرەكانى زۆر لەۋەي خانە زۆرتر نەبىت، كەمتر نىيە، ھەرۋەھا بەھارىيە كى نزيك بە (١٠٠) بەيتىشى ھەيە... زۆر نامە و شىعرى تىرش كە تاكو ئىستا دەرەنە كەوتوون و كۆ نەكرانەتەۋە، شاعىرىك خاۋەنى ئەرەندە بەرھەم بىت، خاۋەنى شىعريكى ۋەكو ئەم شىعرا نەبىت:

دەرۋىش شىمانەن، دەرۋىش شىمانەن!
مىزام ئاساسەي دەرۋىش شىمانەن!
كەسى نەۋاچۆ جىشە ۋە شىمانەن
جىشە تىاۋشت دەرە دىلپىش شىمانەن
ئىبادەم كىرەدەن بشوون ۋە شىاران
ھىمەت بىۋازو جىشە تىكەداران
ئەللا دۆس كىرەروون جىشە شىاي دەرۋىشان
ئىنسان كىرەران پىم كىسۋەت وىشان
تاج دەرۋىشى خەرقىشەي عىبادەت
جىام چىل كلىد سەنگ قەنئاعەت
موھر و موھرەبەند، خەلقەي زوننار كىش
جىل بەندى جىزان دەرۋىشان پىش
لۋىنگ و شال دەستمال كەمەربەند، زەنجىر
بەند شىر، قوللاب، رەشتەي شاخ نەفىر

بۆچی ده بى ئەم شاعيره ھۆنراوه كانى ئەۋەندە بەھيژ نہييت له چاو خانادا، بە پرواي من
 ئەگەر ھۆنراوه كانى له ھۆنراوهي خانا بەھيژتر نہييت، ھارتاي خانا بوو. ھەر ئەم شاعيره له
 بەرانبەر بە ئەلماسخانیشدا دەسپەنگين و خامە پەنگينىكى بى وینە بوو، ئەلماس خانى
 كەندوولەيى دەلييت:

خاتر شادەنى، خاتر شادەنى
 ميزام شادى تو، خاتر شادەنى
 سەر لە سەوداي دەرد، سەودا ئازادەنى
 خاتر بى ئازار، غەم وە بادەنى
 ئەك چوون من پەسەند، بەند بەلاتى
 مورخ ناساي قەفس، قەعر قەلاتى
 چيش واپوون ميزام لە وەسواسەي دەرد
 سەوداييم لە دەور، ھەناسان سەرد

وەلامى مىزا شەفيعى كوليايى:

ئىرشاد نامەت، ئىرشاد نامەت
 دىل شاد بى بە شەوق، نزوول نامەت
 نامەي عەتر نامىز، شەككەرين خامەت
 پەرى سەروەشى، خەم كەردەم قامەت
 مەزمونش فامام، فام بەرشى جە سەر
 دىل گريسا وە ناسار، شەراوەي شەرەر

نامادەكار لە بۆچونىكى تريدا دەلييت: بەداخەۋە نيۋەبەيتى يەكەمى ئەم بەيتە
 نەخوينرايەۋە، كەچى نيۋەبەيتە كە زۆر بە جوانى دەخوينرەيتەۋە، ئەمەيش نيۋەبەيتە كە يە:

نە شەمەي ناچيز، بى ئەجزا و ئەك
 نە سەنەي «ھەزار و دووسەد چەنى يەك»

خاڵێکی زۆر گەنگ کە نابێ بەسەریدا برۆین و لە بیرێ بکەین ئەوێه هەندێ کرداری
 وەکو: (ماوەروون، مەکەرۆون و...) لەم دەستنوسە عەبدولپەرەماندا بە (ماوەرووم،
 مەکەرۆوم و ...) هاتوو، کەچی ئەو گۆرانی بەسەر کارانەدا هینراوە، لە دەستووری پێژمانی
 گۆراندا وجودی نییه و هەتەیه... ئەمەیش هەتە و گۆرانکارییه کی تری دەستنوس نووسە.
 خانایەک ئەوەندە شارەزای وەرگێڕان و نووسین و پەوانبێژی و وردەکارییه کانی زمان و
 ئەدەبیات بیت و ئە خوسرەو و شیرینە کەیدا ئەوەندە وردەکاریی و دەستپەنگینی دەبینرێت،
 ناکرێت لە داستانێ دووهمیدا کە لەیلی و مەجنوونە دەلیت:

ئەر تەهەوفیق دەرو بێنای بیتەهرین

جە دمای مەکتوب «خوسرەو و شیرین»

شاعیریکی وەها بیت، لە کردارەکاندا هەتە بکات و کێش و سەرۆ و پەوانبێژییه کە
 تەواو نەبێت...

ئەگەر تەماشای خوسرەو و شیرینە کە بکەین، خانا لەم چەند حالەدا بە پوونی دەبینن:
 ١- خانا بەسەر دەستووری شێوەزاری گۆرانییدا زۆر زال بوو، لە پال ئەوەیشدا زمانی
 عەرەبی و فارسی بە باشی زانیو و وشەگەلی زۆری بە کار بردوو، پابەندی دەستوورە کە
 بوو.

٢- ئە کێشی شیعری (١٠) برگەیی کە تایبەتە بە قالبی شیعری گۆرانی، زۆر شارەزا
 بوو، هەرۆهە لە کێش و سەرۆ و وردەکاری لایەنەکانی تریدا، دەستیکی بالایی هەبوو.
 لیژەدا بەگشتی وەلامی ئەو پرسیارانەمان دایەو بەپێی هەندێ لەو جیگا و بەیت و
 نووسینانە لە دەستنوسە کانی بەردەستی ئێمەدا هاتوو، بە برۆای ئێمە ئەم دەستنوسە
 دەستنوسیکی گوماناییه، داستانەکان دوو داستانێ جیاوازان و ئە لایەن عەبدولپەرەمانەو
 لەبەر نوسخی ناتەواوی تریدا تەواوی کردوون، هیچ ئامارێک لە بەردەستییدا نییه بۆ
 ئەوێ بلیت نەوفەل و مەجنوون بەشیکە لە داستانێ خانای قوبادی... هتە.

لیره دا ده‌توانین نه‌وه بلیین که نه‌م نوسخه‌ی داستانی له‌یلی و مه‌جنوونه که له لایه‌ن
عه‌بدولرهمانه‌وه نووسراوته‌وه له ژیر گوماندایکی زۆردایه و ده‌بی چاوه‌پوانی ده‌رکه‌وتنی
نوسخه‌ی زیاتری نه‌م داستانه بین بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی زۆر لایه‌نی نه‌م داستانه شیعریه‌ی
خانای قوبادی.

داستانی له یلی و مه جنوون

له یلی و مه جنوون

به نام ئه و کەس به (کُنْ فَيَكُون)^١
 عاله‌مش جه که‌تم، عه‌ده‌م که‌رد بیروون
 مه‌حز خاتران (سَيِّد الْكَوْنَيْنِ)^٢
 موحه‌مه‌د فاتیح، خه‌یبه‌ر^٣ و حونه‌یین^٤
 حممد و سه‌نا و شوکر په‌ی ئه‌و زات پاک
 هم سه‌لوات له سه‌ر پادشای (لولاک)^٥
 ئه‌ر ته‌وفیق ده‌رۆ بینای بی‌هت‌ه‌رین
 جه‌دمای مه‌کتوب «خوسره‌و و شیرین»^٦
 عه‌جه‌به‌ته‌ر جه‌ سی‌پ‌ر، سی‌ح‌ر سامری
 واچ‌روم وه‌سف عه‌شق قه‌یس عامری
 یانی های، مه‌جنوون مه‌فتوون له‌یلی
 ده‌ییری، دیوانه‌ی ده‌شت دوجه‌یلی

^١ مه‌به‌ست له‌ خوای گه‌ره‌یه، مکه‌ری ئاماژه‌یش بی‌ بۆ ئه‌و نایه‌تانه‌ی قورئان که‌ ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی تیدا هاتوه‌:
 (البقره-١١٧، آل‌عمران-٤٧ و ٥٩، الانعام-٧٣، النحل-٤٠، مریم-٣٥، یس-٣٦، غافر-٦٨).

^٢ مه‌به‌ست له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (موحه‌مه‌د) (د.خ. بیت، واته‌ پاهنما و رێبه‌ری هه‌ردوو دنیا.

^٣ ئه‌و شه‌ره‌ بوو له‌نیوان موسوڵمانان و یه‌هوودییه‌کان له‌ سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا، به‌ شه‌ری قه‌لای خه‌یبه‌ر ناسراوه‌ و به‌ سه‌رکه‌وتنی موسوڵمانان کۆتایی پی‌هاتوه‌.

^٤ شه‌ری حونه‌یین: ئه‌و شه‌ره‌ بوو له‌ نیوان موسوڵمانان و هۆزمه‌کانی هه‌وازن و سه‌قیف، هه‌روه‌ها هۆزمه‌کانی و مکه‌ به‌نی هیلال، نه‌سر و جه‌شم، شه‌ره‌که‌ له‌نیوان ئه‌و هۆز و تایفانه‌ و موسوڵماناندا بوو به‌ سه‌رکه‌وتنی موسوڵمانان کۆتایی پی‌هات، حونه‌یین ناوی پانه‌وانیک بووه‌ له‌ وادی حونه‌ییندا.

^٥ (لولاک): ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌م فه‌رمایشته‌ که‌ به‌ ناوی خوداووه‌ ئاراسته‌ی موحه‌مه‌د پی‌غه‌مبه‌ر کراوه‌: (لولاک لولاک یارسول الله‌ ما خلقت الافلاک)، ئه‌م وته‌یه‌ فه‌رمایشتی خودا نییه‌ و هه‌لبه‌ستراوه‌، پی‌چه‌وانه‌ی نایه‌تی (٥٦)ی سووره‌تی (زاریات) که‌ خودای گه‌ره‌ ده‌فه‌رموویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون).

^٦ مه‌به‌ست له‌ داستانی (خوسره‌و و شیرین) که‌ی خودی شاعیره‌ که‌ له‌ سالی (١١٥٣)ی کۆچیدا وه‌ری گێڕاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

وئیلی و مه‌حروومی، جه شادی و سرور
 هامپرازش چه‌نی وحووش و تیور
 عه‌شق مه‌جازی، به‌عده‌ن حه‌قیقی
 و‌اچووم جه تاریخ جه پووی ده‌قیقی
 به‌واته‌ی حه‌کیم، دانای «نیزامی»^۱
 گه‌غبه‌وی، ئیلیاس بن یوسف نامی
 شاعری شه‌ریف «شه‌فیع»^۲ ده‌ستور
 ئه‌ر په‌رسۆ تاریخ، ئی نامه‌ی مه‌ستور
 غه‌ین و قاف و نوون، دال ئه‌بجهدی
 حه‌ساب که‌ر وه‌ حه‌رف وئنه‌ی عه‌سجهدی
 هه‌زار و یه‌کسه‌د، په‌غبا و چواره‌ن
 په‌وشه‌تته‌ر جه‌ سووی شو‌عله‌ی وه‌هاره‌ن
 جه‌ هیج‌ره‌ت خاس، شای (خیرُ الأنام)^۳
 وه‌ په‌وزه‌ی ئه‌و بو‌ سه‌لوات و سه‌لام
 عیبره‌ت بو‌ په‌ری ئه‌بنای رۆزگار
 واته‌ی «قوبادی»ش مانۆ یادگار

^۱ نیزامی: مهبه‌ست له‌ نیزامی گه‌نجه‌ویه، ناوی ته‌واوی جه‌مانه‌ددینی ئه‌بوو موحه‌مه‌د ئیلیاسی کوپی یوسفی کوپی زه‌کی کوپی موئه‌بیده، نازناوی نیزامیی بووه، له‌ سانی (۵۳۵)ی کۆچی قه‌مه‌ریدا له‌ دایکبووه و له‌ سانی (۶۰۷) یا (۶۱۲)ی کۆچی قه‌مه‌ریدا کۆچی دوا‌یی کردووه، ئه‌م شاعیره‌ دایکی کورد بووه، هه‌ندیکیش ب‌ه‌ویان وایه‌ دایک و باوکیشی کورد بووه، شاعیرکی داستان سه‌رای گه‌وره‌ی ئیرانه‌.

^۲ مهبه‌ست له‌ میرزا شه‌فیعی کولیا‌یی شاعیره، هاو‌پ‌ی و دۆست‌یکی زۆر نزیک‌ی خانا بووه، له‌ دیوان و خانه‌دان و خانه‌دانانی ئه‌رده‌لاند به‌رئوه‌یه‌ر و ده‌سته‌لات‌دار بووه، سه‌ره‌یه‌رشتی خه‌زینه‌ی دیوانی ئه‌رده‌لانه‌کانی کردووه.

^۳ مهبه‌ست له‌ پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌ده (د. خ.) بیته‌.

«خانا» هەم جە سەر، «خانا» هەم جە سەر
 نگه‌هدارت بۆ خوداوه‌ند جە سەر
 پشت و پەنات بۆ دەهەندەى داوەر
 لوتفش چەنى تۆ، دايم بۆ ياوەر
 تۆم سپەرد بە زات شای شاھان جە سەر
 وە دەستگيرت بۆ دايم پەيغەمبەر
 تاج سولەيمانى،^۱ هەم جە سەرت بۆ
 حەزەرت خەزر^۲ وە پەھبەرت بۆ
 عەلى شای مەردان هەم جە پشت بۆ
 قەزەى زولفەقار شەب نە مشتت بۆ
 سوورەت (بەرائەت)^۳ وە تیغەندەت بۆ
 دیدەى بەدکاران دوور جە رەندەت بۆ
 ئەخى جویرەئەیل بەل کیشۆت وە سەر
 نگه‌هدارت بۆ دەهەندەى داوەر
 (آية الكرسي)^۴ وە ئەسپەرت بۆ
 مانگ و خۆر هەر دوو چرای سەرت بۆ

^۱ سولەيمان: يەكێكى ترە لە پيغەمبەرەكان. پيغەمبەر سولەيمان كۆپى پيغەمبەر داوودە و لە دواى كۆچى دوايى
 باوكى، بوو بە جينشدينى باوكى لە پيغەمبەرایەتى و پاشايەتیدا، خوداى گەورە كردى بە خاومنى گەورەترین
 نيعمەت لە نيعمەتەكانى خۆى، ئەويش فيرەوونى زمانى بەلندە بوو.

^۲ هەندىك لە زانايان دەلێن يەكێكى ترە لە پيغەمبەران و لە قورئاندا ناوى هاتووە، هەندىكى ترييان دەلێن
 پياوچاكێك بوو و لە سوورەتى (الكهف)دا ناوى براو.

^۳ ئامارەيه بۆ ئايەتى (۱) لە سوورەتى (التوبه).

^۴ ئامارەيه بۆ ئايەتى (۲۵۵)ى سوورەتى (البقره).

سوورەت (ياسين)،^١ (والشمس)^٢ پەنات بۆ
 (أنعام كافها)^٣ وە رەھنمات بۆ
 (إننا فتحنا)^٤ بۆ وە دەستگىرت
 (الحاقه)^٥ و (نون)،^٦ نەشۆ جە وىرت
 ھەم (قَدْ أَفْلَحَ)^٧ رەخت بەرت بۆ
 (طه)^٨ و (تَبَارَكَ)،^٩ تاج سەرت بۆ
 (مَعْوَذَتَيْنِ)^{١٠} بازووبەندەت بۆ
 (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)^{١١} گەردنبەندەت بۆ^{١٢}

^١. ئاماژەىە بۆ سوورەتى (ياسين) لە قورئانى پىرۆزدا.

^٢. ئاماژەىە بۆ سوورەتى (الشمس) لە قورئانى پىرۆزدا.

^٣. أنعام: ئاماژەىە بۆ سوورەتى (الأنعام) لە قورئانى پىرۆزدا، (كافها) ئەمكەرىت ئاماژەىە بۆ سوورەتى (الكهف) يا بۆ سوورەتى مەريەم كە بە (كهيعص) دەست پى ئەمكەت.

^٤. ئاماژەىە بۆ ئايەتى (١) لە سوورەتى (الفتح).

^٥. مەبەست لە سوورەتى (الحاقه) يە لە قورئانى پىرۆزدا.

^٦. ئاماژەىە بۆ سوورەتى (ن) لە قورئانى پىرۆزدا.

^٧. ئاماژەىە بۆ ئايەتى (١) لە سوورەتى (المؤمنون)، ھەر وەھا لەم ئايەتەتەيشدا ھاتووە: (طه - ٦٤، الاعلى - ١٤، الشمس - ٩).

^٨. ئاماژەىە بۆ سوورەتى (طه) لە قورئانى پىرۆزدا.

^٩. ئاماژەىە بۆ سوورەتى (الملك) لە قورئانى پىرۆزدا. ھەر وەھا لە چەندىن ئايەتەيشدا وشەى (تبارك) ھاتووە، لەوانە: (الأعراف - ٥٤، المؤمنون - ١٤، الفرقان - ١٠ و ٦١، غافر - ٦٤، الزخرف - ٨٥).

^{١٠}. ئاماژەىە بۆ ھەردوو ئايەتى (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ).

^{١١}. ئاماژەىە بۆ ئايەتى (١) لە سوورەتى (الإخلاص).

^{١٢}. چەند فەرموودەىەك لەبارەى (قل هو الله احد...) ھو ھەيە، لێرەدا ئاماژەىەكە بۆ ئىھو ى ئىسو سوورەتە وەكو چاومەزەنىك بەكار ھەيئەت، ھەرچى گەيرام و پەرسىيارم كرد، فەرموودەىەك يان ئاماژەىەكەم لەو بابەتەو دەست ئەمەوت.

جه لای سولتانان جهرفت رهواج بو
 دهستگیری دهستت ئیمام رهزا^۱ بو
 به وینهی نادر^۲ بهرز ئیقبالت بو
 زور پوستمی،^۳ نهوهی زالت^۴ بو
 قهلمت قودرهت قووهی قهزاش بو
 بهلئ قهیس چولگهره، جه تو رهزاش بو
 زهره ناهوهی تا دیـر زمانه
 نهیمهـن بای به لوتف یه کتای یه گانه
 شهرحی جه نه حوال مهجنون بهیان کهر
 جهوانی و جهمال له یلش عهیان کهر
 پروات عهـرهـب، دانایـان دهور
 نهو تاریخ وانان «شه فیع» تهرز و تهور
 مهواچان جهو دهور، حوکمش رهوان بی
 عهبدولمه لیک نام، ئین مهروان بی
 سولتان عادل، نه مهرویان بی
 دوشمهـن سهـرسهخت عهلهـویان بی
 بهدبهختی پهی ویش، پهی نههل زهمان
 ساز دابی په نام به زات سویمان

^۱ ئیمام رهزا: کوپی مووسای کازمی کوپی جعفری سادقی کوپی موحهممهـدباقری کوپی عهلی کوپی حوسینی و کوپی عهلی بن نهبی تالبه، ههشتهمین ئیمامی مهزهبی شیعهیه.

^۲ مههست له نادرشای نهفشاره، به نادر قولیش ناسراوه، دامهزینهری دهوری نهفشارییه له ئیراندا.

^۳ پوستم: کوپی زالی کوپی سامی کوپی نهریمانه، پوستمی زال به فیلهتن و تههمتن ناسراوه.

^۴ مههست له زالی باوکی پوستمه، یهکیکه له پالنهوانهکانی شاهنامه و جینگای پرسوجوی شاهانی کهیانی بووه.

سەنەى شەست و پەنج تا هەشتاد و شش
 هینجەرەتى رەسوول، شای رەفرەفی فەرش
 یەك بزورگزادهی (شیخ القبایل)
 شمشیر وە کەمەر، زەرپین حەمایل
 نام ئەو «مەلوح بن موزاحیم» بی
 جە عامریان زی مەراحیم بی
 جە شیخ نشینان، دەورەى خەلیج بی
 جە گرد چت دارا، موحتاج وە هیچ بی
 سى فرزندش بی، هەر سى شەهزادە
 وردیتەر جە گشت مەکتەب نەهاده
 جە هەفت سالى تا وە دە سال یاوا
 شیعەر و شاعریش، وە عالىم تاوا
 جەوانى و جەمال و عەقل و کەمالش
 زۆهن و زەکاوت، حوسن و خیسالش
 بوڵەندى هیممەت، سەخا و جوود ئەو
 مەشهور بی نە عام، دايم جوود ئەو
 نام ئەو قەیس بی، دانا و دیاری
 شایستەى سەریر پەى شەهزیاری
 مەشى وە مەکتەب چەنى هامفەردان
 جە کناچە و کور عەرەب نەژدان
 پەى تەحسیل عیلم، عیرفان و ئەدەب
 قاعیدەى قانون، شاهان عەرەب

مه هدی ئیڤن که عب، په یعی نه ژاد
 جه عامریان مه ردی بی ئازاد
 یه ک کناچیش بی به نام له یلی
 به حوسن و جه مال، په شته ی سوه یلی
 به شوعله ی جه مال، خه ورشید ماهی
 وینه ی سه هی سه رو، نزاره گاهی
 شوخ که مان وه نیش، غه مزه ی که مینه
 سوورخ مه که ردش، سه د هه زار وینه
 یه ک ئاهو و چه شی، غه زال نازی
 جه هانی مه کوشت وه عیشوه سازی
 مانگ عه ره ب بی، وه روخ نمایی
 تورک عه جه م بی، وه دل پوبایی
 زولفش وینه ی شهو، پرومه تش چراغ
 یا مه شعه له ی شه مع، جه مینقار زاغ
 فهدوق ده هانی، سه رو سایه یی
 چوون تونگ شه ککه ر، شیرین مایه یی
 شه ککه ر شکینی، به خاتر خاهی
 له شه ککه ر شکینی، وه نیم نگاهی
 پووشیده په رده ی جای زینده گانی
 شاشیعر عینوان، به یت جه وانی
 ته عویز که مهر، گشت هامنشینان
 شایسته ی که نار گشت نازهنینان

زه نه خدان جه عيقد عاروق جه مين
 هم جه هلقه ي زولف موشك عه بيرين
 گولگونون وه خونون بي، وه شير په روه رده
 سورمه ش جه سهوداي مادي ر ناو رده
 جه گوناي پاسش بي موشكين خالي
 زياد كهر د وه جه مال، جه واهير لالي
 جه هر دلي بي جه هه واش مه يلي
 گيسووش وينه ي ليل، هم نامش له يلي
 جه زه كا و جه هوش، شيعر شاعري
 هامرازش په فيق قهيس عامري
 به مه عز زاناي هوش و فام و ده رگ^۱
 وهر دشان شهرت، عشق عوسرت به رگ
 جه وه قت واناي مه ستوروي كيتاب
 حرووفش به په مز مه كهر دهن خيتاب
 ياران وه حساب په ي عيلم خواني
 تهوان په ي حساب عشق جواني
 ياران جه لوغات مه عني مه په رسان
 تهوان جه سوورته مه عني مه په رسان
 ياران جه علووم ته وراق مه وانان
 تهوان هرف جه په مز عوششاق مه رانان
 ياران مه وانان ته وساف ته فعال
 تهوان مه وانان شهرح وه سف حال

^۱. نووسراوه (دهرک)، به لام بؤ سهرواي به يته که دمي به (دهرگ) بنووسرنت تا لکه ل (بهرگ) دا بگونجيت.

یاران شومارهی پیشین پهی ویشان
 نهوان هه ر خه ریک شومارهی ویشان^۱
 قهیس مهوات: «ئه لف» ئالای بالاتهن
 «ب» چوون بازوبه نند، بازووی ئالاتهن
 «ت» تاتای زولفان، سیای قه ترانی
 «ث» ثابتی مهیل عه شق جهوانی
 «ج» جوانی و جهمال، «ح» حهیا و حوبه
 «خ» خال و خه یال، غه م وه رووی له بهن
 «د» دیده و دههان، دهماغ عه شقه
 «ذ» ذهللی زام مهینه تان مه شقه
 «ر» رهوییهی ره نفهت پای عاشقانه^۲
 «ز» زوخاو نووشی پای موشتاقانه
 «س» سینهی مه جبوب، سه ندو قچهی زه پهن
 سافتهر جه سه فحهی سه نگ مه رمه پهن
 «ش» شهرم و شکوه، شیوهی جهوانی
 «ص» صافی صدور، صیدق رهوانی
 «ض» (ضوء ضمیر) رهوشه نی دلّه
 «ع» عه رزه ی عوش شاق دهروون چوون گو له ن

^۱ له لایهکی دهستنوسهکهوه و به تمنیشت ئهم بهیتموه، سهیید تاهیری هاشمی دهلّیت: (یاران بشمار گردین جه پیشان)، دواتر نووسیویهتی: به قهرینهی نیزامی:

یاران بشمار پیش بودند و ایشان بشمار خویش بودند

^۲ - "اگر (عاشقان) می گفت قافیه صحیح در می آمد، گرچه جمع بر جمع است. این (الف) ناخوانی در (لیلی و مجنون نظامی) نیست و از ... بر عهدهای سراینده کردی است که حتماً غیر خانای قبادی آمده است. (هاشمی)".

«غ»^۱ غونچه‌ی غه‌بغهب، غه‌واس ژیره‌ن
 نه عومق ده‌ریای دۆس دلگیره‌ن
 «ط» طاقه‌تم طاق طموق گهرده‌نه‌ن
 «ظ» ظولم و زۆرت تا رۆی مه‌رده‌نه‌ن
 «ف» فاکیه‌ی فهد، میوه‌ی مه‌حبوبه‌ن
 «ق»^۲ قولف مه‌خزه‌ن، قولله‌ی مه‌حبوبه‌ن
 «ك» كان كۆی زهر، ده‌ریای یاقوته‌ن
 «ل» له‌ره‌ی زولفان ده‌ور لیموته‌ن
 «م» مه‌ودای موژان دلشکاوته‌ن
 «ن» نازکی ناز نگای چاوته‌ن
 «و» وه‌لگ جه‌وانی خه‌زانیته‌ن
 «ه»^۳ هر چه‌مان نه رای نازیزته‌ن
 «لا»، لال بام پهری سهردی مه‌یل
 «ی» یاقوت له‌ب، یاقوت بیژ له‌یل
 له‌یلی جه‌رووی ناز وه عیشویه‌بازی
 وه سی و دوو حه‌رفه‌ی فارسی و تازی
 وات: «ئه‌لف» ئالای ئاسک ئه‌برۆته‌ن
 «ب» به‌زمی بالای باشی شکوته‌ن
 «پ» پام وه پابه‌ند پهری روخساره‌ن
 «ت» تا زینه‌نان تاسه‌ی دیداره‌ن

^۱. کاش می دانستم سراینده برای این شعر چه معنی در خاطر داشته است؟! (هاشمی).

^۲. به کلی عاری از معنی است (هاشمی).

^۳. (ه) هر چه‌مانه‌ی نه رای نازیزته‌ن (هاشمی).

«ث» ثابت قه‌دهم په‌ی وه‌فای یارهن
 «ج» جه‌ور و جه‌فات وه‌جه‌ستم بارهن
 «چ» چابوکی ده‌ست چه‌رخ چه‌مانت
 «ح» حالزانی حال، ناو هامده‌مانت
 «خ» خو‌شی خو‌لق نازک خه‌یالیت
 «د» دوودی ده‌روون له‌یل زوغالیست
 «ذ» ذکرم ذه‌لیل به‌رده‌ی نام تۆن
 «پ» پروم نه‌جه‌مین جه‌مال جام تۆن^۱
 «ز» زوخ زامان زه‌خیم دل‌چاکم
 «ژ» ژار مارهن ژین و خو‌راکم
 «س» سه‌ودای عه‌شقت، «ش» شو‌خی شی‌وت
 «ص» صدر گو‌فتار صی‌دق حه‌ق پی‌وت
 «ض» ضیای ضه‌میر ضامنی عه‌دت
 «ط» طاعه‌تی^۲ طه‌وف طوغرای زه‌ر مه‌دت
 «ظ» ظلل و سایه‌ی ظو‌لم و زۆر عه‌شق
 په‌خشن وه‌سه‌ر شان له‌یل مه‌ینه‌ت مه‌شق
 «ع» عه‌قل و عومر و عه‌شق [و]^۳ عه‌ده‌من
 عه‌یش و عه‌هد شیر زه‌پرین مه‌ده‌من
 «غ» غوبار غه‌م غه‌بغه‌بت وه‌دل
 «ف» فه‌ر و شکۆه تۆن، نه‌فه‌وق گو‌ل

^۱. نووسراوه «(پ) پروم نه‌جه‌مین جه‌مال جام تۆن»، دیاره‌هر له‌پیداچوونه‌مکانی سه‌یید (تاهیری هاشمی)یه.

^۲. سه‌ره‌تا به‌(طاقت) هاتوو و دواتر کراوه به‌(طاعت)، ئیمه‌ده‌سته‌واژه‌ی دووه‌مان به‌دروست‌زانی و دامان نا.

^۳. له‌ده‌ست‌نوسه‌که‌دا له‌بیر کراوه.

«ق» قەد و قامەت، «ك» كەرىمى تەبىع
 «گ» گرانقەدرىت،^۱ (فى ماين) جەمەع
 «ل» لەعل لەبان، لال بەخش ئەشعار
 «م» مەشق مۆبەت مەحبوبى شوعار
 «ن» نازكى تەبىع، ناموس و نامەت
 «و» وەعدە و وەعید، وە فەكر و فامەت^۲
 «ه» هیلال قەوس ھەردوو دیدەى مەست
 «ى» ىەشم یاقووت گوشتارت پەیوەست
 «لا» وە لال بەخشى^۳ لىو لال تو^۴
 لال بام، بى دەسم پەى و یسال تو
 وەى تەور و شىو، شىعر و شاعرى
 مەفتوون بىن قەیس و لەیل عامرى

^۱ لە دەستنووسەكەدا نووسراوە: ((گ) گەردەن قەدریت...))، دواتر نووسراوە: (گران قەدریت)، دیاریشە (گەردەن قەدریت) ھەلەبە و دەبى (گرانقەدریت) بێت.

^۲ لێرەدا نووسراوە (ھەم فەكر و فامەت).

^۳ سەرھەتا نووسراوە (بەخش) و دواتر كراوە بە (بەخشى)، ئێمە (بەخشى)مان بە دروستى زانى و دامان نا.

^۴ پەزا خانى باوكى ئەلماس خانیش ھۆنراوێكى بە ناوى (راز نیازان) ھو ھەبە، بەم شێوەیە ھاتۆتە گۆ:

(ئەلف) و ئىسمای ئىسم عزیمت

ئەز چەمپراھم وە پەھیم پەھمەت

(ب) وە بینایى تاق (بیتُ المعمور)ت

بەو (بیتُ المعمور)، مۆلك پەر نوورت

ھەرۆھە مامۆستا موحەممەد عەلى قەرەداغیش لە بەرگی چوارەمى كەشكۆلى ئەدەبى كوردى، لاپەرە (۵۱-۴۸)
 ھۆنراوێكى میرزا شەفیعی كولیاییى بلۆكردۆتەو و لەم بابەتە:

ئەلف: ئینشای ئىسم (الله اکبر)

بى: بەخشندەى نوور وە شەمس خاوم...

په‌شته‌ی ئیختیار به‌رداشان جه ده‌س
 عاشق بین وه هم، شوخ شه‌یدای مه‌س
 مه‌لوح مه‌هدی، به‌لکه خاس و عام
 زاناشان به‌وان هه‌ردوو به‌ ناکام
 لوان به‌ یانه، گوشه‌نشین بین
 مه‌حرووم نه‌ جه‌مال جام جه‌مین بین
 هه‌ردوو به‌ نه‌شعار په‌ی یادگاری
 مه‌نویسان جه‌ هم، چهند پۆزگاری
 تاخر^۱ به‌ واته‌ی به‌دی به‌دگوان
 وه کوللی قه‌تعی بی، رای ناما و لوان
 جه‌ شوپش عه‌شق به‌خت سه‌رنگون
 هامه‌ران وه قه‌یس مه‌واتن^۲ مه‌جنوون
 مه‌جنوون چوون نه‌دی روخسار له‌یلی
 راهی بی نه‌ رای هه‌ر چه‌میش سه‌یلی
 مه‌گیلا وه ده‌شت، کهش و کوژ بازار
 دیدی په‌ر نه‌سرین و دهر دِل ئازار
 مه‌وانا سه‌روود به‌ گریه‌ و زاری
 وه‌زیع و شه‌ریف، شه‌ه‌ری و بازاری
 مامان مه‌مدران نه‌ ده‌ورش سه‌ف سه‌ف
 وه مه‌جنوون مه‌جنوون لیش مه‌دان وه کهف

^۱ له‌ سه‌ر ئهم وشه‌ سه‌مید تاهیری هاشمی نووسیویه‌تی (تاخر) ده‌بی به‌ بی^۲ (ی) بنووسریت.

^۲ سه‌ره‌تا نووسراوه‌: (مه‌واتن) و دواتر له‌ سه‌ری نووسراوه‌: (مه‌واتن)، ئیمه‌ وشه‌ی (مه‌واتن) مان به‌ دروست‌تر زانی.

تا خویشان ئەو زانان بە حالش
 واتەن بە مەلوح، بەدی ئەحوالش
 نەواردەى تەعام وێڵى بیابان
 زەعیفی و زەردى و شیى و شىتابان
 واتەن: مەر بە وەسل لەیلى بۆ شەفاش
 وەرنە پۆ بە پۆ فێشتەرەن جەفاش
 مەلوح وات بە قەیس: عەیبەن پەرى تۆ؟!
 چوون مەبۆ لەیلى پەى^۱ هامسەرى تۆ؟!
 ھەر چەند وە نەسبەت جە یەك نەژادین
 تۆ شازادەنى، ئەو فەردى عادین
 بگەیر جە لەیلى، عەرەب کناچان
 جەو فێشتەر مەحبوب ھەر جاھ مەواچان
 ماوەرووم پەرىت بە مال و بە زەر
 غەنى مەكەرەرووم عەرەبان بەر
 عەلاوہ عەرەب، پەشمش بەى تەورەن
 عاشق و مەعشوق وەسلشان جەورەن
 مەورىدى توھمەت^۲ قەرار مەگیران
 مەبان وە تانەى هامسادە^۳ و جێران

^۱ - لە سەرەتادا نووسراو: (پەرى هامسەرى)، دواتر لە سەرى نووسراو: (پەى هامسەرى) و ئێمە دەستەواژەى (پەى هامسەرى) مان بە دروستى زانی.

^۲ (مەورىدى توھمەت قەرار مەگیران) نەیز از ترکیبات تازە مى باشد (هاشمى).

^۳ سەید تاهیری هاشمی لێرەدا نووسیویەتی: (تکرار دو لفظ بە یك معنی حشو قبیح است). لە دەستەواژەى نووسراو: (هامسادەى و)، دواتر کراو بە (هامسادە و)، دەستەواژەى دووەم دروستەر و ئێمە ئەوەمان داننا.

تۆش شه‌هزاده، له‌یل فه‌ردی عادی^۱
 که‌فائەت جه‌ به‌ین نیه‌ن په‌ی شادی
 ئی خه‌به‌ر وه‌ گۆش بابۆی له‌یل یاوا
 واتی به‌ خه‌نجه‌ر جه‌رگت شکاوا
 قه‌یس نه‌ژنی به‌ گۆش واتە‌ی نه‌به‌وی
 که‌رده‌ش فه‌رامۆش، شادی دنیه‌وی
 شادی ته‌بدیل دا به‌ شین و فرغان
 یاوا به‌ گه‌ردوون نایره‌ی دوخان
 په‌ی فی‌راق له‌یل مالا وه‌ سه‌ردا
 روو نیا وه‌ رای کۆه و که‌مه‌ردا
 گاهی کۆی تووباد، گاهی په‌ی دوجه‌یل
 گاهی کۆی سه‌وبان په‌ی فی‌راق له‌یل
 مه‌گیلا په‌ی شه‌مع وینه‌ی په‌روانه
 ده‌شت و ده‌ر مه‌که‌رد، ده‌یری دیوانه
 مه‌وات غه‌یر جه‌ له‌یل وه‌ کی‌ بده‌وم مه‌یل
 هامراز و هامده‌رد، دل و ده‌روون که‌یل
 هه‌ر ئی‌دا خاسته‌ره‌ن، چه‌م بری‌زۆ سه‌یل
 لافاوش بشۆ وه‌ هه‌وارگه‌ی له‌یل
 سه‌وز که‌رۆ گیاه، بیابان خه‌یلی
 بو وه‌ سه‌یرانگاه، مه‌نزه‌ری له‌یلی
 له‌یلی دمای تو مه‌یلم وه‌ کی‌ بو
 بالای کی‌ بدیه‌وم شیوه‌یی تۆش بو

^۱. فردی عادی از ترکیبات جدید، مصطلح مردم شهرزور و....

شه‌رت بۆ دمای تو لیباسم ره‌ش بۆ
 بیابان گه‌ردیم نه‌سیب و به‌ش بۆ
 لۆنگ مه‌جنونیت بکه‌رووم وه‌ کۆل
 هامپاز بووم چه‌نی وه‌حشیان چۆل
 نه‌بووم وه‌ ره‌فیع ده‌یار^۱ به‌شه‌ر
 مه‌ئووس بووم به‌ وه‌حش تا (یَوْمَ الْمَحْشَرِ)
 بیابان و چۆل که‌ردم به‌ یانه‌
 لاقه‌ید بووم جه‌ قورب خویش و بیگانه‌
 گاه‌ زه‌لیل زام، مه‌گه‌وا به‌ زار
 زه‌عیف زویر، زویر دل ئازار
 گاه‌ ماوه‌رد به‌ یاد خورده‌سالی ویش
 چه‌نی له‌یل مه‌شین وه‌ لای بز و میش
 گاه‌ ده‌وره‌ی ته‌حسیل مه‌دره‌سه‌ی علووم
 گاه‌ شیعر شیرین، له‌یله‌که‌ی مه‌زلووم
 وه‌یته‌وره‌ لیباس نه‌ ته‌نش پێزا
 هه‌وای سه‌رد و گه‌رم مه‌جیویش پێزا
 مه‌دیا وه‌ ئاهوو، غه‌زالان هه‌رد
 په‌ی په‌ی مه‌کیشا هه‌ناسان سه‌رد
 مه‌وات چوون له‌یله‌ن، به‌ر و سینه‌ و چه‌م
 ده‌م و نافه‌ی ناف، دیده‌ و خال و مه‌م

^۱ - له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه‌: (دایره‌ی)، دواتر کراوه‌ به‌ (ده‌یار به‌ش‌ن) و ئیمه‌ ده‌سته‌واژه‌ی دووه‌ممان به‌ نروست‌ر زانی.

مه گهر دهست و پاش نیهن وینهی لهیل؟
 باریکه‌ن پهی تهی دامنه‌ی دوجهیل
 شیوه‌ی شیرین تهرز، شوخ خه‌رامان
 مه‌دیا به‌لاوه، ماچی لهیل نامان
 چه‌نی گورگ و شیر و به‌ور و گه‌وه‌زنان
 مه‌ننوس بی‌دایم وینه‌ی هاموه‌زنان
 چه‌نی قه‌ل و دال، که‌بوته‌ر و زاغ
 ماهی و مار و موور، مه‌کهرده‌رد و داغ
 گاه‌گاهی ماما‌چرون دیوانه‌ی ویل
 راش مه‌گنا وه‌ته‌ن، وه‌خیلخانه‌ی خیل
 نه‌ویش دوور جه‌خیل، چه‌نی گه‌لله‌ی میش
 دورادوور مه‌دیا وه‌بیگانه و خویش
 برا و خاهه‌ران، ماده‌ر و پده‌ر
 جه‌ده‌رد هیج‌ران قه‌یس ده‌ربه‌ده‌ر
 شهب و پږ خه‌ریک زاری بین یه‌کسه‌ر
 غه‌مین و غه‌مبار، خه‌سته‌ی خاک به‌سه‌ر^۱
 ئاخ‌رشین^۲ گیت‌رتن نه‌و قه‌یس خه‌سته
 وه‌حه‌لقه‌ی زه‌نجیر^۳ ده‌ست و پا به‌سته
 به‌ه‌ردن وه‌یانسه، وه‌میته‌ره‌بانی
 وه‌نه‌سییحه‌ت و شیرین زه‌بانی

^۱. قافیه‌ی (س) بر هردو مصراع آمده و معیوب است "هاشمی".

^۲. له‌ده‌ست‌نوسه‌که‌دا له‌ژیرمه‌ی ئهم وشه‌وه‌ نووسراوه: (ئاخ‌رش).

^۳. له‌ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا ئه‌وه‌ل نووسراوه: (زه‌رین)، دواتر کراوه به (زه‌نجیر) ئیمه (زه‌نجیر) مان دانا.

نه زاد نه ته عام، نه خه و نه خوړاك
 ټيځتیار نه كهر د دڼه ی دهر وون چاك
 مه واتش: له یلي ليو به شه كه رخنه!
 پهری عه شق تو ها من شیم وه به ند
 داخوم حال تو پهری من چوونه
 خاترم جه مهن، خاترت خوونه
 ئی هه وال سهخت وه له یلي یاوا
 وینه ی غه زالان وه له دهی^۱ ساوا
 ږم كهر د جه شادی، وه غه م بی مه ټنوس
 جه وه سل ویش و قه یس مه بی مه ټیوس
 نویسا وه قه یس هامدرد دهر دم
 هامراز دهر وون، هامفرد فهر دم
 ویل بیابان، سه خرای چو له كم
 یار وه فادار، مه ینه ت كو له كم
 من نه ټنیم به گوش گړووده ی دهر دی
 لیلاویم لیل بو، لیم گلله مه ندی^۲
 دڼه ی من وه دام دووری تو به ندن
 خه لاسیش نیهن مهر وه گیان كه ندن
 رای نامام نیهن تا به یووم وه لات
 بووم وه هامزه نجیر په ی دهر د و به لات^۳

^۱. له دهسته ته كه دا نووسراوه: (والیده)، دواتر كراوه به (وهله دهی) ټیمه (وهله دهی) مان دانا.

^۲. (لرد) یا (مند) هم قافیه نیست. (مند و چنډ) و (لرد و سرد) را مثلاً هم قافیه باید شناخت. (هاشمی).

^۳. له دهسته ته كه دا نووسراوه (دهر د بالات)، سه یید تاهیری هاشمی پیی وایه (دهر د و به لات) سروسره و ټیمه ییش

هر ټهوه مان دانا.

دهس وه دامسانم کۆتسا و ناتسهوان
 جه ته‌رس بابۆم، بئی دهس و دهوان
 ههر خه‌جالت بام چیم دهسه‌لاتهن
 وه به‌رزی باللات غهمم خه‌لاتهن^۱
 حه‌یفهن په‌ری تۆ چوون دورپ مه‌کنوون
 ناهالان، بئی شهرم مه‌واچان مه‌جنوون
 تاسه‌خوارت له‌یل خاتیمه‌ی که‌لام
 مه‌کیانۆ وه لات، سه‌د هه‌زار سه‌لام
 نامه‌ش دا به‌ ده‌ست یه‌ک مه‌حه‌رمی راز
 به‌ردش وه لای قه‌یس دۆس دڭنه‌واز
 قه‌یس به‌ شه‌وق دل نامه‌ش ستانا
 به‌ دید[ه]^۲ و به‌ دل سه‌راسه‌ر وانا
 وه‌خت بئی جه‌ شادی زاله‌ت‌ره‌ک بو^۳
 گیان دۆ به‌ قاسید، موژده‌ش گه‌ره‌ک بو^۴

وه‌لامی نامه‌ی له‌یلی له‌ لایهن مه‌جنوونه‌وه^۵

نویسا نامه‌ی ئاهریست ی‌اوا
 وانام و بۆسام وه‌ دیدهم ساوا

^۱. له‌ لای ئەم وشەوه نووسراوه: (از اشعار افواهی بین مردم است). ئەمەیش له‌ نووسینی (هاشمی)یه.

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

^۳. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (بئی)، له‌ راستیدا له‌بێ (بۆ) بێت بۆ ئەوه‌ی سه‌روا‌که‌ی دروست له‌رچیت.

^۴. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (گه‌ره‌گ)، ئێمه‌ (گه‌ره‌ک)مان به‌ دروست‌تر زانی و دامان نا.

^۵. ئەم سه‌ره‌باسه‌ له‌ناو ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نییه‌.

یه خبه نند سه ردى دهر وونم تاوا
 مه منوونم له یلى وه لسه دهى ساوا
 به لى، به ند من په ی عه شق له یلنه
 كه فائت مه ديان، نه زانان مه یلنه
 به ند عه شق تو به ند جهر گمهن
 جه نه ووهل حه یات تا وه مهر گمهن
 نیهن ده سه لات، ده ست بالا دهس
 سه د واچان مه جنوون پیم كهس و ناكهس
 من هر دىوانه ی مه یله كه ی له یلم
 تا به پۆى مه حشر، به نه وهن مه یلم
 نامه دا قاسید به ردش په ی له یلى
 واناش سه رانسه ر، به ده روون كه یلى
 مه گهر خودا وه ند (قاضي الحاجات)
 جه نى سیاسه ت به ده رۆم نه جات
 وه رنه خه لاسیم دوور جه نیمكانه
 په نى دوو بابۆ و چه ند بزور گانه
 خولاسه من قه یس، مه جنوون له یلم
 په ی دوورى بالا ت گیان وه توفه یلم
 پروى نه ندوو نیا وه دیوار غهم
 شین فه راوان [بى]،^۱ شادی كه ردش كه
 قه یس به و ته ور جه به ند به ئاه و زارى
 هر له یل له یلش بى جه بى قهرارى

^۱. نهم نیوه به یته برگه یه كى كه مه و له بهر نه وى نیو كه پښتو، نهم وشه یه مان دانا.

نه وه رۆ خۆراك، نه شهو بيش ئارام
 هەر بى نه خه يال ديهى دئارام
 رۆژ به رۆژ زه عيف خوار و زار مه بى
 جه وهرين به دتهر بى قهرار مه بى
 قهوم و خویش تهمام به ئاه و زارى
 واتهن وه مه لوج جه بى قهرارى
 قه بوولش نيهن حق جه بالائى سر
 وهى تهوور بۆ مه حبوس قهيس خاك به سر
 وه عهزم تهواف (بيت الله الحرام)
 بهل بهریش كه عبه، بگيرۆش ئارام
 مه لوج بى مه لوول بهند دل خهسته
 پهى تهواف بهيت، بى كه مه ربهسته

بردن ملوح شاه قيس فرزندش به طواف كعبه^۱

به واتهى ياران، عيمارى هوودهج
 حازر كهرد چهنى قهيس بشۆ پهى هج
 جه خاسان ویش، چهند بزورگوار
 ناماده كهردش به شیرين تهتوار
 هه دايای بى هه، ناقهى قوربانى
 بهردن وه دهريار، دانای په بيبانى
 وه نييهت هج، بهستشان ئيحرام
 روو نيكان وه رای (بيت الله الحرام)

^۱. مه لوج شا قهيسى كۆپى بۆ سووپانهوه به دهورى كه عهيدا نهبات.

ياوان وه حهرهم، كه عبهى موبارهك
 وه له ببهيك له ببهيك،^١ تههيه و ته دارهك
 ته وافولقودوم مه ككهى موعه زهم^٢
 نماز جه مه قام،^٣ ئاو واردهى زهم زم^٤
 مولته زم چهنى حيجر ئيسماعيل^٥
 جه رهولته سهود بوسان به تاجيل^٦
 سه فاو و مهروه،^٧ ميننا و موزده لهف^٨
 كوهره هرهفات،^٩ گرد لوان به سهف

^١. مهبست لهو (لبيك اللهم لبیک) هيه كه موسولمانان له كاتى پۇيشتن بۇ حهج و عومره دا پئيش چوونه ناو حهرهم به تاكلان كۆمهل ئه يلىن.

^٢. له كاتى حهج و عومره دا موسولمانان حهرت جار به دهورى كه عبه دا ده سوورپنهوه و زىكر يا دوعا ده خوئين.

^٣. دواى حهرت جارى تهوافكه، له بهرامبهر مقامى ئيبراهيم دا دوو پكات نويزى سوننهت دهكات.

^٤. دواى نويزمهكه سوننهت ناويكى زورى زهم زم بخويتهوه.

^٥. دواى ئهوهى ناوى زهم زمته خواردهوه يا خورايهوه، موسولمانان سهردانىكى ئهوه جىگه ئيسماعيل دهكهن له تهنيشت مقامى ئيبراهيم و كه عبهوه و بهزنهيكه و دهتوانرئيت دوو پكات نويزى سوننهتيشى تيدا بكرئيت.

^٦. ئهوه بهر ده شهيه به قهد ديوارى كه عبهوه و له ناو كوئىكدايه، موسولمانان سهر به كوئىكدا دهكهن و ماچى دهكهن.

^٧. دوو جىگايه له ناو حهرهمى مهككه دا، موسولمانان له كاتى حهج و عومره دا حهرت جار له سهففاوه ده پون بۇ مهروه و دهگه پنهوه، لهو ئهوه نه دا دوعا و زىكر دهكهن.

^٨. مهروا دوو جىگان له عهره بستانى سوعوديه و موسولمانان له كاتى حهج دا پوى تى دهكهن.

^٩. ئهم كيوميش كيونكه له عهره بستانى سوعوديه و موسولمانان له كاتى حهج و عومره دا سهردانى دهكهن، له پۇزى عهره فاو انا پۇزىك پئيش جه رنى قوربان، له همندى جىگا و ناوچدا پنى ده لىن پۇزى كوشتار، له عهره فهوه ناوچهى شهيتان ره جم كردن دهگه پنهوه.

شه‌یتان که‌ردن په‌جم،^۱ که‌ردن قوربانی^۲
 ئامان وه ته‌واف، به‌یت په‌ببانی^۳
 مه‌لوح وات به قه‌یس: نوور دید[ه]^۴ و دل
 وه په‌رده‌ی که‌عبه چنگ بده‌ر چوون گل
 واچه یا په‌بب، پادشای شاهان
 ته‌وبه و په‌شیمان جه گرد گونا‌هان
 به نه‌لتاف ویت جه پرووی په‌زا و مه‌یل
 به‌رکه‌ریم جه دل، سوود سه‌ودای له‌یل
 قه‌یس دل‌حه‌زین ده‌ست به‌رد وه بالآ
 چنگ پینکا وه زه‌یل، په‌رده‌ی به‌یت نالآ
 وات: نه‌ی خوداوه‌ند، موبه‌پرا جه عه‌یب
 سه‌تارولعیوب،^۵ پشت په‌رده‌ی غه‌یب
 جه دنیا و عوقبا، به تۆم هه‌ن ئیمان
 جه گردین گونا‌ه، ته‌وبه و په‌شیمان
 بغه‌یر جه مؤبه‌ت حه‌قیقه‌ت له‌یلی
 زیاده‌ر بو جه دل، جه سایبق خه‌یلی

^۱ شه‌یتان په‌جم کردن: پوکنیکه له پوکنه‌کانی هه‌ج و موسولمانان دوا‌ی شه‌وی له کیوی عه‌رفه هاتنه‌وه، نه‌چن شه‌یتان په‌جم نه‌کهن و نه‌ی پوکنه نه‌نجام نه‌دن.

^۲ دوا‌ی شه‌وی شه‌یتان په‌جم کرا، موسولمانان مه‌رێک یان به‌رانی‌ک نه‌کهن به قوچ بو شه‌وی که‌موکوپری هه‌جه‌که‌ی پی ته‌واو بکات.

^۳ موسولمانان دوا‌ی شه‌وی هه‌موو کارمه‌کانی هه‌جی ته‌واو کرد، چه‌ند ساتیک پێش شه‌وی بگه‌رێته‌وه ناوچه و شار و ولاته‌که‌ی خوی، به‌رواته نیو حه‌رمی مه‌که‌ و ته‌واف مائناوایی نه‌کات و نه‌مجا نه‌ی شاره جی نه‌هینیت.

^۴ له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا له‌بیر کراوه.

^۵ داپۆشینهری گونا‌ه و تاوان، سپ‌پۆش.

چوون جه سوورده تش سانعم ديهن
 په‌ی عه‌شق له‌یلى، مانعم نيهن
 شهرت هدر ئه‌و شهرته‌ن، په‌ی له‌یلم كه‌رده‌ن
 بازگه‌شتيم نيهن تا به‌ رۆى مه‌رده‌ن
 ئيد وات و به‌رشى، جه يانه‌ی حه‌ره‌م
 روو كه‌رد وه سارا،^۱ ده‌روون په‌ر جه غم
 بابۆش ئه‌ساسه‌ی سه‌فه‌ر پيچاوه
 چه‌نى هامي‌راهان شى وه كه‌جاوه
 سواران خيىل، روالان به‌ ده‌و
 قه‌يس ديان نه‌ كو، گيترتن ده‌ور ئه‌و
 نامان ده‌ست و پاش بكه‌ران وه به‌ند
 واتش: به‌ ياران لي‌و به‌ شه‌كه‌رخه‌ند
 ئيه‌و و خوداتان، من خار خه‌ستم
 جه‌ رووى بي‌ ره‌حمى نه‌ كه‌ن ده‌ستبه‌ستم
 بابۆش به‌ زارى گيترتش نه‌ ئاغوش
 واتش: ئه‌ی فه‌رزه‌ند! داراي عه‌قل و هووش
 پاگه‌ی به‌دبه‌ختى مه‌گيره نه‌ وه‌ر
 ماوه‌رووم په‌ريت له‌يل نازپه‌روه‌ر
 قه‌يس بي‌ خاتر شاد، ده‌روونش جو‌شا
 دماي چه‌ندين شي‌عر، لي‌باسش پو‌شا

^۱ - له‌ ده‌ست‌نووسه‌كه‌دا نووسراوه (صارا) دياره كه هه‌له‌يه و نه‌مه‌يش يه‌كيكى ترييه له هه‌له‌كانى نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ست‌نووس، له‌ چه‌ند جياگايه‌كه‌دا ئه‌م وشه‌يه به‌م شي‌وه‌يه نووسراوه.

شى ۋە پىشت زىن جەھان پەيمارە
 چەنى رەفيقان، ھەي بە دماۋە
 ئامان ۋە يانە، بە خۆشى و شادى
 ئىل ئامان ۋە پىشواز موبارەك بەدى
 مەلوۋ مېھمانى مېھمانان كەردش
 ھەر كەسى پەي وىش تەبەرپروك بەردش
 جە دماي تەبەرپروك، وروود حوججاج
 مەجنون بى مەلبوس، زەرپەفت دىباج
 برا و خاھەران، پەدەر و مادەر
 شاد بوون بە ئەلتاف، قەيىوم قادر
 قەومان و خويشان، عامرى فەرجام
 ئامان ۋە سەرکار، لەيل جەمىن جام

رەتن ملوۋ پىدر قىس بە خواستگارى ئىل^۱

(شيخ القبيلہ) بانوۋى بانوان
 چەند خاتون خاس، جە پىر و جوان
 بزورگان قەوم، ئىل عامرى
 سەران سىپاي جەرگەي ئامرى
 بە سەد تەدارەك، ھەدايا و ئىخلاص
 درھەم و دىنار، گەنج بى قىاس

^۱. پۇيشتى مەلوۋى باۋكى قىس بۇ خوازىنى لەيل.

سهد نوشتر تهمام، چهنی ساره بان^۱
 بهردن وه باره گای سه در عاره بان
 مه هدی شاه نه بی، وه لی خانی بی
 جه بهنی عامر، یهك سولتانی بی
 زاننا وه تامان مه لوح ئه میر
 چهنی بزورگان، چهند رهوشه ن زه میر
 لوا وه پیشواز، وه چهن دین ئیعزاز
 پیاده که رد ئه میر به سهد عیزز و ناز
 گا و گهر دوون که ردن پهری بانوان
 به ئیکرام خاس، وه مه نزل لوان
 دمای ته عاروف، ره سم میهمانی
 په زیرایی خیل، به میزبانی
 مه لوح و یاران، [دمای]^۲ هیس و بهیس
 ته قازای وه سلّت، لهیل که رده ن په ی قهیس
 مه هدی وه ئیکرام هوریزا وه پا
 وات به ئومه را و سه ران سپا:
 (ایُّهَا الْأَمِيرُ)، شای عامریان
 گۆش ده ران به عهرز، به نده ی دل بریان
 کناچم که نیز، خاسه ی ئه میره ن
 نه ژاد و نه سه ب، رهوشه ن زه میره ن

^۱. له دهستنوسه که دا نووسراوه: (صاربان)، له راستیدا وشکه به (ساریان) دهنووسریت.

^۲. له دهستنوسه که دا نه هاتوو.

جە بەنی ئەمام، ئەو خانەوادەن
 ئێد فەردی عادی، ئەو شەهزادەن
 ئەووەل: کەفائەت نیەن جە میان
 بە فەرموودە ی ویش، ئەمارەت بونیان
 سانی: قەیس هەر چەند ئاراستە ی فامەن
 شەهزادە ی بی عەیب، خەیلی خود کامەن
 ئەو مائیل نیەن بە کەد خودایی
 عە یال و ئەولاد، یا پادشایی
 عاشقانه وار مەواچو ئەشعار
 پە ی شاهزادە گان ئێدەن عەیب و عار
 روسوایی ویش و قەوم و قەبائیل
 بی تەرزیه، نەفس کەرۆ وە سائیل
 ئی کار و کردار مایە ی مەجنوون[ەن]^۱
 سەودایی بەو تەور، بەد تەر جە هونەن
 سالیسەن: عەیبەن ویتان مەزنان
 وەسلت مەعشوق دوو نەو جەوا[نا]^۲ ن
 مەبۆ بـه وات وات دەور زەمانە
 ئە عراب قەبایل لیم مەدەن تانە

^۱ - لە دەستنۆوسە کەدا نووسراوە: (مەجنوون) و لەگەڵ سەروای نیو مەکی تریدا یەک ناگری تەو و لەنگ دەبیّت،
 دەبیّت بە (مەجنوونەن) بنووسریت و ئیمەیش هەرومان لیکرد.

^۲ - لە دەستنۆوسە کەدا نووسراوە: (جوان) و لەگەڵ سەروای نیو مەکی تریدا یەک نایەتەو و لەنگە، دەبیّت بە
 (جەوانان) بنووسریت و ئیمە هەرومان بە باشت زانی و داماننا.

داماد عهرووس [بهرد]^۱ به دۆستداری
 یهك ئهمر موهیم جه بهین هه ن جاری
 ئی وهسلّات مهو کول به وهقته ن تاقی
 قهومی قه دیمی بمانو بواقی
 ئی نهوع و یسا ن گورد موسته عاره ن
 په ی شا و ئیوه و من، هه ر عه یب و عاره ن
 ئی ده ن عه رز من، ته قه دیم وه لاتان
 یه سه ر، یه شم شیر، چی شه ن سه لاتان؟!
 منیچ یهك سه رباز که مه ند وه پیلّم
 وردیت هه ر ئه فراد، قه بیلله و خیلّم
 جه وات هه ی مه هدی شاه و نه دیمان
 جواب شان نه بی، گورد بین په شیمان
 قه بوو ن نه که رد ه یچ سیلله و هه دایا
 مه زید که رد به ئه و چه ندی مه زایا
 واتش: به دوعا یا ده وای ته بیب
 به ن عیلاج که ران ئه و قه یس حه بیب
 لوا نه و [وه]^۲ په س مات و په ری شان
 گوردین په شیمان، جه وات هه ی و ی شان
 ئامان وه سه رکار، قه یس دیوانه
 وه سه د نه سیحه ت، قه وم و بیگانه

^۱ له دهستنوسه که دا نه هاتوه.

^۲ له دهستنوسه که دا نه هاتوه.

خاسته ر بان سه د بار جه له يل مه هدى
 ماوه رين په رتت به شيرين عه هدى
 به شهرتئ ئى خووى ديوانه ده ستور
 بهر كهرى جه دل، جه خاك بؤ مه ستور
 جه نه وعه رووسان سه ول ناز په روه
 بوتان دل بهر، گيان و پوچ په روه
 جه ياقوت له بان، سيمين بنا گوش
 غاليله پاشان، زيباى قه سب پوښ
 ماوه رين جه نه و خوجه سته نامان
 غه زالى هه رده، ئاهووى خه رaman
 ييارئ وه ييارى دلتت بنا زؤ
 چوون شه كهر و شير چه نيت بسازؤ
 به واتهى مه هدى ته مام ميه ته ران
 جه رووى راستى، ييه ن دل گران؟!
 ئى دؤسى، ئاخرش دوشمهنى [ش] مه يؤ؟
 كئى جه عاقيبته، نه يمهنش مه يؤ
 مه جنوون چوون نه ژنى ئى هه وال سه خت
 به دبخت بى به دبخت، وئش كهرد وه به دبخت
 جه قه د و قامته بهر گش پاره كهرد
 جه قه دم و جه خوئش، وئش ئاواره كهرد
 گره وا به زار، مه وانا نه شعاع
 جه مه دح له يلى به شيرين شو عار

^۱. له ده ستنوسه كدا لمير كراوه.

مهوات غهیر جه تۆ لهیل خوۆش خه‌رام
 وه‌سل مه‌حبوبان جه من بو خه‌رام
 له‌یلی جه ئی حال ماتهم و مه‌ئووس
 جه شادی مه‌حرووم، جه غهم بی مه‌ئووس
 قه‌یس و له‌یل هه‌ردوو به خجله‌وه
 سه‌نگ سیای سه‌رد دان به دله‌وه
 له‌یل جه به‌دبه‌ختی و کهم ده‌سه‌لاتی
 قه‌یس^۱ جه قسه‌ی ته‌لخ هم خجه‌لاتی
 وات: ئه‌وه‌ل بابۆی بوئه‌ند پایگاه
 جه نه‌ی ئه‌ماره‌ت مه‌که‌رۆ نگاه
 به تیغ و سپهر، موهیممات جه‌نگ
 به‌عه‌دن به مال و گه‌نج گرانه‌نگ
 په‌ویه‌ی خویشیه‌ن، په‌سم دامادی
 نه‌ک شه‌هزاده‌گی و ئه‌فرا‌د عادی
 خو که‌نیز نیه‌ن، له‌یل خاتر ته‌ر
 سو‌لتان بابۆش بفرۆشو به زه‌ر
 ئی‌د وات و گنا خامۆش و مه‌ده‌هوش
 چوون مه‌رد[ه]^۲، زه‌مین گرت نه ئاغوش
 قه‌ه‌ومان و خویششان پ‌والان به ده‌و
 به شیوه‌ن گ‌یرتن ده‌وراده‌ور ئه‌و

^۱ له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا به (قیص) نووسراوه، دیاره که هه‌له‌یه و له‌راستیدا خۆی بهم شیوه‌یه ده‌نووسرئیت: (قیص).

^۲ له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا له‌یه‌ر کراوه.

ئاۋەردنەو يانە بە زارى و زگار
 وياران بە غەم، بەسى پۈزگار
 شەب و رۆ ئەشعار عاشقانه سوز
 مەوات چوون بولبول، نەۋاي دئە فرووز
 پۈژى بى سەۋار جە مازەى ھەۋار
 بە دىدەى ياران، ھەفتەى بى پىۋار
 كەژ و كۆى كەمەر، بەيدى و بىابان
 مەدا ۋە پاۋە، تونىد و شىتابان
 تا^۱ يىساۋا بە دەشت^۲ دامنەى دوجەيل
 ھەۋارگەى مەخسوس پەى خىلخانەى لەيل

شدت عشق قيس و رفتن به كوه دوجيل و نديدن ليل^۳

دىا كەس نىەن نە ھەۋارگاي خەيل
 نە گا و گوسفەند، نە چادر نە لەيل
 نە بز نە ئوشتەر، نە خىل نە ھەشەم
 جاي كۆمار ئىل، نىگاہ كەرد ۋە چەم
 غەير جە بانگ بووم نە عىق غوراب
 ناما ۋە گۆشش جەو تىرەى توراب
 ئاتەش خامۆش خاكستەر جاھان
 نە جاي خىلخانە و خەيمە و خەرگاھان

^۱. لە دەستى نووسەكەدا نووسراۋە (يا) و ھەلەيە.

^۲. لە دەستى نووسەكەدا نووسراۋە (دەست) و ھەلەيە، دەبى (دەشت) بىت.

^۳. گرگرتنى خوشەويستى قەيس و پويشتنى بۇ كۆيى دوجەيل و نەبىنىنى لەيلى.

دل ٿاورد به هم دهر وونش بي كهيل
 مه وانا ٿه شعاع موخاتشه بش لـهيل
 واتش: تو لـواي، فيراقـت نه دل
 مهنـدن چوون كاروان ٿاتـهـش نه مهـنزل
 بووم و بايه قوش، كه لاغ و زاغان
 هـه وارگاي بهـرز بهـرز دهـده ماغان
 بهـعزي مهـگرهـوان، بهـعزي ٿاوازه
 مهـواتـهن، دلـهي مهـلـوول بي تـازه
 قـهـيس بي خـه جـالـهـت پـهـر حـوزن و مهـلال
 ديا چـوويـانـي جـهـو تـهـپـه و تـهـلال
 گـهـلـله و گـوسـفـهـند ٿاورد به چـرا
 سـهـلام كـهـرد ٿهـدهـب بهـر اـبهـر مـدرا
 مهـجنـوون دـمـاي رـهـد سـهـلام و سـهـفا
 پـهـر سـا جـه راعـي، بـراي با وهـفا؟
 چـوونـهـن خـه يـمـه گـاي خـال لـاجـه وهـردان؟
 خـيـلـخـانـهـي خـاسـان، خـاـرا پـهـروـهـردان؟
 نـازك نه وهـالـان، فـيـرووز[ه] ^۱ خـالـان؟
 چـوون قـهـمـهـر جـه هـهـور سـاي سـيـامـالـان؟
 جـه كـوـن نـازـاران، هـهـوارنـشـيـنان؟
 خـه يـمـه و خـيـابـان، ٿهـو نـازـهـنـيـنان؟
 وات: ٿهـي جـهـوانـمـهـرد، ٿهـه كـايـيـرزاده
 جـهـرگـهـي نـازـاران خـودا پـي داده

^۱. له دستنوسه كه دا لمير كراوه.

سه‌هر چه‌نی کووس خیلخان‌هی شه‌فه‌ق
 جوّق نازاران، جه‌مین گولّ ته‌به‌ق
 چییخ و چادرشان پیچا وه تاجیل
 په‌ی کوّھ تووباد لوان به‌ ره‌حیل
 قه‌یس مشتیّ دینار به‌خشا به‌و چوپان
 راعی ره‌هنما، راگه‌ی مه‌حبوبان
 جه‌وپه‌ی جه‌مازه راهی کهرد چوون باد
 په‌ی دیدار له‌یل جه‌ کوّھ تووباد
 وه‌خت شه‌فه‌ق زهره‌، واده‌ی خوژئاوا
 وه‌ خه‌یمه‌گای خیلّ کوّی تووباد یاوا
 (دایر البشر)^۱ مه‌رد و جه‌وانان
 نه‌بی جه‌ هه‌وار ئه‌و په‌هله‌وانان
 بغه‌یر جه‌ زه‌نان چه‌نی کناچان
 شی وه‌ چادریّ (بسم الله) واپان
 یه‌ک پیره‌ژهنیّ عه‌جوزه‌ی پروی ده‌ور
 جه‌هان دیدهیّ، ئه‌ده‌ب ته‌رز و ته‌ور
 زانا ئه‌و مه‌جنوون مه‌فتوون له‌یلنه‌ن
 جه‌ فیراق له‌یل، ده‌روونش که‌یلنه‌ن
 خه‌به‌ر دا وه‌ له‌یل وه‌ موژده‌گانی
 واتی دان به‌ ئه‌و، ئاو زینه‌ده‌گانی
 له‌یل شیّت و شه‌یدا، ئاما وه‌ ده‌ردا
 سه‌لام کهرد و بانگ واوه‌یلا به‌ردا

^۱. بازنه‌ی مروّی، بازنه‌ی له‌ مروّده‌ی دروستکراو، بازنه‌یه‌ک له‌ پیاو و لاو دروستکراییت.

دمای شۆر شین، مه جنوون و له یلی
 نیشتن چه نی هم، فه راوان خه یلی
 ئاوردن به یاد دهووهی مندالی
 وادهی ته سیلات، علووم عالی
 بازیچهی گله، لای کۆرپه ی ساوا
 شیعر و شاعری، گرد ناما و لوا
 عوزر بی ره جمی، بابۆی تهره فهین
 سه ران عامر، دوو (ذی شرفین)^۱
 گلله ی پۆزگار، هیج ران فیراق
 ته لخی دوود دل، یاران موش تاق
 وه جد و شهوق و زهوق، عه شق و جودایی
 (حُبّ لا ینفک)،^۲ داده ی خودایی
 عه هد و میساق و عه ده م ئیختیار
 غه یر جه یه کترین، دۆستان چه نی یار
 له یل پاس نامووس، مه جنوون پاس دل
 هه ردوو په ی یه کتر، نامشان وه گل
 دمای ته عاروف، واته ی پۆزگاری
 چه ند شیعر واتن، په ی یادگاری
 رهد و به ده دل بی، نه شعار مه کتوب
 مه جنوون و یداع که رد، جه له یل مه حبووب

^۱. خاوهن ئابروو، خاوهن شهرهف و ئابروو.

^۲. خوشهویستی بی داپران، خوشهویستی بهردوام.

چهنی دهر دڼ وه داخانسه وه
روو نیا نه رای دهوله تخانسه وه
ناما وه مه نزل، ماتم زدهی غم
جه خه یال لهیل خاو نه شی^۱ وه چه م
والیدهش سه حر، چهنی داغ دڼ
لوا وه بالین فره زندهش چوون گول
واتش: یهك هه فتن لیم نادیار
دیاره ن دهیری دیدار یاری
وه شاه و هسرهت، یهك هه ناسه ی سهر
ته سدیق گوftar، مادهر ویش كهر
ته عامی له تیف ئاوه ردش وه بهر
نیاش وه پرووی لیو، سهول ناز بهر ور
مه شغوول بی به كار گریان و نه واه
فوغان و زاری، ئیوار و سه باح
جیشم بی زه عیف، پهنگ زهر و زگار
زانا پیش بابوی خه سته ی دڼ فگار
زه عیف و زگار، زهر و نات هوان
جه ی نه وه ل عومر، جاهیل و جهوان
وات: پوڼه وه سهن گریان و زاری
فوغان و فره یاد، جه بی قهراری
مه گیره نه وهر راگهی به دب هختی
په ی لهیل مه هدی، مه کیسه سه ختی

^۱. له دستنوسه کهدا به (نهمی) هاتوو و دیاره هه نیه و دهمی (نهمی) بیت.

جه ویت پاینتهر ههسهب تا نهسهب
 که ی مه بان به ههه، که ریاس قهسهب
 چهند جار نه سیحهت پدهری دئسه فرۆز
 واتم نه شه نه وای مانگ دئسه فرۆز
 تا بیت وه میسال جهر گه ی جه وانان
 عه ره ب و عه جههه، مه جنوونت وانان
 مه و اچووم په نهت، نام ئه و جه ویر
 ویت ببه ته مام، ئه ی فره نه د ژیر
 ته و به کهر جه کار عاشقی و جنوون
 حه یفه ن په ری تۆ، چوون دوپر مه کنوون
 جیسم جه وانیت مه ده ری وه دهس
 مه ر قاته ن په ری و شوخ دیده مهس
 وات: نه سایحت گردین هه ن سه ره مشق
 وه لی دل په ی له یل، زیاد مه بو عه شق
 سه لیم خالۆی، مه جنوون و ماده ر
 ئامۆزاش چه نی خالۆزاش حازه ر
 واتن: عه شق له یل سیاچه یه ری دوون
 مه بو ته مامی جه دل که ی بیوون
 هه ر کهس مه و اچی به زه پرین عه هدی
 ماوه رین خاسته ر، جه له یل مه هدی
 گه ره وا به زار ئامبا به گوفتار
 گله جه نه قوام، کردار و په فتار

واتش: ئەقربا و نەزدىكان من
 نوور يىنئايى، دىدەگان من
 بابۆم و خالۆم، تەمام ئامۆزام
 ئەدام و واللى، تەمام خالۆزام
 بە سەد سەرزەنش مەگىران خەتام
 جە عەشق لەيلى، يار بى ھەممام
 مەواچان بە لەيل سىيائى حەبەشى
 مەر مەبۆ وە عەيب، پەي مەحبوب پەشى
 ئەر مەبۆ وە عەيب، موشك تاتارى
 نمەبى وە تەيب، تەبلىھى عەتتارى
 مەواچان بەدە بە لەيل چوون دوشەن
 لەيلى سەرمایەى عەقل و ھۆشمەن
 بابۆى ئەو لەيلىش نەفرۆشا وە زەر
 بابۆى من بى مەيل، لەيل خاتر تەر
 جە من بەدەختەر، بى دەستەلاتەن
 ھەردوومان حىرمان، خەمان خەللاتەن
 كاش نەسىم سوبح تەحييە و سەلام
 من مەوەرد پەي لەيل، ئەو ماوەرد وە لام
 ھەي تەوورە ئەشعار بە ئاواز بەرز
 مەوانا نەغمەى موغەيلان تەرز
 ئەوان ئوانەو ھەر يەك پەي مەنزل
 قەيس شى بە سەحرا، چەنى دەرد دل

۱. لە دەستئۆسەكەدا نووسراوھ: (واصى) و دواتر كراوھ (والى). ئىمە دەستئۆزەى دووھەمان بە دروستەرانى.

دیش ئاهوو بهرپر وه ناکامه وه
 گیرهن وه حهلقه ی تـمـۆـر دامه وه
 بۆسا دوو دیدهی غه زال ناکام
 باز کهردش ته له، په هاش کهرد جه دام
 سه ییاد ساحیب دام شکاری
 ناماش کهرد خیتاب وه نابه کاری
 واتش: دیوانان کاری وهی ته وه
 نه کهردهن، قهیس کهرد ئی زوئم و جه وه
 به عزئی دینار و لیساس سه لاه
 دا به نهو سه ییاد، چهنیش کهرد ئیسلاح
 وات: حه یفه ن ئاهوو جه دام بمانۆ
 دیدهش چوون دیدهی له یلی مه غمانۆ
 ئیسه جفت نهو سه رگهردان و ویل
 ماتهم و غه مگین، دهیری و نه راگیل
 بازه، په هـا بـۆ، غه زال هه ردهن
 نهویش وینه ی قهیس، له یلی گوم کهردهن
 جه نهو شکارچی، هیتمه تخاهی کهرد
 ویل و سه رگهردان، پوو به راهی کهرد
 دیا گه وه زنی خه سته و ناته وان
 ها وه دامه وه، بی دهم و دوان
 کهرد و خاك نه پووی شاخ و دیده و دهم
 مالاش، په هاش کهرد، بۆساش ههردوو چه م

وات: تَوَيْج شَيَّوَهی دِیدِی لَهیل پِیتَهَن
 بشۆ به راوه، هەر کۆ مهیل ویتَهَن
 کاش ئیوَهش سهلام من [و] ^۱ گهرمی مهیل
 مهکیانان وه عهرز، ئاستانه [که] ^۲ ای لهیل
 نهوجاه راهی بی، وادهی بی وهختی
 راگهش کهفت وه پای عالی درهختی
 نیشتهبی وه سهه داری بهرز دهماغ
 نیشت وه شاخهیدا یهکی سیازاغ
 مهجنوون وات: ئهه زاغ تو وهی سیاهی
 نیشتیم نه فهرق، چوون چهتر شاهی
 یا سیا دهوار، سهه خهیمهه لَهیلی
 وهی تهوور نه فهرقم، پهه میهر و مهیلی
 وهی تهووره ئهه شهو تا وه شهفهق زهره
 چهه نی سیازاغ، راز دل مه کههره
 سهههر راهی بی وه سهه دیاری
 مهپهرسا ههه وال جهه پاری
 واتش: ئهه مهجنوون، تهه سفتهه فیراق؟!
 لهیلی مههریزه نه موک عیراق ^۳

^۱ له دهستنوو سهکههه نههاتوو ه.

^۲ له دهستنوو سهکههه لههیر کراوه.

^۳ سههید تاهیری هاشمی له دهستنوو سهکههه له کههه ئهه بههتوه، ئهه بههتوه عهرهههههه هههههه:

يَقُولُونَ لَيْلَى بِالْعِرَاقِ مَرِيضَةٌ

فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ طَبِيبًا مُدَاوِيًا

گرهوا به زار، جه دوود دهرودن
 گزنا وه پروی ئهرز، به زار و زهـوون
 وات: کاشکا قهـزای تهـمام بيماران
 جه موټک عيـراق، جه سهر دياران
 مهـگنا وه ئی قهـيس مهـجنوونی ليـوه
 بهـل نازکی لهـيل، خهـلاس بوـ پيـوه
 کاش مهـبيام تهـبيب جهـو موټک و ماوا
 مهـريزی لهـيل، مهـکهـردهـم دهـوا
 مهـواچان لهـيلي هـوونش کهـرد جاری
 جهـ بازووش مهـجنوون هـوون بی دیاری
 وهـی تهـور تهـو پهـی لهـيل، لهـيلي پهـري تهـو
 هـدناسهـسهرـد بين بهـ پوژ و بهـ شهـو
 يهـک دهـسته تهـيري ئاماش وهـ نهـزهـر
 جهـ تهـو بياـبان مهـکهـردن گوزهـر
 واتش: تهـی تيـوور تهـی پهـرهـندهـگان
 بی خهـبهـر جهـ حال گشت دهـرمهـندهـگان
 کاش بالـتان وهـ من مهـدا ئهـمانهـت
 ماوهـردم پهـيتان من وهـ زهـمانهـت
 مهـشيم، مهـکهـردم سهـير بالـای لهـيل
 جهـ دهـرد هـيجـران، دهـروونش هـهـن کهـيل
 لهـيلي پهـري تهـو جهـ پروی موشتاقی
 جهـ حالـات سهـخت، بيماری و ساقی

جه هەر ڤاویاری مه پەرسا ههوان
 قهیس دهروون ڤیش، شهیدای بییدی مان
 ڤوئ جه گۆشهی خهیمه و خه رگاوه
 دیا ڤاویاری ئامبا به ڤاوه
 وات: وه کۆ مهشی سهوار عه ره ب
 وات: ئی سه رمایه پهی شادی و ته ره ب
 دهستوورهن جه لای جونبهی ئامری
 مه شووم به وه لگهی جه رگهی عامری

نامه نوشتن لیلی به مجنون^۱

وات: ئهی شه هسهوار چوون شیر مه یدان
 مه خفی نه جه ناب ناجوانمه ردان
 نامهیی جه من لهیل ناتهوان
 ببه ڤه ری قهیس، شه هزادهی جهوان
 نویسا ئهی قهیس، دۆس ده رد مه نده
 تۆ ئه و که سهنی نیسبهت وه به نده
 که ردی به سه د نهوع، خه لاف وه عده
 جه بهین مه ردوم که ردیم شه رمه نده
 ویت که ردی که نار، بیابان گه ردی
 ئابرووی ویت، له یلت هم به ردی
 ئاوازه ی ویلیت جه ته مام خه لق
 مه علوومه ن، بۆش دا وه مه شام خه لق

^۱. نامه نووسینی لهیلی بۆ مه جنوون.

من مه ندم بیمار، خه سته ی ناته وان
 فائیده ش نیهن، بیابان لوان
 نیسه یچ سه لامم قه بوول بۆ جه لات
 فکر کاری کەر، هه رچی هه ن سه لات
 نامه ش پیچنا، داش به ئه و سه وار
 په ی ئیل ئامری، فه وره ن بی ره هوار
 ناما و په رساش، قه یسش کهر د په ییدا
 نامه ی له یلی دا وه مه جنوون شه ییدا
 مه جنوون به سه د شه وق نامه ش ستانا
 به گریه و زاری، سه رانسه ر وانا

پاسخ نامه ی مجنون به لیلی^۱

نویسا له یلی یار وه فادار
 یاوا پییم نامه ت، بی سه بر و مه دار
 تۆ ئه و که سه نی لیم کهر دی ته کلیم
 سیپر عه شقت بۆ نه قه لبم ته زعیف
 قه تع کهر دی جه دل، من شه وق و شادی
 ئه سرین جه دیدم جاریه ن عادی
 قه وم و خویش جه من کهر دی به دوشمه ن
 جام بی وه دامان کۆه، ده شت و ده مه ن

^۱. وه لآمی نامه ی مه جنوون بۆ له یلی. له ده ستوو سه که دا لێره دا ئهم سه ره باسه نه هاتوو و له ته نه یشت به ییتی (وێش
 جهو بیابان به گریه و زاری...) هوه هاتوو، واته له چهند به ییتیکی دواتر دا هاتوو.

ئیسە ییچ سەبەرت بۆ سەبەوری خاسەن
 سەبەوری مایە ی جە خەم خەلا سەن
 نامەش دا بە دەس سەوار دانە
 دەمای کار ویش، وە لەیل کیانە
 ویش جەو بیابان بە گریه و زاری^۱
 شیعر شۆر و شین، جە بی قەراری
 موددەتی مە دید مە نەد شەوان تار
 روان مە گیللا ئە تە تەراف و ئە تە قەتار
 زە عیف بی ئە نەدام، دڵ پەر جە وە سواس
 ماتەم زە دە ی غەم، (مُخْتَلَّ الْحَوَاس)^۲
 ئی هەوا وە لای لەیلی چوون یاوا
 واتی وە خەنجەر، جە رگت شکاوا
 گرەوا بە زار، جە بە دەبەختی ویش
 یەك مە حەرم راز، تە لەب کەرد وە پیش

سەفارش لیلی بە مەجنون^۳

نویسا وە قەیس دۆستدار حەبیب
 سەرورە کیرام، هەمفەرد ئەدیب

^۱. لە کەناری ئەم بەیتەرە نووسراوە: (پاسخ نامە ی مەجنون بە لیلی).

^۲. کەسێک هۆش و بیر و ئارەزی تێکچوویی.

^۳. فەرمانی لەیلی بۆ مەجنون. لێرەشدا ئەم ناو نیشانە نەهاتوو و لە لاپەڕە ی دواتردا هاتوو.

موحه پرک دل، (بَهْجَة الفواد)^۱
 بزورگان شکو، (زينة الأجداد)^۲
 زیاته رجه گردکس به حوسن و جه مال
 شیرین خیسان [و]^۳ به عقل و که مال
 به حیفز عهده و میساق و په یمان
 زیمه و مه حبهت، و یجدان و یمان
 سالحی سیدق خالی جه خه تا
 وفا و سفا و عهده، شهرت بی همتا
 یاوا پیّم که مال، وه جد عشق و سووز
 هيجرانت، شورهت، پهی من شهب و پروز
 به یان که ردهنی تانهی قهوم و خویش
 بیگانه، به دگوز، جه شاه تا درویش
 نه و ردهی ته عام، قه ناعهت وه غم
 قه بوول که لام، ناکه سان سه رجه م
 من جه تو به دتهر، سوفتهی فیراق بیم^۴
 موددهتی مه ریز، مه رز عیراق بیم
 ئیسه هه وارگای (وادي الأراك) هن^۵
 ئاره زوم دیدار دؤس غه مناکه هن

^۱. شادی و خوشی دلان.

^۲. جوانی و شکویی و پایه داری شکو دارمکان.

^۳. له دهستنوو سه که دا نه هاتوو.

^۴. لیره شدا نووسراوه (سفارش لیلی به مجنون).

^۵. جینگه یکه له نزيك شاری مکه کی عه ره بستانی سعودیه.

نه گهر خاترت ماييل به له يله ن
 خاتر له يلى، جه غه مت كه يله ن
 حازر به نهى جا^۱، جه نيمه شه ودا
 حازرم جه لات، جه شيرين خه ودا
 ثاره زوو، مه قسود، هم مه تلويبه نى
 به په غم نه عدا، تو مه حبوبه نى
 جه (واډي الأراك)، من بكه ره ياد
 بيماريم شه فا، جه غم بوم نازاد
 مونته زير تاماي نهو دوسه ن خه يلى
 سه عاده تخاي قهيس، دوس نهو، له يلى
 نهو مه حرم راز، نامه ي گوهه رپرز
 ناوهردش په ي قهيس، شه زاده ي عه زيز
 مه جنون چرون وانا، ده عوه تنامه ي له يل
 وهخت بى خارج بو، روضح جه راي مه يل
 سه وار بى وه نه سب، تيفش نه فيتراك
 راهى بى وه جهخت، په ي (واډي الأراك)
 غروب خه ورشيد، تاما بهو مه كان
 [كه]^۲ وه عده دا بى، شاي شيرين مه كان
 نيشت تا نيسف شهو، جا [تا]^۳ ريك له يل
 هه رتا بهر تاما، ستاره ي سوهه يل

^۱. له دهستنوو سهكه دا نووسراوه « نه ئى جاه» كه دروست نيبه.

^۲. له دهستنوو سهكه دا نههاتووه.

^۳. له دهستنوو سهكه دا نههاتووه.

شهوق و زهوق نهو، شوور وست نه مهجنوون
 كهفت وه پرووی زهـمین زار سهـرنگوون
 چوون غهـزال هـهرد، نافهـی تاتاری
 پهخش بی جه سهـحرا، عهـتر عهـتتاری
 به سهـد نهـزاكهـت، سهـول خهـرامان
 ماما وه راوه، مهـكیـشا دامان
 تاما وه نهـزدیک شای نهـونهـمامان
 قهیس سهـر بالآ كهـرد، دیا لهـیل ثامن
 هـوریزا وه پا، شیوهی شادی و زهوق
 کیـشا و چـهـند نهـشعار، وانا جه پرووی شهوق
 لهـیل ثاما قهیس دی، دهـردهـم كهـرد سهـلام
 به سهـد شهوق و شوـر، به شیرین كهـلام
 بوـسا دوو دیده و پیـشانی پاکش
 بی وه شهـفای دهـرد، دلـهـی غهـمناکش
 واتش: وهـش ثامای نهـی بهـرگوزیدهـم؟
 ههـزار جار پالآت وه بان دیدهـم
 قهیس ههـم جه دهـروون، غهـمان دا وه باد
 جه عهـد وهـرین، تا حالـ كهـردن یاد
 لهـیلی وات: ناگام جه حالـ دهـردت
 غافل نهـزانی لهـیل هـامفهـردت
 وه مهـرگت قهـسهـم، مهـرگم ئارهـزۆن
 مهـرگ من فهـرزن، جه مهـهـجووری تۆن

زه عیفسی جیسمت، زه ردی روخسارت
 ته غیر شیوهی مولک و رەفتارت
 مه جزوونی خاتر جه واهیتر بارت
 فیدایی جه پای دلدار یسارت
 ته مامی پهی من کهردهنی قه بوول
 نه من، نه خویشان، به تووری مه عموول
 جه زای وه فای تو نه داین به دهستت
 بغهیر جه فا و جه ور، روفه قای پهستت
 ئیسه مهوینووت خهسته و په شیو حال
 جه هیجران تو بیم وه کوی زو غال
 پهی چیش مه گیللی، کەش و کۆ و هەردان
 کهم نام بیت نه توی جه رگهی هامفەردان
 تەرك شاهییت کەرد، لۆنگ وستت نه کۆل
 ویت کەرد هامنشین وه حشیان چۆل
 نه جای نازیالشت په رقووی نازەنین
 سیاسەنگ سهخت کەردی وه بالین
 له حاف زه پراف بالات که ئپۆسهن
 ته ختهی سهنگ سه رین، هیجرانت دۆسهن
 چه رخ زه پینت گیسووی ژوولیبدەن
 چه کمهی زه پینت، خار خه لیبدەن
 ئیسه ئی زه همهت، پای دوور و دراز
 من دام وه بهرت، قه یس سه رته فراز

واتم ده یکن توّم نه یۆ وه گهردهن
 خه لقان و اچان له یل بی شهرتی کهردهن
 یه سهر، یه شمشیر، من ته سلیم توّم
 ناماده ی فه رمان په ی ته علیم توّم
 سهر و مال و گیان لیت نیهن در یغ
 ئهر قه بو لّت هه ن، ئید سهر و ئید تیغ
 بابۆی من و تو جه رای بی ره حمی
 خاتر ئیمه کهر دشان زه حمی
 ئتر من و تو دلشاد بین وه چیش؟!
 بمانین نه تو ی ئه قاریب و خویش
 بشین وه جای^۱، نه شناسین هیچ کهس
 غه یر جه (لَمْ یَزَلْ)^۲، بینای بالادهس
 وه زۆر بازوو، په نچ شان و قوّل
 په یدا که ریم رزق، جه ئابادی و چوّل
 دارایی بابۆ په ی ویشان خاسه ن
 خودا رازقه ن، به نده شناسه ن
 بشین وه جای^۳ ته گهر زیندان بو
 ئاوش ژار مار، نانش سننان بو
 به ده شته ن جه لام، چوون هام جه لای تو
 سه لای من ئیدن، چوونه ن سه لای تو؟

^۱ له ده ست نووسه که دا به (جای) هاتوو و دیاره هه لیه، ده بی (جایی) بیّت و ئیمه نه وه مان دانا.

^۲ ناماژیه یۆ خوا ی گه وره، ئاوانه بوو، به رده وام، هه میشه یی.

^۳ دیسانه وه ئهم وشه میش به (جای) هاتوو و ئیمه (جایی) مان دانا.

وه ههركۆ مهشیت خودا یارت بۆ
 لهیلێ قهدهم بۆس، خاكسارت بۆ
 ئێد كهی زێندهگین، شهوان تا به پۆ
 تۆ جه عهشق من، من جه عهشق تۆ
 جه رگمان بریسان، دیده بریانن
 ههناسه مان سهرد، وێنه ی زریانن
 تۆ مهشی وه تۆی وه حشیان چۆل
 من خوار و خهمین، سهردای سیاکۆل
 تۆ کیشی تانه ی وه حشی و نه فامان
 من وه کۆ بشۆم، دهستم به دامان
 ته کلیف ته عین بکه ره وه لام
 وه ختمان مه پۆ، باقی وه سه لام

راز و نیاز لیلی و مجنون^۱

قهیس واتش: لهیلێ شای جهمین جامان
 دهوای دهر دڵ، ههه شفه فای زامان
 ئهوه ئهه فهرمان خاسه ی ئهه و باب
 خودا وه نهه واجب که ردهن جه کیتاب
 دووهه مین قه و لته بشین وه جای
 خودا پازقه نه په ی په نه مایه
 عهشق من چوون عهشق مه جازی نهه
 دڵ وه بهه دنامه لیه یل پازی نهه

^۱. راز و نیازی لیلی و مهجنون.

زینده گی دنیا وه من حه رامهن
 مهردوم بواچان لهیل بهدنامهن
 لهیل وات: زینده گیم جه مهردهن بهدتهر
 ههر پۆ مه یۆ پیّم سهّد زام خه تهر
 کاش تو نه دیام وهی وهزع و حاله
 بو وه سه رمایه، په ی ئاه و ناله
 شهرتهن من چوون تو شادیم ته مام بو
 هامسه ر غهیر جه تو، جه لام حه رام بو
 ئهر وه زهره تیغ پاره پارهم کهن
 حه لقم حه لقاویز، سه ر قه ناره کهن
 شه وهرم شاهان گه وری زه مین بو
 جه من بی به هره و خوار و خه مین بو
 بابۆ مانیع بو من و تو جودا
 واتهی ئه وان بو فه رمان خودا
 وه لحاسلّ ئی دهره، ئی زام کاری
 عیلاجش نیهن غهیر زات باری
 بهلّ کاری کهرۆ جه ی دنیای دهنی^۱
 زووتهر بیاوین وه دنیای هه نی
 جه (یوم المَحْشَر) بیاوین به ههم
 ئه وهخت خاتیمه بدهرین به غه م
 نیعمات به هه شت، که ردمان باتلّ
 ساکن بین جه دهست، ئیش سزای دلّ

^۱. له بهرامبه ر ئهم بهیتهیشدا نووسراوه (پاز و نیاز لیلی و مهجنوون).

قەيس واتش: لەيلی جەمین وینەى جام
 شەرح مەن و تۆ، ئەو ۋەقت بۆ تەمام
 خاس و گەست جە ھەم، ئەو پۆ جودا بۆ
 قازى موحەممەد، حاکم خودا بۆ
 ئارز بۆسۆدەن ئاھ و نەدامەت
 با سەر بەستە بۆ تا پۆى قیامەت
 مەن خودا حافىز مەشووم پەى کاوان
 تۆ شاد بنیشە جە یانەى باوان
 لەيلی وات: شادیم ھەناسەى سەردەن
 دمای لۆای تۆ، مەشووم بە مەردەن
 مەجنوون! دمای تۆ، دیدەم ببۆ تار
 خودا یاوەرت، قەيس ھىجران بار
 نیشانەى نەفسەس دوود داخ و دەرد
 چوون تۆف زلان، ھەناسان سەرد
 گەردین دام ۋە باد، عەقل و فام و ھۆش
 زیندەگى دنیام کەردەن فەرامۆش
 عومری ۋە تەلخی، ۋە بى کەم دل
 بویەرۆ، بۆرۆ، بشۆى ۋە تۆى گەل
 مەردەنم خاسەن نەك نى ژیانە
 مەردوم مەدان لىم سەد تیر و تانە
 دل تەوہەن نیەن، خو گۆشت و ھوونەن
 ئەعزام ناتەوان، جەستەم زەبوونەن

جەى فېشتەر نىەن سەبر و فېراقەت
 خوداىا يا مەرگ، يا سەبر و تاقەت
 زەبان يار نىەن، ھەرفى باوەرو
 دەولەت زىادى چەنى تو کەرۆ
 مەر وە ئىشارە نە جاي غەمام
 دەست بنىام وە ناز، وە سەر چەمام
 قەيس واتش: لەيلى کار گەردوونەن
 مەردومان وە قەيس، ماچان مەجنوونەن
 ئىرادەى قودرەت، شای لایەنامەن
 نامم وە مەجنوون مەنشور عامەن
 شوکر وە قەزاي خوداوەندگار
 ھەر پۆ تەورپوون، دەورەى پۆزگار
 ھا من شىم وە پای سەحرا و بىابان
 تۆيش بشۆ نە توۆ خەيمە و خىابان
 قەيس شى وە پای چۆل، شى وە خەرگاھ
 مەدیا وە دما، مەكەردش نگاھ
 جە داغ دوورى بالاي دلبەرش
 بىمار بى بەدەن وە ناز پەرورەش

داستان آمد سعد بن منيف بن سلام ثقفى بە خواستگارى لىلى^۱

جە تەئسىر چەرخ چەپگەرد گەردوون
 مەحبوبى لەيلى و مەفتوونى مەجنوون

^۱. داستانى ھاتنى سەعدى کوپى مونىفى کوپى سەلامى سەقەق بۆ خوازىنتى لەيلى.

شایع بی نه عام، بی وه ناوازه
 جه هانی جه عشق، جه نو بی تازه
 جه حجاز و نه جد، تا مولک عیراق
 شیخ و سولتانان، ساحیب تومتوراق
 شنهوان به گۆش، شوهرهت له یلی
 خاستگارش بین، فهراوان خه یلی
 په ی دیدار بینی، نامان وه جه هدی
 نه شغال که ردن ئه رگ، ده ربار مه هدی
 نه عزم و نه فخرم، جه گرد بالاته ر
 ساحیب زۆر و زات، جه گشت والاته ر
 (سه عد ابن مونیف) فه رزه ند سه لام
 سه قه فی مه شهوور، نه عدرسه ی ئه یام
 ناما وه خیتبه^۱ و خاستگاری له یل
 مه هدی مائیل بی، به رهزا و به مه یل
 لوا و مه شوهرهت که ردش وه له یلی
 چه نی ماده رش ته عریف که رد خه یلی
 جه مال و مه سکه ن، سه روهت و سامان
 سپا و سان ئیل، عه بد و غولامان
 ئه و جه نه کابیر خاسه ی زه مانه ن
 مه شهوورن نه عام، عومده ی ئه عیانه ن

^۱. ئهم وشه له دهستنوو سه که دا که وتوو هته په ره ی (۳۰) و نووسراوه (خطبه) ئه گم (خوتبه) بیئت، ئه و مه به ست له
 وتار و قسه و وته همدات به دهسته وه، به لام له په ره ی (۳۲) دا نووسه ره وه ی ده ستنوو سه به م شیوه یه نووسیویه تی:
 (خطبه)، ئه گم به م شیوه یه بیئت، واته: داوا کردنی ژن، خواستبینی کردن، خوازیبینی کردن.

ساحیب حوسن خوئق، عهقل و که مائه
 شه خسی موئه ددهب، ساحیب جه مائه
 هیممهت عالیهن، باسه خاوهتهن
 (عمود الخصال)،^۱ پهر زه کاوتهن
 (ذمیم الأخلاق)،^۲ بهد سیرهت نیهن
 به خیل و به دبخت، بی غیرت نیهن
 ناخر کناچی^۳ مه کهرۆ شه وهدر
 هدر پهی تو خاسهن، نهی گران گه وهدر
 من هم قهولم دان، قهولم ههن رهواج
 مه بو چهنی نهو کهری ئیزد یواج
 لهیل دی موافیق نیهن غه رهزش
 هیچ شه فا نیهن پهری مه رهزش
 پهی قهیس مه جنوون، دلش بی بریان
 کینهش نه سهر کهرد ناما وه گریان
 قه بوولش نه کهرد وه عدهی موسته عجل
 ناخر کارش کهرد مهو کول به نه جمل
 واتش: ئی کاره نمه بو ته مام
 مه کهران پهریش جه هد و ئیتهتیمام
 نه نه عزام وه تیغ پاره پاره بو
 سهرم ئاو یزان پای قه ناره بو

^۱. کردموهی جوان، کردموهی پهسهند، کردار و رهفتاری پهسهند.

^۲. کردموهی خراپ، ناکاری پیس، رهوشتی خراپ، بهدرهوشتی.

^۳. له دهستنوسه کهدا به (کناچه) هاتوو و دهبی (کناچی) بیت و بهو شیوهیه دروسته.

ئىى كارە ئاخەر نىسەن ئىمەنى
 ئەر سەد دۆستش بۆ، مەبۆ دوشمەنى
 حەلئەم حەلئاوئىز، حەلئەم تەناف بۆ
 سەد دەفە بابلۆم وەعدەى خەلاف بۆ
 قەبوئلەم نىسەن، خولاسەى كەلام
 ئىمەبووم ھامسەر، پەى ئىيىن سەلام
 بابۇش تەعەسوب عەرەبىش جۇشا
 چەمش جە ئىنساف مەرۋووت پۇشا
 پەى جىفەى دنيا جەدد و جەھدش بى
 كەى فەرزەند وەفا و عەھدش بى
 حەملە بەرد پەى لەىل بە تىغ و بە كەف
 جىرانان جەم بىن، ھامساىان سەف سەف
 ناستەن ئەر زەرەر، بىاونۆ بە لەىل
 واتن سەبەرت بۆ، دەرۋونش ھەن كەىل
 فەىلەن خۆ لەىلى جىسەمەن بىمارەن
 موحتاج وە تەبىب، دەوا و تىمارەن
 وادەى وەقتى تەر بىدەرە وە سەعد
 بشۆ وە يانە، وىنەى بەرق و پەعد
 بەن دىماى شەفاى بىمارى لەىلى
 پەزا بۆ بە ئەر، جە راى پەر مەىلى
 بابۆ و ئەدەى لەىل، بە ئەسەن كەلام
 وەى تەر جەواب دان وە ئىيىن سەسلام

فیتعلهن مه‌ریزن کناچه‌ی دل‌بهر
 جه دم‌ای شه‌فاش مه‌کیانین خه‌بهر
 غه‌یر جه تو داماد، په‌ی هامسهری له‌یل
 قه‌بوولمان نیهن به‌ره‌زا و به‌مه‌یل
 [جا]^۱ ئیین سه‌لام، هورگیلا وه‌په‌س
 تا مه‌کان ویش، نه‌کیشا نه‌فه‌س
 مونته‌زیر نه‌خبار جه‌باوان له‌یل
 مدرا شه‌و وړو، به‌ره‌زا و به‌مه‌یل
 جه‌ی ته‌ره‌ف له‌یل بیمار و خه‌سته
 به‌وینه‌ی شاهین، شابال شکه‌سته
 جه‌و ته‌ره‌ف مه‌جنوون و یل بیابان
 ره‌فیع وه‌حشی، شیت و شتابان
 خه‌بهر خیتبه‌ و خاستگاری له‌یل
 یاوا پیش به‌دته‌ر، ده‌روونش بی که‌یل
 شیتی و مه‌جنوونی، دیوانه‌گی ئه‌و
 شه‌یدایی و سه‌ودای فه‌رزانه‌گی ئه‌و
 ته‌مامی جه‌نو یه‌کسه‌ر که‌رد تازه
 به‌ر بی نه‌جه‌هان، بی وه‌ئاوازه
 روو که‌رد وه‌کیوان ده‌ر^۲ و شاخ و داخ
 به‌ر و بیابان گیللا وه‌یاتاخ

^۱. له‌ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌هاتوه.

^۲. له‌ده‌ست‌نوسه‌که‌دا به‌ (س) نووسراوه و هه‌له‌یه و ده‌بی (ده‌ر) بی‌ت و ئیمه (ده‌ر) مان به‌نروس‌ترانی و دامان نا.

چەنى ۋەحش و تەير، مورغ [۱] ۋە مار و موور
 مەكەردەش پازان، شۆر و تار و توور
 خوداۋەند وحووش پەي گەردەش دام
 مامان نە دەورەش، مەگرتەن ئارام
 ھەرچى ئوموورات مەداشان ئەنجام
 بىچارە و بەدبەخت، بى پاي بەد فەرنام
 جە دوود دەروون، نايرەي دوخان
 خوشك بىن ۋە پروي ھەم پۆست و ئوستخان
 مووي سەرش ناما، پروي پەنجەش پۆشا
 ناخوونش چوون شىر، پەي جەنگ خرۆشا
 زەعيف بى چوون موو، ئەندامش بارىك
 جە سەختى مەينەت، ستارە تارىك
 قەوم و ئەقەربا، دۆس و ھامسايە
 سۆزا قەلبشان پەي ئەو بى مايسە
 [۱] ۱ تەن ۋە بابۆش خوداۋەند جە سەر
 نارازىن بە ۋەزە ئى بەدبەخت پەسر
 باۋەرە ۋە لاش ھەكىم ھازق
 بەل عىلاجش بو فەرزەند سادق

۱. لە دەستىنووسەكەدا نەھاتوۋە.

۲. لە دەستىنووسەكەدا ئەو ئەلفە نەھاتوۋە.

آوردن ملوح علقمەى بن عساف طيبىب روحى [براى] ^۱ معالجهى قيس ^۲

به واتەى ئەوان مەلوح دا ئىنساف
ئاوهردهش تەيبىب عەلقەمەى عەساف
جە عەرەبستان تەمام بى مەشهور
پەى موعالەجەى مەجنون مەسحور
واتش: وه حەكىم ئەوزاع و ئەحوال
داناش و ئەدەب، جەوانى و جەمال
فەرىدى دنيا، جە سەيدى عەسرش
فەسىحى كەلام، جە نەزم و نەسرش
فەهم و فەرaset، فەر و فەرەنگش
شوجاعت شير، جەولان و جەنگش
پان و پىكساب و سان و سەواريش
كەرمى تەبع و بزورگ—[ه] ^۳ واريش
سەربوئەندى سەر ناو هامسەرانش
سەخا و سەفا و جوود، ناو سەرورەرانش
عەشق عاشقى، بەدبەختى بەختش
موبتەلاى زامان، ناسۆر سەختش
دمەى ئىستىماع شەرح ئەحوالش
تەتميع كەرد وه گەنج سەرودت و مالش

^۱. له دەستنوسەكەدا لەبەر كراوه.

^۲. هينانى مەلوحى عەلقەمەى كۆپى عەساف، پزىشكى دەروونى بۆ چارەسەركردنى قەيس.

^۳. له دەستنوسەكەدا وشەكە بەم شێوە نووسراوه: (بزرگ واريش)، هەڵەيه و دەبى (بزرگواريش) بىت.

تهیب دهستور داد، شهریت ئاوهردن
 هرچی لازم بی، نامادهش کهردن
 واتش: بکهر مهیل ئهه قهیس دانا
 به ئومید زات، یهکتای یه گانا
 وهلی جهی دما فکر مهحبوبان
 ماوهره به یاد، کهرده مهعیوبان
 قهیس ناما وه شۆر جه واتهی تهیب
 واتش: ئهه مانع، جه حوسب حهیب
 تۆی تهیبی جن، مهکهری دهوام؟
 ئهتیبای ئینسان نهکهرد موداوام
 شیخان مهککه کهردن موناجات
 جهی دهرد و مهینهت، من نهذان نهجات
 تۆ شهریت سهرد نه جام بلور
 ئاوهردی، وه من مهدهری دهستور؟!
 وه گهز نهنگهین، یا من و سهلوا^۱
 وه سهقمه و نیا مهکههریم دهوا
 ئهتیبای جههان نهکهردن دهوام
 (اعوذ بالله)، جه دهور ئهه یام
 مهزانووم ههکیم، جه دهرد حازقه
 دیدار مهحبوب، دهوا پهه عاشقه

^۱. من و سهلوا: ناماژهیه بۆ نایهتی (۵۷)ی سوورهی (البقره).

ته سديق نهو كهر د، عه لقه مهي ته ييب
 ديدار مه جبوب^۱ دهوا پهي هه ييب
 هه كيم حازق، حيكمه تش به تال
 دهواي دهر د قهيس، نه شنه وا به قال
 مه جنون شي وه كو، پهي دهشت و سارا^۲
 پهي سه رير نشين، سولتان دارا
 درنده و سيباع بين وه له شكه رش
 پره نده و تيوور، چه تر روي سه رش
 ته خته گاش بهركاو، ته ختش ته خته سهنگ
 حيفازه شير و بهور و هم په لنگ
 وزه راش و حووش، په يکش پره نده
 هامرازش دايم دده و دهره نده
 جه سه ره وحش و ته ير، حوكمش مه رانا
 جه حوبب له يلى^۲، به يتش مه وانا
 داناييش مه كهر د، به ديوانه گي
 مه جنونيش مه كهر د، به فerezانه گي
 گوش نه دا ته ويخ، لومه لائيمان
 دانا و ديوانه، به هم قائيمان

^۱ سهرتا به (هه ييب) هاتووه و دواتر كراوه به (مه جبوب)، ئيمه (مه جبوب) مان به لروستر زاني و دامان نا.

^۲ له دهستنووسه كهدا نووسراوه (صارا).

^۲ له دهستنووسه كهدا (ليل) نووسراوه.

دا نه ته پل^۱ کوس، پړويهی پړسوايي
 عالیه میوهش ههن، سوود سه ودایی
 ئی خه بهر یاوا وه لسه یل موش تاق
 دا وه دوود دل، نسایرهی فیـــــراق
 شه دهی مه لوولیش دیسان به سته وه
 جه شادی و شکوی دنیا پړسته وه
 وه مرواری نه سر دیدهی مه سته وه
 دهس نیا وه پړوی خاس و که سته وه
 جهی تهره ف مه جنون جه بیابانان
 گاهي مه ننوس بی چهنی شه بانان
 مه پهرسا هه وال شای شیرین شو عار
 مه که ردش زاری مه وانا نه شعار
 نه وان ناست به جا، به سه د شهوق [و]^۲ وه جد
 پړو نیا وه پای دامنهی کوی نه جد
 یه ک نه وفه ل نامی ئین مه ساحق
 (شیخ القبیله) جه بهنی بارق
 جه نهرم دلان نهو مهرز و بووم بی
 به وینهی ناهن، نار دادهی مووم بی
 به سیفته چوون شیر، بی شهی شو جاعت
 نهو سه رزه مین بی، نه زیر ئیتاعت

^۱. له دهستنوسه که دا نووسراوه: (دا نا ته پل)، هه نهیه و دهبی (دا نه ته پل) بیت و نیمه (دا نه ته پل) مان به دړوستر زانی و دامان نا.

^۲. له دهستنوسه که دا نه هاتووه و له میر کراوه.

لهشکەر شکەن بی، به زەرب شمشیر
 به میهر غەزال، به غەزەب چوون شیر
 ساحیب هەشەم و سپا و سالار بی
 دارای درهەم و نه‌عام و یار بی
 پوژی وه سه‌توت، ساحیب سه‌لاهی
 ناما وه شکار، جه ئه‌و نه‌واهی
 دیش شه‌خسی زه‌عیف، به‌عزی جان‌ه‌وهر
 ده‌ورش دان، ئه‌شعار مه‌وانا جه‌ وه‌ر
 جا گۆش بده‌ر وه‌ شیعر «خانای قویادی»
 جه‌ی جه‌نگ شو‌رش، رای مه‌رد ئازادی

آمدن نوفل شاه به شکار و آگاه شدن از کار مجنون و لشکر کشیدن به جنگ عامری^۱

«خانا» شکار که‌رد، «خانا» شکار که‌رد^۲
 یه‌ک رۆ نوفل شاه، عه‌زم شکار که‌رد
 قبیله‌ی جه‌ قه‌وم عه‌ره‌ب سه‌وار که‌رد
 قی‌تال غەزال، ئاهووی تاتار که‌رد
 یاسا دا قۆشه‌ن، سپای بی سامان
 په‌م په‌م وه‌حش و ته‌یر، مالا وه دامان
 فه‌رما قوشچیان، هه‌رکه‌س په‌ی ویشان
 کلاره جه‌ فه‌رق، شاهینان کی‌شان

^۱. هاتنی نوفل شا یۆراو و شکار و ناگاداریبوونی له کاری مه‌جنوون و له‌شکرکێشی بۆ شه‌ری عامیری.

^۲. لێزمه‌و تاکو سه‌ریابه‌تی (خواستگاری ابن السّلام مرتبه‌ دوهم...) به‌ هی میرزا شه‌فیعی کولیاویی ده‌زانین.

چاوشان داشان نه ته پل بازان
 يووزان راهی بين، بازان په روازان
 دهستهی که ماندار، ره جل راست خه م دا
 قهوس قه زاح جوش، راست پهی چه م دا
 هوونهی بال باز، په ر تاف پای يووز
 جه جوق نه سپان، ماهی خوش ناموز
 جه شاخهی شاهين، شهيدای ناهوگر
 جه قاژهی په ر دال، شه ققهی شه ست تير
 ماهی هدراسان، جه تپ ناهو
 کيشان پهی جه بهن، گوښانگ ياهو
 نه وفه ن بهر کومهيت، رای مه بخوله وه
 ريکاب دا نه نه سپ، شی نه چوله وه
 ياوناه وه کار ههردهی کوهساری
 لوا چهنی دهننگ، زایه نهی زاری
 ديش نه ياس بهرز، سای قوللهی که مهر
 مه یو سه دای شين چه مری و چه مهر
 دوود شيوه نش گرتنه قوللهی کو
 ها وه ختن که روش به خاک نهی کو
 تاودا وه کيلان، خاسهی دیاری
 ماهوور عهزیم سهخت ناچارى
 ديش شه خسی نيشتن، يه کتای لونگ نه کون
 نه دیوهن نه جن، نه ئاده م نه غول

بنچینه‌ی هۆشت کی که ندهن جه بن؟
 نه سلّت ئاده مهن، یا جه گروى جن؟
 گه ووده‌ی تلّیسم کام په نگ دّیوی؟
 جه نه سلّ ئاده م، یا جن و دّیوی؟
 زاریت نه چّیشتن، په‌ی کی تاسه‌ته‌ن؟
 سه‌رت سه‌رگه‌ردان کام سیاسه‌ته‌ن
 مه‌جنوون دیش مه‌وبه‌ت شای فه‌ریدوون فه‌ر
 والی مه‌مالیک، عاره‌بان به‌ر
 واتش: ئه‌ی نه‌جیب، نه‌تیجه‌ی شاهان
 فه‌رمان^۱ فه‌رمای حوکم حیّشمت په‌ناهان
 جه‌ی وه‌رت‌هر نامم مه‌وانان وه‌ قه‌یس
 نه‌ چوون ئیسه‌ من به‌رگ به‌ده‌ن له‌یس
 شاهان که‌س وه‌ من مه‌قابل نه‌بی
 هیّممه‌ت حاتم لّیم حاصل مه‌بی
 که‌یغوسره‌ نه‌بیش چوون من سایه‌ و سام
 ساده‌ی ساقیان، ده‌ور باده‌ و جام
 نه‌وره‌س غولامان، چابوک سواران
 نیمچه‌ که‌نیزان، نازک نازداران
 سپای سه‌همگین، په‌زمی و سه‌له‌حشور
 ته‌پل جه‌نگ کووبان، داوا و شه‌ر و شور
 ته‌حسیل که‌رده‌ بیم هر یه‌ک نه‌ جای
 هر یه‌کی لایه‌ق سه‌رکار شای

^۱. له‌ دستنوسه‌که‌دا نووسراوه: (فه‌رمای) و هه‌له‌یه، ده‌بی (فه‌رمان) بیّت.

جه سوب تا ئيوار، دهستم نه کار بی
 جه به خشای درهم دانه و دینار بی
 دانشم مافهوق دانشوهران بی
 تبعم بالا تبع سوخنوهران بی
 لال بام پهی نامش یهک لهیلی نامی
 خال دانهی فرههنگ و زولف دهسته دامی
 بینا کرد غاروت، سه رمایهی هوشم
 لونگ^۱ مه جنونی شاناه و دوشم
 رهقم بهست به نام نه رگسان مهست
 دروازهی نیشات کامه رانیم بهست
 بابؤم ناوهردهش پهی من به رهزا
 بابؤی نهویش شی به قین و قهزا
 بابؤی من مه لووح، بابؤی نهو مه هدی
 ههر دور عامری جه رای بهدعه هدی
 بی لوتف بین پهی من خولاسهی کهلام
 نیسه قهولش دان وه ئیین سسهلام
 تهرک شاهیم کرد، لونگم وست نه کؤل
 چؤلّم کرد وه زید، زیدم کرد وه چؤل
 نیسه هام وهی چؤل بهیدی ههردهوه
 ته کیهم دان وهی سهنگ سیای سهردهوه
 یه بار له بان خوشک و قاخهه
 یه ئاه رهنگ بهست، سیازاخنه

^۱ له دهستنوسه کهدا نووسراوه (لونگی) و ههلهیه، دمبی (لونگ) بئت.

يه دوود دهرورون تسهوهن تاومهن
 يه بهرگ پۆشاك، خورد و خاومهن
 يه زيادي شهعرتن جهی غهرقمهن
 يه لانهی مهلان، فهوق فهرقمهن
 يه جه بولهندي و لۆنگ، دهست عهسامهن
 يه شيوهی ئادهم جهی تهواسامهن
 يه مولك و مهكان ماواي دهيرمهن
 يه هامپاز پاز وهحش و تهيرمهن
 نه جاي خوراكات نهغزييهی لهزیز
 خوراكم گيا و ئاوشوورهپز
 غدير جه تهير و توور، وهحش و وهحشی بال
 بهشهر نهپهيسان جه حالم ئهحوال!
 ئارۆ تو نه شهوق سپی تهتاران
 پات غهلت كهردهن چوون راوياران
 مهعلوومهن جه خوف خودا مهتهرسی
 لوتفت شاملهن، ئهحوال مهپهرسی
 نام تو چيشهن؟ بفهرما بهيان
 ديارهن نهسهب، نهتيجهی عهيان
 وات: منم نهوفهل ئين مهساحيق
 وهیسی رهئيسم، پهی بهنی ماریق
 واتش: بزنام عالي نژادی
 نهوهی ئهميران، هم جه پاكزادی

هه‌ر سلا‌مه‌ت بی، ده‌ور به کام‌ت بو
جه ش‌ه‌رق تا به غ‌ه‌رب، به‌رزی نام‌ت بو
نه‌وفه‌ل وات: ئه‌ی قه‌یس، به‌رگ به‌ده‌ن چاک
سه‌وگه‌ندم به زات ف‌ه‌رد ته‌نیای تاک
جه‌ی وه‌ر، که‌س جه به‌رز خو‌ش ئی‌بقال تو
نه‌که‌رده‌ن خه‌به‌ر، من جه حال تو
تا من به ته‌وفیق بینای لایه‌نام
په‌ریت باوه‌ردام له‌یل جه‌مین جام
حه‌رفی پیت و‌اچووم، ئه‌ر هه‌نی رازی
کو‌تا که‌ر ته‌قریر م‌اجه‌رای م‌ازی
زاریت چوون خه‌زان، به‌رگم پ‌یزنان
په‌شیویت په‌رداخ، شاه‌یم بی‌زن‌ان
په‌ری تو عه‌یبه‌ن ئی هه‌رده چۆله
ئی عه‌سا و که‌شکو‌ل، که‌لپۆس نه‌ کو‌له
هو‌ریزه‌ چه‌نیم به‌رووت وه‌ دامان
قه‌سه‌م وه‌ باره‌گای به‌رز ئی‌مامان
هه‌رگاه ده‌وای زام نه‌سه‌ره‌فتت له‌یل‌ه‌ن
شاهی و مو‌لک و مال نه‌پات توفه‌یل‌ه‌ن
مه‌جنوون وات: نه‌وفه‌ل پادشای عه‌ره‌ب
تا سه‌ر بو‌ت شاهی، به‌ شادی و ته‌ره‌ب
دل‌داریم دا[شا]ن فره‌ که‌س پی‌سه‌و تو
گ‌ردوو جه‌ گونبه‌د، جاگیر نه‌به‌بو

^۱. له‌ ده‌ستنوسه‌که‌دا نه‌ها‌تووه‌.

فره کەس نه رای من ریحانش کاشتن
 حەرفشان پەریم سوودی نه داشتەن
 ستارەم داخڵ بـوـرج مـیـخـەن
 ڕەسم ئەزەم و ئاخ و درێخەن
 دەلەوێن تالەم، ئاوێزان بیهن
 فریشتەم جە من گوریزان بیهن
 بەختم گرفتار دیوی ڕەجیمەن
 مەحبوس نه تەلێسم بەستە ی قەدیمەن
 سەوای زات پاک، کار (کُن فَيَكُون)
 هیچ کەس نه کەر دەن دەوای دەرد من
 نەو فەل وات: مەجنوون بەهانی وەسەن
 سەوگەندم بەو کەس، بیکەسان کەسەن
 جە گەنج قاروون، گەنجم فزوونەن
 فەوج قۆشەنم، مەوج جەیحوونەن
 تەمام نه پات توفە یلم کەر دەن^۱
 یا مەبۆ مەردەن، یا لەیل ئاوەردەن
 نگاه کەر وە کار کەر دە ی ئەمیران
 ڕەحمشان چوونەن، چەنی فەقیران؟!
 ئەووەل: بە مۆبەت بە مێهرەبانی
 وە ڕەسم قانوون، پە ی جانفشانی

^۱. ئەم نێوەبەیتە لەنگە و نمکریت بەم شیوەیە بێت: (تەمام نه رای تۆ توفە یلم کەر دەن). کاک غەففار نووسیویەتی
 (تەمام نه پات تۆ توفە یلم کەر دەن). ناماژەیشی بەو نمکردووە که ئەو (تۆیە ی له دهستنووسه کهدا نههاتووه.

دووهم: به قوماش نادیره شاران
 لایق وه سهه رکار سهه لیه داران
 سووهم: وه پیشکesh سهه گلاری سهه عدان
 واپجانی مهه نجل، جولفای کهه میدان
 بهه حری کهه حیلان، جهه هینی نهه رنهه
 قهه بالسهه داران، نهه تیجهه عهه رهه
 پانسهه چهه نی زین، ئیرسال بو پهه ریش
 ههه نهه سپی چهه نی جللهه ودار ویش
 ناقهه لال پهه شم، جهه رهس نهه گهه ردهه
 ههه زار مهه کیانوم پهه ری بار کهه ردهه
 چوارهه: وه یاقوت نهه لماس تابدار
 مروا[ر] ی بهه سهه نگ، گهه وهه بهه خهه روار
 قهه ومانش بهه وهه ور غهه نی بان جهه زهه
 هیچکام نهه کهه ران داوی حهه رف شهه
 نهه بهه مال و گهه نج نهه بو پاریشان
 مهه بو سهه بهه روون پهه ی سهه رفهه رازیشان
 نهه حهه ق لهه یل وهه تو بوینهه لایق
 (ان شا الله) سپام لیسه مهه بو فایق
 مهه کهه رووش وهه پهه ند واتهه مانگ و سال
 ماوهه رووم پهه ریت لهه یل سهه سن خال
 غهه رهه ز، شای نهه وفهه وهه میهرهه بانی
 وهه ههه زار نهه فسوون شیرین زهه بانی

۱. له دهه ستنوسهکهه دهه نهه هاتووه.

رازی کەرد مەجنوون بار میحنەت کیش
 پۆشاک لۆنگ وە پشت، بەرد چەنی ویش
 یاونسا بە قەسر ئەیوان شاھی
 فەرما قەیس وە عەزم، حەمام بۆ راھی
 نەدیما نی ویم رەفیق بان چەنیش
 نەك خەیاڵ بەرۆش وە راگە ی هەنیش
 هەر وەقت بەرئاما نە گەرمابە ی ساف
 بیۆشان وە بەر، زەرپتار و زەرپاف
 باوەران نە جەمع جەرگە ی مەینۆشان
 تا بەرشۆش نە سەر مایە ی خامۆشان
 ئەلقیسه، یاران مەجنوون بەردشان
 داخل وە حەمام شاھی کەردشان
 بەدەن جە حەدەس کەردشان تاهیر
 شیۆی ئادەمی وەنەش بی زاهیر
 شایەك دەست خەلعت خاسە ی شاهانە
 کیاست پە ی مەجنوون نە جوبەخانە
 پۆشا وە ئەندام لیباس شاھی
 وە عەزم حەزور، نەوفەل بی راھی
 سەلام دا وە رەسم، قاعیدە ی قەدیم
 یاران مەجلیس کەردشان تەعزیم
 نەوفەل وە قانوون بزورگان پییش
 جاش دا نە جانب دەست راست ویش

نه رای قهیس مه جلیس، بهزم مهی سازان
 موتربان سازان، رهسمی نسه وازان
 سه دای سه متوران، چهنگ خوش ناههنگ
 رهقس ره ققاسان، شهیدای شوخ شهنگ
 کزهی مووکه شان، نالهی نهوای نهی
 سوز مهقامات، عاره بان تهی
 خوشخوانان سهرمه ست، بادهی عه نابی
 مه واران مه قام پاح په ییاحی
 سهروهان مه سرور دل خالی جه غم
 ویاران به عهیش تا به سو بدهم
 سه هر فه پاشان دارای جه هانگیر
 هورپچا تهناف، خهیمه سی قیر
 سه دای ته پل کووس، شای خاور خیزا
 سپای ستاران، تهرسا و گوریزا
 جه مه کان ویش، (نقل المکان) که رد
 نیرادهی سه فهر، لای لامه کان که رد
 سان سپای داج، بینای فهرار که رد
 خه فیف بی جه سهف، خندهی شه فقه زهر
 ساکنان به حر، خاکیان خاک
 ناهه ریده گان سونع ته نیای تاک
 بیدار بین جه خاو، نه حیای هفت یتلیم
 مه شغورل بین وه فکر پادشای عه لیم

شوکرانه‌م به تۆن، کان کۆی که‌ره‌م
 نوور به‌خش حووران، گولباغچه‌ی ئی‌ره‌م
 کسیت که‌رد وه‌ شا، کسی وه‌ ده‌رویش
 هه‌ر که‌س سازیان، چه‌نی به‌خت ویش
 غه‌یر جه‌ من فیشتەر حال‌م په‌شیوه‌ن
 رۆحم گرفتار، تلیسم دی‌وه‌ن
 گاه نه‌ چای بابل، گاه نه‌ شه‌ر ده‌رد
 گاه زه‌لیل زام، گاه هه‌ناسه‌ی سه‌رد
 جار جار جه‌فای دوور، تاو تاو زوخ زام
 ده‌م ده‌م بار غه‌م بی‌چۆ نه‌ پام
 ده‌ستگای ده‌رد و گاز، مه‌ینه‌ت مه‌دۆم لوول
 مه‌کی‌شووم نه‌ حه‌لق، هه‌تیه‌ی مه‌فتوول
 سه‌ه‌وای زات پاک، به‌سیر و بینا
 نگاره‌نده‌ی نه‌قش نو‌ تاق مینا
 ناگاهه‌ن جه‌ گه‌رد ده‌رد حال‌ من
 ویه‌رده‌ی نه‌وقات، ماه و سال‌ من
 هه‌یچ نه‌حیای تۆمار ده‌ردم نه‌وانان
 مه‌خفیم چوون مه‌زموون، مه‌لفوفه‌ی خانان
 هه‌ر شوکرانه‌مه‌ن زات لایه‌زال
 (الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی كُلِّ حَالٍ)^۱
 نه‌لقیسه‌، نه‌وفسه‌ل وانه‌ش ده‌بی‌ری
 دانای هونه‌رمه‌ند، نوکته‌په‌زی‌ری

^۱. سوپاس و ستایش بۆ تۆی نه‌ی خوای گه‌وره‌.

واتش: ئەى دەبىر، نامەى ئىنشا كەر
 ئىبتىدا بە نام موشكىل گۆشاد كەر
 رەقەم كەر بە نام فەساحەت فەر جام
 بە نام مەھدى، عامرى ئەنجام
 وە موهر نەوفەل، ئىبن مەساحىق
 ئوۋەيسى ئەمىر، پەى بەنى مارىق
 نامەى خۆش مەزمون، بە جەواھىر كەىل
 بىكانە وە لای عارەبىان لىەىل
 بنوئىس ئەى عىزام، نەتىجەى عىزام
 ئەسل مەنسەب خاس، نىكزادەى نىكنام
 تا دىنا دىئاس دەور بە كامت بو
 دوشمەن مەجروح، زەدەى زامت بو
 گوئزار عومرت چوون پەشتەى پەزان
 دوور بو جە ئافەت، حادىسەى خەزان
 دىمەى شەرح شەوق، ئارەزووى دىدار
 جۆىاى ھەوالم، وە گىگان خەرىدار
 مەكشوف زەمىر، [حال]^۱ مەزھەر بو
 مەشھود مەونىر، قەلب ئەنۋەر بو
 تەزكار خاتەر، عاتر عالى بو
 مەزمون نامەم، سەركار حالى بو
 نە پەردەى خىجاب، كىناچەت بەندەن
 ماچان (ضوء) جە شەوق ئافتاب سەندەن

^۱. لە دەستىنۆسەكەدا نەھاتوۋە.

حووری ته لعه تهن، عولیا جه نابهن
 قه مهر ئیجتیناب، خه ورشید نیتقابهن
 بالاش سیم ساف، سیب ساوانهن
 نه وتوول نه وخیز، یانه ی باوانهن
 شیوهش که ردهن باج، هومه یلای^۱ پهری
 بی شه وقنه جه لاش، لیتقای موشته ری
 گیسوش سونعیوهن که [س]^۲ نه زان چی شهن؟
 حوکم عه سای ده ست، موسه وی پپشنهن
 ماچان مه گیلو ساتی به سه د له ون
 به تال که ردهن سیحر، باتله ی فیرعه ون
 پپشانیش وه جام، جه مشید^۳ مه وانان
 جه هان نمای ده ست، نامی که یانان
 نه برز [و]^۴ موژانش سیای قه تره تهن
 که شیده ی پهرگار، نوستای قودره تهن
 دیده ش دیده ی چهرخ، مال جه موغاره ون
 بی سورمه سیوه نگ، بی مه ی خوماره ون
 زولفش لول وهردهن، چوون لول له ولو
 کلفهن چوون کلاف، خه یاته ی خام تار

^۱. هومیل (هومای): ناوی دلدارکه ی هوما یوونه، داستانی که به زمانی فارسی به ناویانه وه هیه.

^۲. له ده ست نو سه که دا نه هاتووه.

^۳. مه به ست له جه مشیدی کوپی ته هموورسی چواره مین پاشای پپشدادیه، له دوی باوکی هاتوته سر ته ختی

پاشایی، نه فسانه کان وای دیاری ده کهن که (۷۰۰) سال فرمانروایی کردیت.

^۴. له ده ست نو سه که دا نه هاتووه.

بیلقه‌یس مه‌قامه‌ن، فریشته فامه‌ن^۱
 دووه‌فته کامل، به‌در ته‌مامه‌ن
 خائش زوم‌ورپود، دانه‌ی ته‌ی نشان
 شه‌فعی کۆر مه‌بو، جه‌ دیده‌ن‌شان
 تاسییش وه‌ قه‌یس ناموراد یاوان
 چوون پیزه‌ی نه‌لماس، جه‌رگش شکاوان
 ده‌ست جه‌ ته‌خت به‌خت نه‌یاله‌ت کی‌شان
 ها‌جه‌ ته‌ریقه‌ی پاگه‌ی ده‌رویشان
 فهدر و بی‌ره‌فیق، مات سه‌رگه‌ردان
 تینه‌چهند سائه‌ن، ویلنه‌ن نه‌هه‌ردان
 من یه‌ک رۆ به‌عه‌زم سه‌ید شکاران
 پام که‌فت نه‌کۆی نه‌جد نه‌په‌ی ته‌تاران
 قه‌یسم دی، چه‌قه‌یس؟! دیوانه‌ی به‌ده‌ره‌نگ
 مووی سه‌ر بالاپۆش، فهدرش بالای سه‌نگ
 په‌حمم نه‌سه‌ر که‌رد، دیویام چه‌نیش
 په‌نهم ئیژه‌هار که‌رد، ده‌رد حال ویش
 پاستی دوود نه‌فه‌رقم، که‌لله‌م جۆش ئاوه‌رد
 نه‌جه‌فای مه‌جنوون، رۆخ نه‌هیجران زه‌رد
 وه‌سه‌د ده‌لاله‌ت، سه‌د دئنه‌وازی
 وه‌هه‌زاران نه‌فسوون که‌رده‌نم پازی
 لی‌م قه‌بوول نه‌که‌رد، عوزر و به‌هانه
 چه‌نی وی‌م ئاوه‌رد، به‌ده‌وله‌تخانه

^۱. له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نووسراوه (خامه‌ن).

هه رگاھ لوتف شاھ چه نيمان يار بو
هه رف خه ير خاس، هه ر ناشكار بو
هه فنه شه هزاده، عالي نه ژاد بو
ساحيب نه ركان بيخ و بونياد بو
په ري خال له يل، ويل بو نه كاوان
قه يس نه كاوان بو، له يلى نه باوان
نيستد عام نيدنه وه نيشفاق شاھ
وه عه ين نه لتاف كه رو ته ماشاھ
قه يس كه رو وه عه بد موخليس ده رگا
وينه ي فره ندان پيش كه رو نگا
قوفل به سته ي به ند، به ختش باز كه رو
سهرش جه مه ينه ت سه رنه فراز كه رو
شهرت دؤستيمان جه بالاي نيدنه
جاي نوميدنه ي، وه توم نوميدنه
جه واهم وه عوزر موعه تته ل نه بو
شه فق وه ده يچوور موبه دده ل نه بو
نه ر نه بو ت سه لاح خولاسه ي كه لام
عه زمم وه په زمه ن، باقى وه سه سه لام
نامه ش دا وه په يك شيرين خه رامى
گه رده ن كه شان ته ور، نه سيمي فامى
وات به زه بانى هم وچه پيشان
نه بان وه باعيس به دبه ختى ويشان

حەرف خەیر واپان، هەرتا مەتاوان
 بەلکە لەیل و قەیس بە هەم بیاوان
 وەرنە وە مەعبود بێ زەوج و فەرزنەند
 بێخورد و بێخاب، بێ مێسل و پەیوەند
 هەرتا نە جای ویم، کەردەنم ئاخیز
 سەر مەبۆ وە نرخ [وادەیی]^۱ گەلاریز
 قاسید سەرئەفراز، پەیغام شاھ بێ
 سوجدەیی زەمین بەرد، پەوانەیی پاھ بێ
 مودارا نە کەرد، یە ئغار دا وە جەخت
 مەنزلان تەیی کەرد، بە وەقت و بێ وەقت
 یاوان بەو مەکان، بادییەیی بەیدی
 دیش سەحرا پۆشان، سورخی و سفیدی
 چەتر و چاداران، خەیمە و خەرگاہان
 کێشان وە قانون، قاعییدەیی شاھان
 خەیمەیی عەزیمی دوورەن جە یانان
 تێدا بیەن جەمع نامی جەوانان
 بەعزی نیشەجان، بەعزی سەف کێشان
 عالی نەژادی ها نە دێشان
 قاسید نەزانا و بێ سەلام دا وە سەف
 نامەش بەرئاوێرد، نیاش نە پرووی کەف
 مەھدی جەو قاسید نامەش ستانا
 موشی تەلەب کەرد، سەرانسەر وانا

^۱. لە دەستنوسەکاندا نەهاتوووە.

مه فھووم بی ته ستر، مه زمون نامه
 مه جلیس بی وه حشر، (یوم القیامه)
 واتشان نه و فله فکر خام کهردهن
 بهانه پهی ویش، سه رته نجام کهردهن
 قهومیشان چی شهن، نه و فله چه نی قهیس؟
 قهیس عامری و نه و فله به نی وه یس!
 نه بته به نیروی سپای ویش نازان
 ته مای لهیل کهردهن، نی حیل سازان
 ته لب کهرده دهر پهری جه و ابش
 هر ئید مه زانووم پهری سه و ابش

جواب نوشتن مهدی برای نوفل شاه^۱

وات: بنویس نه و فله خه یالت چی شهن؟
 هدر کس نه جای ویش، پادشای ویشنه؟
 ئه قهیس مه جنوننه تو فرزانه نی
 پهی چی شه نه خه یال بی ئیمکانه نی؟
 مه من جهی وهرتهر قه یسم نه ناسان
 هامپازنه چه نی دهیری و پرواسان
 هر جه تفلکی قهیس سادار دیوون
 جه دهست دیوان نهو بار به لیوون
 نه گهر قهیس وه فکر فام ویش مه بی
 زهرووری ته سدیع نامه ی توش مه بی؟

^۱. وه لامدانموره (وه لام نووسینه مه) ی مه مهدی بو نه و فله شا.

ئەو ھەم بەنى ەم، ھەم شەھزادەمەن
 چ موحتاج پەيك فرستادەمەن
 عەيبەن، قەيبەن، پەي شەخسى پيسە تو
 خەيالان خام وە دل باوەرو
 ھەرگاہ زانامان عەزمت وە رەزمەن
 ئيمەيچ پۆر رەزم جە لامان بەزمەن
 نامەش تەمام کەرد، واتش بە قاسید!
 پەي شاھان عەيبەن خەيال فاسید
 واتش بە نەوفەل مەر ئمەزانو
 تەوہن نە جاي ویش، سەنگین مەئمانو
 نەنازو وە زۆر سپا و سان ویش
 تیر و تانەي تال نەکیشی وە کیش
 عەرەب جە عەرەب نەدارو ئەندیش
 لیش مەعلوم مەبو دەعوای گورگ و میش
 قاسید پەي پوخسەت خاتر کەردش جەمە
 نامەش گرت بە دەست، سەفارش بە سەمە
 دوغای دەولەت وات، موغارودەت کەرد
 جەوابش ئاوەرد بە نەوفەل سپەرد
 مەفھوم بی مەزمون نامەي دلپیشی
 بەعزی بە نيزاع، بەعزی بە خوشی
 پیچ ئاوەرد بە زام تیر خاروہ
 کەفت نە سەودای فکر کارزاروہ

کیانش وه جوق، وه ئوچاخان دا
وه ئیل ئووهیس، وه قوچاخان دا

شکر آراییی نوفل^۱

هه‌ی به‌یانسه‌وه، ئیلجاری ئیلهن
هه‌رکس مه‌کش کهرد، جه ئیلی وئله‌ن
هه‌ر کس کاسه‌ی ئاو نه‌وفه‌ش وهرده‌ن
هوریزۆ په‌ی سان، واده‌ی نه‌به‌رده‌ن
جه‌ه‌دی جه‌نگ جزیان، بادی باده‌ران
سه‌نگین سه‌واران، هونه‌رپه‌روه‌ران
خه‌جهر گوزاران، ساحیب ساتووران
نیزه و که‌ماندار، گرد سه‌له‌حشووران
جلوسیی شیخان، فخرخونده به‌ختان
ئاخیز کهرد نه‌چۆل، جه‌به‌ل و سه‌ختان
نه‌پۆژ کهرده‌ن سه‌بر، نه‌شو کهرده‌ن خه‌و
یه‌لغار دان به‌جه‌خت، قه‌تره‌دان به‌ده‌و
یاوان به‌خدمه‌ت سه‌ردار ویشان
په‌ی مه‌حسوب سان، یه‌ک یه‌ک سه‌ف کیشان
سان به‌گلهران، سادیق نه‌نیسان
به‌رشین جه‌تۆمار ده‌فته‌رنویسان
له‌شکر نویسان جه‌شوماره‌ی جه‌یش
سه‌رسارم بین ته‌مام، به‌تال کهرده‌ن عه‌یش

^۱. له‌شکرکێشی نوفل.

نهوفهڼ، ساز پهزم ئهفراډ و خانان
 فهرما ئاوهردن نه جوبهه خانان
 قه لځان چهرم كيتف، گورگ كوهه ن سال
 سافتهر جه نهوساف زوجاجه ي زولال
 خوړدى خونكاري، پاك پهړ جهوهه ر
 تى نيشان وه سهنگ ياقوت گهوهه ر
 زړه ي چار ئاين، موله للى ته لا
 وه چار قال ته رقيم په ي دفع به لا
 قه بزه ي تىغشان مېخ زه پته ندوود
 خه ريته ي به يسووخ، كارخانه ي داوود
 قولچاخان شه فاف، نه قالب په يوه ست
 فهوق مرواري به ند، په ي ږوپوش ده ست
 سه رسنان سى كووز نه ي چوى نه رم ساف
 سه رخي شان سه رجوش، مه وداى مووشكاف
 قه داره ي قه دپاچ، ږهنده ي قاتل
 چه نى كه مهربه ند، په ي مهردان قابل
 ميسرى بى ئامان، ژار ئالووده ي ژار
 سيم و زهړ خه لاف، په خت ميناكار
 بالچوخ سونع ساف، كارخانه ي فه رهنگ
 موره سه ع وه له عل، دانه ي گران سهنگ
 شا نهوفهڼ هيممه ت، خه يلى عالي كهر د
 جوبه خانه ي ویش، ته مام خالى كهر د

نه ژدی نه ژادان، نه تیجه ی نامی
 بهسته په ی مه ساف، وه قست نیکنامی
 ته مام وه نه سباب بهرگ باشه وه
 به زین [و]^۱ سه رزین، خوش قوماشه وه
 جل نارام تیرمه، ته مام سورمه دوز
 تاق شال په شم، که شمیری گوډوز
 لوجام لاجه وورد، ریکاب ته لا ته رز^۲
 به خشا وه شیخان، والی پایه بهرز
 که رهم ریزان که رد، والی موک نه جد
 سپاش مونعیم که رد به نه لتاف وه جد
 وه نه سپ و نه سباب، گورز و تیغ و تیر
 که مان و که مه ند، خوودی زه زه نجیر
 فه سلی ته داره ک، سپاش ته مام که رد
 شه خسی وه نایب، نیل [و]^۳ نه حشام که رد
 به عزم عبور، ته لب که رد مه رکب
 خیزا بانگ بهرز، (یا أخی إِرْکَب)^۴
 برام سهوار بهر به نه سپ په هوار
 با هوورا بکیشان، بی وه هه ی سوار
 نیشت نه خوان زین، وینه ی که یانان
 نه وازان سازان، نه میته رخانان

^۱. له دهستنوسه که دا له میر کراوه.

^۲. له که نار نه به میته یشه وه نووسراوه: (لشکر آوردن نوفل).

^۳. له دهستنوسه که دا نه ماتووه.

^۴. نه ی برا سوار به، نه ی برا سوار ببه.

به حوكم فهرمان، داراي موټك بهر
كيـشان بهـيـداخان، زهـرينـ بالـ زهر

وارد شدن نوفل به خاک عامری^۱

سەف ئارایی سەف، پووی زەمین پۆشا
پوو کەرد نە ولات، ئیـلـ عامر شا
قەیس بار بە ئیـو، دیوانە ی سەرمەست
بەردش^۲ چەنی ویش، ئەیل بدۆش بە دەست
فەرما قاسیـدان بەردشان هەوان
وہ خـیـلـ باوان، ئەیل سۆسەن خال
نەوفەل نە جای ویش خیزیان، ئامان
چەنی چەند هەزار سپای بی سامان
بەو سپا داخل موټك دوجەیلەن
ئیرادەش ئیـدراک، خەیاالش ئەیلەن
پاسە بەرئامان بە زەرب ساتوور
لەیلـ پەری قەیس بکیـشـۆ بە زوور
ئیلـ عامری، مەسموع بی لیـشان
گنان وہ سەرحەد، کارسازی ویـشان
مەهدی وات: قاسیـد بە مالـ و بە زەر
ئەوـند ماوەرووم سپای ساحیب فەر

^۱. پۆیشتنی نوفل بۆ خاکی (ولاتی) عامری.

^۲. لیژەدا دووجار نووسراوە: (بەردش بەردش).

سهرزه مین پۆشو خه یه و نه سپ و مهرد
 نیه دۆ نه چه م، چه رخ لاجه وهرد
 نه وفه ل نه جدی خه یالش خامه ن
 قۆشه ن[ش]^۱ جه کۆن، له شکرش کامه ن
 یا گهنج و مال[ش]^۲ مه غروورش کهرده ن
 یا فهوتش نامان، نه جه ل تاوهرده ن
 چه هار شاتر کیاست، وه چه هار تهره ف دا
 وه دامان و دهشت، سه حرای نه جف دا
 جه به ل نشینان بادیه و دامان
 ساکنان سه مت ده ریاچه ی عوممان

شکر آرایي مهدي در مقابل نوفل^۳

خیزیان، نامان عاره بان بهر
 قاتل قۆچاخان، خوودی فولاد بهر
 نیل مونتسه فیک، قهوم ره حماني
 قهیلله ی مونزیر، قووی نه عمانی
 شه بیانی و مه لوح، بهنی غه زایل
 جه م کهرد جه وانان جه هر قه بایل
 نه جه به ل عامر، تا (شط العرب)
 خیزیان شیخان وه نه میر له قه ب

^۱. له دهستنوو سه کهدا له میر کراوه.

^۲. له دهستنوو سه کهدا له میر کراوه.

^۳. له شکرکێشی مهدي له بهرام بهر نه وفدا.

مه هدی وه گردین، خه لعت به خشان که رد
 چه نی هم وه سهخت، سهوگه نیشان و ورد
 تهوهند سهرداران ئه فراد شیوخ
 عه ره ب نه ژادان، جه وانان شیوخ
 جه م بین نه تهو جاه به عهزم ستیز
 واتسی مه حشه رهن، پژ ره ستاخیز
 عهین عهرز و توول، قه داره و فهرهنگ
 ئیعمال که رد ئوستاد، ساز خوش ئاههنگ
 تهو شهو مه شاخی، ئومهرای عه ره ب
 و یاران به عهیش، به شادی و ته ره ب
 سهحر به فهرمان پادشای قه ههار
 فاتیح بی نه لهیل، سهردار ته ههار
 جه سپای ده یجور سه نیشان خه راج
 فهرما به ستشان، قوفل قاپی واج
 جه قاف تا به قاف، جه مه تا ماهی
 رهوشه ن بی به نوور لیقای ئیلاهی
 ئامان وه ئیمداد، قه بیلهی سه قیف
 جه ئیین سهسلام به سهد کهم و کهیف

لشکر آراییی مه دی عامری^۱

دوو سپای عهزیم روو که ردهن به هم
 مه وجشان مه دا چوون به حری قولزه م

^۱ لهشکرکینشی مه دیی عامیری.

ئامان وه مه‌یدان، شیخان که‌یر
 نه‌عرا‌بی مه‌ردان، جه‌ بورنا و پیر
 شیران به‌وران، درندان په‌ل‌ه‌نگ
 جه‌ بی‌شهی مه‌ردی ئامان په‌ری جه‌نگ
 داشان وه‌ هه‌مدا پیاده و سه‌وار
 جه‌ تل‌ووع شه‌مس تا خۆر بی پی‌وار
 نه‌و سه‌وگه‌ندوه‌ران په‌ر لاف و گه‌زاف
 شکه‌ست ئاوه‌ردن نه‌ عه‌رسهی مه‌ساف
 چوون داج ده‌یجور ئاما نه‌ پروی کار
 لوان به‌ چادر، به‌ زار و زگار^۱
 سه‌حه‌ر هۆر‌یزان به‌ هه‌م بین لای‌حق
 جه‌یش عامری [و]^۲ به‌نی مه‌ساح‌حق
 دان نه‌ ته‌پل کوس، نه‌قاره و شه‌پی‌ور
 سپای عامری باز هه‌م بی خاپو‌ور
 قه‌یس بار به‌ لئو که‌ردش خه‌یالی
 ته‌وولانی وینه‌ی درازی سالی
 که‌فت نه‌ کو‌وره‌ی گه‌رم، په‌ژاره‌ی له‌یلی
 ده‌ست که‌رد وه‌ فو‌غان، شین و واوه‌یلی
 واتش: ئی ئی‌قبالی، به‌خت شووم چاران
 سیا چوون قه‌تران قوتووی عه‌تاران

^۱. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (زوگار).

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

قه‌لهم زهن نه‌و رۆ، قه‌لهم گرت نه‌ مشت
 نویسی نه‌ چاره‌م، زشتی عالهم گشت
 سه‌د نه‌فرین وه‌ به‌خت، جه‌ تفلای سیام
 دریغ جه‌ نه‌زهل، جه‌ ماده‌ر نه‌بیام
 نه‌ر مه‌بیام له‌یلم، هه‌ر نه‌دیا وه‌ چه‌م
 ساکن بیم جه‌ ده‌رد، جه‌ نه‌ندوو و غم
 نیسه‌ ها گنام وه‌ ماجة‌رای سه‌خت
 جه‌ نۆ سه‌نگ سه‌خت واریان وه‌ به‌خت
 نه‌ر سه‌د ماچان [قه‌یس]^۱ ویل هه‌ردانه‌ن
 ئی ده‌رده سه‌رمه‌شق گردین ده‌ردانه‌ن
 دوور بۆ جه‌ گه‌ردش گه‌ردوون بی مه‌یل
 شکه‌ست باوه‌رۆ وه‌ باوان له‌یل
 فایق بۆ نه‌وفه‌ل، له‌یل بارۆ وه‌ به‌ر
 به‌د مه‌یۆ نه‌ پام، جه‌ به‌دان به‌دته‌ر
 یه‌ چوون مه‌بۆ له‌یل شای چه‌م سیاوان
 وه‌ زۆر بکی‌شۆ جه‌ یانه‌ی باوان
 بله‌رز[ۆ]^۲ وه‌ خه‌وف ده‌ست بالاده‌ست
 جه‌مین به‌و نه‌سر نه‌رگسان مه‌ست
 غوبار پانال بنیشۆ جه‌ خال
 گه‌رد ئالوده‌ بۆ زوجا‌جه‌ی زولال

^۱. له‌ ده‌ستنوو سه‌که‌دا نه‌هاتوو ه.

^۲. له‌ ده‌ستنوو سه‌که‌دا نه‌هاتوو ه.

نه مین بو جه مین جه م نمای جامش
 په شیو بو زولفان خدیاتهی خامش
 شه رارهی سه بوون، هه وای گهرم و سهره
 ته غیر دژ وه شه وق لیمووان زهره
 قه تری (ماءُ الورد) تهخت پی شانش
 جه م بو نه عه میق چای زنده گانیش
 سه رواز بو نه له وح سینهی سیم ساف
 تاف بدژ پهی گهنج حه جهرهی دوو ناف
 پوژ مه ماتم ئه و پوژ ئیترهار بو
 زنده گی زولمات، چه ماتم تار بو
 مه شنه ووم وه گوش، نه وینووم وه چه م
 زه بانم لال بو، نه و اچووم وه دهم
 خاس ئیده ن ره جم بکه ران وه سهنگ
 نه وینووم جه مال لهیل وه خاتر تهنگ
 کس نیهن که رز عیلاج ئی دهره
 مهر ههر خوداوه ند تاک ته نیای فهره
 ده سش پهی حاجات، بهرد پهی مونا جات
 وه قاپی قه زای (قاضی الحاجات)
 واتش: یا که ریم، کاران به تال که ر
 شاهان وه موفلیس، گه دا وه مال که ر
 یا کلید فته تح گرد نام ئاوه ران
 نه و فه ئی نهی جهنگ زه فهر ناوه ران

عه‌یی‌ه‌ن پ‌ه‌ی م‌ن و خان‌ه‌و‌ا‌د‌ه‌م گ‌شت
 م‌ه‌ب‌ان و‌ه ت‌ان‌ه‌ی ن‌ه‌ج‌دی پ‌شته‌ل پ‌شت
 ئ‌ی‌لّ ع‌ام‌ری ف‌ایق ب‌و ئ‌ی‌شان
 س‌ز‌ای ه‌ه‌زار س‌الّ ب‌د‌ه‌ران پ‌ی‌شان
 م‌ونا‌ج‌ات‌ش ک‌ه‌رد [ه‌ر] تا ک‌ه تا‌وا
 د‌و‌ع‌اش و‌ه ه‌ه‌د‌ه‌ف ئ‌ی‌ج‌اب‌ه‌ت ی‌ا‌وا
 غ‌ه‌ره‌ز د‌و‌و س‌ه‌ر‌دار، د‌و‌و و‌ال‌ی ز‌اده
 ه‌ر د‌و‌و س‌پ‌اش‌ان ج‌ه ه‌م ئ‌ام‌اده
 ج‌ه س‌ه‌ح‌رای د‌و‌ج‌ه‌یل، س‌ف ئ‌ار‌ای ج‌ه‌م ب‌ی
 س‌ه‌ر‌س‌ن‌ان و‌ه ز‌ۆر، ب‌از‌و‌وان خ‌ه‌م ب‌ی
 چ‌ه ک‌ا‌چ‌اک س‌ه‌یف، ش‌ه‌ق‌ق‌ه‌ی چ‌ار‌ن‌ای‌ن
 چ‌ار‌ن‌ای‌ن [ل‌ه‌ت ل‌ه‌ت]^۲ ئ‌ام‌ا و‌ه پ‌ای‌ن
 ه‌ه‌ی ه‌ه‌ی ج‌ه ن‌ه‌ب‌ه‌رد ع‌اره‌ب‌ان ح‌ه‌ی
 ب‌ه و‌اته م‌ا‌چ‌ان: «ع‌ه‌ره‌ب ر‌ۆز ع‌ه‌ره‌ب ه‌ه‌ی»
 ن‌ه ق‌ری‌ه‌ی س‌ه‌رن‌ه‌ی، ج‌ه‌ر‌گ‌ه‌ی ج‌ه‌وان‌ان
 م‌ه‌ل‌ایک د‌ه‌س‌ت ک‌ه‌رد ب‌ه ل‌ا‌ح‌و‌ل و‌ان‌ان
 ق‌ه‌د‌اره‌ی ج‌ه ف‌ه‌رق خ‌و‌ودی خ‌و‌غ‌اری
 م‌ه‌ن‌ان‌ا چ‌و‌ون ت‌اج خ‌ر‌و‌وس ل‌اری
 ش‌ه‌ق‌ه‌ی ش‌ش پ‌ه‌ران چ‌و‌ون ب‌ه‌رق ب‌ال‌ا
 ج‌ه ز‌ایه‌ل‌ه‌ی ر‌ه‌زم، چ‌و‌ون ب‌ه‌زم ک‌ال‌ا

^۱. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نهن‌ووسراوه و له‌بیر کراوه.

^۲. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هات‌وو‌ه.

جه دوعای مه جنون به حرکم باری
 حر بهی لای نه وفه^۱ نم بهی کاری
 مامان به مه یدان، دل به قینه وه
 ساق سپهر وه پروی سهدر سینه وه
 وه ختی پهی غه نیم مه کهردن تاهه نگ
 دیده شان مه گرت^۱ په ردهی تار و ته نگ
 باز مه شین خجل وه یا گهی ویشان
 ده عوا و دار [و]^۲ گیر، نه ماما لی شان
 ته حقیق بی لی شان، قه یس دوعا کهردهن
 ئیلتیجا وه نه سل موده عا به ردهن
 شیخ مه ساحتی، ئومه رای ئووه یس
 ده ستشان پیچا وه دامان قه یس
 سه د ئامان هه ی قه یس، دوعای خه یر کهر
 هه ی په ی وه سل له یل، دل تازه مه یر^۲ کهر
 دوو ده ریای له شکر وه هم جو شان نه
 نامورادت کهران یه په ی تو شان نه
 (ان شالله) نه وفه^۱ ناوه رو شکه ست
 له یلی چون شه هباز مه سپاروت وه ده ست
 مه بین وه نیشان تیر مه لامه ت
 دیدار نه مانو تا رو قیامه ت

^۱. نووسراوه (مه گرد) که مه له یه.

^۲. له ده ست نووسه که دا له بیر کراوه.

^۲. له ده ست نووسه که دا «مه یل» نووسراوه.

مه‌بین وه سه‌رژان قه‌وم و بیگانسه
 ته‌قازای فه‌تح که‌ر جه لای یه‌گانه
 مه‌جنوون وه ئی‌خلاس و یه‌قین ساف
 لالا وه ده‌رگای بی‌ستوون ته‌ناف
 دوعاش که‌رد په‌ی فه‌تح تایفه‌ی نه‌وفه‌ئ
 واتش: یا که‌ریم، بینای بی‌به‌ده‌ئ
 عه‌سکه‌ر عامر، جه‌یش جه‌به‌ئی
 زه‌لیل بان وه ده‌ست قه‌وم نه‌وفه‌ئی
 خه‌جائه‌تی قه‌وم نه‌مانۆ په‌ی من
 دوعاش قه‌بوول [که‌رد]^۱ پادشای (ذوالمنن)^۲
 به‌حوکم یی‌چوون پادشای بالا
 نه‌وفه‌ئ چوون سه‌یلای عامری مالا
 شکه‌ستشان وه‌رد، به‌لام کام شکه‌ست
 هیچ نه‌حیای ئیختیار نه‌مەندش به‌ده‌ست
 جه‌ته‌رس تاراج که‌ردشان نه‌ندیش
 هه‌رکەس جه‌هدش که‌رد، په‌ی نه‌تفال ویش
 نه‌وفه‌ئ چه‌نی قه‌وم فه‌راوان خه‌یلی
 هه‌مله‌ به‌ر وه خیل باوان له‌یلی
 مه‌هدی فه‌رار بی نه‌ئو عه‌رسه‌گاه
 نه‌وفه‌ئ شی وه ده‌ر قوبه‌یه‌ی خه‌یمه‌گاه

^۱. له‌ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتوو.

^۲. خاوه‌نی مننه‌ت، خاوه‌ن به‌خشش.

خواجهش پیاده کهرد، شی وه یانه وه
 له یلش بهر ئاوه رد وه گریان وه
 ناقه ی ئه و ناقه، جه مازه ی ویش بی
 ساتی چون خه یان، سه د فهرسه نگ ریش بی
 ناقه شان ئاوه رد، که ژاوه باز بی
 نه شنوی سمووم، شمس نادیار بی
 یهک دوو مه نزل به شادمانی
 به عهیش و عیشرهت، به کامه رانی
 یهک پوژ نه رای کوچ ههوا غوبار بی
 خواجه کهفت نه پیش قوشه ن سهوار بی
 جه ناگاه مه هدی وه گریان وه
 چه نی چهنه نه فهر دل بریان وه
 ئامما بوسه دا ریکاب نۆفه ل
 به چه رب زه بانی، دل په ر جه ده غه ل
 وات: ئه ی جه وانمه رد، مه جنوون دیوانه ن
 هامراز وحوش، بیابان یانه ن
 بیخود په ری قه یس مه کیشی جه فا
 فره یفته ی دیوون، نه دارۆ وه فا
 نام ویش و له یل، نه قوام [و]^۱ ته بار
 روسوای عام که رده ن، ته مامی یهک بار

^۱. له ده ستنوسه که دا نه هاتوو ه.

ئەو مائىل نىيەن ۋە ژەن ۋە غەيال
 دايم مەشنىۋىن بە خاۋ [۱] خەيال
 ئەر سەرەم پاچى ۋە قەدارەۋە
 كەرىش ئاۋىزان ۋە قەنارەۋە
 لەيلى ئەدەۋم مەن ۋە قەيس شىت
 نەجاتم بىدەر، چۈنەن سەلەي ۋىت
 پارەش مەكەرۋوم ۋە تىغ تازى
 مەدەرەۋش ۋە سەگ، ۋە قەيس نىم پازى
 لەيل پەي ۋىت خاسەن جەۋانمەردەنى
 لىم لادەر ئى نەنگ ھەرچى كەردەنى
 سولخى بۆ بەعدەن دوشمەنى ئىلات
 ۋىت والى زادەي مەعلۇومەن جە لات
 نەۋفەل ۋات: خەلاف ۋىجدانەن مەھدى
 دوۋرەن جە مەردى ۋە بەدى ۋە بەدەھدى
 مەن شەرتەم كەردەن قەيس ياۋۇ بە لەيل
 مەھدى ۋات: نەۋفەل دەرۋوم ھەن كەيل
 كارى بۆ مەجنون نەياۋۇ ۋە موراۋ
 دەينم ۋە گەردەن، ھەرچى باۋا باد
 نەۋفەل جە ۋاتەي مەھدى بى^۲ مەلوول
 پىچيا ۋە ھەم چۈن مېۋ مەفتوول

^۱. لە دەستىۋوسەكەدا نەھاتوۋە.

^۲. لە دەستىۋوسەكەدا نووسراۋە (بۇ) كە ھەلەيە.

راهی بی وه پا، مه هدی شی وه پهس
 مه گیلآ جه دهور سپاش وینهی عهسهس
 ماما عهه ماری، لسه یلیّ وه پاوه
 پهشتهی سوهه یلی، نه توی که ژاوه
 گهرم بی هه وای بادیه ی سووزان
 جه گهرمی سمووم، نار فرووزان
 پهی قه زای ته قدیر، خواجهی دوجه یلی
 داش وه لای یهک سه مت، که ژاوه ی له یلی
 نه وفه ن نیگاه که رد که ژاوه واز بی
 خالی جه نه غیار، جهرگهی غه ماز بی^۱
 وه سوهه ی شه یتان ویا راش نه دل
 واتش: من کی شام جه فای بی حاصل
 حه یف نه دیم جه مین جه مال له یلی
 به واته ماچان، وه جیهه ن خه یلی
 نه وفه ن نیگاه که رد که ژاوه واز بی
 خالی جه نه غیار، جهرگهی غه ماز بی
 نیگاه که م وه عه ین خه ریدار ویم
 سه لیه ی مه جنوون، ئیمتیحان بو پیم
 نه گهر مه جنوونه ن حه قش به دهستن
 وه رنه ماده رزاد، دیوانه [و]^۲ مهستن

^۱. له دهستنوسه که دا ئه م بهیته له دوی دوو بهیته وه جارنکی تری هاتووه.

^۲. له دهستنوسه که دا له بیر کراوه.

که چ که ردش عینان وه به هانه‌ی وهرم
 نه هانه‌ی سهوار، رهوان بسی وه نه‌رم
 دلّ جه وه سه‌سه، چه‌م وه خاوه‌وه
 که‌م که‌م ته‌کش دا وه که‌ژاوه‌وه
 دیش له‌یلی وه ناز، چوار زانوو نیشته‌ن
 جه قه‌ده‌م تا فه‌رق، نوور پیندا وه‌شته‌ن
 سه‌ف به‌سته‌ن ه‌یتار جه سه‌ف‌ه‌ی قه‌مه‌ر
 زه‌بان‌ش کی‌شان په‌ی چه‌رخ ته‌خزه‌ر
 له‌یلی چ له‌یلی، چوون حووری به‌شت؟!
 سونع سو‌جانی، فری‌شته‌ سرشت
 خالّ چ خالّ، مه‌ر له‌عل به‌ده‌خشان دیز؟!
 له‌عل ته‌مه‌ر بی‌ز، مه‌رجان یاقووت ریز
 ته‌ی نیشان، وه سه‌حف ته‌خته‌ی بلووره‌ن
 هه‌ر ماچ‌ش خه‌راج مو‌لک فه‌غفووره‌ن
 مه‌سه‌حه‌ف‌ش نیان وه بالای زانو
 په‌ی ده‌فع ته‌شرار، قورئان مه‌وانز
 حه‌رف ه‌لق،^۱ ئیدغام،^۲ یه‌رمه‌لوون^۳ ئیزهار^۴
 قاعیده‌ی قه‌رائه‌ت، ته‌جوید ناشکار

^۱. واته ئهو پیتانه‌ی که له‌ناو هه‌لقه‌وه گو‌دمکری‌ن: وه‌ک (ع، ح، غ، ق، ...).

^۲. بریتیه له‌تیکه‌ل‌کردنی دوو ده‌نگ له‌یه‌ک پیتدا، وه‌کو تیکه‌ل‌بوونی پیتی نوون له‌گه‌ل پیته‌کانی (یرملون). له‌په‌راوی‌زی دوا‌ی نه‌مه‌دا بوون کراومه‌وه.

^۳. نه‌گه‌ر پیته‌کانی وشه‌ی (یرملون) بکه‌ونه دوا‌ی پیتی (ن) ئه‌وا ئهو پیته له‌ده‌نگی ئهو پیتانه‌دا ون ده‌ییت.

^۴. بریتیه له‌گو‌کردنی پیته‌کان به‌شی‌ومه‌یه‌کی ته‌واومه‌تی به‌بی ئیدغام و ئیقلاب و ئیخفا.

قەرئەت چ نەوع؟! مەد^۱ چوون مەكیشۆ
 لەرزە^۲ وە ئەندام، شێران مەنیشۆ
 غوننە^۳ و شەفەوی،^۴ سەفیر^۵ و تەشەدید^۶
 یاسای قورئان وان، قاعیدەى تەجويد
 وانای قورئانیش پەى دەفع دەحەل
 بى وە دامانگیر، پەى نەزع نەوفەل
 نەوفەل بى وە نەقش موقەواى شاران
 زەعیف بى چوون گول سال بى باران
 خەیلی نگاش كەرد سەراسیمە مەند
 (وإن يكاد)^۷ پەى دیدەى بەد وەند
 تیری نە فیتراك بال وە هەم پەیوەست
 جە قەوس كەمان، نەرگسان مەست
 جابەجا نە جەرگ نەوفەل جا كەرد^۸
 ریشەى جەرگ و دل جە هەم جیا كەرد

^۱ - بریتییە لە گۆکردنی پیتەکانی (ا، و، ی) بە شیوەیهکی درێژ کە ئەمەیش بە زۆری کاتێک پوو دەدات کە ئەو پیتانە بکەوێتە پێش (هەمزە) یاخود پیتی ساکینەو.

^۲ - وا دەچیت مەبەستی لەو لەرمیە بێت کە قورئان خوێن لەرمیەو دەخاتە ناو دەنگەکیەو بۆ بەرزکردنەو و نزمکردنەو دەنگەکە و ئاوازخوێندنەکە خوش و جوان بەرگوێگر بکەوێت.

^۳ - بریتییە لە دەرکردنی دەنگی (م، ن) لە لووتەو.

^۴ - ئەو پیتانەن کە بە لێوگۆ دەرکێن.

^۵ - صغیر: واتە فیتوو (فیکە)، صغیری: ئەو پیتانەن کە دەنگیان بە شیوەی فیتوو (فیکە) گۆ دەرکێت.

^۶ - بریتییە لە گرتنی پیتێک یاخود قورس گۆکردنی.

^۷ - سەرەتای ئایەتی (۵۱) ی سوورەتی (القلم) ۵.

^۸ - لە دەستێوەستەدا نووسراوە (گرت).

دهست زهلیلیش گرت به زامه وه
 په ری دانسه ی خال بی وه دامه وه
 تهوق توغرای زولف لهیل گرت^۱ نه گهردهن
 بیناش کهرد وه کار قه تل قه یس کهردهن
 وات: نهر بوکشوش^۲ هوویدا مه بو
 هوون وه بی ته قسیر، لیش په یدا مه بو
 مه بووم وه سه رزان قه بیله ی عه رب
 مه بووم وه باعیس به دنامی مه نسب
 نهر وچه ووم په ی ویم به زور ناوهردهن
 عه رب جه عه رب که ی ته سیر به ردهن
 خاس ئیده ن جه به زم جام مه ی نوشی
 بدهروم به قه یس، باده ی خاموشی
 ناوهردهش به یاد، ئیسلام و ئاین
 جه عه هد و په یمان، ناما وه پاین
 کفت نه فکر خام، خه یال باتل
 چه نی خه یالان یاوا به مه نزل
 ساقی ته لب کهرد، واتش: ئه ی ساقی
 شهرت بو من وه شهرت، حیات باقی
 نه جه زای ئه مر، مابه عده ها بو
 تو په ی من فره زه ند، من په ی تو بابو

^۱. نووسراوه (گرد) که هه لیه.

^۲. له دهست نووسکه دا نووسراوه (بوکشووم) که هه لیه.

سه‌ره‌م ها نه ته‌وق، پام نه حه‌لقه‌ی غه‌ل
 موشکلی که‌فته‌ن وه ته‌و مه‌بو حه‌ل
 زگارم^۱ هه‌رگاه خودگیریت که‌رده‌ن
 فه‌ردا ده‌ین من مه‌یوت نه که‌رده‌ن
 ساقی وات: ئه‌ی شاه به (عون المعین)^۲
 ئه‌ر به‌یۆم جه ده‌ست به (رأس العین)^۳
 نه‌وفه‌ل وات: فه‌رزه‌ند ئی‌ده‌ن خه‌یا‌لم
 له‌یل بو وه حه‌کیم حات‌زان حاتم
 سه‌ر نه سه‌ودای سه‌ر، وه نه‌نداز که‌رووم
 دل‌شادی و شه‌هد، پ‌یزه‌ی پاز که‌رووم
 شه‌و نه ته‌غای شه‌مع، شه‌وچراغم بو
 رۆژ می‌وه‌ی نه‌هال، نه‌خل باغم بو
 په‌قیبی چوون قه‌یس ها نه دل‌یمان
 مرعاله‌جه‌ی ده‌رد نمه‌بو پیمان
 مه‌بو جه خیلال مه‌جلیس ئارای مه‌ی
 باوه‌ری په‌ی قه‌یس، پیاله په‌ی په‌ی
 سه‌رخۆش بو جه مه‌ی، باده په‌یاپه‌ی
 نه‌فامو^۴ به ویش، زه‌هره‌ن یا خو مه‌ی

^۱. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه (زوگارم).

^۲. هاوکاریی و یارمه‌تیدم.

^۳. سه‌رچاوان، سه‌رچاوه‌کانم

^۴. له ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه: (نه‌فام و)، هه‌له‌یه و ده‌یی (نه‌فامو) بی‌ت، ئی‌مه (نه‌فامو) مان به دروست‌تر زانی و

دانا.

سه رخۆش بۆ جه مهی، بادهی عه نابی
 فهرق نه بۆ جه لاش، ئه سوهد جه ئابی
 ههر وه قتی زانات نهو بیّ حهد مهستن
 ئاب ئاته شواری، پای هۆشش بهستن
 دوو پیالهی پاک، توحفهی بلووری
 چه نی ژیر فیّنجان، چینی فه غفووری
 پیالهی یهك نهواخت، [ههر] دوو جه یهك رهنگ
 یهكی پهپ شه راب، یهكی پهپ شه پهنگ
 نه تهره قهه پای، خه یالت جهم كهر
 شهی چه نی مه جموع، ههر دوو وه ههم كهر
 هۆش و فام جه لات نه بۆ تهواسا
 باوهر وه مه جلیس عه دنانان^۲ ناسا
 مهی بدهر وه من، شه پهنگ وه مه جنوون
 ههر دوو بنۆشیم، تا چوون مه بۆ چوون
 ههر وه ختی قه یست جه زه مین كهرد مهست
 وه شیشهی شه پهنگ، پای حه یاتت بهست
 مه كه رووت وه شه خس فه رمان فه رمای كول
 قه بایتل نه جد، وینهی گول و مول
 والی مه مالیك، دامنهی دوجهیل
 تو حاكم، تو شیخ، من غولام لهیل

^۱. له دهستنوو سهكدا له بیر كراوه.

^۲. له دهستنوو سهكدا نووسراوه (عه دنان).

ساقی ساده لهو، شهیتان نه راش بهرد^۱
 پهری قهسد قهیس، قهسد قهزاش کهرد
 رازی بی وه حهرف گهزاف چاقی
 شه پهنگ بهرئاوهرد، سپهرد وه ساقی
 شهو بهسات بهزم باده چنیشان
 نهوفه لّ چهنی قهیس، شادی مه کیشان
 بهزم نارای بهسات، مه جلیس عام بی
 نهوفه لّ نه ته دبیر، خه یالّ خام بی
 ره ققاسان ره قسس وهرزش کهرده وه
 په یک مهرگ حازر نه پشت پهرده وه
 یه گشت کارسازی مهرگ نهوفه لّ بی
 پیالّهی ته کلیف ره دد و به ده لّ بی
 به عهیش و عیشرهت، پهی پهی جام مهی
 مهرگ من بنووش، گیان توّ با بهی
 مه علووم بی مه جنوون، مهست و خومارهن
 نیشانهی مهستی، لیش ناشکارهن
 ساقی پهی مه جنوون نه کارسازی بی
 ته قدیر نه ته دبیر، فیتنه بازی بی
 جه مهی و جه زهر، پیالّه پهر کهرد
 یه کیّ جه شه راب سافتهر جه دور کهرد
 نیان نه ژیر جام ههر دوو پیالّه
 نه جه لّ پهی نهوفه لّ کهردش دهوالّ

^۱ له دهستنوسه کهدا نووسراوه: (کهرد)، دیاره ههلمیه و دهبی (بهرد) بیت و نیمه نهوه مان دانا.

شه‌راب و شه‌په‌نگ، مودام قه‌رقه‌ف
 راح و مه‌ی و خه‌مر نیا نه‌ پروی که‌ف
 مه‌جلیس په‌ر موتریب، په‌ر چه‌قانه و چه‌نگ
 په‌ر جه‌ ره‌ققاسان، شه‌یدای شوخ و شه‌نگ
 نای و موسیقا و ساز و نه‌ی و ده‌ف
 که‌مانچه و به‌ریه‌ت، نه‌رغه‌نوو و که‌ف
 ته‌پل و دایره، سه‌متور و سوپنا
 نامابین وه‌ ره‌قس، جه‌ پیر و بورنا
 ساقی سیاسه‌ت دلّ ئاورد به‌ ته‌نگ
 مه‌حو خاتر که‌رد، شه‌راب به‌ شه‌په‌نگ
 گۆشه‌ی عه‌ین و ره‌قس مه‌که‌رد ته‌ماشای
 هوش و فام نه‌ سه‌ر، ساقی که‌رد حاشا
 نه‌رد وه‌ موهره‌ی نه‌قش نه‌وفه‌لی به‌خشا
 مه‌ی دا وه‌ مه‌جنوون، مه‌ردنه‌فگه‌ن وه‌ شا
 قه‌یس به‌ یاد قه‌وس تاق نه‌برۆی له‌یل
 سانا جه‌ ساقی و مه‌ی، که‌ردش [وه] ^۱ مه‌یل
 کی‌شا وه‌ سه‌ردا، پیاله‌ی په‌ر مه‌ی
 چوون جام جه‌مشید، جه‌هان نمای که‌ی
 گو‌لبانگ نوش باد، خیزا جه‌ یاران
 نه‌وفه‌ل وات: به‌ یاد نه‌برۆی نازاران
 فه‌له‌ک وات: نه‌وفه‌ل بنوش، نوشه‌ت بو
 تا خه‌یال له‌یل، فه‌راموشه‌ت بو

^۱. له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌ها‌ت‌وه‌.

ئىتتىپاقى ھەساب مەينۇشانى بىر
 تۆشەي راي سەفەر، خامۇشانى بىر
 بىر شەرت و ەھدى، بەدئەھدى ویت
 بە واتەي مەھدى با بەيۆ نە ریت
 نەوفەل نۆشش کەرد، بەدئەر نە جانی
 کەشتى وىست نە ئاب، ویش بى تۆفانى
 ئەو جام چوون ئەلماس جەرگش پارە کەرد
 دل جە تەخت و بەخت ویش ئاوارە کەرد
 نە جەنگ بىر بەیداخ، ویش وە پا کەرۆ
 نە جای رەجا، بىر ئىلتىجا کەرۆ
 نە وە گەنج و مال لیش مەبۆن پازى
 نە وە ئىلتىماس عوللەما و قازى
 رەھىق تەیب وار، دەواي مەرگ ئاوەرد
 پەي راحەتى راح، بریان جەرگ ئاوەرد
 دەواي سکووت دا وە کەللەي پەر شۆر
 راحەت بى جە دەرد، سزای زات زۆر
 سەر بەرد وە سەرىن، پاش کیشا پەي فەوت
 قەبز رۆحش سەند، جە فریشتەي مەوت
 گیان کەردش تەسلىم ئافەرىدەي رۈوح
 خاکی کەرد ەمىق، کیمىاي فتۈوح
 ساکن بى جە دەرد تاج وە سەر نیان
 خاکش کەرد وە فەرش، نە جای پەرنیان

خه بهر بهردشان وه باوان له یل
 نه و نه رای نه و گيانش كهرد توفه یل
 [جه]^۱ نه و سپا و سان، هيچ كهس نه مهندهن
 كه سي مهنده بو به ختش په ركه ندهن
 نه جديان ته مام بي سهر و سامان
 بي سهر دار مهندهن نه دهشت و دامان
 ته تباع و خويشان، پاشيان به هم
 له يلى راگه تان مه دارو وه چه م
 په ي چيش جه له يلى مه يلتان سهردهن
 قه تع سيلله ي ره حم وه سلتان كهردهن
 مه جنوون گرت نه وهر راگه ي يابان
 بي ساحيب مهندهن خه يمه^۲ و خيابان
 له يل ههر نه و له يلهن، لوان جه باوان
 ناسيبي وه باغ ليموش نه ياوان
 كه سي دهست وه خال ماویش نه مالان
 سره فته ساكن، شای نه ونه هالان
 كهس نه كهردهن سهر توغرای زولف ديز
 مهر باد نه سيم سوبح سه حه رخيز
 گه نجش نه تليسم نادیده ره نجهن
 قولفش ههر به موهر گه غجور گه نجهن

^۱. له دهستنووسه كه دا نه هاتووه.

^۲. له دهستنووسه كه دا نووسراوه (خيمو و = خيمو و)، دياره هه ليه و دهمي (خيمه و) بيت

والا و ئىخوان لەيل سۆسەن خال
 مەفهوم بى لىشان، چگونە گى حال
 خەبەر كيانان وه ئىيل و يىشان
 ئەقربا و ئەتباع، قەيلىەى خويىشان
 مەعلوم بو لىتان ياران ياوەران
 دۆستان، دلسۆزان، هاوسا و هامسەران
 هوريزان بەيان، بىخەوف و ئەندىش
 نەوفەل شى نە شۆن شووم كەردەى و يىش
 فەردا وهقت سەير، يەلغارمان بو
 بە وادەى تەحقيق، قەرارمان بو
 هەم لەيل باوەريم، هەم گەنج نەوفەل
 هەم حەريير و سووف، هەم خارا و مەخمەل
 هەم پەشم پۆشاك، هەم شەيم و ياقوت
 هەم فەرش و دىياج، قووت لايەموت
 هەم خىل و ئەحشام، مەرد و زىندە مال
 هەم دىدەى جەمال، لەيل سۆسەن خال
 ئىيل عامرى ئى خەبەر زانان
 حەمد زات پاك (لَمْ يَزَلْ) وانان
 نازىهەتى [و]^۱ شىوون، سىيا بەرگ غەم
 تەبدىل دان وه عەيش سوور و سورمەى چەم
 سەوار بين فەوج فەوج، جۆق جۆق و جەم جەم
 يەلغار دان شەفەق وادەى سوبخەم

^۱. لە دەستنووسەكەدا نەها تۆوه.

راهی بین پهی نهجد، به شادی و سرور
 جه کهردهی بیچوون، ئیحساس غرور
 ئەو شهو تا وه سوڤح سپاشان یاوا
 راحت بین جه نهجد تا وه خۆرئاوا
 جه ئەوج ئەعلا، تا عومق ئەسفەل
 غارەت^۱ کەردشان ئەموال ئەوفەل
 کەسی نەتاوا بکیشۆ نەفس
 بنازووم وه ئەمر بینای بالادەس
 ئەوسا ئەوفەل بی به ئەو سپا و سان
 عامری جه تاب تیغش هەراسان
 ئارۆ عامری و مەهدی بابۆ ئەیل
 غارەت کەردن مال ئەوفەل وینە ی سەیل
 وێرەگە پاسە، هیزی تەوریوەن
 ئارۆ پۆییوەن، فەردا دەوریوەن
 خولاسە شاد بین وه دیدار ئەیل
 دنیاشان به کام، به مەرام و مەیل
 ئەو شهو تا وه سوڤح بی وه ئیسراحت
 ئەوان راحت بین مەرکەبان تاقەت
 جه (عَلَى السَّحَرِ)^۲، سوڤحشان وانسا
 زەیین به ییداخان، بالشان شانسا

^۱ له دەستوووسەکه دا نووسراوه: (عارەت)، هەلەمیه و دەبی (غارەت) بیئت، ئیمه (غارەت) مان دانا.

^۲ سەرەتای دەرکەوتنی پۆژ، له کاتی دەرکەوتنی سپینەدا.

سهوار بين تيپ تيپ، هەر تيپي جەيلي
 پيشايش جەيش كەژاوهي لەيلي
 مەماليك نەجد كەردشان خەراب
 بي وە نشينگاھ پەي بروم و غوراب
 ئەحشام و ئەغنام، گەنج و جەواھير
 ئاوەرد نە سەحرا چوون سەنگ باھير
 سەيلان شادی و شایلوغان ژەنيا
 ئاينەي فەتح و عەيش عامري و نيا^۱
 لەيل شى وە باوان قەيس وە بياوان
 نەوفەل جە گەرەو تەقسير و تاوان
 دنيا تا وە سەر پەي كەس نەمەندەن
 فەلەك موکافات يەك جە يەك سەندەن
 فەلەك كار تۆ فريو [و]^۲ جەورەن
 نازانم مايەي تەورت چ تەورەن؟!
 هەر كەس جە ئەزەل تينەتش پاكەن
 جە هەردوو دنيا بى تەرس و باكەن
 هەر كەس بەد تينەت ناپاك سريشتەن
 ياگەش دووزەخەن، ئەر سەد فرشتەن
 پاك تينەت هەرچەند بە سوورەت زشتەن
 وینەي فرشتە مەئواش بەهشتەن

^۱ لە دەستنووسەكەدا نووسراوە (ونیا). هەلەمە و دەبی (ونیا) بێت و ئیمە (ونیا) مان دانا.

^۲ لە دەستنووسەكەدا نەهاتوو.

په حمهت وه ئه پړواچ گرد پاک تينه تان
 جه دنيا و عوقبا گران قيمه تان
 «خانا» هر که سي تاهير قيمه تن
 وجوودش داراي فسخ و زينه تن
 فسخم نه حمه دن، فسخ کائينات
 وه پروي نه نوهرش، سه لام سه لات
 «خانا» بديسه کار دهوران دنيا
 نه وفه ل سه ر نيا وه خاک سيا
 له يلى به دلشاد سه وار وياران
 قهيس پروو کهرد وه پای چول و بيابان^۱
 مه هدي شاد کام مه نازا به ویش
 جه نه فسانه و مه کر ئاوهر د^۲ وه پیش
 نه وفه ل سه رنگون، مالش وه تالان
 گرد بي وه سه ربهش په ي ميره مالان
 مه جنون شي نه شون ديوانه گی ویش
 پای چول و کاوان جه نو گرت^۳ نه پیش
 عه مامه ي فسخش که چ نيا نه فسخ
 له يلى جه واتهش جه غه مان بي غه رق

^۱ له نسخه ي به ده لدا به م شپوه نووسراوه:

له يلى به دلشاد لوا وه ساوان

قهيس پروو کهرد وه پای چول و بيوان

^۲ ناماژه ي سه ر نه لفه که داننه تراوه و نووسراوه (اوردش).

^۳ له ده ست نووسه که دا نووسراوه (کهرد).

مه‌گره‌وا به دل، به زاهیر خندان
 زویر و زگار بی، چوون دهر دمه‌ندان
 جهر گه‌ی نامداران، هم زه‌مامداران
 کیانان وه مه‌هدی، چوون خاستگاران
 په‌ی ویسال له‌یل کهردن ته‌قازا
 له‌یلی^۱ وه هیچکام نمهدا ره‌زا^۲

خواستگاری ابن‌السلام مرتبه دوم لیلی را^۳

سه‌عد ئیین مونیف، نه‌و ئیین سه‌سلام
 ناما وه سه‌رکار، خولاسه‌ی که‌لام
 به‌عه‌زم پاسخ، عه‌رووسی خاهی
 به‌سه‌د تومت‌ه‌راق، ته‌نته‌نه‌ی شاهی
 گه‌نج و خه‌زتنه، گه‌وه‌هر شه‌ه‌وار
 عه‌نبه‌ر وه باتمان، شه‌که‌ر وه خه‌روار
 په‌ی حه‌مل پی‌شک‌ه‌ش فروش زیبا
 چه‌ند بوله‌ند نوش‌تور، جه‌ زی‌ر و دیبا
 جه‌ به‌خته و به‌ختی و تازی ته‌کا‌هر
 نه‌وه‌ند عه‌قل خه‌لق پی‌ش نه‌بو یا‌هر

^۱. له‌ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نووسراوه (له‌یل)، هه‌لمیه و ده‌بی (له‌یلی) بی‌ت و ئیمه (له‌یلی) مان‌دانا.

^۲. و‌م‌کو له‌ سه‌ر به‌یتی (خانا شکار که‌رد) ه‌وه نووسیمان تا سه‌رباه‌تی (خواستگاری...) به‌هی میرزا شه‌فیعی کولیایی ده‌زانین، جگه‌له‌ یه‌ک دوو به‌یت نه‌بی‌ت له‌م به‌شه‌دا به‌گومان‌ه‌وه و ناوی خانای تیدایه، نه‌وی تری به‌هی میرزا شه‌فیعی کولیایی ده‌زانین.

^۳. دووباره‌ خوازی‌ینی کردنی له‌یلی له‌ لایه‌ن ئیین سه‌للام‌ه‌وه.

جە زەر مەردوم پەيش، بە گيان مەستيزۆ
 مەپيزا هەر وەك خاشاك بريتيزۆ
 ئەوەند گەنج و مالت بە نیکوو عەهدی
 کيانا وە عەزم دەربار مەهدی
 مەهدی هوريزا بە شادمانی
 گوشاد کەرد کلید شیرین زەبانی
 وات: ئەي شەهسوار، بەور شیر پەیکەر
 هەم پەنای عەرەب، هەم پشت لەشکەر
 ساحیب تیغ کین، هەم بولەند نامەن
 ئەسباب بزورگ، شاهیش تەمامەن
 نەر واچی هونەن، چوون ئاو مەپيزۆ
 نەر مەواچی زەر چوون تاو مەخیزۆ
 بە خاھ ناخا، جە پای پەرمەیلی
 ئەوسافش مەدا بە سەمەع لەیلی
 هەرچی مەواتش: لەیلی جە داخان
 مەفرووزا چوون شەمەع وادەي چاراغان
 جەبرەن مەیلش دا بە دنیا و زەر
 لەیلش دا بە سەعد، سەول خاتەر تەر
 جە شار و بازار بەستشان ئایین
 بە شەرع ئیسلام لیش کەرد کابین
 عەقەد و ئیزدیواج، نیکاح لەیلی
 بە میهریەي خاس، جە دینار خەیلی

نياشان به سات ته ساسه ی شادی
 تايين عهرووس، ره سم دامادی
 جه شيربه های ئه و زه پ دا وه دامان
 توفان ته لا، شی وه تاسمان
 ناهووی ماهی تهرز، جه ده ست کهرد ره ها
 مانگ سپهرد وه کام دهم ئه ژدها
 مه شاتان خه یلی پهری ئارایش
 هه ر يه ک به ته وری داشان نمایش
 هه رچهند له یل موحتاج مه شاته نه بی
 لازم به و به زم و به ساته نه بی
 به ره سم تايين، ده وری جه هانی
 په نهان کهرد جه دل، راز نه هانی
 واتش: نه بو ئی کاره کهردن
 پاگیر بوم یاخو بشوم وه مه ردن
 وه ئیساس خاس، دیبای شاهانه
 پازییا عهرووس، خاتر خاهانه
 به زاهیتر عهرووس، باتن عه زادار
 شی وه که ژاوه، له یل وه فادار
 راهی بی وه راه زه رین عه ماری
 به عیزز و شکوه، بزورگه واری
 ئه وړه نگ سه ریر، ویش ئین سه لام
 به خشا وه له یلی خولاسه ی که لام

وه چه رب زه بانی، مه کی شاپه نجش
 بهن باوه رو ده ست، کلید گه نجش
 له یلی وات: به سه عد مونیف بن سه لام
 قه سه م وه جه لال، (مَلِكُ الْعَلَمِ)^۱
 به و فهدر بیچوون، واتنه و تاکه ن
 نه ووه دن دۆسم قه یس، ئاخرم خاکه ن
 شهرتم نه و شهرته ن، په ی قه یسم که رده ن
 بازگه شتیم نیه ن، تا به رو ی مه رده ن
 بابۆم زۆرش که رد به ته ماع زه ر
 جه بره ن به تو دان، له یل خاتر ته ر
 جه رامم به تو خودا عالمه ن
 شاهید و قازی و نه لیم زالمه ن
 ده ستبه ردار نه بی، وه دشنه ی هوونپرز
 ماوه رووم جه بیتخ، نه هال نه وختز
 چوون نیین سه سه لام نه ژنی ئی سه وگه ند
 هه ر وه سه لامی جه و مه بی خورسه ند
 چوون دل داده وه له یل چوون مه جنوون
 پاسداریش که رد چوون دوپر مه کنوون
 به په سم دیدنه وه شکۆه و فه ر
 گاه گاهی مه دیا سه و دن خاتر ته ر
 به دیدار مانگ، به در دوو هه فته
 شاد مه که رد ده روون، دل جه ده س په فته

^۱. خوای گموره زانا و بالاده ست، ئاماژیه بو خوای گموره.

خورسەند بۆ بە ئەو، بە يەك نەزارە
 خاستەر جە ئىدەن، گىرۆ كەنارە
 واتش: بنىشە بە دل فەراغى
 مەزانوم غەير مەن ھەنت چەراغى
 وە يەك نەزارە جە تۆ دلشادەم
 نەر درۆ واچووم، مەن ھەرامزادەم
 عەيىبەن جە فەرمان بابۆ [و]^۱ شەوھەرت
 سەرىتچۆ زاهىر بۆلەند گەوھەرت
 لەيلى قەبوول كەرد يەك تەجدىد نەزەر
 موددەتتى جە ئى دىناي زوود گوزەر
 ئەو زىنەت باغ، ئەو زىنەت گولشەن
 نىا وە پاوہ دوو دىدەي پەوشەن
 بەلگە بويارۆ يەك پاويارى!
 باوہرۆ خەبەر جە يار غارى^۲
 بە نەوحە و زارى، جە ھەر گوزەرگاھ
 ماما وە بىروون جە خەيمە و خەرگاھ
 چەند قەدەم [مەشى]^۳ بە وىنەي مەستان
 مەوانا ئەشعار چوون ھەزاردەستان
 مەپەرسا ھەوال جە يار مەھجور
 تەئسىرى مەداش وە گيان پەنجور

^۱. لە دەستى نووسەكەدا نەھاتووہ.

^۲. لىرەدا ئاماژەيە بۆ كۆچ و سەفەرى پەيامبەر (د. خ.) بىت لەگەل ئەبووبەكرى سەدىقدا و كچەكەي ئەبووبەكر (پ).

(خ) بىت، تىشووئى بۇيان دەبرد.

^۳. لە دەستى نووسەكەدا نەھاتووہ.

گاهى به تهریق دل ناسه بووری
 مه نالا جه دهر د جه داغ دووری
 نهو عشق په نهان چوون بی هوویدا
 پازش جه دهر وون لیل مه بی پیدای
 هوو مه دارا بانگ جه ناشه کیبی
 جه بابو [و] شه وهر نه بیش نه هیبی
 که سی به عشق بو سه ره شته ی که وهر
 بی باکن جه بیم شه وهر و پدهر
 «خانا» عاشقی دهر وون بی دهوان
 خوشا عشق حق دور جه ماسه وان
 خوشا بهو که سان عوش شاق حقه ن
 فریفته ی فرمان فهدرد موتله قه ن
 به واته ی ره سوول، به حق مه فتونه ن
 جه سه حرای سلووک، وینه ی مه جنونه ن

آگاهی یافتن مجنون از شوهر کردن لیلی و جستجوی آن را^۲

شه خسی نه دهب دزس، دانای خوش که لام
 جه نه هل به غداد، نامش بی سه لام
 جه پروی نه دیبی و شیرین زه بانى
 ناشنا بی وه قه یس وه میهره بانى

^۱. له دهستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۲. ناگاداریی مه جنوون له شووکردنی لیلی و گهران به دوایدا.

گاهى دښخوښى و سه بووريش مه دا
 ته سه للى خاتر په نجووريش مه دا
 نه شعار مه جنوون مه سپارد وه خاتر
 جه و دما مه كهر د سه بت نه ده فاتر
 نه وزاع نه حوال، مه كان مه جنوون
 مه زاناش دايښم چوون دورپ مه كنوون
 نه سرار و نه شعار، قه ييش جه به غداد
 مونته شير مه كهر د جه رووى عه دل و داد
 نه وهن موئه لليف نه سل نى كيتاب
 به تازى^۱ زه بان، كهرده نش خيتاب
 جه وپه ي «نيزامى»، داناي گه نجووى
 كهرده نش به نه زم، نامهى مه عنه وى
 مه واچو هره رږ، قه يى لښنگ وه پيل
 جه دهشت و دامان، دوجه يل^۲ مبه ي ويل
 مه وانا نه شعار، مه په رسا نه خبار
 جه باوان له يل، عامرى ته بار
 پوژى جه پايوا^۳ [ر] نه ژنى نى كه لام
 مه هدى له يلش دان وه نيتين سه لام
 وه خت بى مورغ پوچ جه به ند قه فس
 بده رو په رواز، نيمهى نيم نه فس

^۱. له دهستنوسه كدا نووسراوه (به تازى تازى).

^۲. له دهستنوسه كدا نووسراوه (جه دوجه يل).

^۳. له دهستنوسه كدا نه هاتووه.

واتى: وه خه نجهر جه رگت شكاوا
 يا بهرقى نه چهرخ وه فهرقش ياوا
 جه هيجران لهيل، زار و زه بوون بى
 مه فتونتهر جه پيش، خاسته ر مه جنوون بى
 چهنى وه حش و تهير، بى وه هام په يمان
 ویش كهر د وه جادار، مولك سوله يمان
 جاندهر بهو تهو ر نه دهو رش دا جوش
 حق بى پيش و اچان (سلطان الوحوش)
 گا مه دا فهرمان به وه حش و تيوور
 وينه ي سولتanan، نامه ي غه يور
 يتاعه ي فهرمان مه جنوون مه كهر دهن
 ده ستوورات نهو به را مه به ردهن
 كيشا نه دهوون نايره ي دوخان
 بى وه مشتي پوشت، چهنى نوستخوان
 گنا وه پووى خاك، وينه ي زه ليلان
 جه سايه ي دره خت، غار موغه يلان
 گاه گله جه به خت، گاه گله جه دوشت
 گاه ناهير مه شى وه نوستخوان و پوشت
 راويار جه واته ي خه جالته تى بهرد
 به خشى جه گوشتار، ده لاله تى كهر د
 وات: شهوهر لهيل خه يلى به دب ختهن
 گيووده ي نازار عه زاب سه ختهن

ته مام گهنج و مال، دانه و جهواهير
ريزا وه سارا، چوون سهنك باهير
سوودي نه دا پيش، هدر بهو تهوور بيكرهن
(دائيم المدام)^۱ قديسش نه فيكرهن
مه جنوون نه ژني وه سف، وه فاي دئارام
كه مي جه نه ندووه دلش گرت نارام
هوورگرش خامه، نويسا نامه
بهو دؤس ديگرين، بهو دئارامه

نامه نوشتن مجنون به ليلي^۲

دماي نام حق به عشق ليلي
ته نريم كهرد نامه، تينشاي پهر مه ليلي
نويسا مه نزل تازوت موبارهك
عديد عهرووسي، ته هيه و ته دارهك
چوون يار تازوت گهنجش بيشته رهن
چهنی قهيس ويل، كه ي به رانبه رهن
نهو كه ي چوون قهيس دلدادهي مه فتوون؟
شهب و رۆژ نه وه سف و فكر بالاي توون؟
نهو كه ي وينهي قهيس كه لپوست كهرد نه كول؟
ويش كهرد به هامراز، وه حشيان چول

^۱. بېرېموام و هميشه، به بېرېموامي، به هميشه يي.

^۲. نامه نووسيني مه جنوون بؤ ليلي.

ئەو كەي نە جاي خەز پەلاشش پۆشان؟
 كەي چوون قەيس پەي تۆ زوخاوش نۆشان؟
 ئەو كەي پۆست پاش كەردەن وە پالا؟
 بگىلۆ نە شۆن ئەو بەژن و بالا؟
 ئەو كەي جە غەمت بىەن چوون كەمان؟
 قامەت وینەي قەوس قەزاي نە وئامان
 ئەو كەي پەي تۆ راي چۆل گرتش نە پيش؟
 ویش ئاوارە كەرد جە قەوم و جە خویش
 ئەو كەي بى پەي تۆ جە شاهیش و يەرد؟
 تەرك تاج و تەخت پادشاھى كەرد
 ئەو كەي بى بە وەحش بىابان و چۆل؟
 كەي بى وە رەفيق دىو و جن و غۆل
 ھەر پاسە مەبۆ راي وە فادارى
 تۆ جە عەيش و نۆش، من جە غەمخواری
 وە فای ژەن پاسەن جە عەشق بازى
 پەنجەت خىزابەن پەي پەنجە بازى
 خىزاب پەنجەت ھوون جەرگمەن
 پازانت ياسىن وادەي مەرگمەن
 خوش وە قتم، جە غەم خاترت شاد بۆ
 جە عەيش و عىشرەت، منت جە ياد بۆ
 شەيداي شىوہى شوخ [ئەو]^۱ دورپ مەكنون
 قەيس عامرى، مەشھور بە مەجنون

^۱. لە دەستئۆسەكەدا نەھاتووە.

نامه دا به دهست پهيك سه بوك خيز
ياوناش به ليل، شوخ شه كه ريز
تهو نامهش وانا، سه رانسهر به مهيل
ته سرين جه ديدش مه ريزا چوون سهيل
قه لدم گرت به دهست، گه وههر ته فشان كهرد
سه رنامه به هوون، قرمز نيشان كهرد

جواب نامه‌ی لیلی به مه جنوون^۱

يانيه‌ای نامه، به هووناو جه‌رگ
مه‌نووسووم وه لای پو‌ست په‌لنگ به‌رگ
نويسا تازيز عه‌مووزای دؤسم
شهریک موبه‌ت، [ئی]^۲ جه‌رگ و پؤسم
نامه‌ی گل‌ه‌یی دل‌گيريت ياوا
وانام و بؤسام وه ديددم ساوا
ته‌بریک مه‌نزل به‌تير و تانه
كه‌رده‌ييت جه‌ من، دؤس و بيگان‌ه
ئی مه‌نزل وه دل په‌زای دل نه‌بی
وه مه‌رام دل من حاصل نه‌بی
يه زؤر فه‌رمان بابؤم‌هن ئارؤ
حه‌ق جه‌ بالائی سهر ليش هو‌رنه‌دارؤ

^۱. وه‌لامی نامه‌ی لیلی بؤ مه‌جنوون.

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌كه‌دا نه‌ها‌تووه.

پەنجەى چەنى غەير تۆ كەرۆ بازى
 قەتەش مە كەرروم بە تىغ تازى
 خىزاب غەير پەى تۆ وە سىا قىر بۆ
 وە گل نە پووى فەرق ئازىەتى گىر بۆ
 قەسەم بەو خودا وىش تەنھا و فەردەن
 مەن و تۆش جە ھەم وا جودا كەردەن
 شەرتم يەك شەرتەن وە بەين دۆستم
 وە مەيل و مۆبەت مە عشوقىت مەستم
 خاترت جەم بۆ، خەم بەدەر وە باد
 دىنام فەرامۆش ھەر تۆمەن وە ياد
 گەنج سەر بە موھر ساق و سلا مەت
 مەبۆ بمانۆ تا پۆى قىامەت
 ھەر تا كە زىندەم ماىەى ژىنمى
 قووى بە سىرەت، دىنا و دىنمى
 دىماى مەردەنىش وە تەماى وە سەلم
 چوون مورغ مە فرووق، مايل وە ئەسەلم
 ھەى پۆ نەواچى لەيل لىم غافلەن
 خو وىت مەزانى، دل پاش نە دلەن!
 جە دوورىت دايم زار و رەنجوورم
 زايف و زەردەن، جەمىن بلوورم
 وە گىانت قەسەم نىكەن مەرگم
 نىش نەومىدى گىرەن نە جەرگم

هه رتا نه وانان ياسين مه رگم
سفیدی که فەن نه ییەن [به]^۱ به رگم
په نگم پۆژ به پۆژ چوون خه زان زه ردهن
[وا]^۲ مه دۆ په نه م، مه زگانی مه ردهن
زوو به یه و به لام ئاخو دیداره ن
په ی دیدار ئیقات، دل ئینتیزاره ن
جه داغ ده روون، جه ئیش و ئازار
مه شووم وه مه یدان گو ئباغچه ی گو ئزار
به ئکه جه و گو ئزار بوینووم ئیقات
ئیتتر جه عوقبا واده ی مه لاقات
ئامان سه د ئامان نه بو فه رامۆش
به واته ی به دان، له یل نه شووت نه هۆش
من ئه و وه فا [دا]^۳ ر، عالی گه وه هه رم
بیپه روا جه خه وف^۴ بابۆ و شه وه هه رم
غه یر جه دیده نی دوورادوور وه چه م
ئین سه لامم نه دیه ن خاتر جه م
چوون زه مین [ته ژنه]^۵ وه باران غه یس
له یل عامری هه وادار قه یس

^۱. له ده ستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۲. له ده ستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۳. له ده ستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۴. له ده ستنوو سه که دا نوو سراوه (خه وف) وه له میه، ده بی (خه وف) بیئت و ئیمه (خه وف) مان دانا.

^۵. له ده ستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

نامه‌ش دا به ده‌ست قاسید بی راهی
به‌ردش وه لای قه‌یس به خاترخاهی
ئه‌و نامه‌ش وانا سر تا وه دامان
نیا وه پروی دل، په‌ی شه‌فای زامان

آمدن مادر و پدر قیس به دیدن مجنون و فوت ایشان^۱

شه‌یدایی مه‌جنون بی وه ئاوازه
ئه‌ده و باب کهردن داغ دل تازه
مه‌لوح و سه‌لیم، عامری و مآده‌ر
ئیخوان، ئه‌خه‌وات، خاهه‌ر و براده‌ر
سه‌وار بین وه پشت جه‌مازی په‌هوار
پاهی بین پۆژی جه‌ واده‌ی ئیوار
ته‌ی کهردن پاهان بادیه‌ی غه‌ریب
به‌ غه‌م و غوسسه، ئه‌ندروه‌ه‌ه‌ بیب
دین نه‌ دامنه‌ی تووباد و تووبان
په‌ره‌ن جه‌ وحووش به‌ر و بیابان
گه‌وه‌زن و گورگ، ئاهوو، شیر و بۆر
په‌له‌نگ و خه‌رگوش، مورغ و مار و مۆر
ئه‌وه‌ند جه‌م بیه‌ن به‌ تاجیل [و]^۲ تار
زاله‌ی زامداران زوو مه‌بۆ وه ئار

^۱. هاتنی باوک و دایکی قه‌یس بۆ لای مه‌جنون و یاسی کۆچی دوااییان.

^۲. له‌ ده‌ستنوسه‌که‌دا نه‌هاتوه‌.

جه دوور سه‌دا دان، قه‌یس ناما وه ه‌ووش
 په‌راگه‌نده که‌رد تی‌وور و و‌حووش
 شین وه لای م‌شتی ئوس‌تخوان و پ‌وست
 خالی جه گ‌ردین، م‌لامال جه د‌وست
 به زاری و شیوه‌ن، وینه‌ی مه‌رده‌نش
 ده‌ست ئیش‌تیاق که‌رد نه گ‌ه‌رده‌نش
 ب‌وسا دیده و ده‌م، بی‌خورد و خاوش
 په‌رسان جه تاقه‌ت ته‌وانا و تاوش
 وات: نیه‌ن جه لام، غه‌یر جه عه‌شق له‌یل
 ئە‌ڤا و باب جه غه‌م، ده‌روون که‌ردن که‌یل
 هه‌رچی نه‌سیحه‌ت، هه‌رچی د‌لداری
 که‌ردشان، ده‌ردش فی‌شته‌ر بی‌کاری
 ئە‌وشۆ تا سه‌حه‌ر نیشتن لاشه‌وه
 پال دان وه بالین سه‌نگ تاشه‌وه
 سه‌حه‌ر ه‌و‌ریزان په‌ی دیده‌بووسی
 و‌یداع که‌ردشان به سه‌د مه‌ئووسی
 گ‌یلان وه د‌ما هه‌رده وه هه‌رده
 لوان وه یانه، چوون ئازیز مه‌رده
 جه ده‌رد فی‌قراق، فه‌رزه‌ند جه‌وان
 مه‌ل‌ووح پ‌ۆژ به پ‌ۆژ مه‌بی نات‌ه‌وان
 ئاخ‌ر جه هی‌ج‌ران فه‌رزه‌ند شیرین
 گیانش ته‌سلیم که‌رد وه جان ئافه‌رین

جه دمای بابۆی موعه للا سیفات
 مادهر و خالۆی قهیس کهردن وهفات
 ئی ههواڤ یاوا وه قهیس به دبخت
 دهردهش بی گران، قهتره دا به جهخت
 ناما وه سهر خاك گلکۆی نهڤا و باب
 دل و جهرگ ریش خاستهر کهرده کهباب
 به سۆز دهروون، به ئاواز بهرز
 به نهشعار شوخ شیرین تهوور تهرز
 خالۆ [و]^۱ نهڤا و باب به دل مهلاونا
 سیاسهنگ به سۆز چوون مووم مهتاونا
 ئیخوان، نهخهوات، برا و خاههران
 نهقرهبا و خویشان، هامسا و هامسهران
 شین [نه]^۲ دهوور نهو به شین و زاری
 نهسرین مهپیزان جه بی قهراری
 زیادهتر جه گرد پهی وئلی، مهجنوون
 قهیس جه نهوان بی فهراوان مهمنوون
 ئاخر هۆریرا توند و شتابان
 پوو نیا وه رای چوۆل و بیابان
 دهست کهرده به وهردهی گیای کەش و کو
 نه جای غهزای خاس شاهی باشکو

^۱. له دهستنووسه کهدا لهییر کراوه.

^۲. له دهستنووسه کهدا نههاتوووه.

برا و خاهه ران، مه ئیوس شینه پهس
 دهست ته نه سوف نیا [ن]^۱ نه پروی دهس^۲
 «خانه» پهی گرد کهس دنیا فانیه ن
 دنیا پهی هیچ کهس جای وه فانیه ن
 دوعای خیرت بو ئیمان سه لامهت
 بشی وه عوقبا، وه بی مه لامهت

آمدن لیلی به تماشای باغ و آرزوی دیدار مجنون کردن و نامه نوشتن^۳

«نیزامی» جه قهول دانای به غدادی
 وهی تهوره پیرژان تهرح ئوستادی
 چوون نامه ی له یلی جه راب پهی مه جنوون
 یاوا پیش جه لوتف له یلی بی مه منوون
 مهوت نهذا و باب، خالوی جه وانمه رد
 روخسار قهیس که رد وهك^۴ خهزان زه رد
 نامه ی دل سوژی ده عوه تی له یلی
 بی وه ته سه للی خاترش خه یلی
 راهی بی وه راه پهی کوه تووبان
 بوانای نه شعاع، شیوه ی مه جبووبان
 پوژی که هه وای په پنیانی پوش
 خلخال فه له که رد ده بی نه گوش

^۱. له دهست نووسه که دا نه هاتوه.

^۲. له دهست نووسه که دا نووسراوه (کهف).

^۳. هاتنی له یلی بو دیتنی باخ و ئاره زووکردنی دیداری مه جنوون و نامه نووسینی.

^۴. لیره دا دیاره دهستکاری دهست نووسه که و شیوه ی نووسینه که کراوه.

ستاران وینهی سیماب جه ئەو سەرف
 جه تاب خەورشید ڕەوشەن بی شەنگەرف
 مەجنوون دڵپیش، چوون جیوەی سیماب
 ئامما وە پەرتاب پەیی وسمەیی خیزاب
 ئامما وە تووبان، کۆی غەزال خویان
 بە وانای ئەشعار، [بە] ^۱ لەبەیک گویان
 دەست مالانە چەم، حەیی دا بە لاو
 چوون مانگ نە گۆشەیی هەور سیاو
 دیش خەیمە و خەرگەش، ئەبریشم تەناف
 مەخسوسەن لەیلی، سۆسەنی کەلاف
 وە ڕەسم عەرەب نیشتە نیم نگاھ
 جە پشت پەردە پەر شکەنج خەرگاھ
 مایێلەن وە سەیر [ئەو] ^۲ باغ و بوستان
 پەیی تەجدید دڵ، دیدەیی دۆستان
 لئا وە گۆشەیی باغ ئێرەم تەور
 نیشت وینهی جلووس شاھان ڕووی دەور
 لەیلی شناسا جە دوور، قەیس وێل
 جە سارا ^۳ و جە باغ، پەیی لەیل ئەراگێل

^۱. لە دەستنووسەکەدا نەهاتوو.

^۲. لە دەستنووسەکەدا نەهاتوو.

^۳. لە دەستنووسەکەدا نووسراوە (صارا)، وشەیی (صارا) کورتکراوەی وشەیی (صحراء)ی عەرەبییە، وایش ھەزانم لەبەر ئەوەی کورتکراوەتەرە دەبی پیتی (ص)کەیش بە (س) بنووسرێت، ئەم وشەییە لە فەرھەنگی فارسی و کوردیدا بە (سارا) ھاتوو.

وینځه پهردهی گول کیشا وه سارا^۱
 خاک کهرد وه سهریر سولتان دارا
 شکوفه خنده کهرد وه درهختان
 وینځه سکهی زهر، پروی نیک بهختان
 لالهی لهعل سورخ، چینی نهو گول زهر
 جه عالم عیلم دوو پرنګ بهریا کهرد
 جه بهرګ نهوای نهو باغ و بوستان
 ناما وه ئاواز سهد ههزار دهستان
 سیرابی سهېزه، نهبات نهوخیز
 جه لولوء تهر، زومورپود نهنگیز
 لاله جه وهرق فشانا شهنگرف
 ئالش قهراو، چوون سیای خهزف
 بهنه فشه دوو زولف به نهو درازی
 وهستن وه ژیر پاش، پهی وهقت بازی
 غونچه کهمهربند، ئوستوار مه کهرد
 پهیکان کهشی تیر، جه پروی عار مه کهرد
 گول چوون ئیسته برهق، بافت هریری
 باد کهفت نه خهیاڼ گۆشواره گیری
 نیلوفه پر جه شهوق خه ورشید گولپرنګ
 سپر وست وه پروی ده ریچه پهی جهنګ
 سونبول سهرنافهی موشکی باز کهرده
 گول دهست ته لب لیش دراز کهرده

^۱. لیرمیشدا نووسراوه (صارا).

شمشاد مسکین جه عد زوئف شانه کهرد
 گوئنار ته هییهی تهرج، نه نار دانه کهرد
 دهماغ نه رگیس بی ناتەشین تاب
 چون ته بزدهگان نهو بی جویای تاب
 خورشید چون قه تهری بادهی خوسرهوان
 کیشا خون جه رهگ لالهی نهرغیهوان
 هه لاله و سه مهن، شه قایق، نه سرین
 روخسار مه شۆران جهو چه شمی شیرین
 گول نهووهل به تهرس دیده مه کهرد باز
 هاوشکلش نه دیا، چۆبی مه کهرد واز
 سۆسهن کیشابی زهبانش چون تیغ
 جه تهئسیر سۆز گریهی تیره میغ
 خیابان باغ چون چه شمی کهوسهر
 شاخهی شه تاوان، ماما سه رانسهر
 چه مهنان سه رسهوز ئاو نه رووش نه فشان
 چون نوقرهی زومورپود لال به ده خشان
 گولالان گاه گاه نهو جۆگهی سیمین
 مه شۆران چون حور جه لای جام جه مین
 خه قی و گول میخهک، لهولاو شش په
 زهنبهق چه نی یاس، ژاله بو عهنبهر
 ریحان، گول گولاًو، سهول وهش بو هم
 قهره نفول تیرو،^۱ عهباس لاله چه م

^۱ - لیره دا نووسراوه (تیراو) و له شوینیکی تریدا نووسراوه (تیر ئاو)، لهم جینگیه دا ئاماژهی سهر نهلفه که

مورغان زه بان گوشاده چوون زاغ
 ته مام نه واخوان، ئیشتیاق باغ
 چوون تووتی، ته زهرو، تاووس [و]^۱ شنقار
 كه بك خیز و كه مړه گ، شاهوی تیژ منقار
 سپی چناران، سهرکی شان وه نهوج
 جه شنوی نه سیم به هم مه دان مهوج
 سهرو، ناره وهن، شمشاد چهنی کاج
 سنده و بهر و بید، دل مه کورد هه پاج
 جه موره ککه بات دره ختان بهرز
 بید می شک سهروار مه یز بۆله ند تهرز
 بیهن وه سه یوان، سه رچه شمی چه مهن
 فرش موسه تهح باغ، وه نه وشه ی سه مهن
 مه دره وشا ژاله ئه ئه بر به هاری
 جه شاخه ی گولان، وینه ی مرواری
 دورپ [۱] ج [و]^۲ كه بك [و]^۳ ته یهو [و]^۴ قه ناری
 سار و چله چله، په پوو و پاساری
 جوړه و کوپ کوړه و قاز سیازاغ
 ژاغچه، په ره ستوو، تورمته و که لاغ

نهووسراوه، دکریت (تیراو) بخوینریتوره یا (تیر ناو) یش بخوینریتوره، ئیمه وکو دستنورسه که خویندمانوره.

^۱. له دستنورسه که دا نه هاتوره.

^۲. له دستنورسه که دا نه هاتوره.

^۳. له دستنورسه که دا نه هاتوره.

^۴. له دستنورسه که دا نه هاتوره.

^۵. له دستنورسه که دا نه هاتوره.

قومری و^۱ که بووتر، فاخته و تاق تاق
 لکه لکه، شاهین، چهرخ دوو چهم زاق
 بووم و شتور مورغ، ئوردهک چهنی قاز
 کهرسهپر و کولهنک، بهت و سپی باز
 مورغان ئابی و بهری و ههوایی
 حوکم تهیعهت، پهی خودنمایی
 ههزاردهستان، دهستهی بولبولان
 مهوانان ئاواز، نه شاخهی گولان
 لهیل جه گرد خاسته به شوخی شیوه
 جهی هوما یون، فسل فلهر حق پیوه
 جه خهیه و خهرگای خه مکه دهی ههزین
 ناما وه سهیران، گولباغچهی گوزین
 چهنی چهند لوعبهت، حووری تهرز و تهور
 ئه عراب کناچان، شیرین پروی دهور
 به شادی و سروور، نامان وه گولزار
 ئاهووان نافه، ئاوهرده نه بازار
 عهتر په یاحین، شیوهی گولالان
 بهردن به یه غما و تاراج و تالان
 مه نزوورش نه بی لهیل [وینو]^۲ گولزار
 بهل دیدار دۆست، نامیهی نازار

^۱. له دهستنوو سهکهدا نووسراوه (قومریو).

^۲. له دهستنوو سهکهدا نه هاتووه.

بشۆ وه جايى،^۱ يهك په ناهاگهائى
 جه سۆز دهروون بكيـشۆ ئاهى
 داغ دوورى قهيس، سهـرگهـردانى ئهـو
 باوهـرۆ به ياد، نهـوجهـوانى ئهـو
 به گريه و زارى، نهـندوهـو دهروون
 چهـنى نهـسر شۆر بهـركهـرۆ بيـوون
 لهـيلى چهـنى ئهـو نهـوتوول نهـمامان
 ساتى جهـو گولزار گيـلا خهـرامان
 نهـخلستانى بىـ خورماي سهـريولهـند
 جهـو كهـنار باغ، بانووى نهـرجومهـند
 به عوزرخاهى پهـى ئيـستراحت
 شى بهـو نهـخلستان، ساتى بۆ پـاـحت
 لوا وه سايهـى سهـريولهـند سهـروى
 تهـنها نيشت هـزين ويـنهـى تهـزهـروى
 وه بالاى سهـبز، تهـكيهـ دا چوون گول
 جهـ تهـ دهروون نالا چوون بولبول
 وات: ئهـى ميـهرهـبان يار وهـفادار
 مهـوافيـق بهـ من، بهـ غهـم سزاوار
 ئهـى جهـوان سهـرو، ويـنهـى جهـوانمهـرد
 جهـ من دلگهـرمتهـر، بهـ هـدناسهـى سهـرد
 قهـدهـم رهـنجهـكهـر، وهـى تهـورهـ باغى
 بهـركهـر جهـ دلـم، چهـند دهـرد و داغى

^۱. نووسراوه (جاي)، دهـبى (جايى) بىـت و نيمهـ (جايى) مان نووسى. نهـگهـر (جاي) بىـت نهـوا پرگهـيهـك كهـم دهـهـنينت.

دانیشی چه نیم، دلّ یاوۆ موراد
 من چوون ناره وەند، توۆ سه رو ئازاد
 مه زانووم توۆ نیت جه دلّ فه راغم
 بی پەروا جه سه یر سه راو و باغم
 ئاخو به زه بان جه نیکوونامی
 کهم کهم مه کیانی وه من په یامی
 له یلی بیم ساییق، وه توۆ بیم مه فتوون
 هه زار بار جه توۆ بیشتهر بیم مه جنوون
 سیاتەر جه توۆ سیا ستاره
 شیفته ی عه شقم، بی دها و چاره
 هه رچه ند توۆ فیشتهر نیشانه ی دهردی
 ئاخو نه چوون من ژه نم، توۆ مه ردی
 جه گرد شیوه ی عه شق چوست و چالاکی
 لاقه ید جه مه ردوم، بی پەروا و باکی
 چوون [من]^۱ شکه نه ی هامسه ر و بابۆ
 نه داری قه بوول، مه شی هه رجا بو
 مسکین و بیکهس، بی یار و هامدهم
 وه کی بیانووم، داغ و دهرد و غه م!
 مه ته رسووم جه دهس بی خورد و خامی
 به یۆم بیگانه، جه نیکوونامی
 گاه ماچووم زه هری قاتل بنۆشم
 به هه شست وه گنای دۆزه خ بفرۆشم

^۱ له دهستنووسه که دا نه هاتوه.

جەى دوو عەلاقە ، قەوى و زبەردەست
 جە کەشانکەشم ، ئوفتاده و سەرمەست
 جە يەك لا ئەندووھ جەرگەى غەربان
 جە يەك لا ئەندووھ تانەى رەقىبان!
 نە جورئەت چەنى شەوھەر بىستىزوم
 نە زات جە سەتووت پەدەر بگىزوم
 عەشق مەدوم سىتیز جە بى قەرارى
 جەى زاغ و زەغەن ، کەرۆم فەرارى
 چوون کەبەك دەرى ، بىشۆم وە کۆھسار
 عەقلم مەواچۆ ، مەبى نگوونسار
 شاھىن جە کەبەكەن ، قەويتەر خەيلى
 نەنگەن وە شئون خىلخانەى لەيلى
 ژەن نەر بەبر و شىر بگىرۆ بە گۆش
 نمەبۆ وە مەرد ، ھەر ژەنەن غەمنۆش
 تەوانام نىەن جە ئى بار غەم
 وىم کەرۆم خەلاس ، چەنەت بۆم ھامدەم
 خولاسە دل و جەرگم [گەرد]^۱ ھوونەن!
 نمەز ئەحوالات مەجنوونم چوونەن!
 ئەشعار جە دەھان لەيل نەکەرد پەرۋاز
 جە رەھگوزەرش بەرئاما ئاواز
 بوانە ئەشعار چوون دۆرر مەکنوون
 قەيس قوربانىت يانىھەساي مەجنوون

^۱. لە دەستئووسە کەدا نەھاتووہ.

وات: ئه‌ی په‌رده‌دار، سه‌لاح کارم
 ئومید توو بۆ وه‌ په‌رده‌دارم
 مه‌جنوون جه‌ گرداب ئه‌مواج هوونه‌ن
 له‌یل وه‌ حسابات، کار ئه‌و چوونه‌ن؟!
 مه‌جنوون وه‌ نه‌شته‌ر جگه‌ر مه‌خراشو
 له‌یلی جانمەك، جه‌ کی مه‌تراشو؟!
 مه‌جنوون به‌ خه‌ده‌نگ خار غه‌م سوفته‌ن
 له‌یلی جه‌ پرووی کام، نازیالش خوفته‌ن؟
 مه‌جنوون به‌ هه‌زار نه‌وحه‌ مه‌نالۆ
 له‌یلی جه‌ نیشات خو‌شی مه‌کالۆ
 مه‌جنوون که‌مه‌ربه‌ند نیازش به‌نده‌ن
 له‌یلی جه‌ پرووی له‌ب، وه‌ [کام]^۱ ناز خه‌نده‌ن؟
 مه‌جنوون دئازار، ده‌رد نا‌ره‌حه‌ت^۲
 له‌یلی وه‌ کی بۆ مه‌یل وه‌ بێزه‌حه‌ت؟
 له‌یلی چوون سه‌وه‌یل جه‌ تو‌ی عه‌ماری
 مه‌جنوون چوون فه‌لەك جه‌^۳ په‌رده‌داری
 له‌یلی جه‌ گله‌ سه‌ربه‌ند که‌رده‌ن باز
 مه‌جنوون ده‌روازه‌ی گله‌ که‌رده‌ن واز
 له‌یلی جه‌ خرۆش چه‌نگ نیا نه‌وه‌ر
 مه‌جنوون چوون روبا‌ب چه‌نگش ها نه‌ سه‌ر

^۱. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌ها‌تووه‌.

^۲. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نووسراوه‌ (نا‌را‌حه‌ت)، هه‌له‌یه و ده‌بی (نا‌ره‌حه‌ت) بی‌ت و سه‌رواکه‌یش دروست ده‌ری‌یت.

^۳. نووسراوه‌ (چه‌) و هه‌له‌یه ده‌بی (چه‌) بی‌ت، ئی‌مه (چه‌) مان نووسی.

له یلی چوون خه ورشید سوب جه هان نه فروز
 مه جنوون به وینهی شه مع به دهن سوز
 له یلی مه گیلو باغ جه ناو باغ
 مه جنوون مه ریزو داغ وه بان داغ
 له یلی چوون قه مهر جه رهوشه نی چوست
 مه جنوون تافتاب نه موقابل شوست
 له یلی جه دره خست گول نیشانیه
 مه جنوون به نه شعار دوپر نه فشانیه
 له یلی چوون واتهی په ریوهشی بی
 مه جنوون حیکایه ت گرد ناتیهشی بی
 له یلی چوون سه مه ن خه زان نه یاوا
 مه جنوون چوون چه مه ن خه زان په ی یاوا
 له یلی چوون نه سیم سوبح مه یو وه پیش
 مه جنوون چوون چراغ خاموش مه یو لیش
 له یلی به سه د ناز زولف شانان به دوش
 مه جنوون به وه فاش، حه لقه ی دوپر نه گوش
 له یلی به سه بوح جام جان نه وازی
 مه جنوون په ی سه ماع جه غه رقه بازی
 له یلی جه ده روون په رهند مه دوزا^۱
 مه جنوون جه بیرون سپه ند مه سوزا
 له یلی وینه ی گول شکوفته ی خوشرو
 مه جنوون به گولاو دیده ش مه شورو

^۱. کاتبه که نه م نیوه به یته و نیوه به یته دووه می به یته دواتری به رانیه به یه ک نویسه.

لهیلئ سیازولف سهر مه کهرد شانە
 مه جنوون جه نه سرین گشت ته سییح دانە
 لهیلئ جام مهی موشک بو جه دهست
 مه جنوون نه جه مهی، جه بوئ لهیلئ مهست
 مه جنوون قانع بی جه لهیل وه بوئی
 لهیل پازی به قهیس به جستوجوئ
 جه تهرس ته فیش، تانهی ره قیبان
 مه سازان جه دوور، وینهی غه ربیان
 قهیس مه دیا وه لهیل، هه سره تش مه وهرد
 لهیل مه دیا وه قهیس، ههر نه وحه مه کهرد
 تا چه رخ هۆرئزا وه ئی به هانه
 ئی یهک نه زهریش شی وه میانه
 لهیلئ چوون جه قهیس ئه ژنی ئی غه زهل
 گرهوا به ئه سر، چه پۆک دا نه تهل
 جهو سهرو به نان سهیر بوستانی
 مه دیا به ئه وان یهک جه نه هانی
 لهیل جه دووری قهیس دیده بریانهن
 چه نی دۆست ویش چه ند میته ره بانهن
 جه دمای ئی پاز، قهیس شی به سه حرا
 دل پهر جه هونواو، ده ماغ پهر سه فرا
 لهیل چوون سه هی سهرو جه ئه و چه مه نگا
 چه نی هاما رهان لوا وه خه رگا

ئەو شەخس پازدار جە میان باغ
 گرتەبێ وە دەست پەنج غوراب زاغ
 ئاما وە مەنزل چەنی غورابان
 هۆرگرتش لەیلێ تەرکە شتابان
 شانایە زاغان، کەردشان بیروون
 ئێین سەسەلام وات: چێشەن جە دەروون؟
 واتش: بەدیومنەن، سەوتش خەرابەن
 مایەیی تەفرەقەیی بەین ئەجبابەن
 وات: جە کۆت زانان ئی بەحس و بەیان
 وات: جە ئامۆزام قەیس دڵ بریان
 شەهزادەیی شەهیر، شیخ عامری
 بە مەزموون شوخ، شیعر و شاعری
 هەر وەختی زاغان دیابۆ^۱ وە عەین
 خیتابش کەردەن بە (غُرَابُ الْبَیْن)^۲
 ئێین سەسەلام وات: وە بێ دەرد و غەم
 مەبۆ من [ئەو]^۳ قەیس بوینووم وە چەم
 کەنەنیز پازدار، پازش نەپۆشـ
 واتش: لەیل پەیی قەیس دەروونش جۆشا
 جە ئێین سەسەلام سێرپ بی ئاشکار
 رووز[ی]^۴ سەوار بی بە عەزم شکار

^۱. لە دەستتۆوسەکەدا نووسراوە (یابۆ) کە هەڵەیه.

^۲. زامی جودایی، ئیش و ئازاری دووری و جیاپوونەوه.

^۳. لە دەستتۆوسەکەدا نەهاتووه.

^۴. لە دەستتۆوسەکەدا لەبیر کراوه.

لـوا وه سهـحرای سهـبز و مهـرغوزار
 یاوا به نهـو قهـیس، خهـستهی خوار و زار
 دیش پـۆلی غهـزال، وحـووش و تیوور
 جهـمهـن جه نهـتراف مهـجنوون غیوور
 مهـوانۆ نهـشعار به نهـسهـحج کهلام
 ئیـبن سهـسلام شی به نهـو کهرد سهـلام
 خـیتاب کهرد وه قهـیس نهـدیـب دانا
 وهی تهـوره مهـزموون ئی دوو بهـیت وانا:
 «دیوانه تا کهی مائیل وه لهـیلی
 مهـر حهـق وینهی لهـیل نهـسازان مهـیلی
 سهـیحه سـتیز دا، قهـیس دیوانه
 پهـرسا جه یازان به نهـو نیـشانه»
 واتن: ئی سهـوار ئیـبن سهـلامهـن
 هامـسهـر لهـیلی، شیرین کهلامهـن
 قهـیس عامری به لهـهجهی ریشخهـند
 وات: به گیان ویت، مهـدهـرووت سهـوگهـند
 ههـر شهـو وهـر جه سوـبح بۆ مهـنی نهـ بۆش؟
 مهـوشاری^۱ وه دهـست شهـمامهـی لیـمۆش؟
 سینه به سینه شان وه لای شان
 سهـر وه رووی گـیسووی عهـنبهـر فشانش
 مهـدهـری بووسه وه لهـهـل لهـهـش؟
 خهـد و خال و زنج، سیب غهـبغهـش؟

^۱. له ژێر نهم وشه دا نووسراوه (فشار دانهی).

دووشاخه‌ی بازووش مه‌وزی وه گهردهن؟
 چه‌نی هه‌یتاران، ئیستی‌ماع که‌ردهن؟
 ئه‌و ئی‌بین سه‌لام خه‌نده که‌رد خه‌یلی
 واتش: وه‌ی ته‌وره‌م من چه‌نی له‌یلی
 واتش: درۆت وات، له‌یل به‌ین دروسته‌ن
 جه‌ تو بی‌زاره‌ن، مه‌جنوون په‌ره‌سته‌ن
 ئه‌و ئی‌بین سه‌سه‌لام کیشا خه‌جالت
 سه‌ر وست وه‌ پ‌ایین، ته‌غیر دا حالت
 وات: هه‌رزه‌ گو‌فتار، بی عی‌فه‌ت که‌لام
 له‌یلت وه‌ی ته‌وره که‌رد وه‌ پ‌وسوای عام
 مه‌ر نه‌ته‌رسی جه‌ فیتنه‌ی زه‌مان
 جه‌ قه‌هر قازی، قه‌زای تو نامان
 غه‌فلت زه‌مان مه‌ده‌رۆت به‌ ده‌ست
 سه‌توه‌ت ئه‌عوان، خه‌لیفه‌ی سه‌رمه‌ست
 ئه‌و عه‌بدوله‌ئیک فه‌رزه‌ند مه‌روان
 جه‌ فه‌وق ئی‌سه‌لام، ئه‌و فه‌رمان په‌وان
 بشنه‌وۆ جه‌ تو ئی قوبح ئه‌وساف
 هه‌لقت مه‌وشارۆ به‌ هه‌لقه‌ی ته‌ناف
 قه‌یس دل ئازار وات: ئی‌بین سه‌لام
 قه‌سه‌م وه‌ جه‌لال (مَلِكُ الْعَلَام)^۱
 من ئه‌ژنیم جه‌ قه‌ول مورغان هه‌وا
 سی پروزی مه‌نده‌ن ئه‌و فه‌رمانپه‌وا

^۱. پاشای زۆر زانا و دانا و دریا.

سەر مەنئۆ نە ساي سەنگ ساي خاك
 مەشۆ وە ديوان فەرد تەنيای تاك
 مەبۆ وە رەهين بەدی ئەعمالش
 كافەر بەزەيش مەيۆ وە حالش
 ئيبن سەسەلام ئيدّ شەفت جە قەيس
 گيلّا وە دما، وە بيّ حەيس و بەيس
 شى وە خەرگاي ویش، بيّ فکەر و خەيال
 جە دماي سى رۆژ ئاوەردن هەوال
 ئەو عبدولسەليک شاھ ئەمەوى
 دوشمەن سەرسەخت ئال عەلەوى
 بەرشى جە دنيا بيّ سەدا و سەياح
 گيانش کەرد تەسليم (قابض الأرواح)^۱
 ئيبن سەسەلام مات، جە واتەي مەجنوون
 جەو پاکی زەمير ئەسرار مەکنوون
 «خانا» خۆش بە حال عاشقان حەق!
 بەسیرەن بە نوور تەجەللای مۆتلەق

وفات نمودن ابن السلام شوهر لیلی^۲

«نیزامی» جە قەول بە غەدادی سەلام
 وەي تەور تەنزیم کەرد ئی شیرین کەلام

^۱. فریشتەي گيان کیشان، عیزرائیل.

^۲. کۆچی دوايي ئیبنوسەللامی هاوسەری لەیلی.

ئەو ئىبن سەلام شەھەر لەيلی
 يەكسان بى ھامسەر لەيلی پەر مەيلی
 وہ يەك نەزارە جەو شادمان بى
 شەريک پەفيق، غەم و حیرمان بى
 جە قەزا و قەدەر، قادر لامەوت
 ناما پەرى سەعد مەشھور نامەى فەوت
 فەوت و فەناى ئەو پيش کریا ئیعلام
 تەب و لەرز یاوا وە ئىبن سەلام
 پراحتى مەزاج، پەختش پىچا و بەست
 ئیعتدال تەبع، قاروورەش شەست
 چوار عونسور بە ھەم کەردن ئیختلاف
 جىسمش بى وە جاي مەعرەکەى مەساف
 ھەکیم حازق ئاوەردن بە لاش
 بەل پەى دەواى دەرد، سەعد کەرۆ تەلاش
 قاروورەشناس، نەبزش فشار دا
 نیشانەى نەزدیک مەرگش دیار دا
 شەربەت و دەرمان پەريش دا جەواز
 ئاوەردن پەريش، مەیل کەرد بە دلّواز
 کەمى ئیعتدال مەزاج بى پەيدا
 پەرهیزش شەست تەب بى ھووەیدا
 پۆژ بە پۆژ تەب و لەرزى زیاد بى
 لاغر و زەعیف، سست و بەریاد بى

جه زه‌لزه‌له‌ی سه‌خت، ته‌ب و له‌رز و تاو
 بینای به‌دهن جوړ، موخ‌ش بی وه ئاو
 مورخ ه‌ی‌اتش به‌رش‌ی جه قه‌فه‌س
 ئام‌ما وه پایان، شو‌ماره‌ی نه‌فه‌س
 شی وه مه‌رده‌شوړ، نه ته‌خته‌ی چووب مه‌رگ
 سفیدی که‌فه‌ن که‌ریاس که‌رد وه به‌رگ
 به ئه‌عزاز خاس ئاین ئی‌سلام
 سپه‌رده‌ن وه خاک، نه‌و ئی‌بن سه‌سلام
 له‌یلی چوون تووتی نه‌سیر جه قه‌فه‌س
 ره‌ها بی و کی‌شا چوون بو‌لو‌ نه‌فه‌س
 هرچه‌ند جه وی‌سال شه‌وه‌ر بی مه‌ئی‌وس
 نه‌مان، چوون سالی چه‌نه‌ش بی مه‌ئ‌ن‌وس
 به حوکم^۱ فیتری عاتیفه‌ی به‌ش‌هر
 قه‌لاخی [پوش]^۲ بی، چوار مانگ و عه‌ش‌هر
 جه دهرد فی‌راق، شه‌وه‌ر ناکام
 مه‌نالآ به‌ زار، خولاسه‌ی که‌لام
 به زوان په‌ی سه‌عد، به دل په‌ری قه‌یس
 نه‌سرین مه‌ر‌ت‌زا وینه‌ی سه‌یل غه‌یس
 به په‌سم عه‌ره‌ب، به‌رگ په‌ش پوشا
 یه کسال جه نه‌غیار شادی نه‌نوشا

^۱. له ده‌ست‌خه‌ته‌که‌دا نووسراوه (حیلم) و پی ده‌چی (حوکم) بیت، (حوکم) مان به دروست زانی و دانا.

^۲. له ده‌ست‌ن‌وسه‌که‌دا نه‌ها‌ت‌و‌وه.

وه ئه‌بیات خاس، ئه‌شعار دلگیر
 دۆستش مه‌لاوان، جه‌ شام شه‌بگیر
 خوف و خه‌تهر و راهبه‌ندش نه‌مه‌ند
 خه‌رگاش خه‌لوه‌ت بی، پابه‌ندش نه‌مه‌ند
 جه‌ دمای یه‌ك سالّ جه‌بس بی تاوان
 له‌یلّ ییّوه‌ بی، یاوا وه‌ باوان
 جه‌ نه‌ندووهر و غه‌م دنیا په‌سته‌وه
 ده‌س نیا وه‌ پروی خاس و گه‌سته‌وه
 ناماش وه‌ نه‌زهر، میهر دنیای دوون
 غه‌یر میهر مه‌جنوون، سه‌ریر واژگون
 هه‌ر به‌ یاد ئه‌و عاشق دیرین
 مه‌واتش ئه‌شعار ئابدار و شیرین
 ته‌عامش که‌م بی، نه‌هائش نابوود
 بیّ خورد و بیّ خاب، بیّسه‌ودا و بیّسوود
 خوژاکش غه‌م و خاوش خه‌یالّ بیّ
 جه‌ هیجران قه‌یس، شادیش به‌تالّ بیّ
 زه‌عیف و لاغر، پۆژ جه‌ پۆژ به‌دته‌ر
 وه‌زع زینه‌ده‌گیش گنا وه‌ خه‌تهر
 مه‌زاناش مه‌جنوون چوون ویش ناته‌وان
 هه‌ز پاش نیه‌ن په‌ی راگه‌ی لوان
 ده‌عوه‌تش نه‌که‌رد جه‌ ئه‌و خه‌ریدار
 په‌ی شادی و سه‌روور، ته‌جدید دیدار

وات وهسهن په‌ی قه‌یس سه‌نگین بار غم
 با زه‌عیفی له‌یل، نه‌وینۆ وه چم
 یه‌ك و ی‌داع نامه و خودا حافی
 ته‌نزیم که‌رد به‌ی ته‌ور به‌ دلّ عاجزی

مه‌جنوون به‌ یادت، مه‌جنوون به‌ یادت
 به‌ سه‌ودای بی‌ سوود، وینه‌ی فره‌ادت^۱
 به‌ ره‌نج عه‌به‌س ته‌مام به‌ریادت
 به‌ خاتر خه‌مین، ته‌مام ناشادت
 نه‌شیم جه‌ یاد، هر هام جه‌ یادت
 ره‌نجه‌رۆم په‌ری ره‌نج به‌ریادت
 ئازادم بکه‌ر، که‌ردم ئازادت
 عه‌شق من چوون ویم که‌ردش به‌ریادت
 ئی نامه^۲ موژده‌ی واده‌ی مه‌رگه‌ن
 سیاهیش سه‌واد به‌خت و به‌رگه‌ن
 جه‌وه‌رش سورخی هوون جه‌رگه‌ن
 سفیدیش شیوه‌ی که‌فه‌ن و به‌رگه‌ن
 عومرم بی‌ ته‌مام جه‌ سه‌ودای عه‌شقت
 [منیچ]^۳ هامکار بیم جه‌ مه‌ینه‌ت مه‌شقت

^۱. مه‌به‌ست له‌ فره‌ادی دۆستی شیرینه.

^۲. نووسراوه (اینانه) هه‌له‌یه و ده‌بی (ئی نامه) بی‌ت و ئیمه‌ ده‌سته‌واژه‌ی دووه‌ممان نووسی.

^۳. له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا نه‌هاتووه.

تَوَيْج دایم چوون من مهینه تن مه شقت
 مه شهوور بی نه عام رسوایی عه شقت^۱
 نهر مه پرسی حال مهینه تن وهرده کت
 عاشق و صادق دل سپهرده کت
 مه حبوب مه حبوب پشت پهرده کت
 نامانته گهنج پی سپهرده کت
 زه عیف و زگار، خسته و ناتوان
 ماتم زدهی خهم، بی دم و دهوان
 سه نگینی بام، پژان و شهوان
 نامادم پهری قیامت لهوان
 هیچم نه مه ندهن جه بویه و قامت
 بغیر جه گهنج، ساغ و سلامت
 باقیه پهی تو تا روی قیامت
 شهید عه شقم نیه مه لامت
 قهیس و مه جنونم، دوس دلگیم
 هامراز و هامفهرده، شام و شه بگیم
 عه موو زای عه زیز، نه دیب و ژیرم
 عه زیز تر جه داغ، هام شیرهی شیرم
 دوس دلپه سهند، بیابان گهردم
 شه ریک شادی و غهم، شه فا پهی دهردم
 گوش دهر وه مه فاد، خاتیمهی فهردم
 غه مگینتهر نه بی، نه گهر من مهردم

^۱. نووسراوه (مشقت) و دیاره هلمیه و دهبی (عشقت) بیت.

سەد چوون مەن نەبۆ تۆ بای سەلامەت
 دیدەنی دیدار، فەردای قیامەت
 بابۆی هەردوو مان بەردەن نەدامەت
 ئەگەر لەیل نەبۆ، قەیس بۆ سەلامەت
 نامەی دا وە [دەس]^۱ یەک مەحرەم رازی
 بەردش وە لای قەیس بە دڵنەوازی
 قەیس نامەش واننا، دەردش دیوینا
 چوون ئاهووی تەنیا، سەر لێش شیوینا
 نە تاوا جەواب، نە کیشا نەفەس
 قاسیەد وە تاجیل، گیللۆ وە پەس
 «خانا» شادی و غەم، تا سەر پەری کەس!
 نەمەندەن، پەنام بە زات ئەقەدەس
 خاتیمە حوسن بکەرۆ ئیعتەسا
 وە مەن و ئیسلام، زات بی هەمتا

وفات نمودن لیلی عامری و آگاهی یافتن مجنون^۲

«نیزامی» پەیی فەوت لەیلی عامری
 بەی تەور دان داد شیعر و شاعری
 حوکم تەبیەت، کار کردگار
 ئیقتی زاش پاسەن جە هەر پۆزگار

^۱. لە دەستنووسەکاندا نەهاتوووە.

^۲. کۆچی دوایی لەیلی و ناگاداربوونی مەجنون.

شادابی به هار، پاییز خزان نه
 گهرمی تابستان، زمسان بیتانه
 سه بهی به هاران، جه پاییز زهردهن
 گهرمی تابستان، زمستان سه ردهن
 چون قارووری ئاو جه نه سیم بی سه رده
 روخسار باغات، پاییز مه بو زهرده
 شاخه‌ی دره ختان، بهرگش مه پیتو
 نه رگس و شمشاد، ته ختش مه بیتو
 سه مای سه مهن سه خت ماوه رو شکه ست
 گلنامه‌ی غه مش مه گیتو به ده ست
 په‌ی زه عیفی حال، سه سه بهی چه مهن
 نه سرین مه پیتو، هه وه که‌ی به همهن
 سه رته‌رز میوان وه پروی سه نگ خاک
 مه فتول مه پیتو چون مار زو خاک
 باد موخالیف، چون مه یو جه دور
 گه لاپیز بهرگ، دره خته‌ن مه عزور
 نه وانسه جه عیرق لافاو مه گوریتو
 جه نه ندیش باد، بهرگش مه پیتو
 نازک جگه ران، باغ ره نجووری
 شیرین نمه کان، مایه‌ی مه خمووری
 ئوفتاده نه نگور، هیندووی که دیوهر
 تاج تاک وه سه‌ر، زه‌نگی خه دیوهر

سيب زه نه خ سورخ، بهو سه رنګوونی
 مه دڅو نه زه نه خ نه نار، که چوونی؟
 نه نار جګه رخوون، که ف که ردهی ویش
 هوون او مه پړو، وه پووی دلای پړش
 پسته جه سه ردي باز مه پړ دوو لهب
 عه ننا ب هر جه دوور لیش مه گړو لهب
 به لئ جه داوای وهی ته ور خه زانی
 زام یاوا وه سه ر، سه رگو لستانئ
 له یلئ سه هی سه رو جه سه ریو له ندي
 گنا وه چای ژه رف، جه ده رده ندي
 دیده به د شانا، به هار باغش
 باد ته پانچه دا وه چل چراغش
 نهو سه ره شه ددهی زه رین مه پیچا
 چادر و چیخ شه وره وین مه پیچا
 نهو نازک به دهن، دیبای قه سه ب پړش
 زه رد بی چوون قامه ت، قه سه ب تو هی پړش^۱
 به در دوو هه فته ش بی وه هیلالی
 سه هی سه روش بی وه تا پوی خالی
 مه ودای ده روونش جه سه ر که رد ته نسیر
 سه رسامی سه رش جه دل بی جاگیر
 گه رمای ته مووزی، ژاله ی له یلئ به رد
 بای خه زان گول به رګ، لاله ی له یلئ که رد

۱. نه م بهیته قافییه ی ناتواوه.

تەب و لەرز لەرزەزان، شیرین پەیکەرەش
 باز گێرتش لەبان شەھد شەھەرەش
 جە زەمین دانەھێ عومرەش شەندەو
 سەرپەند زەرپەن جە سەر کەندەو
 بۆلێن تەلەب کەرد، بۆلای^۱ چوون سەرۆش
 پیادە بێ جە زین شیرین تەزەرۆش
 بە زاری و شیوەن، دایەش کەرد ئاواز
 ئاوەردش وە نزیک، پەری ئێفشی پاز
 واتش: ئەھ مەدەر، چێش کەری تەدبیر؟
 ئاھووی بەر زەھەر، وەردش چەنی شیر
 گەنەن وە کۆچگای ھامسەران پەختم
 سست بێن ئەو ئەعساب ئەندام سەختم
 ھوون وێم وەردم جە مێھرەبانی
 گیان یاوا بە لەب، جە زیندەگانی
 ئەوەند وە پەنھان ھوون دڵ وەردم
 جە دڵ و دەھان، ھا یاوان دەردم
 تا گیان جە لیوم نامان [وہ]^۲ بیوون
 با واچووم بە تو گەرد پاز دەروون
 چوون پەردە جە پووی ئەسرار ھۆردارووم
 خودا حافیز جە ئی جەھان مەویارووم

^۱. نووسراوە (بۆلای).

^۲. لە دەستنووسە کەدا نەھاتووە.

دوو دهستت باوهر بوزووم نه گهردهن
 هوون من و قهيس ئامات وه گهردهن
 مه لروح و مه هدى، بابؤى قهيس و لهيل
 خاسشان نه كهرد قهتت راگهئ مهيل
 جه پشهيمانى بهران نه دامهت
 داوهرى و ديوان، وادهئ قيامهت
 يهك سال ههرچهند بيم هامسهر شهوهر
 ناسوفته مهندهن نازهنين گهوهر
 نه ياوام به كام هئما ههر بيكرم
 ئهډا و باب هيچكام نه بين جه فيكرم
 نهو لهزه وا گيان به حق مهسپارم
 مهردم جه دوورئى دؤست دلدارم
 سورمهئ ديدهم كهر وه گهرد پاي يار
 نيلى بهرگم كهر وه فهرش پاي يار^۱
 فهرقم به گوللو ئهسرين بكهتر
 وه دوود دهروون بيننيم موعهتتهر
 دههانم هوړپيچ وه بهرگ گول زهرد
 كافوور پاشيم كهر، به ههناسهئ سهرد
 كهفهئم هوونين كهر، چوون من شههيدم
 بهرگم قرمز بؤ، چوون بهرگ عيديم
 ناراستهم بكهتر چوون نهوعهرووسم
 بسپارم وه خاك ئهه و پهردهبووسم

^۱. ئهم بهيتته قافيهئ ناتمهواوه.

ئەو ئاۋارەى مەن چوون مەبۇ ئاگا؟
 مەن ئاۋارە بىم جە ئى ۋە تەنگا
 مەزانووم ئەو قەيس جە سووگەۋارى
 مەيۇ ۋە سەلام، ئى زەر عەمارى
 مەنىشۇ ۋە سەر خاك گەلگەۋى لەيل
 نەجاي يار ۋە خاك تازە كەرۇ مەيل
 مەنالتۇ بە زار بە سۆز دەرۋون
 جە شادى حەقەن، بەيۇم ۋە بىوون
 چوون [كە]^۱ مەحبوب [و]^۲ ھەم عەزىز يارەن
 نەجاي مەن ۋە لاي تۆ يادگەرەن
 ئەو پەي مەن پۆستى پەلەنگ كەرد ۋە كۆل
 پەي مەن گەرت نەۋەر، بىابان چۆل
 پەي مەن بى موونىس ۋە حەشيان ھەرد
 پەي مەن تەرك تەخت پادشاھى كەرد
 ویش ئاۋارە كەرد جە قەوم ۋە تەن
 پەي مەن بەرگ خاس شاھى كەند جە تەن
 پەي مەن روسوا بى جە نار خاس و عام
 پەي مەن جەۋانىش نەياۋا بە كام
 پەي مەن بى تانە جە دوشمەن و دۆست
 ویش كەرد ۋە مەشتى ئوستخوان و پۆست

^۱. لە دەستئۆسەكەدا نەھاتوۋە.

^۲. لە دەستئۆسەكەدا نەھاتوۋە.

تۆ پەي رەزاي من، دۆستش بىدارى
 نەوينى وە قەيس، يەك ديدە خارى
 ئاوا من لىوام چەنى دله كەم
 ئامانەتى تۆ و تەنھا گۆلە كەم
 ھەرچى واتم پىت وە قەيس بواچى
 وەرنە جەرگە من وە تىغ مەپاچى
 چوون عەزىز مەن با عەزىز تۆ
 نەجاگەي فەرزەند، با تەمىز تۆ
 واچە چوون لەيلى جەي دىيەي دىگەر
 پارە كەردش قەيد، سىسەي زەنجەر
 چەنى مېھرى تۆ تەن سەرد نە خاك
 تەسلىم كەرد بە ياد تۆ رەوان پاك
 جە راي عاشقىت سادىقىت كەردەن
 گىياش وە سەركار عاشقىت بەردەن
 تا ئاخىر عەددە نەفس شومارش
 غەير غەم عەشقىت ھىچ نەبى كارش
 ئەو لەھزە جە غەم تەك و تەنھا مەرد
 غەم و ھىجر تۆش، وە تۆشەي را بەرد
 ئىمپىرۆز كە لىوان وە ئىقاب خاك
 بە ھەوا و ھەوەس تۆۋەن دەردناك
 چوون مونتەزىران جەي گوزەرگىاۋە
 تاكەي يارى پىش بىشى وە راۋە؟

مه‌ډیو وه راگه‌ت، چه‌م وه دماوه
 تاکه‌ی یاوی پی‌ش، بشی وه راوه؟
 پراچه‌ش بکه‌ر وه ئینتی‌زاری
 فارغ بو‌جه ده‌ست خه‌زینه‌داری
 ئید‌وات و راگه‌ی نه‌سر گرت^۱ نه‌ پی‌ش
 په‌ی دار عوقبا وه نارامگای ویش
 نام خوداوه‌ند ئاوه‌رد به‌ زه‌بان
 چه‌م پو‌شا جه‌ ئی زه‌مین و زه‌مان
 گیان ویش ته‌سلیم جان جانان که‌رد
 داغ وه دل‌ه‌ی دؤس می‌هره‌بانان که‌رد
 نام خوداوه‌ند ئاوه‌رد به‌ زه‌بان
 چه‌م پو‌شا جه‌ ئی زه‌مین و زه‌مان^۲
 پراحت بی‌جه ده‌س غوسه‌ی داغ و دهر
 نه‌ندام گو‌یش بی‌وه به‌رف سه‌رد
 والیده‌ش یسانی دایه‌ی پیر ئه‌و
 داغ‌یده‌ی ده‌ور، زه‌می‌نگیر ئه‌و
 دیا نه‌وعه‌رووس کناچه‌ی ناکام
 به‌و ته‌وره به‌مه‌رگ یاوا به‌ ناکام
 مه‌عجه‌ز و سه‌ربه‌ند، جه‌ سه‌ر شه‌نده‌وه
 مووی سفید سه‌ر یه‌ک یه‌ک که‌نده‌وه

^۱. نووسراوه (گرد) که هه‌له‌یه.

^۲. نه‌م به‌یته و به‌یتیک پی‌ش نه‌م به‌یته جارێکی تر له ده‌ستنوو سه‌که‌دا هاتوون و دووباره بووه‌ته‌وه.

پوخسار په ز چين به ناخوون هۆرکه‌ند
 ویش وست وه پرووی نه‌عش نازه‌نین فه‌رزه‌ند
 پیرانه گریسا وه پرووی جه‌وانیش
 خوون وارا وه پرووی ئا زینه‌ده‌گانش
 گانه‌سرین ریزا وه پرووی سه‌رینش
 گا به‌و پوخسار شیوه‌ی شیرینش
 چریش وه باوان، وه قه‌وم و خویش دا
 واران وه سه‌ر نه‌عش ته‌و ده‌روون ریش دا
 یه‌قه‌ پاره‌ بی، زوئلف خام بریان^۱
 به‌رگ قه‌لاخی سه‌رتاپا دریان
 بسوو^۲ وه شین و واوه‌یلا و پۆر
 واتى قیامه‌ت به‌ریا بی نه‌ی پۆ
 جه‌ دمای داد و فوغان و فه‌ریاد
 گریان و نه‌سرین، زایه‌ته‌ی زیاد
 ماده‌ر نه‌ساسه‌ی سه‌فه‌ر سازنا
 به‌و ته‌وره‌ له‌یلی عه‌رووس پازنا
 وات: یه‌ نه‌وعه‌رووس قه‌یس چۆلگه‌رده‌ن
 ته‌ی خاك نه‌مانه‌ت، به‌ توّم سپه‌رده‌ن
 نیاش به‌ که‌فه‌ن دمای شستوشو
 به‌ ئاین دین، به‌ردش وه گلکو

^۱. لێره‌دا نووسراوه: (برین)، دیاره‌ هه‌له‌یه و ده‌بی (بریان) بیت.

^۲. لێره‌دا دیاره‌ ده‌ستوووسه‌که‌ ده‌ستکاری کراوه، وشه‌ی (بوو) ده‌بوایه (بی) بیت.

سپه‌رده‌ن وه خاك نازەنين له‌يلی
 ماده‌ر و خوێشان، چه‌نی واوه‌يلی
 گیلانه‌و دما به ئاه و زاری
 گردین سیاپۆش، په‌ی عه‌زاداری
 خاتوون خه‌مه‌ چوون بی‌هساری
 راحت بی‌جه غه‌م خه‌زینه‌داری
 «خانا» چه‌ند خانان خاتوون و خام
 به‌رشین^۱ جه‌ی دنیا داغ داخام
 تۆیش مه‌شی به‌خه‌یر به‌نوور ئیمان
 یاره‌ب جه‌گوناھ ته‌وبه‌ و په‌شیمان

آگاهی یافتن مجنون را مرگ لیلی و زاری نمودن^۲

«نیزامی» جه‌قه‌ول به‌غدادی سه‌لام
 وه‌ی ته‌وره‌ که‌رده‌ن ئیبتی‌دای که‌لام
 په‌ی زانای خه‌به‌ر وه‌فات له‌یلی
 هم مه‌وت مه‌جنوون، قه‌یس دوجه‌یلی
 پۆژی جه‌پۆژان قه‌یس خاتر ته‌نگ
 مه‌گیلا نه‌تۆی خار و غار و سه‌نگ
 ئی کۆه وه‌ئو کۆه، وادی و بیابان
 دیش دوو شه‌هسه‌وار نامان شتابان

^۱. لێره‌دا وشه‌که به‌ (به‌رشێ) ها‌تووه‌ و ده‌بوو به‌ کۆ بنووسرايه‌، ئی‌مه‌ وشه‌که‌مان به‌ (به‌رشین) نووسی.

^۲. ناگاداری‌بوونی مه‌جنوون له‌ کۆچی دوا‌یی له‌یلی و گریان و زاری ئو.

به سه‌دای بۆلەند کەردشان سه‌دا
 ئەه‌ی غافل جە حوکم فەرمان خودا
 شەهزادەه‌ی شاعیر، عارەبان بەر
 نەزانای مەردەن لەیل خاتر تەر؟
 بەسەن بەس ئیتر ئی سەرگەردانی
 رچووع بەر بە حوکم قەزای پەیبانی
 عیززەت و نەفس و عیلم و ئەدەبت
 بدارە نگا عولوا و مەرتەبت
 لەیلی شی نە شۆن پاگەه‌ی پۆزگار
 تۆ جەه‌ی بیابان بە زاری و زگار
 چیش مەکەری چیش؟ چیش کەرد جەه‌ی وەر؟
 بغەیر جە دەس دای لەشکەر و کیشوەر!
 مەجنوون جەه‌ی هەوال سەخت ناهەموار
 سەیحە دا و گێج وەرد، سەنگ ئاسیاوار
 وات: ئەه‌ی سەواران ئاهێر بەرشی لیم
 ئی هەوال چیش بی ئاوەردن پەریم؟
 خەیری نەواتن چوون نەبی پیتان
 خەیر ئەبەدەه‌ی نەیی نە پیتان
 گەرەوا بە زار تەه‌ی کەردش پاهان
 تا خێڵخانەه‌ی لەیل خەیمە و خەرگاھان
 لوا وە یانەه‌ی بابۆ و ئەدای لەیل
 مالا وە سەردا، دوود دەروون کەیل

شیوهن له یلی جه نسو کهره تازه
 جه و خیل و هه شهه بی وه ئاوازه
 جهه بین عهشایر ههیی و هه والی
 پهی ته عزییهی لهیل، مهولا و مهوالی
 قهومان و خویشان، ئیل عامری
 ناحاد ئه فراد، جه نبههی ئامری
 قهیس ته سه لیلی غهه مهوات [وه]^۱ باوان
 ئهوان ههه به قهیس به زاری و گریان
 به وینهی خه تیپ، له فزی کهره به یان
 ته مام جه لوتفش ئامان به گریان
 جه شه هیدی پای عه شق هه قیقی
 وه شه رع ئیسلام، جه پای ده قیقی
 جه سه بر و سه بات، جه رووی مه سائیپ
 یاوان وه به هره، حازر و غائیپ
 ئه حسدن واتشان وه عیلم و عه قلش
 ئافه رین پهی نه قل دانش [و]^۲ فه زلش
 زانان قهیس سوچیای فه زل ئیلا هین
 بویه وایزار جهه پادشاهین
 جهه بین نه دورش وه میهره بانی
 بابو و ئه ذای لهیل وه خوش زه بانی

^۱. له دهستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

^۲. له دهستنوو سه که دا نه هاتوو ه.

نازش مه کیشان جه تهغای لهیلی
 په شیمان جهو کار کهردهی بی مهیلی
 والیدهی لهیلی گشت سه فارشات
 وات به قهیس [ویل]،^۱ گرد گوزارشات
 قهیس وات: دهروغم جه غم بیهن کهیل
 په همنایم کهن وه مه قهرهی لهیل
 نه قهبا و خویشان، خهستهی خار و زار
 مه جنونشان بهرد وه بالایی مهزار
 خونابهی جگهر، وینهی شه پالا
 گوشاد کهرد زه بان ناتەشین ئالا
 واتش نهی مهزار، لهیل بدیه وه چه
 خاستهترین ژه نان عه ره ب و عه جه
 میهمان غه ریب تۆن خاتر جه
 بی نهذا و باب و خالۆ و بهنی عه
 شه هید عه شقهن بادا هوشت بو
 نهک ئی نه مانهت فه راموشت بو
 جهو دما به جۆش، دلّهی دهروون کهیل
 سهر نیا وه پروی گلکۆی تازهی لهیل
 وات نهی تازه گول، خهزان په سیده
 نه جه هان لَوای، جه هان نه دیده
 نه جای نازبالش په رِقووی نازەنین
 ئیسه سیای سهنگ کهردی وه بالین

^۱. له دهستنوو سه که دا نه هاتوه.

نه جای خه رگای خه ز نه بریشم ته ناف
 نیسه خاک و سەنگ کەردی وه ئیسقاف
 چوونی نه دهروون سیای سەنگ خار؟
 تاریکی و تەنگی، زوڵماتی مەغار
 چوونەن سیاخال موشکین دانە ی تۆ؟
 چەشمە ک چەمان ئاھووانە ی تۆ
 ئەو لەعل لەبان ئابدار تۆ؟
 غالیە ی زوڵفان تابدار تۆ
 جە دیدە ی کێ بۆ جیلوونماییت؟
 جە مەغز کێ [بۆ]^۱ نافە گوشتاییت؟
 سەروت جە سەراو کام جوویارەن؟
 بەزمگات جە کام گول و گولزارەن؟
 یا خو وینە ی گەنج نه ژیر خاکی
 نەر گەنج نیت، پە ی چیش پەنھان و تاکی؟
 ھەر گەنجی پەنھان نه خاک بۆ عارەن
 نگەھبان گەنج، ئەژدەھا و مارەن
 من ئەو ئەژدەھای سیای پەشمارم
 نگەھبان گەنج دەفینە ی یارم
 ھەرچەند بە سوورەت جە من پەنھانی
 جە رێگە ی سیفات، جاگیر نه گیانی
 ئێد وات و پووش کەرد وه پای بیابان
 مەگیلا و مەوات شیعر وه شتابان

^۱. له دەستخۆسەکه دا نه هاتوو ه.

شه و ماما وه پهس، دل و دهر وون كهـيل
 مهـزلش مهـگرت و مهـقبرهـدهـي لهـيل
 نهـوهـند مهـرسـيه و نهـشعار دلـسووز
 مهـواتش پهـي لهـيل وادهـي شهب و پروز
 قهـوم و بيگانـه ماماـن وه گريـان
 دايم عهـزدار ديـده و دل بريـان
 جهـ حال وانـاي شيعـر فيراقـي
 هـرفي جهـ وهـفا و عهـشق نهـمهـند باقـي
 تهـمامي ئاوهـرد وه رهـشتهـي تهـقريـر
 نويسـهـندهـگان ئاوهـرد نهـ تهـحرير
 پوژ به پوژ مهـجنوون بيـقهـرارهـر بي
 جهـ سايتـق جيـسمش خوـار و زارتهـر بي
 تا پوژي ئاما وه دلـهي پهـر جوـش
 سهـنگ سينهـي لهـيل گرتـش نهـ ئاغـوش
 پيـچش وهـرد چوون پيـچ ماران زهـخمـي
 پيـزا نهـشك خوون جهـ پاي بيـر پهـحمـي
 وانا ئي سـي شيعـر، نويسا وه پروي خاك
 به نيشـي ناخوون خهـستهـي جگهـر چاك:
 پاـلم دان وه سهـنگ ئاخ و داخهـوه
 بهـهارم بهـرگ پيـرزو وه پروي باخهـوه
 كاش ئي حوـبب و عهـشق سهـبـز مهـبي جاري
 مهـزانا وه حال هـيجـر مـن ياري

بنویسان وه سهر سهنگ مهزارم
 شههید عهشقم، مهدهن ئازارم
 جهو پهی وه دلتنهنگ پروو کهرد وه بالا
 وه دهرگای بیچوون کردگار نالا
 واتش: نهی خالق سهما و ستاران
 نافه‌ریده‌ی گشت مردوو و گیانداران
 قه‌سه‌مت به‌و زات بوئه‌ند پایگات
 مه‌دهوم وه ته‌مام پاکان ده‌رگات
 ئیتیر به‌سه‌ن به‌س ئی سه‌رگه‌ردانی
 خاتیمه‌ به‌ده‌ر وهی زینه‌ده‌گانی
 لاقی بووم به‌ لیتقای ویت به‌ مه‌یل
 جهو دما شاد بووم وه دیدار له‌یل
 راحه‌ت بووم جه‌ ده‌ست زه‌حمه‌ت دنیا
 به‌ حه‌ق نه‌حمه‌د، (خَتْمُ الْأَنْبِیَا)^۱
 ئیدّ وات و نیا سهر وه پرووی زه‌مین
 دوعاش قه‌بوون کهرد (رَبُّ الْعَالَمِین)
 گرتش نه‌ ئاغۆش مه‌قبه‌ره‌ی دلبه‌ر
 گیان شیرینش به‌ر ئاما وه به‌ر
 نه‌ویش گوزه‌ر کهرد جه‌ ریتات چوون
 راحه‌تی جه‌ سه‌یر بیابان و غوون
 مه‌ردی هیلالی ئی هه‌والن سه‌خت
 به‌ردش پهی خویشان مه‌جنوون به‌دبه‌خت

^۱. ئاماره‌یه بو پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د (د. خ) بیت.

برا و خاهه ران، نه قه ربا و خویشان
 یه قه و دهروون چاک، خاتر په ریشان
 نیل عامری مه رد و ژن ته مام
 واران وه پرووی نه عش نه و نه وتوول نه مام
 شیوه نه یلی و مه جنوون بی تازه
 واوه یلا و پو پو، بهرز بی ناوازه
 به سیدر و کافور، به موشک و عنبه ر
 شستووشو که ردن نه ندامش یه کسه ر
 پیچایان وه که فنه، سفید بهر گه وه
 نیایان وه تابوت، ته خته ی مه رگه وه
 نه په هلووی گلکزی گو لکه ده ی نه یلی
 که ندشان مه زار، عه مزاده^۱ خه یلی
 ته ی که ردن راهان عه شق په ر خه ته ر
 جه دمای مه ردن بین وه هامبه سته ر
 چوون جه ی دنیای دوون، هه ردو بین هام عه هد
 نه و دنیای جاوید هه ردو بین هام مه هد
 مه عجه ری سازان وه پرووی قه برشان
 به واته ی خاسان، تولونه مرشان
 [گول]^۲ لاله نیان وه گلکوشان دا
 وه پرووی مه قبه ره ی عه نبه ربووشان دا

^۱ له دستنوسه که دا نووسراوه (عمرزده)، هه لیه و ده بی (عمرزده) بیت و نیمه دستنوسه ده ی دووهمان دانا.

^۲ له دستنوسه که دا نه هاتوه.

ئەو رەوزەى يىگەرد ، رەشك بۆستان
 بىى وه حاجەتگای جەرگەى دۆستان
 ھەر كەسى ماما غەرىب و رەنجوور
 رەنج و غەم ھىجر جە ئەو مەبى دوور
 كەس وه بىى موراڧ نەشىى وه پەس
 بە لوتف يىچوون ، پادشای ئەقەس
 رەحمەت وه ئەرواح عاشقان حەق
 با سەفا و وفاء ، مروەت شەفەق
 ئەوان شىن نە شۆن راگەى رۆزگار
 شىوہى عەشق لىشان مەند وه يادگار
 ئەشعار «خانا» یش پەى يادگار
 مانۆ پەى ياران ، چەند رۆزگار
 بە نام خودا و ئەحمەد موختار
 خامە بکەر خوشك ، خەتم كەر گوڤتار
 حەمد و سەنا و شوكر پەى زات عەللام
 پەرى موحمەد ، سەلوات و سەلام
 تارىخ وەفەات ، قەيس عىامرى
 سال ھەشتاد و ھەفت ، ھىجرى و قەمەرى
 «ھەفتەد و دە سال مىلاد مەسىح»
 واتەى موورەخەى بەغدادى فەسىح
 «ھەزار و شەشەد و چل و چوار بەیتەن»
 پەى دۆستان نەبو ، «خانە» پەى كىتەن؟!

سەد ھەزار سەئوات، خاتیمە ی کەلام
بە پەروەزی پەسـوول، (علیہ السّلام)

تمام شد نوشتن و نسخه‌گیری لیلی و مجنون به زبان کُردی اورامی، ترجمه و تألیف
شاعر شهیر و نامدار کُرد مرحوم خانای قبادی، رحمه الله علیه و نور الله روحه و اسکنه الله
فی بحبوخته جنازه، در روز سه شنبه دوازدهم فروردین، سنه (۱۳۵۴) شمسی برابر با
هجدهم ربیع الاول سنه ۱۳۹۵ قمری، به دست فقیر عاصی عبدالرحمن شیخ عباس، در قریه
قار حومه‌ی شهر سنندج. وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه وسلم.

فەرھەنگۆك

نابادی: ناوهدانی.
 ناتەش: ناگر، ئاور.
 ناتەشوار: وەکو ناگر، ناگراوی، زۆر گەرم.
 ئاحاد: يەك بە يەك.
 ئاخیز: هەستان، هەستانە سەر پێ، پاسا، گورج هەستایە سەر پێ، راپەڕی.
 ئارۆ: ئەمپۆ، ئیمپۆ.
 ئازبەت: ئازبەتباری، خەمبار.
 ئاست: جی هیشت.
 ئاستانە: بەردەرگا، بەردەرگ، بەرمان.
 ئاسك: ئاهوو، مامز.
 ئاسیب: زەرەر، زیان.
 ئاغوش: باووش.
 ئافەریدەگان: خوێنقاوێکان، دروستکراوێکان.
 ئالا: قەد و بالا، پەرچەم.
 ئاما: هات، هاتوو، هاتگ.
 ئامام: هاتم.
 ئامووز: پا، پێ.
 ئاهەن: ئاسن.
 ئاهوو: ئاسك.
 ئاهیز: ئایر، ناگر، ئاور.
 ئاوازی: (١) ئارەزوو، هیوا و ئاوات. (٢) نەوا، ئاوا. (٣) شۆرەت، ناویانگ. (٤) وێردی سەر
 زمان، ناوھێنان.
 ئاوەرد: هینای، هاوردی.
 ئاوێزان: هەلواسراو، خرابیتە، کرابیتە.

ئەبەوى: كۆي وشەي (اب)ى عەرەبىيە، ئىرەدا مەبەست لە باوكى لەيل و مەجنونە.

ئەبنا: (۱) نەو، منالان، كوپان، مندالان. (۲) دواپۆژ، پاشەپۆژ.

ئەتباع: پەيرەوان، شوئىنكەوتوان.

ئەتراف و ئەقتار: كۆي وشەي (طرف)ى عەرەبىيە، دەوروپەر، كەنار، گۆشە...

ئەتوار: پەوشت، ئاكار، پەفتار، كردار، كەدەو.

ئەتیببا: كۆي وشەي (طبيب)ى عەرەبىيە، واتە: دكتۆرەكان.

ئەجەل: كاتى مردن، وختى مردن، لەو بەدوا، ماوئەي داھاتوو.

ئەحسەن: جوانترین، ئافەرىن، دەستخۆش، دەخۆش.

ئەحشام: كۆي وشەي (احشم)ى عەرەبىيە، نۆكەران و خزمەتكاران، گەلەي چوارپى.

ئەخەوات: كۆي وشەي (اخ)ى عەرەبىيە، واتە براكان.

ئەخزەر: سەوز، نەگەيىو، ناكام.

ئەخى: برا.

ئەدە: دايك.

ئەژنى: ئەيىست، گوتى لى بوو.

ئەژنىم: بىستم، گويم لى بوو، ژنەفتم.

ئەراگىتل: سەرگەردان، وىل، ھەلۆدا، ئاوارە، دەريەدەر، دەرگراو.

ئەرجومەند: بايەخدار، پايتەبەرز، ئازىز، بە بايەخ.

ئەرگ: ديوەخان.

ئەرغەنوون: ئامپىرىكى مۇسقىايە.

ئەرگان: سپا.

ئەرئەب: كەروئىشك.

ئەساسە: بىنچىنە، بىنەرەت، ئەو كەرەستە و شتانەي كە پىيوستىن بۆ سەفەرکردن و داين دەكرىت.

ئەسپەر: قەلغان، پارىزەر، پارىزكار.

ئەسرین: فرمىسك.

ئەسفەل: خوارتر، وارين.

ته شرار: خراپكاران.

ته شغال: قهره بالهغ، كۆبوننه وى خه لىكى زۆر له جىگايه كدا.

ته عدا: دوژمن.

ته عراب: كۆى وشى (عهره ب)ه، عهره به كان.

ته عرابى: كۆى وشى (عهره ب)ه، واته عهره بيه كان، عهره بى بوون.

ته عساب: ده ماري توورپه بى له گيانى مرؤڤ.

ته عوان: ياران، هاو كاران، هاو پريان.

ته غزيه: كۆى وشى (غذا)ى عهره بيه، واته خورد و خوراك، خوارده مهنى، خواردن.

ته غنام: بزى و مى، مالات، مهر و بزى.

ته فخدم: بلندپايه، پايه بهرز، ئه رجومه ند.

ته فسوون: جادوو.

ته فعى: مار.

ته فعال: كۆى وشى (فعل)ه، كرده وه كان، رهوشتيان، ته نجامدانى كار.

ته قاريب: خزمان و دؤستان، قهوم و خويشان، خزمان و نزىكان.

ته قتار: گۆشه يه، گه ران به و ناوچه يه دا، گه ران به و ده وره رهدا.

ته لتاف: كۆى وشى (لطف)ى عهره بيه، ميهره بانى، نهرمى، نه رم و نيانى، سؤز.

ته لقيسه: ره مزىكه له ناو داستاندا و له سه ره تاوه تا كۆتايى داستانكه بوونى هه يه، كورتكراوى

قسه، پوخته ي و ته و باس، كورته ي داستان و رووداو يلك.

ته ليم: دل ته زين، ئيشدار، به ژان، به سؤى، دل ته وسين.

ته ماره ت: فه رمانه وايى، حوكومراني.

ته موال: كۆى وشى (مال)ى عهره بيه، سامان، مال، دارايى.

ته نار: هه نار.

ته ندوو: خه م، كه سه ر، خه فه ت.

ته ندوود: مالا ندن، شتىك به شتىكى تريدا بساو ريت، وه كو پارچه يه ك كانزا به ئاوى زيرا بكر يت و

به زيردا ماله راي يت.

ئەندووه: خەم و خەفەت.

ئەندیش: (۱) خەم و پەژارە، ئەندیشە، خەم و ئازار، خەم. (۲) ترس و بیم.

ئەنگەبەن: ھەنگوین، ھەر جۆرە شیرینیەك، شەھد، شیرە.

ئەنەر: رۆشتەر، پووناكتەر، درەوشاوەر.

ئەنیسان: كۆی وشەى (ئەنیس)ە، ھاونشین، ھاونشینى.

ئەوراق: كۆی وشەى وەرەقى عەرەبییە، (۱) كاغەز، (۲) بەرگ، گەلا.

ئەوزاع: كۆی وشەى (وضع)ى عەرەبییە، بارودۆخ، ھالوبال، دۆخ، بار.

ئەوساف: پەسەنكراو، تارىفكردن، ستایش و پىداھەلەدان، بە شان و بالدا ھەلەدان.

ئەوقات: كات، ھەقت.

ئەولاد: منال، مندال.

ئەیالەت: ئىدارەى فەرمانپەرۋایى، ئىدارەكردن، ھوكومەت كۆردن، فەرمانپەرۋایى، جىگایەك چەند

فەرمانپەرۋایەك فەرمانپەرۋایى تىدا بکەن.

ئەیمەن: ئاسایش، بى ترس.

ئۆجاخان: كۆی وشەى (ئۆجاخ)ە، واتە: ۋەجاخ، ۋجاخ.

ئوردەك: سۆنە.

ئوشتەر: ھوشتەر.

ئوفتادە: كەوتوو.

ئولولشەمر: دەسلەلتداران، ھاۋەن دەسلەلتخان، كەسى كاروبارى كەس یا كەسانى تر لہ ئەستۆ

بگريت.

ئومەرا: پاشاكان، دەسلەلتداران، كارىدەدەستان، ئەمىرەكان، لىپىرسراوان.

ئوموورات: كۆی وشەى (امر)ى عەرەبییە، كار و پىشە، كار و ئىش و فرمان.

ئىتتىدا: سەرەتا، پىشەكى.

ئىتتاعە: گویدارى، گویرایەلى.

ئىتتاعەت: گویدارى، گویرایەلى.

ئىتجابەت: قەبولكرا.

ئىجتىناپ: خۇلادان، خۇپاراستن.
 ئىحرام: ئەو پارچە قوماشە سىيىيە لە كاتى چوون بۆ عومرە و حەجدا دەپىچرىتە گىانەو.
 ئىحساس: ھەست.
 ئىختىيار: ئىرادە.
 ئىخلاص: راستگۆيى، دىلسۆزى، دل و دەروون پاكى، پەرۋارى، بى خەوشى.
 ئىخوان: كۆى وشەى (اخو)ى عەرەبىيە، براكان، برادەران.
 ئىلا: ئەمە، ئائەمە، ئەوھى نزيك.
 ئىدراك: پىزانىن، تىگەيشتن، ھالى بوون، سەر لى دەركردن، قام كردن.
 ئىرادە: خواست، باوەر.
 ئىرسال: ناردن، ھەناردن، پەوانە كردن.
 ئىزدەيواج: ژنەپان.
 ئىزار: خستەنە پوو، ئاشكرا كردن، پىشاندان، كار و پەوتى نواندن، دەرختن، پىشاندان، ئاشكرا
 كردن، گوتن، وتن.
 ئىسە: ئىستا.
 ئىستەبرەق: جۆرىك درەختى بچووكە لە ولتانى وەكو ھىندستان و مالىزىيا و باشوورى ئىران زىياتر
 دەپوئەت.
 ئىستەبىج: ئىستەيش، ئىستاكەيش.
 ئوستخوان: سوقان، ئىسقان.
 ئىستدعام: خوازيارم، ھىوادارم، ئومىدەوارم.
 ئىستىماع: گويگرتن، گوى لىنگرتن، شەفتن، گويىستىن، ژنەوتن.
 ئوستوار: توند، قايم سفت و سۆل.
 ئىسراھەت: پشوو، ماندووبوون، ھىلاكى، ھىلاكەت، شەكەت.
 ئىسفاف: سەقف، سەپۆش، پەردووى خانوو.
 ئىشتىاق: ئارەزوو، تاسە.
 ئىشفاق: مېھرەبانى كردن، دىلسۆزى كردن.

ئىعتا: پىدان، بەخشىن، بەخشش.

ئىعتدال: بارودۆخ، يان چۆنەتى مامناوئى بون، ھاسەنگى، ھاسانى.

ئىعزاز: بە فەر و شكو، رىزگرتن، قەدرگرتن، رىزلىنان.

ئىعمال: كار، ئىش.

ئىقتىزا: پىوستى، خواست، شايستە.

ئىكرام: رىزگرتن، كارى رىزلىنان، بە رىز و خوشەويستى.

ئىل: خىل، ھۆز.

ئىلتىجاھ: پەنابردن، پەناخوازتن، پەنابردنە بەر، پەنا بۆ بردن، ھاوار بۆ بردن.

ئىلجارى: گەلە كۆمە كى، گەلە كۆمە.

ئىمەنى: ئاسايش، ئارامى.

ئىمكان: توانىن، توانا، گونجان، كات، مەجال، توانا، رىگە تىچون.

ئىنە: ئەمە.

ئىنتىزار: چاۋەردان.

ئىنتىھا: كۆتايى، دوايى.

ئىنسانف: كۆي وشەي (نصف)ى عەرەبىيە، مروت، وىژدان، ھەقانىيەت، ھەقىيىتى، دادپەرۋەرى،

ميانە پۇيى.

ئىنشاكەر: بىنوسە، بنوسە.

ئىھتىمام: بايەخ پىدان، گرنگى پىدان.

ب

بابى: باوك.

باتمان: كىشانەيەكى شازدە كىلۆ و نيوپىيە.

باد: با، ھەوا.

باديە: بىابان، بىاوان.

بارەگا: تەخت، ئەو شۆينەي گەرە و دەسلەلتدارى تىدا نىشتەجىيە.

بازگەشت: گەرەنەۋە.

بازوو: (۱) قۆل. (۲) به مانای ئەو دار و ئاسنەیش کە دەکرێتە ئالۆه هاتوو. (۳) ئەلقە، هەلقە،
هەلقە.

بازووبەند: وەکۆ بازووبەند بە دەورتدا بێت و بێپاریزیت، وەکۆ بازنە لە دەستدا بێت و بێپاریزیت.

بازیچە: یاریکردن.

باشکۆ: باش کولۆ.

باشی: چاکی، خاسی.

بالادەس: مەبەست لە خوای گەورەیه، ئەوێ لە سەرروی هەموو دەسلەتیکەوێیه.

بالباز: سەرباز، چە کدار.

بالشت: پالشت، سەرىن.

بال چوڤ: بازووبەندی چێوی.

بالین: سەرىن، بالشت.

بانوو: خانم، ژن، خێزان.

باهێر: پرون، پرووناك، رۆشن.

باوهر: بێره، وهر، بێ.

باوهرۆ: بهیئى، بهیئى.

به خاه ناخا: بێ خواست و ئێزاده.

بهت: مامراوى، مراوى، قاز.

بهخته: کاوپی سێ و چوار سالت.

بهخیل: پەزىل، دەست نووقار، مشت نووقار.

بهدهن: گۆردراو.

بهدر: مانگی چوارده.

به دسیرەت: به دشیوه، شێوه خراپ.

به دگوان: به دگۆیان، ئەوانەى به دی ئەکەن، خراپە کاران، ئەوانەى خەریکی کاری فیتنه کارین.

به دنانهن: به دنانون، ناوخراین، ناوژپاون، ناوخران.

به دنه هادی: نه گریس.

بهدی: خراپه، بهدی کردن، خراپه کردن.
 بهدیومن: بهد شکل، ناموبارهك، بهد پروومەت.
 بهپ: وشکانی، بهردی زۆر سهختی لا شاخ و دۆل.
 بهریهت: نامیریکی موسیقایه.
 بهرداشان: بهریاندا.
 بهرده: بردراو.
 بهردن: بردیان.
 بهرشی: ده‌رچوو.
 بهرشین: تیپه‌ر بوون.
 بهرگوزیده: سهرته‌ل، هه‌ل‌بێژێردراو.
 بهرف: به‌فر.
 بهرق: هه‌وره‌ تریشقه، هه‌وری به‌تین و سووتینه‌ر.
 بهرکاو: داوینی شاخ، بناری شاخ.
 بهرکه‌ر: هه‌لکه‌نه، ده‌رکه، لا‌به‌ره.
 بهرکه‌ریم: هه‌لکه‌نیم، ده‌ریتنم.
 به‌ریش: به‌ی، بیبه‌ی.
 به‌زم: شایی، خوشی.
 به‌زمگا: جینگه‌ی شادی و ئاهه‌نگ.
 به‌سیر: زرنه‌گ، چاو‌کراوه، زیره‌ك، کارامه‌یی، بینا، چاوتیژ، ناویکی خوای گه‌وره‌یه و یه‌کینه‌ له‌ سیفات‌ه‌کانی خوای گه‌وره‌.
 به‌سیرەت: پۆشنایی، پۆشنی، بینایی، پۆچنایی چاو، سۆمایي.
 به‌گله‌ران: کۆی وشه‌ی (به‌گ‌ه)، میر، گه‌وره‌ی شار یا هۆز، به‌گه‌کان، به‌گله‌رایه‌تی کردنی به‌گه‌کان، نازناوی پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئاغا‌کانه‌.
 به‌عه‌دن: دوا‌یی، له‌مه‌ودوا
 به‌عزی: هه‌ندێ، به‌شی.

بەل: بەلکو، بەشکو.
 بەلکە: بەلکو.
 بەندەشناس: مەژقناس.
 بەهانه: بیانوو، ویانه.
 بەهر: (۱) قازانچ، سوود. (۲) دەکریت کورتکراوەی (بەهره)ش بیت.
 بەهمەن: مانگی بەهمەن، دەکاتە مانگی (۱۱) لە مانگەکانی سالی ئێرانی و بەنبەرە بە مانگی
 رێبەندان، بەرامبەریشە بە (۲۱ی ژانویه- ۱ی فوریه)ی سالی زایینی، دووهمین مانگی زستان.
 بەوان: بە ئەوان.
 بەور: جۆرتک ناژەنە وەکو پلنگ.
 بەیداخ: نالا، پەرچەم.
 بەیۆم: بێم.
 بپیچچ: بپیچیتەوه.
 بدال: بدا.
 بدیەوم: تەماشاکەم.
 بریان: برژاو.
 برینۆ: برژینی، بپیشینی.
 بز: بزە.
 بزورگزاده: نەجیب زاده، سەر بە گەورە مالان.
 بسازۆ: دروستی بکا.
 بسۆزۆ: بسووتیت.
 بشۆ: بپۆ، بچۆ.
 بگریزۆوم: ڕا بکەم.
 بوکشووش: بیکۆژم.
 بکیانه: بنێره، ڕهوانه‌ی بکه.
 بلوور: شووشه، شووشه‌یی، شیشه.

بمانۆ: بېنى، مانەۋە.
 بمانىن: بىتىن.
 بمرۆ: بمرى، بمرىت.
 بنازۆ: بنازى، شانازى بكا.
 بنازووم: بنازم، لاف و گەزاف لىدان، خۆھەلگىشان.
 بناگۆش: بنگوى، پشتگوى.
 بۆ: بىيت.
 بواچان: بلىن.
 بوتان: كۆى وشەى (بت)ە، بتەكان.
 بوختى: جۆرىك حوشترى گەۋرەى سوورە، زياتر لى ناۋچەى خوراسان و كرماندا دەۋىت.
 بوپنا: جوان، لاو، گەنج، جەحىل.
 بوسان: ماچيان كرد.
 بونيان: بونىاد.
 بونىيە: ھىز و توانايى.
 بووم: كۈنەپەپو، كۈندەپەپو، كۈندەبووم، بۆكۆپرە.
 بويەۆ: رابورى، پروات.
 بوينۆ: بىينىت.
 بىى ھەد: لى رادەبەدەر.
 بشوون: بچم.
 بىى قىياس: بىى ئەژمار، بىى حساو.
 بىياۋنۆ: بىگەيەننە، بىپەسىنن.
 بىياۋىن: بگەين.
 بىى خورد: بىى خواردنەۋە.
 بەيدى: چۆل، بىابان، دەشت و دەر، دەرەۋە.
 بىيوون: دەرەۋە.

بیتز: نیسمی فاعیلی (بیتزان)ه.

بیش: بوری، هدیووه.

بغدی: بیتجگه له، جگه له.

بیتکر: دهست لی نه دراو، کچ، کچیک دهستی لی نه دراویت.

بیماران: کۆی وشه (بیماره)، نه خوشه کان.

بی میسل: بی وینه، له وینه نه بوو.

بین: بوون.

بینا: چه شدار، خاوهن هیزی دیتن، مه جازی: ژیرشان، پروون بین، خاوهن توانایی پیشبینی و

هه لسه نگانندی پتک و راستی پرووداوان.

بیوه: بیوه ژن.

پ

پا: پی، قاچ.

پابه ند: نهو زنجیه ی پییه که ده کریتته پا بۆ به ند کردنی مرۆڤ، بۆ نه وهی را نه کات، به مرۆڤ خۆشی

دهوتریت که دیل بیت.

پاره: دراو، ورد کراو.

پاره پاره: پارچه پارچه، کوت کوت.

پاس: ناگاداری.

پاساری: چۆله که.

پاسه: ناوه ها، ناوا، وا.

پاسداری: ناگاداری.

پاچ: قولینگیکه یه ک دهم و دهم پان.

پالا: پیناڤو، کهوش.

پالات: پیناڤوت، کهوش.

پانال: پای ناڤکراو، ناڤکراو.

پایگاه: پلهی دهسه لات، جینگای بهرز و پایه دار.

پاينته: نزمتر، خوارتر.
 پايين: خوار، دابه‌زی.
 په‌خش: بلاو، بلاو‌کردنه‌وه.
 په‌پ: پر.
 په‌راگه‌نده: په‌راکه‌نده، پرش و بلاو.
 په‌رستوو: په‌رستلکه، پلیسړک.
 په‌رند: پوڅاکی ناوړیشمینی ساده و بی‌نخس و نیگار.
 په‌رندگان: په‌رندکان، مه‌له‌کان.
 په‌رسا: پرسي.
 په‌رگار: بازنه‌یی، نامرازی کیشانه‌وهی بازنه، په‌رگان.
 په‌رنیان: ناوړیشمی چینی نه‌خشدار.
 په‌رهیتز: پاریز.
 په‌روازان: کوی وشه‌ی (په‌روازه)، فرین، بان لیدان.
 په‌روانه: په‌پووله.
 په‌ریش: بوی.
 په‌زیرایی: پیشوازی، چیشیت لینان، نان ناماده‌کردن، میوانداریتی.
 په‌س: دوا، پاش، دواتر.
 په‌ست: تووړه.
 په‌شم: خوری سه‌ر ملی مه‌ر، خوری.
 په‌شیو‌حال: حال په‌شیو، حال تینکچوو.
 په‌لاس: به‌ره، به‌ره‌کون، پارچه‌ی ره‌شمال.
 په‌هلوو: ته‌نیشیت، لاپان، لاپه‌نا.
 په‌ی: بوی.
 په‌یغام: (۱) وه‌لام. (۲) په‌یام، نامه.
 په‌یک: نامه، په‌یام.

په يکانکه شی: تیر له برین دهرهاویشتن، تیر له برین دهرکیشانهوه، تیر له برین دهرکردن.

په یماوه: بۆ نیمه، بۆمان.

پدهر: باوک.

پسهر: کور.

پسته: فستق.

پشته ل پشته: پشته و پشته.

پۆست: پیست.

پۆشۆ: له بهری نه کات.

پوشیده: پۆشیده، پۆشراو، داپۆشراو.

پیاده گهرد: دایبه زاند، له سواری هینایه خوارهوه.

پیسه: وه کو.

پیشانی: ناوچاو، نیوچاو.

پیشین: پیشینان، وهرین، کۆن، قه دیم.

پیتوار: (۱) په نهان، نادیار، نه مان، شارهوه، نهینی، له بهرچاو ونه یون. (۲) داوین، وشکایی. (۳)

شور، گووم.

ت

تاجیل: په له، خیرا.

تار: (۱) تاریک. (۲) هه لوه دا و دوور که و ته، به په له و پۆر خۆ دوور خسته وه.

تازی: عه ره ب.

تازی ته گاهور: وه کو نه سپی عه ره بی وهایه له رۆشیتندا، نه وهنده توند دهروات.

تاسه: تاره زوو.

تاسه خوار: خه خوار، تاره زوو خوار.

تاق تاق: دهنگی لیدانی شیر و خه نجهر، شرنګ، شرنګه، شرنګه شرنګه، شیخ و وې، شیخ و هوې،

له پله پ.

تاقی: بی گومان.

تاليع: تاليع، بهخت، ناوچهوان، بهش.

تانه: تانه و تهشهر، پهلاس.

تاوا: تين و گهرمايي، کاتينکي کهم، داگيرساني لهش له نۆبهتي، راکردني به تووند، تاوانهوه،
توانهوه، توانستي.

تاودا: تهکانی دا، ریکردنیک له نيوان راکردن و ریکردندا، نه توند و نه هيتواش.

تهبهپرولک: نهو کهرهسته و شتهيه که پيرۆز دهکريت به شتيکي لهو پيرۆز تر، وهکو نهو پارچه
قوماشه ي به سهر گۆري شتيخ و پياوچاکاندا دههينريت، يا به دار و ديواري کهعبه دا دههينريت و
دواتر بۆ نهخۆش و چارهسهرکردن به کاري دهبن.

تهبديل: گۆريا، گۆرا.

تهبزهگان: تا ليهاتووان، تادارهکان، نهوانه ي که نهخوشي ياو و تهو و لهريزان هديه.

تهبع: سروشت، خو، رهوشت.

تهبله: (۱) سندووقچه ي بچووک، قوتي، قوتوو. (۲) تهپلي بچووک. (۳) بۆندان.

تهبيب: پزيشک.

تهبيبوار: وهکو دهزمانکهر.

تهبيعت: سروشت.

تهقميع: خستنه نيو تهماح، رۆدي خستنه بهردهم، رۆدي نان خستنه بهردهم.

تهپانچه: دهمانچه.

تهپل کۆس: نهو تهپله ي له کاتي شهر و جهنگدا لي دهدریت.

تهجهللا: رۆشنایي، رۆشنی.

تهجويد: باشکردن، چاکردن، خويندنهوه به ئاوازهوه، تيجريکان.

تهحسيل: بهدهستهيتان، دهستهستن، وهرگرتن.

تهحييه: سلاوکردن، خۆشهاغن کردن.

تهدارهک: رازاندنهوه ي که لوپهل بۆ دروستکردن.

تهرهفهين: ههردولا.

تهرييه: له وشه ي (ترضيه) عهرهبييهوه وهرگيراوه، رازیکردن، دلهيئانهوه، دلهيئانهوه جي.

تهرس: ترس.

تهرگه: کۆلوانه، چارۆکه، چارهکهی کۆل، کۆلوانهی کۆل.

تهرقیم: نووسین، نووسراو، ژماره بۆ دانراو، په‌نووسکردن.

تهزەروو: قەرقاول، بالداریکی کلک درێژه به قەد مریشکێک دەبێت، توخمی نیتری به که‌له‌شیتری که‌ژی به‌ناوبانگه و له‌نیو لێره‌واردا ده‌ژیت.

تهزەرووی: قەرقاول.

تهزگار: به‌بیره‌تانه‌وه، یاداوهری، بیرخستنه‌وه.

تهسه‌للی: نارامکردنه‌وه.

تهستیر: هیلکاری، هیلکێشان، نه‌خشه‌دانان.

تهس‌دیج: به‌زه‌حمەت خستن.

تهس‌دیق: دووپاتکردنه‌وه‌ی راستی، چه‌سپاندنی راستی، به‌راست زانین، شایه‌تی دان له‌سه‌ر راست و دروستیی کارێک یا وته‌یه‌ک.

ته‌عاروف: (١) شهرم، (٢) ناساندن.

ته‌عام: خواردن.

ته‌عه‌سوب: ده‌مارگیری، ده‌مارگرژی، ده‌مار وشکی، قین له‌دلی، غیره‌ت.

ته‌عوێژ: ته‌سبیح، دو‌عا و نووشته‌یه‌ک که به‌که‌مه‌ر و سینه و شانه‌وه ده‌کریت.

ته‌عیین: ده‌ست نیشانکردن.

ته‌غیر: گۆڕین، گۆڕان.

ته‌فتیش: پشکنین، گه‌ڕان.

ته‌فروقه: پرژوبلاو، لێکتازان، بلاوه.

ته‌قازا: (١) ویستن، خوازتن، خواستن. (٢) داخوای، خوازیاری، ناواته‌خواز، داوا، داواکاری. (٣) تکا.

ته‌قدیم: پێشکه‌ش، دیاری.

ته‌قریر: راپۆرت.

ته‌کاوه‌ر: تیرۆ، تیرۆه، توند پۆشیتن.

تەكلىف: داواكارى، داواكردن.

تەكپە: پال، پالئادانە، شان داھىيەلەن لەسەر شىتەك.

تەل: تەۋقى سەر.

تەلەل: تەپكەكان، تەپۆلكەكان.

تەلەخ: تال.

تەن: لاشە.

تەنتەنە: شان و شكۆ.

تەغنا: لەباتى، لەجىياتى، لەبرى.

تەنزىم: رىكۆيتەك كەردن.

تەھ: ناخ.

تەھىيە: داين، ئامادە، دەستخست.

تەۋاسام: تاسانەۋە.

تەۋاف: گەپان، گەپان بە دەۋرى شىتەكدا، تەۋاف كەردن.

تەۋافولقودوم: بە دەۋرى كەعبەدا بە پىنگانى خۇي تەۋافى كەرد.

تەۋىيخ: ئامۇزگارى كەردن، لۆمە و سەر كۆنە كەردن.

تەۋەن: بەرد، سەنگ.

تەۋرەن: بە جۆرىكە، بە شىۋەيەكن، جۆرىكە، شىۋەيەكە.

تەي: (۱) ھۆزىكى غەربە. (۲) كار و رەۋتى پىۋان، پىۋاندن. (۳) تىپەپەندىن، تىپەپەركەردن،

پىۋان، پىمەي. (۴) بىرپەنە، تەي كەردن. (۵) لە ماۋەي، لە مەۋداي، لە نىۋانى. (۶) بە پىتى، بە

ھۆي، بە بۆنەي، لە دىرەي.

تەئەسوف: بە داخەۋە بون.

تەئسىر: كارىگەرى.

تەيھو: سۆس، سۆسك، سۆسكە، سووسك، سويسكە.

تلووع: دەرچون، ھاتنە دەرەۋە، خۆرەلەتن، ھەلەتن.

تلیسم: ئەم وشە یۆنانییە و بە عەرەبی کراوە، نووسراویکە لە وێنە و دوعا پێک هاتوو، بەهۆی ئەمەوه کاری نائاسایی ئەنجام دەدریت، هەروەها وێنە و نەخشی سەیره که له سەر خەزنە دادەنریت.

تۆرمته: باشوکه، باشوک.

تۆشه: خواردن و کەرەستە ی پێی سەفەر.

توغرا: (١) هیل و خەتیک بە شێوی کەمان. (٢) ئەمر و فەرمان.

تۆف زلان: تسانی زلان.

توفەیل: خۆ فیداکردن، خۆ بە قوربانی کەسی کردن، دانە پالە بۆ کەسێک ناوی (توفەیل) بسووه که بهبێ بانگهێشتکردن به میوانی چوووته سەر خەلکی، میوانی بانگ نەکراو.

تونگ: گۆزە ی مل باریک و بچوک و سەرتەنگ.

تومتهراق: دەبەبە، شکۆ، جەلال، شکۆ و گەورەیی و خۆنواندن.

توول: توول، درێژی، ماوه، مەودا.

توولانی: دوور و درێژ.

توهی: خالی، بەتال.

تیب: بۆنی خۆش.

تیمای توراب: خاکی رەش، مەبەست جینی بەزینی ئیلی (لەیلی) یە و بە خاکی عێراقیش دەلێن: خاکی رەش.

تیغ: تیغ، تیغ، چەقۆ، خەنجەر.

تیمار: چارەسەر کردن، تیمار کردن.

تینهت: سروشت.

تیوو: کۆی وشە (تەیری) عەرەبییە، بالەندەکان، بالداران، مەلەکان.

ث

ثابت: جێگیر، پایەدار، مانەوه، نەمر، زیندوو.

ج

جابه‌جا: جێبه‌جێ، دەست به‌جێ، گۆرج، زوو.

جارى: پهوان، نهووستاو، پروون.
 جان: گيان، لاشه.
 جانفشاني: گيان به ختکردن، گيان به خشين.
 جانمەك: خويدان، جينگه ي خوي.
 جاه: جينگه، شوين، جينگا.
 جاهان: كزي وشه ي (جا) يه، هموو جينگا يهك، جينگاكان.
 جاهيتل: لار، گهنج، جوان.
 جاويد: هه تاهه تايي، هميشه يي.
 جوييه خانه: جينگاي جل و بهرگ، جينگاي جل و بهرگي شهر.
 جهبرهن: به زور، به زوره ملي.
 جەدد: (١) ريځگه ي راست. (٢) زهوي راست و تهختاني. (٣) زهوي، هاموون. (٤) پرووي زهوي،
 سەر زهوي.
 جەرەس: زهنگوله.
 جەرگ: جگەر.
 جەرگه: (١) كۆر، كۆمهل. (٢) قوولايي، ناوه راست، ناوه ند.
 جەزا: پاداشت.
 جەستە: گيان، لاشه.
 جەفا: مەينهت.
 جەم جەم: كۆمهل كۆمهل.
 جەم: (١) له بهر خاتر. (٢) كۆ، كۆبونوه، كۆکردنهوه.
 جەمازە: حوشتري تيرپه ژ، وشتري گهوره، حوشتريك له رويشتندا تووند بپروات.
 جەمىن: هەنيە، تويل، نيوجاوان، ناوچاوان، ناوچهوان.
 جەناب: بهرپز، بهرز، گهوره.
 جەنبە: لايەن، جينگاي روانين له شتيك، دۆخى هه لگرتن.
 جەهد: كۆشش، پهنج.

جەھىن: پەرىن، بازىدان.
 جەواز: ئىجازەت، رېڭەت، ئىزىندان.
 جەوانى: جوانى، لاي، گەنجى.
 جەواھىر: جواھىر، جەواھىرات، بەردى بە نىخ، كۆمەت بەردى بە نىخ، وەكو: گەرەز، مىروارى،
 ياقوت، عەقىل، زومپوت.
 جەور: سەمەكردن، گومپا، ئە رېڭەي راست لادان.
 جەولان: تاو، تاودانى ئەسپ ئە لايەن سوارەو بە ھەمرو لايە كدا.
 جەمىون: روبرىكى گەرەيە ئە ناوچەي بوخارا.
 جەيش: سپا، ھىز، لەشكر.
 جىتوجۇ: گەران، پىشكىن.
 جىلەدار: ھەسار كىش، ئەو كەسەي لەپىش سوارەو دەرۋات.
 جىلوس: دانىشتن.
 جەدايى: جىابونەو.
 جەپە: بازى نىرى سىپى، بازى سىپى.
 جەنە: ھەرىم.
 جەود: (۱) بەخش و كەرم. (۲) جوامىرى و پىاوتى.
 جۇق: دەستە، پۇل.
 جۇق جۇق: پۇل پۇل، دەستە دەستە.
 جۇيا: ئە دورى شىتەك گەران.
 جىوېبار: جىيەك كە جۇگەلەي زۆرى ھەبى.
 جىران: جىران، ھاسى، دراوسى، ھامساىە.
 جىسم: لاشە، گىان، بەدەن.
 جىفە: (۱) لاشە. (۲) مالى دىيا.
 جەيلى: كۆمەتلى، دەستەيە.
 جىوہ: زاق، ژووقە، زىوہ، توخى كىمىاوى كانزايى.

چ

چابولك: لىنھاتوو، زىرەك، چاك، باش.

چار: چوار، ژمارە چوار.

چاق: قەلەو.

چاۋەشان: كۆي وشەي (چاۋەش)ە، پىشپەوي كاروان.

چەرا: لەوەر.

چەرب: چەور، زمان تەر، كىنايەيە بۆ كەسك ئەكاتى قسە كردندا زمانى تەر و لىووس و چەورى ھەيىت.

چەرخ: (۱) گەردوون، دنيا، دەورانى دنيا، ئاسمان، سوورپانەو. (۲) واشە، جۆرپك بالئندەي پاۋكەرە.

چەشم: چاو، چەم.

چەشمەك: چاۋىلكە.

چەقانە: چەغانە، چەقەوانە، چەقەنەژەن، چەق چەق، چەقەنە، دوو ئاسنى پانە و سەماكەر لە دەستى دەكات و بەيە كيدا دەدات و دەنگ دەردەكات، ئامپىرىكى مۇسقىايە.

چەكاچاك: دەنگ، شەقەي بال يان شمشىر...

چەكە: پووت، پۆتىن، جزمە، چزمە.

چەمان: چاۋەكان.

چەمەر: گريان و زارى، شىن و شەپۆر، شىن و زارى، كۆس كەوتن، ئاۋازىكى گريانايىيە..

چەمەرى: لاۋاندنەوئەي مردوو بە دەھۆل لىدان.

چەمەنان: كۆي وشەي (چەمەن)ە، مىرگ، چىمەن.

چەمەنگا: جىنگەي سەوزايى و چىمەن، جىنگاي سەوزەلانى زۆر.

چەمىش: (۱) چەمىكى. (۲) چاۋىكى.

چەنگ: لە زمانى فارسى و عەرەبى و كوردىشدا ھەر بە چەنگ ھاترە، ئامپىرىكى مۇسقىايە.

چەنى: چۆن، چۆن وا، لە تەك، لە گەل.

چەنىت: لە گەلت، لە تەكت.

چت: شت.

چگونہ کی: چۆنیہ تی.
 چلچراغ: ناویزه، چلچرا.
 چلچله: پەره سیلکە، پەره سیلک.
 چناران: کۆی وشە (چنارە)، دار چنار.
 چۆ: داری بی توئیکل، داری بی توئیک.
 چوست: بە کار، بە توانا.
 چوویانی: شوانی.
 چیخ: تیمان لە قامیش، تەنراوی بەن و قامیش بۆ دیواری ھەوار و کەپر.
 چیشەن: بۆچیە، چۆنە، چیە.

ح

حاجات: پێداویستی.
 حاجەتگا: جێگای پێداویستی، جێگەی نزا و پارانەو بەراوردبوونی ویست و خواست.
 حادیسە: رووداوی ناخۆش.
 حازەر: نامادە.
 حازر: نامادە.
 حازق: کارزان و زیرەک، زیرەک و لێھاتوو، زانا و لێھاتوو.
 حالزان: ھەوالزان، ھەوالپەرس، ئەوێ ھەوال دەپرسیت.
 حەیبب: خۆشەویست.
 حەجەرە: دەست بە سەرداگرتن.
 حەرەم: مەبەست لە حەوشە کە عەبەد مائی خواید.
 حەرف: پیت.
 حەسەب: بەپیتی، لە تۆ.
 حەشەم: (١) نۆکەر، خزمەتکار، دار و دەستە. (٢) خیمە و چادر.
 حەق: ھەق، ماف.
 حەکیم: زانا، دانا، پزیشکی میلی.

هه ئاواز: له سندهاره دان.

هه مايل: ملكه شمشير و تفهنگ، نهو قايش يا به نهى كه به شمشير يا تفهنگه وهيه و له ملى ده كه ن.

هه مد: سپاس، شوكر.

هه مل: (١) گواستهوه، راگويزان. (٢) بار.

هه مله: هيرش.

هه يا: شهرم، ناموس، ئابروو.

هه يات: ژيان.

هه يتار: وه كو هه.

هه يس و به يس: چهند و چوون، گيرودار، شهر و شور.

هه زور: ئاماده، هاتنه پيشه وه.

هه وب: خۆشه ويستى.

هه سن: جوانى و جه مال، چاكى، باش، خاسى، جوانى.

هه جهر: په نا و سايه، باوه ش.

هه يرمان: بيتهرى، ئاوميتدى، بيته شبوون.

هه شمهت: شهرم و شوورهيى، هه يا و جسمهت.

هه فز: پاريزراو.

هه كايهت: داستان.

هه لسه ساز: مه كرباز، فيل و ته له كه باز.

خ

خاتر جه م: دل ئاسوده، بى خه م.

خاتوون: خانم، ژن.

خاتيمه: كو تاى.

خاپوور: ويران، پرميار، پروخوا، له سهر يه كه هه ئوه شار، كاول.

خار: (١) بهردى پرتووكاو، شوينى كه ته شكه وتى لى ده كه نريت. (٢) درك.

خاستگاری: داواکاری، داواکردن، چوونه داواکردنی کچ، خوازیینی کردن.
 خاکستەر: خۆلەمیښ، خۆلەکەرە.
 خام: خاو، خەر.
 خامۆش: کوژانەرە.
 خاھەر: خوشک.
 خاو: خەر.
 خەبەر: هەواڵ.
 خەتا: تاوان، گونا، گوناھ.
 خەقمی: جوړتک گیاہه ریشکە کە ی بۆ دەرمان بە کار دەھێنرێت.
 خەدیوەر: ئەمیری خیل، سەرۆکھۆز.
 خەرابە: خراپ، خراو.
 خەرام: خوش رەوت.
 خەرگوش: کەرۆشک.
 خەروار: خەروار، کەربار، باری کەر، کیشینکە بەرامبەر بە سێسەد کیلۆ.
 خەریتە: (١) نەقشە. (٢) فیشە کدان.
 خەریدار: کریان، سێنەر، بستی.
 خەز: پارچە قوماشی کە لە پیستی جوړە ناژەلێک ھەر بەو ناوەرە دروست دەکرێت.
 خەزانپێژ: ھەلۆەرین لە بەر چاو خەر.
 خەزف: دەفری گلین.
 خەستە: ماندوو، شەکەت، ھیلاک.
 خەفیف: (١) نەرم و تەنک، زەعیف، ناپتک و دروست. (٢) بێئابوو، پسوا، تپۆ، نزم، کەم بایەخ.
 خەلاس: تەواو، نەجات.
 خەلاف: خیلان، پێچەوانە.
 خەلەت: خەلات، دیاری.
 خەلۆت: بێدەنگ، تەنیا، چۆل، چۆل و ھۆل.

خەلىدەن: (۱) پياھەلچەقەن، داچەقان، پياچوون، تىپراچوون، تىپرچوون، تىپھەلچەقەن، تىپچەقەننى دەرزى يا بزمەر، ھەلچەقان، ھەلچەقەن. (۲) رەخنەکردن، پىندزكەکردن، برىندارىوون، زامدارىوون. (۳) رەنجاندن، ئىشاندن. (۴) تەزووى بەژان، مچوورك.

خەمر: بادە، شەراب، مەي.

خەمكەدە: جىگەي خەم، شوئىنى خەم، جىيى خەم، خەمخانە.

خوجەستە: موبارەك، پىيۇز، بەرپىز.

خجەلات: خەجالت، شەرمەزارى.

خرووس: كەلەباب، كەلەشىر.

خىخال: لىرەدا گوارە، مەبەست لە مانگ و خۆرە، بە ھەردووكيان دەلتىن: خىخال فەلەك.

خوتبە: وتار، قسەکردن.

خودگىر: دەس راگر، خۆراگر، خۆراگىر.

خودكام: خۆبەزلان، زالم، سستەمكار.

خورەدە: وردە، ورد، كەم تەمەن، منال.

خورسەند: رازى، خۆشحال، دلخۆش.

خەورشىد: خۆر، ھەتار.

خۆشا: خۆشە.

خۆشپىلا: جوان دەرچو، جوان دەرھاتو، جوان سەوز بو، پووخۆش.

خوشك: خۆيشك.

خوفتەن: خەوتو، نوستو.

خولق: خو، عادەت، پەشت.

خومار: مەست، سەرخۆش، بىئاگا.

خوود: كلاويك كە لە كاتى شەپ لە سەرى ئەكەن، مەغز.

خوون: خوئىن.

خوونابە: تىكەلەي ئاو و خوئىن، خوئىناو، خوئىنى جگەر، ئەسرى چاوى ھەژاران.

خوئىش: خزم، كەسوكار، قەوم و قىلە.

خیتبه: داواکردنی ژن، خوازیښتی کردن، خواستگاری کردن، خواستښتی کردن.

خیزا: هستا، بهرز بووه، هستایه سهر پی.

خیزاب: وسه، خه.

خیسال: خو و پړوشت، خو و عادهت، خو و پړهاتن.

خیلال: ماوه.

خیلخانه: مائی گوره، هوزه کان، هوز، کوی خیل، هموو خیل.

۵

داچ: تاریک، تاریکی شو.

داخوم: ناخو، نه بی.

دارا: سهرهت و سامان، گهنج و مان.

داماد: زاوا.

دامادی: زاوایی.

دامانگیر: دامانگیر.

دامنه: داوین، دامنه، دامان.

دانش: زانست.

دانشوهران: کوی وشه (دانشور)ی فارسییه، زانا، زور لیزان.

دایم: همیشه، بهردهوام.

دهبی: نووسه.

دههه: ناپاک، فریوکار.

دهریار: ئاستان، ئهوانه لیه کۆشکی شادا دهن، ئهوانه همیشه به شان و بالی شادا هلددهن.

دهردهم: زو، گورج.

دهرگ: دهرك، دهركردن.

دهرمهندگان: دهره داره کان.

دهرو: بدا، بیدا.

دهس: دهست.

دهستگير: كه سينك كه دهستی هه ژاران ده گریت، چاو پیتوه بوون، چاودیری كردن.
دهعوه تنامه: بانگینه شتنامه، بانگكراو، میتوانی كراو.

دهغه: مه كر، فرت و فیل، فروفیل.

دهفع: له ناو بردن، سپینه وه، نه هیشتن.

دهفعه: بار، جار.

دهفینه: گه غینه و شتانیک كه له ژیر خاكدا دا پو شراو و په نهان درابیت.

دهلالهت: (۱) مانا، مهبهست. (۲) خوشه ویستی، میهره بانی.

دهلالهت: (۱) نیشانه، ناماژه، هیما. (۲) شوین هه نگری.

دهلو: بورجی سه تلی.

دهماغ: (۱) میتشك. (۲) لوت.

دهنی: نزم و بینفه، نزم و هیچ و پوچ، نزم و هیچ له باردا نه بوو.

دههان: دم.

دهو: را كردن.

دهوریوه: دهوریکه.

دهوله تخانه: له وشه دهوله ته وه وهر گراوه، (۱) مه پ و مالات، ئاژه پاتان. (۲) دارایی. (۳) حوكمومدهت. ئه و جینگایه ی كه سینك شتومه کی خوی لی كۆ ده كاته وه، زیاتر مهبهست له كه ژاوه ی مه جنوونه.

دهیری: شیت، دهیری، دیوانه.

دراز: دریژ.

دریخ: كۆتایی، قسور.

دل بریان: دلبرژاو.

دل پویا: دولبر، جوان و دل نهستین، جوان و دل بردوو.

دلحه زین: دلته نگ.

دلپیش: دل بریندار، دل زامار.

دلگیر: (۱) له بهر د لآن، چوونه د لوه، دلپه سهند، دلگر، خوش، خوشه ویست، به د لوه نووسان،

نوهی نه ونده جوان و باش بیټ، دل پټی بگیریټ. (۲) خه فته تبار.

دل فگار: دل نه فگار، دل پریشان، دل براو.

دلنه واز: دل لاوین، دل داری دهر، دلجو، دلنه وا.

دلنه فرووز: نوهی بیټه هوی گه شانوه و خوشی و شادی دل.

دلنه فگار: دل پریشان، دل براو.

دما: پاش، دوا.

دنیه وی: دنیایی.

دو: بدو، بده، بیده.

دوخان: دووکه ل.

دوراج: مه لیکه وه کو که و که میک له و گه وره تره.

دوش: (۱) خست، خستییه. (۲) شان، ناوشان، کول، شان و مل، سهرشان، پشت.

دوود: دووکه ل.

دوون: نزم، بی قیمت.

دیا: روانی.

دیباچ: جوزیک پارچه ی ناویشمیني پهنه گینه.

دیده: چاو، چه م.

دیده بووسی: چاو ماچکردن.

دیر: درهنگ.

دیز: پره ش.

دیش: بیني، دیتی.

دیهن: بینیه تی، دیویه تی.

ذ

ذهلیل: زهلیل، دامار، بی دهسه لات.

ذیکر: زووه د و ته هلیله، زووه د.

پاخ: (۱) جۆره مهقامينكه له موسيقاي كۆندا. (۲) مهى، شەراب، باده.

پاچهتى: ئاسودەيى.

پازيا: پازانديانەوه.

پاگه: پىگه، پىگا.

پاعى: شوان.

پان: (۱) له بن سمتەوه تا ئەژنۆ. (۲) رانى ئاژەل، كۆمەلە ئاژەلتيكى زۆر، پەنديتكى كوردى ھەيە

دەلتيت: ماشەلا فلان كەس خاوەن رانيتكى زۆرە.

پاهى: پىگەيى.

پاوياران: كۆى وشەى (پاويارە)، واتە: پىيواران.

پاويارى: پىيوارىك، پىيوارى.

پەجەه: ئومىد، ئارەزوو، چاوەپوانى.

پەجەل: (۱) پياو، كەسى، يارۆ، فيرار. (۲) پا خستنه بەر پای كەسيك و گەيشتن بەرپای ئاو. (۳)

زامار بوو. (۴) پا، قەدەم. (۵) گەورە.

پەحيق: شەرابى پاك و خاوين.

پەحيل: پۆيشتن، كۆچكردن.

پەخت: شتومەك و پاخواهى مال، كەرەستەى ناوماڵ، پۆشاك، لىباس، جلوبەرگ.

پەزم: شەر، جەنگ، ھەرا.

پەستاخيئ: حەشر، زىندوبوونەوه، پۆژى دوايى، پۆژى قيامەت، پۆژى حەشر، رابوونەوهى پاش مردن.

پەسم: داب و نەريت.

پەشك: ئىرەيى، ھەسوودى.

پەعد: گرمەى ھەور، ھەورەگرمە، بزيسكەى ھەور، تريشكەى ھەور، ھەورە تريشكە، چەخاخە،

ھەورە برووسكە.

پەغم: ويست، ئارەزوو، ھەز و ئارەزوو.

پەقەم: (۱) ژمارە، خالبەند. (۲) پلە.

په قیپ: به ربه ره کانی کەر، مله کەر، ململانی کەر، هه رکام لهو که سانه ی که بۆ گه یشتن به
ئامانجیک کتبه رکییانه.

په م: په م: دهسته دهسته.

په م: پم، پهو، کۆچی به کۆمهل، سله مینه وه، پهوی سلکەر.
په مز: نیشانه.

په ند: پیاوچاک، په سهند، باش، چاک.

په ها: به ره لالا، رای، پهوا، پهوا زانین.

په هبه: پابه، رتیشاندەر.

په هگوزەر: راگوزار، رینگای هاتوچۆ، پتی هاتوچۆ.

په هوار: تیرپه، خوش پهوت.

په واج: بهو، قیمة تی هه یه، قیمة تداره.

په واسان: پتویه کان.

په وانی: روون، پهوان قسه کردن، روون قسه کردن.

په وژه: باخچه.

په وشه نته: روشتن، روونا کتر.

په ویه: (۱) بیر، فیکر، نه ندیشه، هزر. (۲) پهوت، شتیه. (۳) رینگه.

په یاح: کۆی وشه ی (ریح) هه ره بییه، (۱) باده کان. (۲) با، بای نه رم، سروه، نه سیم.

په یاحین: کۆی وشه ی (په یحانه) یه، ده کریت کۆی وشه ی (ریحه) یش بیت، گول و بۆنی خوش، نهو
گولاته ی بۆنی خوشیان هه یه و بۆنیان لی دروست ده کریت.

په قهت: میهره بان، خوشه ویستی.

په ئی: پا، پاوبوچوون.

په جووع: گه رانه وه.

په شته: ریسمان، په یه ندی، تار، سلسله، خهت.

په ژ: رۆژ.

په والان: چوون، پۆیشتن.

پوباب: شاشەك، پۆبابە، سازىكى كۆنى ۋەكو تارە.

پوخ: پوو، پوخسار.

پوخسەت: ئىجازە ۋەرگرتىن، پوخسەت خواستىن.

پوفەقا: كۆى وشەى (رفىق)ى غەرەبىيە، واتە ھاورپىيان، ھاورپىكان.

پوو نىا: پووۋى كىردە، پووۋى نا.

پووات: كۆى وشەى (پاۋى)ى، پىۋايەتكەر، پىۋاتگىر، پاۋىيان.

پووزگار: پۆژگار.

پۆيىتەن: پۆژىكە.

پۆزا: (۱) پۆيا. (۲) ۋەران، ۋەرى، ھەئەرى.

پۆش: بىرىندار، زامار.

پىكاب: ئاۋەزەنگى، ھاورپكىف، غەلقەيەكە لە ئاسن بۆجى پىنى سوار.

ز

زاد: بژىۋى سەفەر، بژىۋى پىنگا و بان، توشە، تىشوو.

زاغ: قالار، قەلەپەشە، قەلەپەش.

زائە: كىسەى زەرداو، زراو.

زالەترەك: لە ھەردوو وشەى (زالە+ترەك) پىنگەتوۋە، زائە: واتە كىسەى زەرداو، زراو، ترەك: واتە

تەقىن، واتە زائەتەقىن، زائەى بىتەقىت.

زاناشان: زانىيان.

زانوو: چۆك، ئەژنۆ.

زايەلە: زايەلە، شىۋەن و گىريان.

زەردەست: بە دەستوبەرد، تەۋانا، تۋانا، بالادەست، خاۋەن وزە و تاقەت.

زەخم: بىرىن، زام، بىمار، بىرىندار.

زەپىاف: بە زىر دوران، بە زىر دروستكراو، بە زىر چىراو.

زەپەفت دىباج: قوماشى ئاورىشىمى كە زىرى تىدا چىرايىت.

زەرەر: زەرەر و زىان، زىان.

زەر: زير. ئالتون.
 زەرپتار: پارچە يەك كە تار و رايە ئى له ئالتون بيت.
 زەرور: پىويست.
 زەرپىن: زەرد، ئالتونى.
 زەعيف: لاواز، لەر و لاواز.
 زەغەن: بالدارىكى شكارىيە و لە شىۋەى بازدايە.
 زەفەر: زالبون، پەى پى بردن.
 زەكاو: زەكاوت، بىرتىزى، بىرتىز، فكىرتىز.
 زەكاوت: بىرى تىز، بىرتىزى.
 زەلىل: دامار، بى دەسەلات.
 زەنان: كۆى وشەى (زەن)ە، ژنەكان، ژنان.
 زەنبەق: زەمەق.
 زەنەخ: چەناگە، چەناكە.
 زەنەخدان: چالى ژىر مل، تىنى گەردن و مل، چەنە، چەناگە.
 زەنگى: پەش.
 زەوق: دىلخوش.
 زەريان: لافاو و توفان و بابوران.
 زشت: ناشرىن.
 زگار: خەم، خەفەت، زویر، زیز بوون، عاجز بوون، عاجز، دل تۇراو.
 زنج: چەنە، چەناگە.
 زوجاجە: پارچە يەك شووشە.
 زۆر: ھىز، دەسەلات.
 زوغال: زووخال.
 زووتەر: زووتر.
 زوخاو: خوین و كىم تىكەلاو.

زویر: عاجز، کز و خه مگین
 زی مه راحیم: خاوهن مه رحه مهت و میهره بانی.
 زیاده تر: زیاتر، زۆرتر.
 زیبا: جوان، قه شهنگ.
 زیممه: بریار و په یمان.
 زین: جلی پشتی ته سپ که له دار و چه رم ده کری.
 زیندان: زیندان، به ندیخانه.
 زینده گانی: زیان.
 زینهن: میشک، فکر، هزر.

ژ

ژار: زهر، ژهر.
 ژاغچه: قه له باچکه.
 ژاله: کینایه یه له دلۆبه ی باران.
 ژهرف: قوول.
 ژوولیده ن: تیکه لاو، تیکه لاو، گژ، ناوۆز.
 ژیر: عاقل، لیتزان، وریا، ورت و وریا.
 ژین: زیان.

س

ساییتق: له پیشت، رابردوو، بهر له نیستا.
 ساتوور: نامرزی دهستی گوشتفروش بو هه نجین و پارچه پارچه کردنی گوشت.
 سادار: شیت، دیوانه، لیوه.
 سادق: راستگو.
 سار: مه لیکی بچکۆله یه و له چۆله که که مینک گه وره تره، زیاتر کولله ده خوات.
 ساره بان: وشتردار، نوشر کیش، حوشردار، حوشر کیش، نه وه ی سه رقافله ی کاروان ده کات.
 سازان: ریکی خست، دروستی کرد، ناماده ی کرد.

سازيان: پټكهاټن، سازان، ساچان، گونجان، سازان پټكهوه.
 سافتر: سافتر.
 ساقسپهر: قه لغن، جزړنك كهره سدى شهړه و شوړه.
 ساكيتنان: دانishtوان، نيشته جيټوان.
 ساليټسهن: سيټهم، سيټهم.
 سان: (۱) چك و ټه سبابى جهنگ. (۲) سامان و ده سلات، سامان و كهل و پهل. (۳) باج و خهراج. (۴) نمايشكردنى سپا.
 سانا: سهندي، وهري گرت، ليټي وهري گرت.
 سانتيغ: دروستكهر.
 ساوا: منال، مالى ساوا، منالى تازه له دايكبوو.
 سايه: سيټهر، سيټهر، سايه.
 سائيل: گه دا، فه قير، خوازه لوك، سوالكهر.
 سه باح: به يانى.
 سه بت: نو سين.
 سه بوخ: ټو شه رابه يه كه له به يانياندا ده خوريت.
 سه بووي: نارامى، خوگرى.
 سه بوون: نيسټيعاره يه بڼه رابى گهرمى نار گوزه.
 سه تووت: بالاده ست، توانايى، به هيزى.
 سه حهر: بهر به يان، به يانى، سپيټده، به يانى زوو.
 سه حهر خيټ: زوو هه ستانى به يانيان، ټو كه سدى به يانيان زوو هه لده ستيت.
 سه حف: نامه كان، نوو سراوه كان، كتيبه كان، پهرتو كه كان.
 سه خا: سه خاوت، به خشنده، سه خى، ده ستيلارو، خيټر كهر، ټو كه سدى نار زووى له چاكه يه.
 سه خت: ناخوش.
 سه در: (۱) لاي سه روو. (۲) سينه.
 سه راسيمه: سه رسام، سه ر لټيټكچوو، په شو كاو.

سهران: گه وره کان.

سەراو: کانی.

سەرچۆش: (١) بەرکۆل، سەرکۆل. (٢) پوخته، کورته. (٣) هەلچرون.

سەر هەد: سنوور.

سەر خیشان: کۆی وشە (سەر خیش)، واتە: سەری شەن.

سەر زەنش: نامۆژگاری، سەرکۆنە.

سەر سنان: سەری نیتە، سەری تیر، نووکی تیر.

سەرف: کەناری گرت، لینی دوورکەوتەوه.

سەرفراز: سەربلند.

سەرکار: گەوره، پیاو ماقوول.

سەرنامە: سەرەتای نامە.

سەر نهی: سەر نیتە.

سەرنگوون: سەرنوقوم، سەرەوبن، سەرەوخوار.

سەرواز: سەریاز.

سەریر: تەخت، تەختی پاشایی، کورسیی دانیشتنی پاشایان.

سە گلاوی: جۆزیک ئەسپی پەسەنە.

سە عەدە قحاً: خوازیاری بەختەوهریی و کامەرانی.

سە عەدان: (١) ناوی شارێکە، دەرکەوت ئەسپی شاری سەعدان لەو دەمەدا بەناوبانگ بوو بێت. (٢)

گیای سێ پەرە، ئەو جۆرە گیایە یە کە سێ پەرە یە هیە و حوشتەر دە یخوات. (٣) مەبەست لە

هەردوو ئەستێرە ی مشتەری و زوهرەیش بە دەستەوه دەدات.

سەف سەف: ریز ریز.

سەف: ریز.

سە فارش: داواکاری کردن، داوخوازی کردن، سپارەیی، ئەسپاردەیی.

سە فەه: لاپەرە، شێو، پروومەت، پروو.

سە فرا: زەرداو، کەف و لێنجاو و ناوی گەدە.

سەقمە: نەخۇشى، بيمارى.
 سەقىف: سەقىف يا سەقەفى، ھۆزىكى غەرەبىيە و ئىبن سەلام سەر بەر ھۆزە بوو.
 سەلا: مەسلەھەت، وا باشترە، وا چاكتەرە، وا قازانجە، بەم شىپو بە سوودە.
 سەلەھشۆر: كەسى بە ئازا و بە جەرگ، دلیر.
 سەلوا: جۆرە بالئندەيە كە پىتى دەوترىت كەرەوالە.
 سەلىقەداران: خاوەن سەلىقە، ئەوانەى ئاوەز و فامى جوانيان ھەيە.
 سەماع: ھەلە كا، ھەلەكە، جەزمە، حان، سەماي دەرویشان.
 سەمتور: سەنتور، سەنتىر، ئامىرىكى مۆسقىايە.
 سەمع: ھەستى بىستى، گوى، گوش.
 سەمووم: گرە، گەرماي زۆر بەتىن.
 سەنا: شوكر، شوكرانەبژىرى.
 سەندووقچە: سەندووقى زۆر بچووم.
 سەنگ: بەرد.
 سەھەند: سىنبەرى خەستىدار.
 سەھى سەرو: سەولتى بەرز و رىكوپىتك.
 سەوا: جگە، يىنجگە.
 سەواران: سوارەكان.
 سەوبان: شىفا، شفا، گەرەنەھى تەندروستى باشتر بۆ نەخۇش.
 سەوت: دەنگ، ئاواز.
 سەودا: مامەلە، كرىن و فروشتىن، سۆز و ئارەزوو.
 سەوگەند: سوتىند، پەيمان.
 سەوگەندەوران: سوتىندخۆران، سوتىن خۆرەكان، قەسەخۆران، ئەوانەى سوتىند دەخۇن.
 سەول: سەرو، دارىكى رىك و جوانە كە بەژنى نازدارانى پى دەشوبەيتىرى.
 سەياح: دەنگ و ئاواز، بانگ و سەلا، ھاوار و داد.
 سەيخە: بانگ، ھاوار.

سەيل: لافار.

سەيلان: كۆي وشەي (سەيل)ە، لافاۋەكان.

سەيپاد: راۋچى، راۋكەر، نىچىروان.

ستانا: سەندى، ۋەرى گرت، كرى، ئەستاندى.

ستىز: (۱) شەر، ھەرا. (۲) ھاندان.

سپەر: قەلغان، قەلخان.

سپەرد: سپارد، ئەسپارد.

سپەند: ئەسپەند، گىياھە كە كاتى سوتاندن دوۋكەلىكى بۇغۇشى لىۋە دىت.

سرفتە: ئۆقرە گرتو، ئارام.

سرشت: (۱) خۇرسك، سروشت. (۲) ئاكار، خو.

سرور: شايى و خوشى، شادىي و خوشى.

سزا: نازار.

سفتە: سوتار.

سفید: سپى.

سكووت: بىدەنگى.

سلووك: پۇشتن لە پۇشەكەۋە، پۇشتن لە پۇشەكەۋە، وتنى مەقامگەلىكى تايىبەتە كە سالىكان

يا پىۋارى عارف و خواناس بە مەقامى ۋەسل و فەنا دەگەيەنىت.

سننان: جۇرئەك نەخۇشەيە، گرىيەكى پەقە و بۇ جۈيىنىش بەكاردىت، ۋەكو دەلىن سنان بۇزى، يان

دەلىن سنان لىتى داۋە.

سوب: بەيانى، سبەينى.

سوخنەۋەران: كۆي وشەي (سوخنەۋەرى) فارسيە، شاعىران، قسەزانان، زمان پاراۋان، ئەۋانەي

قسەزان و لىنھاتوون لە قسەكردندا.

سۇراخ: گەران، بەدۋاداپوون.

سورخى: سوورى.

سورمە: كل.

سورمه دوز: به رەنگی نیلی دوراو.
 سورنا: زوورنا، ئامیژیکی مۆسیقایه.
 سۆزا: سووتا.
 سۆسەن: سۆسن، سووسن، سوئسن، سوئسنه، گۆلنکه به چەند رەنگ دەبی.
 سووگوار: نازیه تبار، خەفە تبار، تازیه دار، پرسە دار.
 سوفته: کون تیکردنی گەوهەر و مرواری.
 سونهیوون: دەستکردنکه، به شێوهیهک هۆنیویه تهوه.
 سوهدیل: سیوهیل، سووهیل، ناوی ئەستیرهیه که.
 سوو: (۱) لا. (۲) ئاو و پۆشنایی، رووناکی. (۳) به یانی، سپێده.
 سوورەت: وێنە، رووخسار.
 سوف: جۆرنیک بەنە لە خوری دروست دەکریت، دواتر بۆ جلویهرگ به کاردههینریت یان دهیچنن.
 سهبات: خۆراگری، خۆراگرتن، ئارامگری.
 سیا: رەش.
 سیابهەرگ: بهرگ رەش، جل رەش.
 سیاتهەر: رەشتر.
 سیازاغ: قەلەرەش.
 سیاستارەم: چاره رەش، بهخت رەش.
 سیاچیهەر: چاره رەش، بهخت رەش.
 سیاکۆل: کینایهیه بۆ کەسێک خەمی زۆر بیست، خەم به کۆل.
 سیامالان: رەشمالان، چادری رەشی خێل.
 سیای سەنگ: بهردی رەش و سەخت.
 سیب: سیو، سینف.
 سیباج: دڕنده کان، ئازەلی دڕنده.
 سیدر: دارنکی گەرمه سیریی هەمیشه کەسکه، گەلای دهرن و بۆ خوشتن کەلکی لی وەرده گرن.
 سیراب: تیراو، پاراو.

سټړو: نهټنی، شاراوه، پنهان.

سټفدت: خو و پړوشت، کردار.

سه یلاو: سه یلاو، لافاو، ناری به تهرژم که پاش باران دیت.

سټلله: رټز، رټز و خوشه ویستی.

سیماب: جیوه.

سیمین: نوقره بی، نالتوونی، سپی.

سیوهنگ: رهش، زور رهش، په یوه ست.

ش

شاخه: په لك، پهل، به شټك له لاستیكي دار، شریخه، گوره و هه را.

شادابی: تهر و تازه، ناودار، تیرتاو.

شاشیهر: شیعی زور جوان و به هیزه.

شامل: کامل، تهاو و بی که مرکورتی، گه وړه.

شانا: وه شاندي.

شانان: کوی (شان)ه، سه رشان.

شاهو: شاف، مه لټکی لنگ درټوی بال شینه و له گوی ناودا ده ژیت.

شاهین: لاچین، بالنده یه کی درنده و به هیزه.

شاهینان: کوی وشه ی (شاهی)یه، شاهین، بالنده یه کی درنده و به هیزه.

شایسته: شیاو، لایه ق.

شایع: بلاو، په خش.

شایلوغان: هه لټهرکی و شایی و خوشی...

شهب: شهو.

شده: (۱) مشکی، سه ریټچ، پارچه یه کی رهش یان سووری توخه، ژنان و پیوانی پیر بز جوانی

ده بیه ستنه سه ریانه وه. (۲) شتی له سه ر یه که سه فته کراو.

شهرهنگ: ژهر، زهر.

شهرت: مهرج، بریار.

شەرم: نابروو، شەرمکردن.
 شەرىف: باش، چاك، خۆشەويست، رىكوپىتك.
 شەست تىر: جۆرىك چەكى كۆنە.
 شەەر: موو، قژ.
 شەفا: شفا، شىفا.
 شەفەق: سىيىدە، بەرەبەيانى، تارىك و رۆشن.
 شەقايىق: گوللەسورە.
 شەققە: دەنگى باز لە فرىندا، دەنگى بەردە فرىكەى بە قەئەماسك
 شەكەرخەند: پىكەنىنى شىرىن.
 شەمس: خۆر، ھەتار.
 شەمع: مۆم.
 شەھر: شار.
 شەھسوار: شاسوار، كەسى زۆر شاھەزا لە سواریدا.
 شەھوار: شاھوار، شاھانە، لایەق بە شا.
 شەھوق: پروخۆش، پروگەشاھ.
 شەيبانى: دەكرىت نازناوى يەكلىك لە ھۆزەكان بىت.
 شەيبوور: ئالەتتىكى مۆسىقاىيە.
 شىتابان: بە پەلە، بە تالووكە، خىرا، چاپوك، چالاك.
 شتورمورغ: وشتەرم، ھەشتەرمە، حوشتەرمەل، پەلەوھەرىكى زۆر گەورەى نەفەرە و سەر و مل و پانىسى
 بى پەرەيان كەم پەرە، پەنگى پەش و برىقەدارە و كلك و سەروبائى سىيىھ...
 شكار: راو، راوکردن.
 شكارچى: راوچى، راوگەر.
 شكاوا: شكيا، شكا.
 شكەستە: شكيا، شكا.
 شكەن: شكان، شكىن.

شكهغه: نازاردان، لیدان، نهشكهغهدان.

شكوځه: بهرز، بهرېز و گهوره، خاوهن پله و پایه ی بهرز، شان و شكۆ.
شماره: ژماره.

شناسا: ناسی، ناسییهوه.

شنهوان: گوښان لی بوو، بیستیان.

شنهگهرف: گولۍ سور.

شنقار: سونقور، مه لیکۍ راوکه ری چنگ و دهنوک تیږه له چه شنی باز، له ناوچه ی زوژان ده ژیت،
خوش خدت و خاله و هیلانه له جینی ما و غار و سهخته وهندا دروست ده کا.
شنق: شنه، شنه ی با.

شوجاعت: کوی وشه ی (شجاع) ی عه ره بییه، دلیری، نازایه تی، هیمنه، زیره کی، به هیتز،
چاونه ترس.

شوځ که مان: نازناوه بز ته یووری شوځ که مان و به ته یووری که ماندار به ناویانگه.
شوخی: جوانی، قه شهنگی.

شوور: ههرا و هوریا، گریان و هات و هاوار.

شوې: ههرا و ناژاوه.

شووره پرتز: ناوی شوړی پوژن و په وان، ناوی سوړی په وان.

شوعله: گلپه، بلنسه، گر، شوته، چراوگ، شوق.

شوپه ها: شیربایی، شیروایی.

شین: گریان و زاری، شین و واوه یلا.

شیوخ: کوی وشه ی (شیخ) ه، شینخه کان.

شئون: کوی وشه ی (شن) ی عه ره بییه، کاروبار، حال و بال.

ص

صاف: (۱) پوژن، پوون. (۲) شه رابی بی غل و غهش. (۳) پارچه.

صه در: سینه.

صدوور: کوی وشه ی (صدر) ی عه ره بییه، سینه.

صیّدق: راستی.

ض

ضامن: دابین، دابینکەر.

ضامم: وێجدان، وێژدان.

ضوء ضمم: پۆشنی دڵ، دڵ پۆشن، دڵ پاک.

ضوء: پووناکی، پۆشنایی.

ضیا: پۆشنایی، پووناکی، پۆشنی.

ط

طاعت: زیکر و تههلیله و نوێژ و دوعا.

طاق: پهنجە بچووک، چوون، تاقەت نەمان، تاقەت چوون.

طاقەت: تاو، توانایی، توان، نارامی.

طوف: تهواف، گەپان بە دەوری شتیکدا، گەپان.

طوق: گەردنپەند، بەند، خەتی دەوری گەردن.

طوغرا: (۱) فەرمان، حوکم. (۲) خەت. چەند خەتیک هەڵۆه‌شاهەیی.

ظ

ظولم: ستم، زولم و زۆر.

ظیل: (۱) سێوەر، سێبەر، سایه. (۲) تاریکی، تاریکی شهو. (۳) پەنا، پێچ و پەنا.

ع

عائر: بۆغۆش.

عادی: کەسی سادە، کەسێک بێ پله و پایە بێت له دەسه‌لاتدا، کەسێک بێ دەسه‌لات و هێز بێت.

عاشقانه‌وار: ئەویندارانه، وه‌کو عاشق.

عالی: چاک، باش.

عبور: تیپه‌ریبون، په‌رینه‌وه، په‌تبون.

عەباس لاله: لاله‌عەباس، جوړیک گولە.

عەبەس: بێکە‌لک، بێه‌وده.

عەبىر: ماكى بۇغۇش لە مىسك، گولۇو.

عەتتارى: بۇن فروشى.

عەجووزە: پىرەژن.

عەدەد: ژمارە.

عەدەم ئىختىيار: بى ئىرادە، بى دەسلەت، ئەوى دەسلەتلى لە دەست خۇيدا نەيىت.

عەدەم: نەبون، لە هىچەو.

عەرز: قسە، گوتە، باس، وتە، واتە.

عەرزە: عەريزە، عەرز و حال.

عەرسە: گۆرەپان، مەيدان، مەيان.

عەرسە گاه: مەيدان، مەيدانى جەنگ.

عەرووس: بووك.

عەزادارى: پرسەدارى، پرسە، پرسەگىران.

عەزم: (۱) بە مەبەست، بە نياز. (۲) نىت.

عەسا: عاسا، دارەست.

عەسەس: عەسەس، چەرخەچى، پارىزەر و ئاگادارى بازار لە شەودا.

عەسجەدى: تەلا، زەر، زىر، مەرەكەيىك كە لە ھەر بەشيىكى مەرورى مابىتەو يا دەرپەيتىت،

گەوھەر، جۆرىكى خەتە، خەتى زەپىن.

عەسر: ھاوزەمەن، ھاوكات.

عەشەر: دە، ژمارە (۱۰).

عەلاو: ھەموو، گشت.

عەمامە: ئەو پارچە يا دەسمالەيە كە مەلا و شىخ... بەسەرەو دەيبەستن.

عەمبارى: كەژاوە، دەشت و دەر و بىيابان.

عەمووزا: ئاموزا.

عەمىق: قول.

عەتنان: ھەوسار.

عەنئاب: مېوھ يەكی سوور رەنگە و بۆ دەرمان وشك دەكریت.

عەنئابی: بە رەنگی سوور.

عەھد: پە یمان، بە ئین.

عەیلان: خیزان بە گشتی، خاووخیزان، ژن، خیزان.

عەیان: ئاشکرا، بلاو کرایه، بلاو کراو، بلاو کەر، ئاشکرا کەر، بە چاو دیتن، دیار، بەرچاو.

عەیش: خوشی و شادی.

عولوا: بەرزی.

علووم: زانست.

عوژر خاهی: داوای لیبوردن.

عوسرەت: دژواری، هەژاری، تەنگدەستی، دەست تەنگی، فەقیری، نەهامەتی.

عوشرەت: تیکە ئی، هاو دەمی.

عوقبا: پۆژی دوایی، پۆژی کۆتایی.

عولیا: بەرز، بلند.

عومدە ی تەعیان: لە هەمووی گەرەتر، لە هەمووان گەرەتر، گەرە ی گەرە کان، لە هەرە گەرە کان.

عومر: تەمەن.

عومق: قوولایی، ناخ.

عونسور: توخم، هیمان، هەر کام لەو چوار هیمانە: ئاو، ئاگر، با و خۆل، کە لە کۆندا بە بنەمای بە دیهاتنی بوونە وەرانیان زانیو.

عید: عەید، جەژن.

عیرفان: خواناس، زانست، زانیاری، زانین، ناسین و زانین لە داوی دانایی.

عیزام: پیاوانی گەرە، پیاوماقوولان.

عیزز: ئەرجومەندی، پێژداری.

عیشوھ ساز: نازکەر، نازکار، لەنجە و لارکار، ناز و خەمزە کار، دێرووبا، ئەو ی ناز و مە کر دە کات.

عینفەت: پاک، خاوینی، پاک و تەمیزی.

عیتقد: گهردهنبه‌ند، پرشته‌ی مرواری.

عیتلاج: دهرمان.

عیتلم خوانی: زانست خویندن.

عیتمار: که‌ژاوه.

عیتناب: پهنکی سور.

عیتنوان: ناو‌نیشان.

غ

غارەت: تالان، چه‌پاوکردن، تالان، رامالین.

غالیه: بۆی خۆش، بۆنی خۆش، تیکه‌لێکی له موشک و عه‌نبهر و کافور و پۆنی دارسی که زۆر بو‌خۆشه.

غه‌بغه‌ب: غه‌وغه‌و، غه‌وغه‌وه، دا‌که‌وتنی ژیری چه‌نه به‌هۆی قه‌له‌ویییه‌وه، گوشتی دا‌چۆراوی ژیر چه‌نا‌گه.

غه‌ره‌ز: مه‌به‌ست.

غه‌رقه‌بازی: (غه‌رقه): جو‌ریک پۆشاک‌ی سو‌فی و ده‌رویشه‌کان سو‌وه و خۆیان‌یان پی‌ پۆشته کردووه‌ته‌وه، (بازی): یاری، به‌ جلو‌به‌رگی سو‌فیانه‌وه سه‌ما‌کردن.

غه‌ریب: تاراو، نه‌ناسراو، نامۆ.

غه‌زال: ئاسک، ئاهوو، مامز.

غه‌له‌ت: هه‌له.

غه‌مباز: نامه‌هره‌م، دو‌ست و بی‌ گانه.

غه‌مه‌زی که‌مینه: که‌مه‌ترین غه‌مه‌زه و ناز.

غه‌مماز: نا‌ژاوه‌چی.

غه‌نی: (١) مال‌دار، پاره‌دار، ده‌وله‌مه‌ند. (٢) بی‌نیاز. (٣) شایسته، لایق.

غه‌نیم: غه‌نیمه‌ت، تالانی.

غه‌واس: مه‌له‌وان.

غه‌یر: بی‌جگه، جگه.

غەيس: باران بارىن، باران باراندن، بارىن.

غروب: مەغرىب، خۇرئاوا.

غوبار: تۆز، تۆز و گەرد.

غوپاپ: قەل، قالاو.

غوسسە: خەم.

غەيوور: جواميىر، دليىر، ئازا، مەرد.

ف

فاختە: كۆترە بارىكە.

فاسيىد: خراب، بۆگەن، گەنيو، بۆنكردوو، پوچەن.

فاكيىتە: ميوە، بەر.

فام: ھۆش، فيىكر، بىر.

فايەق: سەركەوتوو.

فايىق: سەركەوتوو.

فەتەح: سەركەوتن.

فەپ: (۱) شان و شكۆ، شكۆ. (۲) پىت، بە كەلك. (۳) جوانى، پەنەق. (۴) بەھرە. (۵) سكاللا.

(۶) چاك و باش، خاس. (۷) كەرەستە يەككى كانزايى گەرمە بۆچىن و دەقدانى قۇ، چىن و دەق.

فەرار: فيار كىردن، پاكرىن، ھەلھاتن.

فەراسەت: ھۆشيارى، وشيارى، ھزرى تىز.

فەراغ: ئاسوودەيى.

فەرامۆش: لە يىرى كىردن.

فەراوان: فراوان.

فەرەنگ: ولاتى ئەوروپا، خەلكى ئەوروپا.

فەرجام: سەرەنجان، سەرئەنجام، كۆتايى كار، كۆتايى ئىش.

فەرخوندە: موبارەك، پىيۆز.

فەرد: تەنيا، تەك.

فەرزانە گى: زىرە كايە تى، ھۆشيارىتى، ژىرايە تى.
 فەرزەند: نەو، پۆلە.
 فەرەسەنگ: فەرەسەخ، مەودايە كە بەرانبەرە بە شەش كىلومەتر.
 فەرق: جىاوازى.
 فەرما: فەرمانى دا، دەستورى دا.
 فەرمان پەوا: فەرمانپەوا، خاوەن فەرمان.
 فەرەسەنگ: كەلتور، كەلتور و كەلەپور، داب و نەرىت، خو و پەوشت.
 فەرياد: (۱) ھاتەر ھاوار. (۲) فەرياكەوتن.
 فەريد: يەكتا، بىھاتتا، بىتوینە.
 فەرىفتە: فەرىدراو، گۆل خواردوو، لەخستە براو، دلبەستە، عاشق، ئەویندار و عاشقى و شەيدايى.
 فەساحت: زمان تەر، خۆشراوىژى، پەوانىيژى، زمان پاراو، قسەى پەوان.
 فەسىح: پوون، پۆشن.
 فەندوق: مەيە كە بچوكتە لە گۆيز و تىكەل بە چەرەزات دەكرىت.
 فەھم: فام، عاقل، ھۆشيار، وشيار.
 فەوج فەوج: دەستە دەستەى سپا و ھىزى سەريازى.
 فەوج: دەستە.
 فەورەن: بە خىرايى، بە زوويى.
 فەرستادە: ناردەنراو، ناردراو.
 فەروزان: ھەنگىر ساو، شۆلە دار.
 فەروون: زۆر، فرە.
 فەشانا: پژاندى، وەشاندى.
 فەنجەن: پىالەى چىنى، پىالەى قاو.
 فوغات: ھات و ھاوار، داد و بىداد.
 فەيتەر: زگماك، بە سروشت.

فیتراک: شۆپا، گۆرژال، سامۆرتە، سامۆتک، بەن سامۆتە، ئەلقە و بەندی پاشکۆی زین، بەنیکە یا پەتیکە وەک قامچییه و بە دواى زینەودە بەستریتهوه و بە زۆرى بۆ بەستنهوهى نیچییه.

فیتنه‌بازی: فیتنه‌که‌رى.

فیتراق: دوورى، جودایی، جیایی.

فیووز: (۱) بەهره‌مەند، هونه‌رمەند. (۲) بىگوناح، بیتاوان. (۳) بەردىكى بە نرخى خوش پەنگە بۆ نقيىمى کلکه‌وانه که‌لکى لى وەرده‌گیریت.

فیتشته‌ر: زۆرتەر.

فیتله‌ن: تا ئیستا.

ق

قاتەن: قات بوون، برابوو، وینه‌ی نه‌بوو.

قاپى: دەرگا.

قاخ: (۱) تەر. (۲) چه‌ماو، دانەویو.

قاژ: بالدارىكى پەشه‌ له‌ کۆتر بچووکتەر.

قاژه: دهنگى قاژوو، دهنگى ویره و ویزه‌ی گولله.

قاروور: تىکدانى شتى خوش، خراوکردن و تىکدانى شایى و شادى.

قارووره: شووشه‌یه‌ که‌ له‌ تاقیگه‌دا خوین و پیسى و شتى وای تى ده‌کریت و له‌ویدا که‌لکى لى وەرده‌گیریت، لیژەدا مانای لی‌دانى پەگ و دەما‌رى ده‌سته‌ که‌ خوین و ئاو له‌ناویدا هاتوچۆ ده‌کات.

قارووره‌شناس: دکتورێک که‌ له‌ پێگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی پاشه‌پۆوه‌ نه‌خۆشیه‌ی و بیه‌ما‌رى دەرده‌خات.

قاسی‌د: په‌یک، نامه‌به‌ر.

قاعیده: ریتسا.

قال: باس و راویژ، گفتوگۆ.

قالب: له‌ قالب نراو، له‌ قالب دراو.

قامه‌ت: قه‌د و بالا.

قائىمان: کۆى وشه‌ی (قائىم) عه‌ره‌بییه‌، راوه‌ستاو، پته‌و، به‌هێژ.

قه‌باله‌داران: نه‌وانه‌ی خاوه‌نى به‌لگه‌ی نووسراوى مولکین.

قەبائىل: كۆي وشەي (قىيلە)ى غەرەبىيە ، ئىلەكان، ھۆزەكان.
 قەبزە: دەسك، مەشت، مەشتو، دەسكى شەشپەر و خەنجەر، ئەو بەشەي لە شەشپەر كە بە مەشت دەيگرن.
 قەبىي: ناشرىن.
 قەبىلە: ھۆز، خىل.
 قەترانى: شەي زۆر پەش.
 قەتە: بىرى، بىرپا، پەچران، بىرىن، لەتكردن، كوت كوردن، وەستاندن.
 قەد: بالا.
 قەدارە: غەدارە.
 قەدەم: ھەنگاۋ، ھەنگام، شەقاۋ.
 قەدەيم: كۆن.
 قەرار: بىرپا.
 قەراۋ: ئاۋىگ، شەۋىم.
 قەرائەت: خوتىندىن.
 قەرائىقۇل: مەيخەك، گۈل مەيخەك، بىنچەك گىياھەكى پازىنەيى بە گۈلۈ بېچوۋكى جەمكۆ و بۆلەشە لە سوور تا ئەرخەۋانى ھەيە.
 قەرقەف: مەي، شەراب، بادە.
 قەسەب: (۱) جۆرىك پارچەي ئاورىشەين و كەتەنىيە. (۲) نەي، قامىش.
 قەلاخى: پەش.
 قەلپ: دىل.
 قەلەم زەن: قەلەم ھەلگەر، قەلەم بە دەست.
 قەمەر: مانگ.
 قەنارە: سەندارە.
 قەنارى: كەنارى، مەلىكى بېچوۋكى زەردى دەنگ خۆشە و لە بولبول دەكات.
 قەناعت: (۱) پازىبۇن بە بەش. (۲) باۋەر.

قهوس قهزاح: قهوز و قهزاح، قهوس و قهزاح، په لکه زیرینه.

قهوم: خزم.

قرپه: قرچه.

قرمز: سوور.

قویح: چه په لای، کاری دزیو، پیسی، کاری خراب.

قودرهت: هیژ، توانا، دهسه لالت.

قورب: (۱) نزیکی. (۲) قه در، ریز.

قوشه ن: سپا، هیژ.

قوشچیان: میری شکار، نیگاداری قوش، نهوهی پاسه وانی قوش ده کات.

قوچاخان: کوی وشه ی (قوچاخ)، واته: چالاک و تیژپه وان، چالاک، تیژپه، خیرا، دلیر، قوچاخ،

نامرازیکي ناسیننی بهرگریی جهنگه و له ژیر قو له و بو پاریزگاری کردن ده به ستریت.

قوللاب: چورنووک، چنگ.

قولله: پایه، دنگه.

قومی: گوگوختی، کوکو، کوکووختی.

قووا: نهم وشه ده کریت نازناوی یه کیک له هوزه کان بیت، به هیژ، دهسه لالت، به قودرهت.

قووه: توانا، هیژ.

قویی: بالنده یه که له قاز سپیتر و زلته.

قیتال: کوشتن.

ک

کاروان: قافله.

کاشته ن: چاندن، چه قاندن، وه شانندن.

کاشکا: بریا، خوزگا، خوزگه.

کاو: کیتو، چیا ی به ردین.

کاوان: کوی (چیا ی به ردین)، چیا و کیتو.

که بک: کهو.

كەبىر: گەورە.
 كەتم: پەنھان، شاراو، نەيتى.
 كەجاو: كەژاو.
 كەچىلان: نەسپى نەجىب و پەسەن.
 كەدخودايى: قويخايى، كويخايى، ريش سپىتى، ئىنلەگىي، كار بەدەستى شار يان دى (گوند)
 لەپاش دەسەلاتدار و خاوەن موڭ.
 كەديور: (۱) دەم سىپى قەوم، گەورەي ھۆز. (۲) خانەخوئ، خاوەن مائ.
 كەرباس: جانگ، جاو، جاوگ، ھەلاو.
 كەردش: كەردى.
 كەرسەپ: جوړىك مراويە.
 كەرۆ: ئكا، نىكا.
 كەست: خراپ، شتى نزم و بى بايەخ.
 كەش: كەژ.
 كەشانگەش: لە ھەرلاو ھاكىشان، ھاكىشان لە ھەموو لايە كەو.
 كەشىدە: كىشراو.
 كەف: نامىزىكى مۇسقىايە.
 كەفائەت: ھاوشانى بوون، بەرامبەربوون، لەبارى تەمەن و بىروباو و سەرودەت و سامانەو،
 ھاوسەنگى و چوونىەكى، ئەسلىكە لە زانستى فىقھ لە بابى ژنەيتاندا.
 كەلاغ: قالار.
 كەلپۆس: ەبەي تووكن لە پىنستى بزنە كىنوى دروستكراو.
 كەمان: قەوس، چەماو، كەوان، گوژ، كەوانى تىر، لە كۆندا وەسىلەيك بوو بۆ شەر.
 كەماندار: كەواندار، تىر و كەوان بە دەست، ئەوانەي كەوانى تىريان بە دەستەوويە.
 كەنيز: كارەكەر، نۆكەرى كچ يا ژن.
 كەيف: خۆش پىھاتن.
 كەيل: پەر.

کردگار: خدا، خوا.

کلاوه: ترۆپکی چیا، پۆپه‌ی بالدار له پەر.

کلفه‌ن: ڕه‌نگی ڕه‌ش که ڕه‌نگی زه‌رد یا سووری تێدا بیت، لool و ڕه‌ش، لoo و پینچ خواردوو.

کلید: کلیل.

کناچه: کچ، کیژ، که‌نیشک.

کناچی: کچی، که‌نیشک.

کوڤ‌کوڤه: ڕیخه‌خۆره، په‌له‌وه‌ریکه به‌ بالی درێژ و گۆشه‌دار، جووچکه‌ی دوولق و هه‌لقه‌ینی سووک،

که له‌ سه‌ر دار هیتلانه ده‌کات و جارجاریش له‌ لاشه‌ی گیانه‌وه‌رانی تر ده‌خوات.

کۆس: (١) تاله، ئیقبال، به‌خت. (٢) یارنازیز، خۆشه‌ویست. (٣) به‌رزی ناوزه‌وی. (٤) جو‌ری

که‌رنا. (٥) زیانی گه‌وره، وه‌ک مردنی که‌سیکی خۆشه‌ویست.

کۆچگا: شوینی کۆچ، شوینی دیاری کراوی کۆچ.

کوئه‌نگ: قولینگه، په‌له‌وه‌ریکی کتویی، له‌ش و مل و په‌لی درێژه و ده‌نووکیشی درێژ و

ئه‌ستوره.

کوللی: هه‌مووی، گشتی، به‌گشتی.

کۆمار: جه‌ماوه‌ر، خه‌لک به‌ گشتی.

کومه‌یت: ئه‌سپی یال سوور و کلک ڕه‌ش. عاره‌ب ڕه‌نگی کومه‌یت له‌ هه‌موو ئه‌سپه‌کانی تر به‌ چاکتر

ده‌زانی، هێژ و توانی له‌ هه‌موو هه‌لومه‌رجیکدا له‌ هه‌مووان زۆرتره.

کۆن: (١) کوا (٢) قه‌دیم.

کۆهسار: چیا، کۆسار.

کووره: کوورە ناگر.

کوز: کوز لیبونه‌وه، پارچه‌ی باریک له‌ شتی بکریته‌وه.

کیاست: رایسپارد، ناردی.

کیانا: ناردی.

کێرام: کۆی وشه‌ی (کرم)ی عه‌ره‌بییه، گه‌وره و به‌ریز، زۆر به‌ریز.

کیش: بکیشی.

کیمیای فتوح: ھۆی بە دەستھێنانی ئاسوودەیی و ئارامی گیان.

گ

گاھی: جاری، باری، جارێک، کەرەتێک.

گاۋ: گا.

گەرەك: ئەیهوی، دەیهوی، ئەمەوی.

گەرد: (۱) سووپان، بە دەور خولانەوه. (۲) قوربان، سەرگەرد. (۳) تەپ و تۆز.

گەرداب: ئەو جێگەیە زەریا یا پۆخانه کە زۆر قوول بێت.

گەردەن: گەردن، مل.

گەردنبەند: وەکو گەردنبەند لە گەردنتدا بێت و بێپاریزێت.

گەرماي تەمووزی: گەرماي مانگی تەمووز، کە گەرمايەکی زۆری ھەیە و چلەي گەرمايش دەکەوێتە ئەو مانگەوه.

گەز: جۆرێک شیرینی تاییەتە، گەزۆ، گەزۆی دەستکرد.

گەلاریز: گەلاریز کردن، گەلاریزان.

گەللە: (۱) بە کۆمەل، بە گەل. (۲) مینگەل، پان، کۆمەلە بزێ و مەپ، ئاژەلێ بەر شوانی دی.

گەنج: (۱) سەرۆت و سامان، مال و مۆلك، ئالتوون و زیوو. (۲) مەبەست لە عەشق و خۆشەویستی و کچینیش بە دەستەوه دەدات.

گەوهزن: کەلەکی، گاکتوی، جۆرێک گای کتییە.

گەوھەر: کینایەیه لە کچینی.

گەوھەرپیز: وەکو گەوھەر پیزکراو، وەکو گەوھەر وەھایە.

گرانسەنگ: گرانگقەدر، قەدر گران، بە نرخ.

گرانقەدر: قەدر گران.

گرەوا: گریا، گیریا، شیوەنی گێرا.

گرد: (۱) تەپۆلکەي چکۆلە، تەپۆلکەي بچووک. (۲) خەپ، تۆپ، تۆپلە. (۳) ھەموو، گشت، وێکرا، تێکرا.

گرد: گشت، ھەموو.

گردوو: گویز.

گرو: گروپ، تیپ، دهسته.

گوریزا: دووره پهریز، تهره بوو، ههلات.

گوزه: تیپه پ، رابورد، پوویی.

گوزین: گوزیده، هه لبریزاو، په سه ند، په سه ند کراو.

گوسفه ند: مه پ، په ز.

گوش دهران: گویگران، نه وانه ی گویان گرتووه.

گوش: گوی، گویچکه.

گوشاد که ر: گرفت و کیشه حدل که ر، لیته دا مه به ست له خوای گه وره یه.

گوشه: په نا، له لا.

گوشه نشین: سوچ نشین، که نار نشین.

گول ته به ق: جوریك گوله.

گولبانگ: ناوازی که له موسیقای کون.

گولدوز: گولچن.

گولگون: سوور، گولپهنگ، وه کو گولی سوور.

گوننا: پرومده.

گونان: گونا هه ن، گونا هان.

گونبه ده: گومه ز، قووبه، گومه زی و باره گا.

گیج: گیتز خواردن.

گیووده: پیوه بوون، گرفتار.

گیسوو: پرچ، قز، زولف، په چه، که زیه.

ل

لاجه وهردان: لاجه وهر د، به ردی کی به نرخی سهخت و رهنگ ناسمانیه، ده کریته نقیمی نه نگوستیله،

یان وردی ده که ن و ده یکه نه توز و بۆ وینه کیشان به کاری ده هینن.

لاجه وهر د: پروانه لاجه وهر دان.

لاحیق: پینکگه یشتن، به یه کگه یشتن.

لاف و گه زاف: درۆ و ده له سه.

لاقه ید: گه للایی، پایه ند نه بوون، بیعه لاقه، ئۆگر نه بوون، هۆگر نه بوون.

لاڤ: (۱) له عمل، به رد یکی گرانبه های سووره. (۲) که پ.

لامه کان: بی جینگا، بی شوین، بی جینگه، مه به ست له خوا ی گه وره ییش به دهسته وه ده دات.

لامه وت: نه مر، هه می شه زیندوو، مه به ست له خودای گه وره یه.

لانه: هیلانه.

لا تیمان: کۆی وشه ی (لا تیم) ی عه ره بییه، لۆمه که ر، سه رزه نشته که ر، سه رکۆنه که ر، نامۆژگاری که ر.

له ب: لیتو.

له تیف: نه رم و ناسک، میهره بان، جوان، له به ر دل، له به ر دلان، خاوین و خوش تام و چیژ.

له وجام: لغاو، هه وسار.

له حاف: لیتف، لاف، لیتفه.

له ره: له رینه وه، له رانه وه.

له زیز: به تام، شتی زۆر به تام و خوش و مه زه دار.

له عمل: لاڤ، به رد یکی گرانبه های سووره، به لیتوی سووریش ده گو تریت.

له قه ب: نازناو.

له ک له ک: له قله ق، حاجی له قله ق.

له ون: په نگ.

له وان: پۆیشته وه.

له وتف: به زه یی، میهره بانی، سۆز، دلسۆزی.

له وغات: زمانه کان.

له ومه: نامۆژگاری کردن.

له ونگ: که ول، پایه خ، پارچه به رگی شپ.

له تباس: پۆشاک، جلوه به رگ.

له یقا: دیدار، گفتوگو، پینگه یشتن.

لیقات: پینگه یشتن.

م

ماتەم: نازیەت، عازییەت.

ماتەم زەدە: نازیەتبار، عازیتبار، خەم لێنیشتوو.

ماجەرا: ڕووداو، کێشه، گرفت، مشکێله.

مادەر: دایک.

مادەرزاد: زگمەک، ئەدایکبوو.

مازە: مەهیتە.

مازی: ڕابردوو، کۆن.

ماسیوان: هەرچی جگە ئەو.

ماچی: دەلێی، ئەلێی.

مالا: ماشییەوه، مایییەوه، پیا یا هینا.

مالاش: ماشییەوه، پیا یا هینا.

ماما: دەهات، ئەهات.

مامان: دەهاتن، ئەهاتن.

ماماھ: دەهات، ئەهات.

مانۆ: بمینی، مانەوه، بمینیتەوه.

مانتەع: ڕینگەر.

ماھ: مانگ.

ماھوور: بەرز و نزمی پالداوینی کێو.

ماھی: ماسی.

ماوەرە: مەهیتە.

ماوێرد: ئەهینا، هینای، دەیهینا.

ماوێروو: دینیم، دەیهینم، دەیهینم.

ماوێرووم: دینیم، دەیهینم، دەیهینم.

ماوه رين: ده يهينين، نه يهينين.
 ماوی: کهوه، شين.
 مايه: (۱) ماددهی راستی شتيك. (۲) نه ساس، سه رچه شه. (۳) سه رمایه.
 مائيل: ناره زوو، هه ز.
 مه بيا م: نه ب م، نه بوو مايه، ده نه بوو مه.
 مه تاوان: هه تا ده تاوان، هه تا ده تاوان.
 مه تاونا: ده تاوانده وه، نه يتوانه وه.
 مه تراش: ده تاشی، نه تاشی.
 مه تلووب: کۆی وشه ی (طلب) ی عه ره بيه، داواکاری، داواکراو، ويستراو.
 مه پاچی: پاچين، پارچه کردن، په رچ کردن.
 مه په رسان: نه يانپرسی، ده يانپرسی، پرسياريان نه کرد.
 مه جازی: ناراست، درۆ، نه فسانه، دروستکراو.
 مه جرووح: زامدار، زه خمی.
 مه جلیس ئارا: کۆرگير، به زمگیر.
 مه جموع: کۆی گشتی.
 مه حبووب: له بهر دلا ن، خو شه ويست و به ريز، ئازيز.
 مه حبووب: به شهرم و حديا، به شهرم و ئابروو، شهرمن و که م پروو.
 مه حه رم: خزمی زۆر نزيك وه کو خوشك و دايك.. که بۆ يه ک مه حه رم بن.
 مه حرووم: بيبه ش، بيبه هه، بيوهر.
 مه هه ز: هه رکه، له بهر خاتر، ته نيا له بهر، ته نيا بۆ.
 مه خراش: ده روکيني، ده رو شيني، پروکاندن، پروشانندن.
 مه خزه ن: گه نجينه، نه نبار.
 مه خسووس: تايبه ت.
 مه خفی: نه ينی، شاره، په نهان، دا پو شراو.
 مه خه ل: قه ديفه، مه خوو، قوماشی يه کلا کورکن له ئاوريشمی ناسایی يان ده سترکرد.

مەدا: دەيدا.

مردارا: ئارام و ھەوسەلە، ئارام، راوستان.

مەدان: ئەياندا.

مەدەرۆ: ئەيدا.

مەدرا: راوستان، وئىيا، بە سەر پىتوھ راوستان.

مەدۆ پەنەم: پىتم دەدات.

مەدۆزا: دەدۆزىيەو، ئەدۆزىيەو.

مەديا: ئەيروانى.

مەديان: ئەيانروانى.

مەرام: مەبەست، دۆز، بىر و بىوا.

مەپانا: رانين، دەيىرد بە رپتوھ، فەرمانرەوايى كردن.

مەرەزش: نەخۆشىيە كەي، بيمارىيە كەي.

مەرجان: گەوھەريكى سۈرە لە دەريا دەرى دەھىتنن.

مەرد: پيار.

مەردەشۆر: (۱) مردووشۆر. (۲) شوينى مردوو شۆردن.

مەردەن: مردن.

مەردوم: (۱) خەلكى. (۲) مردم.

مەردنەفگەن: پياوكوژ.

مەرسىيە: شىعرى پرسەنامەيى، خويندنى شىعر و ھۆنراوھى تايبەت بۆ مردوو.

مەركەبان: كۆي وشەي (مەركەب)، ئەسپ و ھىستەر.

مەرمەر: جۆرتىك بەردى ئاھەكىيە، لە ژىر تەوژمى زۆردا وەك بىلۆرى لى ھاتوھ، زۆر جوانە بۆ

پەيكەرتاشى و پووكارى مالان بە كارى دەھىتنن.

مەپۆ: مەچۆ.

مەپۆزا: دەپىرژا، دەپىرژا.

مەپۆزە: مەپۆزە، مەي پۆزە.

مەريزى: نەخۆشى، بيمارى.
 مەزانقۇ: دەزانى.
 مەزايى: سود و ئمتيازەكان، سودى زۆرتىرى خستە بەردەستى.
 مەزگانى: مزگىنى، مژدە.
 مەزمون: ناوەرۆك.
 مەزىد: زىاد، زۆر، فرە.
 مەس: مەست، سەرخۆش.
 مەساحىق: مەبەست لە ھۆزەكەى نەوفەلە.
 مەسائىب: كۆى وشەى (مصىبت)ى عەرەبىيە، رووداوگەلى تال و ناخۆش، نەھامەتى.
 مەستور: نووسراو، دارپىژراو، دارپشتەو، ھۆنىنەو.
 مەستورە: نووسراو.
 مەستىز: شەر ئەكا
 مەسموور: سىحر لىكراو، جادوو لىكراو.
 مەسموع: بىستراو، گۆى لىبوون.
 مەشاتان: كۆى وشەى (مشاط)ى عەرەبىيە، ئارايشتكەر، ژنىك كە كارى پازاندنەو و جوانكردنى
 ژنانى ترى دەكات.
 مەشام: دەم و لووت، دەم و كەپۆ.
 مەشاىخ: كۆى وشەى (شاىخ)ە، واتە: شىخەكان، پىران و گەورە پىوانى دەسلەتدار.
 مەشەلە: چرا، پۆشنايى.
 مەشغوول: سەرقال.
 مەشق: پاهىتان.
 مەشنەووم: گويم لىنى نەيىت.
 مەشھود: بىنراو، ئەبىنرى، ديار، ئاشكرا.
 مەشھور: بەناوبانگ.
 مەشھوۋەت: راوېژ، راوبۆچوون وەرگرتن.

مەشۇرۇ: دەشواتەو، دەشواتەو، دەشواتەو، دەشواتەو.
 مەشۇم: ئەچوم، ئەچوم، ئەچوم، ئەچوم، ئەچوم، ئەچوم.
 مەشى: دەپۇ، ئەپۇ، ئەپۇ، ئەپۇ، ئەپۇ، ئەپۇ.
 مەشىت: ئەچوویت، ئەپۇیشیت، ئەچوویت.
 مەشین: دەپۇیشتن، ئەپۇیشتن.
 مەگرەوا: دەگریا، ئەگریا.
 مەگرەوان: دەگریان، دەگریان، ئەگریان، ئەگریان.
 مەگنا: دەکەوت، ئەکەوت.
 مەگناھ: دەکەوت، ئەکەوت.
 مەگیران: دەگرن.
 مەگیتلا: ئەگەریا، ئەگەرا.
 مەگیتلو: دەگەری، ئەگەری.
 مەعجەر: پەرژین.
 مەعزور: کەسی بیانوی مەنتیقی هەبی، لیبوردراو.
 مەعمول: نەریت، داب و نەریت، بەپیتی نەریتی باو.
 مەعنی: واتا، مانا.
 مەعیوب: عەبیدار، ناتەواو، نادروست.
 مەغار: ئەشکەوت.
 مەغزور: لەخۆبایی، لەخۆ دەرچور.
 مەفتول: بادراو، پینچ خواردوو، پینچ خوراو.
 مەفتون: عاشق، ئەویندار، ئەفیندار، شەیدا.
 مەفروزا: ئەسووتا، گری دەگرت.
 مەفروق: جیا، دوورکەوتوو.
 مەفهوم: تێگەیشتن، حالی بوون.
 مەقابل: بەرانبەر.

مه قبه ره: گۆرستان، گلکۆ، قه برستان، قه ورسان.
 مه قسوود: مه به ست، نیاز.
 مه کالتۆ: جووت ده کات، زه وی ده کینیت.
 مه کان: جینگا، شوین.
 مه که ران: نه که ن، ده که ن.
 مه که رد: ده یکرد، نه یکرد.
 مه که رووم: ده که م، نه که م، ده یکه م، نه یکه م.
 مه کس: پاره ستان، دره نگکردن، وه ستان.
 مه کشووف: دیار، ناشکرا.
 مه کۆشان: کۆشش نه که ن.
 مه کیانا: ده ینارد، نه ینارد.
 مه کیانۆ: نه نیتری.
 مه کیانین: ده ینیترین، نه ینیترین.
 مه لالۆ: مه ناله، لالانه وه، لالاندنه وه.
 مه لاون: ده یلاواند، لاواندنه وه.
 مه لېووس: پۆشاک، بهرگ، لیباس.
 مه لڤووفه: فهرمانی نووسراو و مۆرکراوی شا یا گه وه پیاوانی خاوه ن ده سه لات.
 مه لولۆ: بی تاقه ت.
 مه ن: گه زۆی سروشتی که ده باریته سه ر گه لای دار مازوو.
 مه نده بۆ: مایسته وه.
 مه نده ن: ماوه ته وه.
 مه نزه ره: سروشت، بهرچاو، دیمه ن، چاوه نداز.
 مه نۆلۆ: مال، خانوو، مالی تازه، واته: شووکردن و مالداری تازه.
 مه نسه ب: پله وپایه.
 مه نشوور: به ناوبانگ.

مەنماتۇ: نیشان ئەدات.

مەنویسان: دەینوسن.

مەھجووری: دووری.

مەھد: (۱) زۆرگۆ، كەسپك زۆر بلى، زۆر وتن. (۲) كەژاۋە. (۳) لارك، لانكە.

مەواتن: دەيانگوت، دەيانوت.

مەواچان: ئەلئىن، دەلئىن، ئىژن.

مەواچۆ: دەلئى، ئەلئى، ئىژى.

مەوافىق: ھاۋپا، ھاۋپىر، ھاۋپوچون.

مەۋالى: كۆى وشەى (مەۋلا) يە، مەلاكان.

مەۋانان: دەخوئىنن، ئەخوئىنن، دەياخوئىند، ئەياخوئىند.

مەۋانوۋ: دەخوئىنم، ئەخوئىنم.

مەۋەردى: دەتەرد.

مەۋىج: شەپۆل.

مەۋدا: (۱) نوۋكى تىخ، تىژى. (۲) نىۋان.

مەۋزى: دەخەى، دەھاۋىژى.

مەۋشارۆ: گۇشارى ئەدا.

مەۋكۈۋل: بە يەكتىيان سپارد، بە يەكەۋە بەستارون، پىكەۋە گرىدراون، بى يەك ھەلنەكردن، ۋە

دواخستىن، خستىنە دواۋە، سپاردن، پى سپاردن، خستىنە ئەستۆ.

مەۋىنىۋوت: دەتبىنم، ئەتبىنم.

مەۋىنۆشان: كۆى وشەى (مەۋىنۆش) ە، مەۋىنۆر.

مەۋىئوس: ھاردەم، ئۆگر، ھۆگر.

مەۋىر: مەۋىل.

مەۋىۆ: دەبى، ئەبى.

مەۋىۋوس: دل ۋەنجاۋ، ناۋمىد.

مەۋەت: ۋىژدان، پىاۋەتى.

موشتاقى: نارەزوۋىيى.
 منقار: نوک، دهنوک، دهنووک.
 مېھتەران: گەۋرەکان.
 موافىق: ھاۋپا، پازى.
 موبارەك بادى: موبارەك کردن، پىۋىزىيى کردن.
 مۆبەت: ئەڭىن، مەحبەبەت، خوشەۋىستى.
 موبەدەل: گۆراۋ، تىڭچىۋو.
 موبەپپا: بەرى، دوور، پاك.
 موتەللا: شىتەك كە زىپى تى تەنرابى، شىتەك كە لە گەل ئالتوندا تىكەل كرايىت.
 موتەلق: نازاد، سەرىبەست.
 موحتاج: پىۋىستى، شت ۋىستى.
 موحرەيك: جۈلئىنەر.
 موخاتەب: بەردەنگ، بەرامبەر.
 موخلىس: راستگۇ، دىسۆز.
 موداۋا: دەرمانکردن، چارەسەرکردن.
 موددەت: ماۋە، كات، ۋەخت.
 مدرا: پراۋەستا.
 موۋان: كۆرتكراره وشەى موۋگانە، برژانگ، موۋى چاۋ، موۋگان.
 موۋدەگانى: موۋدە ۋەرگرتن، ۋەرگرتنى مژدە.
 موۋسەع: گەۋھەرنشان.
 موسەتەح: پاكەوتوو، پان كراۋە، ساف و ئاۋەلا.
 موستەعار: خواستراۋ، ناشياۋ.
 موستەعجەل: بە خىرايى، بە پەلە، بە زوۋىيى.
 موشتاق: نارەزوۋ، نارەزوۋمەند، پىرشەۋق، تامەزىرۆ.

موشك: پارچه خوینتیکی وشك هه لگه راوه له ژیر پیستی سكدایان له ناو پیستی نزیك به ناوکی
ناسکی (خه تا) دا، گه لیک بونی خوشی لی دروست ده کریت.

مشکی: رهش، سیا.

موعاله جه: پید اچوونه وه، تاوتویکردن.

موعاوه دهت: گه رانه وه، هاتنه وه.

موعه تته ل: بی ئیش، بی کار، په ککه وتوو.

موعه ززم: پیۆز و موبارهك، پیۆز.

موغار: نه شكوت.

موغه یلان: دره ختیکی درکاوایی بچو و که له عه رهستان ده پروی.

موفلیس: سوالکەر، فه قیر، گه دا.

موقه وا: مقه با، کارتۆن.

موکافات: کزی وشه ی (موکاف) ی عه ره بییه، سزا و پاداشت به چاک یا خراپ.

مول: (۱) شه راب، باده. (۲) هارچه شنه کانی گول، نهو شتانه ی له توخمی گولن.

مولته زم: (۱) پابه ند، (۲) هارکات.

موناجات: موناجات کردن، دوعا کردن، لالانه وه، نزا و پارینه وه به هیواشی.

مونته زیر: چاره روان.

مونته شیر: بلا و کردنه وه.

مونته فیک: ناوی یه کیک له هۆزه کانه.

مونزیر: ترس وه به رنهر، ترسینه ر، تۆقینه ر، ده کریت نازناوی یه کیک له هۆزه کانیش بیته.

مونیر: پووناك، رۆشن.

موهر: (۱) مۆر، ده مغه. (۲) جواند، جانوو.

موهره: نه سپ، گازه را، مۆروو.

موهیم: گرنگ، به نرخ.

مووشکاف: موو قه ئیش، باریک بین، کینایه شه له شتیک که تیژ و زوو بر بیت وه کو ده می شمشیر

و تیخ و چه قۆ.

موونئیس: هاوڊهم، هاوړاز.
 موئهددهب: به ئهدهب، خاوهن ریز و شکۆ و بهریر.
 موئهللیف: دانه، نووسەر.
 میان: نیتوان.
 میتحنه تکیش: مهینه تکیش، خهه و خهفه تکیش.
 میساق: په یمان، بریار، به لئین.
 میسال: نمونه.
 میتش: می، مه، پەز، مه ها.
 میغ: ههوری باراناوی، هه وریک باران له گهڵ خۆیدا بیتیت.
 میناکار: شووشه بهند.
 میتنقار: دهنوکی مهل، دندوکی مهل.
 میتهرخانان: مهیتهرخانه، شوینی خزمهتکردنی نه سپ.
 میهر: (۱) مانگ. (۲) خوشه ویستی، خوشه ویست.
 میهریه: ماره یی.
 میهمانی: میوانی، میوانی.
 میتو: دارمیتو.

ن

ناخوون: نووخان، نینۆک.
 ناخوونگیر: ناخوونپ، نینۆکپ، ناخوونپ.
 نار: ناگر، ئایر، ئاور.
 نارهون: دارنکی بئ بهره و به قهدهی رهش، لک و پۆی جوان، چنوی رهق و پتهو، گه لای ددانهی چر و
 گوئی نیر و مییهوه ناسراوه.
 نازپهروهه: به ناز پهروهه کراو.
 ناستن: نه یانهیشت، نه یانهیلا.
 ناسۆر: سه رهه لدانهوهی زام، تازه بونهوهی خهه و تازار و زام.

ناشه کیبی: بیتقهراری، ناتارامی.

ناف: ناول، ناوکه.

نافه: کیسه یه کی بچوکه له ژیر پیستی سکی ناسکی نیره ی خووته ندا، کونیکي بچوکی تیدایه
ماکیکی قاوه یی پهنگی لی ده پژیست و پیسی ده لئین: موشک، زور بوغخوشه و له دروستکردنی
عهتردا به کار ده بریت.

ناقه: وشتی می، حوشتی میینه.

نام: ناو.

ناما: نه هات.

نامووس: نابروو.

نامییه: ناودار، به ناوبانگ.

ناهالان: ناهه لان، ناهالان، کهسانی ناراست و ناحهز.

ناوهردش: نه یهیتنا، نه ی هارود.

ناوهری: نه یهیتنی.

نائیب: جیگر، نوینەر، بریکار.

نه بز: لیدانی پهگ، لیدانی ده مار.

نه تاوا: نه یتوانی.

نه تیجه: نه غجام.

نه جد: زهوی بهرز.

نه جدیان: نه وانده ی له نه جد نه ژین.

نه خل: دارخورما.

نه خلستان: باخی خورما، باخی دارخورما.

نه دامهت: په شیمانی.

نه دیام: نه م بینایه، نه م دیتایه.

نه دیمان: کۆی وشه ی (نه دیم)ه، واته: هاوونشین له گهل پیای گه ورده دا، هاوده م، هاوقسه، دانیشتن

له گهل پیای گه وره، هاوده مان، هاوقسان.

نه ژاد: ره چه لك، بنچينه، رهگ و ريشه ي مرؤڅ.
 نه ژد: زهوى بهرز.
 نه رد: ياريهك كه به تهخته و مؤره ده كريت.
 نه زاره: ته ماشا، نيگا، ديتن، روانين، بينين.
 نه زاگهت: گفټ و لغت خوښى، ره چاوكردنى ته دهب له كاتى قسه كړدندا.
 نه زهر: ته ماشا، ديتن، بينين.
 نه زع: گيان كيښان، گيان سندن، سهره مهرگ.
 نه زم: هونراوه.
 نه سايج: كوى وشه ي (نصحت) عهريبيه، ناموژگاريه كان.
 نه سب: رهگ و ره چه لك.
 نه سر: په خشان.
 نه سيحهت: ناموژگارى.
 نه شنه وا: نه ييست، گوټى لى نه بوو، گوټى پټوه نه بوو.
 نه شنه واى: نه تبيست، گوټ لى نه بوو.
 نه شو: نه چيټ، نه پوات.
 نه شى: نه چوو، نه روښت.
 نه عيق غوراب: قيه ي قالو، قاره قارى قه له پره ش.
 نه غمه: ناواز، سروود، گوراني.
 نه فامو: نه فاميت، حالى نه بيت، تينه گه يهت.
 نه فرين: نه فريت كردن.
 نه قاب: نيقاب، ده مامك، روپوښ.
 نه قل: (۱) گوتار، قسه وباس، راويژ خوښ. (۲) گواستنه وه، گواستيبه وه.
 نه نازو: نه نازى.
 نه هاده: دانراو.
 نه هال: كال، تازه پيگه يشتو، نه وبه ره.

نه هيب: ترس، باك.
 نه واه: كۆي وشه‌ي (نوح)ه‌ي عه‌ره‌بييه، زاري و شيوه‌ن، گريان و هاتوهاوار، سهر و مۆر، لۆره‌لۆر،
 گريان و پي‌داهه‌لگوتن.
 نه واهي: ناوچه، ده‌وروبه‌ر.
 نه واخوان: گوراني بيژ، ناواز خوين.
 نه وارده: نه‌خواردوو.
 نه وجاه: له‌و جيگا، له‌ نه‌و جيگا.
 نه وحه: گريان و شيوه‌ن به‌ ده‌نگي به‌رز.
 نه‌وخيت: تازه‌ لاو، تازه‌ پيگه‌يشتوو، نه‌ونه‌مام.
 نه‌وپه‌س: تازه‌ پيگه‌يشتوو.
 نه‌وه‌الان: كۆي وشه‌ي (نه‌وه‌ال)ه، كچاني تازه‌ پيگه‌يشتوو، تازه‌ پيگه‌يشتوان.
 نه‌وينوم: نه‌بينم.
 نزاره‌گاه: جيگاي ته‌ماشاي، جيي ته‌ماشاي.
 نسف: نيوه، نيمه.
 نگو‌ن‌سار: سه‌رغون، سه‌رنگوم، سه‌ره‌وژير.
 نما: پروكار، ده‌مكار، نوين، نويز.
 نماز: نويز.
 نه‌به‌ق: نابي.
 نه‌ده‌وم: نايدهم.
 نه‌ين: نه‌ناك، ته‌ر.
 نو‌تاق مينا: مه‌به‌ست له‌ ئاسمانه، ئاسمانه‌كان.
 نو‌ش باد: نو‌شي گيان بوون.
 نو‌شي: خواردي، خوارديه‌وه.
 نو‌قره: ئالتون.
 نو‌كته‌په‌زير: قسه‌ په‌سه‌ندكراو.

نویسا: نویسی.

نویسه‌نده‌گان: نویسه‌ره‌کان.

نیا: خستییه، دانا، داینا.

نیایان: خستیانه، نایانه.

نیروو: سهریاز، هیز.

نیزار: شهر، ناکوکی.

نیسه‌ت: (۱) په‌یوه‌ندی. (۲) له‌باری، ده‌باری، (۳) له‌چار‌نه‌وه‌دا.

نیش: نازار.

نه‌شات: چالاکی، شادی.

نیشتن: چه‌قیوه، نیشتوه، دانیشن.

نگه‌هدار: پاریزهر.

نی‌کاخ: شوو‌کردن، په‌یمانی‌هاوسه‌ریتی.

نیکنام: ناو‌چاک، ناوی‌چاک.

نیلووفه‌پ: لووله‌په‌ر، په‌په‌ره‌ک، گیاه‌کی‌تالقییه، گوئی‌زهره‌د و سپی و لینجاوئیکی‌زوری‌ه‌یه و

بو‌ده‌رمانیش‌به‌کار‌ده‌بریت.

هامبه‌سته‌ر: هاوجی، هاوجیگا، هاوشوین، خه‌وتنی‌دوو‌که‌س‌له‌یه‌ک‌جیگادا.

هامپاه: هاوپا، هاوپیگا، هاوسه‌فه‌ر.

هامساده: هاوسایه، هاوسی، دراوسی، ده‌راوسی، هامسی.

هامه‌زن: هاوکیش، به‌رانبهر، به‌رامبه‌ر، هاوسه‌نگ.

هاوشکل: هاوشیره.

هه‌تیه: پارچه‌پۆلایه‌کی‌کون‌کونه‌زه‌په‌نگه‌ره‌کان‌تالّه‌زیرپی‌ده‌گوشن‌و‌راستی‌ده‌که‌نه‌وه.

هه‌دایا: دیاری.

هه‌ردان: کۆی‌وشه‌ی‌(هه‌رد)ه، کهژ، عه‌رد، زه‌مین، شاخی‌سه‌خت‌و‌په‌ر‌به‌رد، هه‌رتک.

هه‌رده: ده‌شتی، ده‌شته‌کی، شیت.

ههم: ههم و خهم، خهم و دهرد و نه نديشه.
 ههني: (۱) ديكه، تر. (۲) مهبهست لهو دنيايه.
 ههوارگه: نشينگه، زید، زامهن، بۆرت.
 ههوارنشينان: نهوانه‌ی له‌ناو خيمه و ههواردا نيشته‌جيبوون.
 هۆريزا: ههستا، هه‌لسا.
 هۆريزه: ههسته، فدرمانکردن به ههستان.
 هۆريزا: ههستی.
 هومايوون: پيؤز، موباره‌ك.
 هووده‌ج: كه‌ژاوه.
 هووه‌يدا: ناشكرا.
 هييجران: دووری، دوور كه‌وته‌وه.
 هييمه‌تقاهي: داواي جواميري و پياوه‌تي كردن.

و

وات وات: وتی وتی.
 واته: قسه، وته.
 واتي: وتی، گوتي.
 واج: خاوه‌ن په‌يام، په‌يام، به‌خش، په‌يامبه‌ر.
 واجب: پتيوست، نه‌وه‌ی به‌جيه‌ناني پتيويسته و وازليهناني گوناھ و سزاي به‌دواوه‌ديت.
 واژگون: ناوه‌ژوو، هه‌لگه‌پاوه.
 وارده‌ش: خواردی.
 واريان: باريوه.
 واز: باز، كردنه‌وه.
 واچان: بليين.
 واچه: بلي.
 واچووم: بيليم، بلييم.

والّا تهر: بلندتر.
 واليّه: دايك ، دايه.
 وانا: خويندى.
 وانان: خويندى.
 وهجد: شوق، كهيف و خوشى.
 وهجيهن: جوانه، له باره، به جييه.
 وهشى: درنده، ئاژه لى درنده.
 وهرد: خوارد.
 وهرنه: نه گهر نه، نه گهر نا.
 وهرين: كۆن، پيشوو، بهر له ئيستا.
 وهزع: بارودوخ.
 وهزيغ: (۱) ساف و سايه ق. (۲) پهست، دوون، خراپ، ناكهس.
 وهسن: بهسه، وازيئنه.
 وهسل: گه يشتن به يهك، پيىكگه يشتن، پويه ندى.
 وهش ئاماي: به خيهرهاتى، به خييريئى.
 وهشى: خوشى.
 وهله د: كوپ.
 وهلسل: به هه رحال.
 وهلگ: گه لا.
 وهلگه: ناوچه، مه ليه ند، ناوان.
 وهنش: لىئى.
 وهند: خويندى.
 وهى تهوور: بهم جۆره، بهم شتوه.
 وهوش: كۆي وشه ي (وحش) عه ره بيهه، درنده كان، گياندارانى كىئوى، گياندارى رهنده ي كىئوى.
 ورديتهر: منالتر، وردتر، بچكۆله تر، چكۆله تر.

وروود: گه پانه وه، چوونه دهره وه.
 وزه را: کزی وشه ی (وزیر)ی عه ره بییه، کار به ده ست.
 وست: خست، خستی.
 وسه: وسه، خه نه، گیایه کی ره نگییه ژنان ده ست و پی و سه ری پی ره ننگ ده که ن.
 ویا ران: تپه پری کردو وه.
 ویت: خوت.
 ویدان: ویزدان.
 ویداع: مائناوایی.
 ویداعنامه: مائناوایی نامه، خواحافیزی نامه.
 ویر: بیر، فیکر، هزر.
 ویره گه: ئیتو ره.
 ویسالت: پتوه ندی، په یوه ندی.
 ویش: خزی.
 ویشان: خزیان.
 ویا راش: بواردی.

ی

دیابو: لئی پروانی بیت.
 یاتاخ: جی، جیگا، نوین، پیخه ف.
 یاس: دارسوژن، یاسه زهره، داریکی لق هه لچووی گه لا خری نووک تیژ و گولتیکی زهره یا سپی
 بزغوشی هه یه و ده ری ده کات.
 یاسا: (۱) فرمان، بریار. (۲) یاسا، شیوه ی خویندنه وه ی قورئان.
 یاگه: جیگه، شوین.
 یاقووت بیتز: یاقووت له بهر چاو خه ر.
 یاقووت: بهر دیککی به نرخه و زۆریه ی هه ره زۆری به ره نگی سووری گه شه.
 یانه: خانوو، مان.

ياوا: گە يشت.

ياوهر: هاوکار، هاوړا، پشتوپهنا، پالپشت.

ياونا: گە ياندى.

ياوؤ: بگات.

يه خبهند: سه هؤلپه‌ند.

يه شم: (۱) شه‌وه. (۲) به‌ردىكى به‌نرخه به‌رهنگى سه‌وزى تۆخ، واته سه‌وزى ئامال په‌ش.

يه غما: تالان، به‌ تالان بردن.

يهك نه‌واخت: وه‌كو يهك، وهك يهك، هاوچه‌شن، هاوشپوه.

يه گانا: له وشه‌ى (يه گانه) وه‌وه وه‌رگيراه، واته: بى‌ هاوتا، تهنه‌ها، تهنيا، بى‌ وينه، مه‌به‌ست له

خوداى گه‌وره‌يه.

يه لغار: هيرش، به‌ توندى تپه‌پرين، بى‌ راوه‌ستان به‌رپدا چوون، تاودان.

يووزان: كۆى وشه‌ى (يووزاه، جوړيك گيانله‌به‌ره له شپوه‌ى پلنگ و له پلنگ بچووكته و زوو

ده‌سته‌مؤ ده‌بيت و بو شكار كردن كه‌لكى لى‌ وه‌رده‌گيريت.

ئى: ئه‌مه، ئه‌م، هيمايه بو نزيك.

وینہی دهستنوو سه کان

(هو العزیز)

(منظومہ کردی)

موسوم

بہ لیلی و محنون تالیف شاد درویش

فاضل شہید حاصل دت عربیہ مجرم

خانہ قیام کی پس از سرودن خسرو

^{۱۱۵۲}
و شیرین در لکھنؤ روکھد و بجاہ و چہار

سرودہ است چنان معلوم است کہ خام

نظمی لکھنؤ کی ترجمہ غودہ است رحمہ اللہ

لہ و لہجہ العلماء امین بر حتمک ہارم

الترجمین و صدی اللہ علی سدا

محمد و آوصحبہ

و سلم

وینہی پہرہی یہ کہ می داستانی لہ لیلی و مہ جنوونی خانای قوبادی، نسخہی پیکخواوی

بنکھی ژین، کہ کاک غہ ففار کاری لہ سہر کردوہ

مبعث حضرت ابراهیم علیہ السلام
حضرت نوح علیہ السلام
حضرت اسماعیل علیہ السلام
حضرت یونس علیہ السلام
حضرت یحییٰ علیہ السلام
حضرت عیسیٰ علیہ السلام
حضرت ادریس علیہ السلام
حضرت ارمیا علیہ السلام
حضرت حزقیال علیہ السلام
حضرت دانیال علیہ السلام
حضرت سلیمان علیہ السلام
حضرت داود علیہ السلام
حضرت یوسف علیہ السلام
حضرت موسیٰ علیہ السلام
حضرت هارون علیہ السلام
حضرت شعیب علیہ السلام
حضرت یونس علیہ السلام
حضرت یحییٰ علیہ السلام
حضرت عیسیٰ علیہ السلام
حضرت ادریس علیہ السلام
حضرت ارمیا علیہ السلام
حضرت حزقیال علیہ السلام
حضرت دانیال علیہ السلام
حضرت سلیمان علیہ السلام
حضرت داود علیہ السلام
حضرت یوسف علیہ السلام
حضرت موسیٰ علیہ السلام
حضرت هارون علیہ السلام
حضرت شعیب علیہ السلام

جہول انسر و تم آگاہان گنہگارین
 مغلوب دیوہ و نوکات از غنیمت
 در زمان حیات از دم آریا بیعت
 و رسمت محول المرقط و طوق آریا
 و زلف و دلف و زلف و دلف
 و در دال و دال و دال و دال

و به بسم الله الرحمن الرحيم خسته‌ایم
 بنام او کس بد کن نیکون عالمش چه کتم عدم کرد پروان
 محض فغان سیه آلوده نیست محمد فایغ خیر و خنین
 همه و ثنا و شکر به اودات پاک بهم صدوات در سر پاش کالو لاک
 از تو فیق درو بینای بهترین چه دمای مکتوب خبر و شیرین
 عجب ترجمه سحر ساری و اچوم وصف عشق قیس عاری
 یا بینای مجنون مفتون لیک دیری دیوانه دشت هر کج
 و یله و مرد می جوش دیو سرور سر از رخ چنی و خوش طهور
 عشق میازی بعداً حقیقی و اچوم چه تاریخ در روی دینی
 دیوانه حلیم دانای نظامی گنجوی الیاس بن یوسف نای
 ش عری شریف شفیع و سرور از پر سون تاریخ ای نامه سطر
 غ دق وین دال الجدی حساب کرو حرف و نیه عجبی
 هزار و یکصد و نیمی و چوارن روشن ترجمه سری شعل و آرن
 چه بهجت خاصه شای خزلانام در روضه او بد صدوات و سلام
 عبرت بر برای انبای روزگار وانه قیاس مانو یار کار
 خاناناهم چه سر خاناناهم چه سر نگهدارت به خداوند چه سر
 پشت و نبات به دهنده داور لطفش چنی تو دایم یار و ر
 تو هم سپرد نبات شایان چه دلت یرت به دایم پیغمبر

سده تالی داستان که

خان قریب ص ۹۳

پس ماما غریب ورنجور رنج و غم بهر جدا و می هر
 سی و بی سراد غمش و پس بلطف بیچون پارت و افس ۱۶۴۰
 چت و لار و اح عاشق و حق با صفا و دفا سروت شفق
 و ان شین نقون را که اور کار شیوه عشق بی منده و یگار
 استوار خانیش بهر گاری مانو به یاران چند روز گاری
 نام خدا و احمد مختار خامه کبر خشت ختم کر گفتار
 محمد و شنا و شکر به ذات علام بهری محمد صلوات و سلام
 مارنج و فاق قیس عامری سال شمس و بهت بهر بر و قمری ۱۶۴۶
 بنقصه و ده سال میلاد مسیح وانه مورخه بعد ادی فصیح
 هزار و شصت و چهارمین به دوستان بنو خانه به کین
 صد هزار صلوات خانمه کلام بهروضه رسول خلیات سلام
 نامش نه نشین و نسو گری بیلی و مجنون بران کردی ادرس
 نرج و نالیفت سر شهیر و نامدار کرد سر مردم خانای قریبی
 رحمه الله علیه و نور الله روحه و اسکنه الله فی محبته
 چنانکه در روز شنبه هزاره بهر فروردین ۱۶۵۲ کی
 برابر با جمعه هر رجب الاول ۱۲۹۵ قمری است
 فقیر عامی عبد الرحمن شیخ عباسی در قریه
 قار حور شهر سنه ۱۳۰۰ هجری قمری
 سینه محمد و آل محمد
 دستم

وینه ی پهری کوتایی داستان که ی خانای قوبادی

و به بسم الله الرحمن الرحيم خستیم
 بنام او کس بد کن فیکون عالمش چه کتم عدم کرد پروان
 محض خدایان سیه الگو نیست محمد فایخ خبر و خنیر
 حمد و ثنا و شکر به اوقات پاک بهم صلوات و سربلای لولاک
 از تو فوق درو بنمای بهترین چه و مای مغتوب خرد و شیرین
 عجب ترجمه سر کجاست سری واجود و وصف عشق قیس طاسری
 یا بنمای مجنون معقول کس دیری دیوانه داشت هر حال
 و یله و مودی جوش دیو در اندازش چنی و خوش طینر
 عشق می زنی بعد حقیقی واجود چه تاریخ جودی دینی
 بدانه حکیم و انای نظای گنجوی الیاس بن یکف نامی
 شاعری شریف شفیق و شکر از بر سوت تاریخ ای نامه مطهر
 غ و ق وین دای الی جدی حساب کرد حرف و نیه عجمی
 جزار و نیکه بنما و چو لادن روشن ترجمه سری شعله و نازن
 چه بکرت خاصش می خور لای در روضه او و صلوات و سلام
 عیبت به سری انبای روزگار وانه قبادش مانده یار کار
 مانا هم چه سر خان بهر چه سر نگهداشت بد خداوند چه سر
 پشت دیانت به پند و اور لطیفش چنی تو دایم یاد و
 قسم به دیانتش می توان چه دوست گبرت به دایم پیغمبر

ویندهی سده تای داستان کهی خانای قبادی که له لای ماموستا موجه مدد رهشیدی نه مینی
 پاوه یسه و ویننه مان گرتو و ته وه

شهراب و شهرنگ، مودام قهرقهف
راح و مہی و خمر نیا نہ رووی کھف
مہجلیس پھر موتریب، پھر چہقاندہ و چہنگ
پھر جہ رہقاسان، شہیدای شوخ و شہنگ
نای و موسیقا و ساز و نہی و دہف
کہمانچہ و بہریت، نھرغہنوون و کھف
تہیل و دایرہ، سہمتور و سورنا
ناماین وہ رہقس، جہ پیر و یورنا
ساقہ سیاسہت دل ناوہرد بہ تہنگ
مہجو خاتر کھرد، شہراب بہ شہرہنگ

ISBN: 978-600-96710-0-7

